

CLASSIS TERTIA,

SEU

DENDROLOGIA.

SECTIO PRIMA.

De Arboribus caudice simplici non
ramoso.

I. De Palma.

NOtæ sunt, Folia striata & velut arundinacea; flores tripetali, R. H. p. 1352.

A. 1. Palma, Ger. 1333. Emac. 1517. J. B. i. 351. Chab. 26. Raii Hist. ii. 1352. Ind. Med. lxxxvii. Palma vulgaris, Park. Theat. 1545. Palma major, C. B. Pin. 506. Daçtyli, Mont. Exot. 18. Boerb. Ind. A. ii. 169. J. Comm. Hort. Amst. 260. Herm. Cat. 472. Palma daçtylifera major vulgo, Herm. Par. Bat. Prod. 366. Palma daçtylifera, seu Daçtylus vulgo, Herm. Cat. Hort. Lugd. Bat. 412. Palma daçtylifera major vulgaris, Jonsf. Dendr. 138. Sloan. Cat. Jam. 174. Hist. ii. 111. Indis Mahaindi, Herm. Mus. Zeyl. 69. **The Palm or Date-tree.** In Ægypto, & aliis locis fervidis nascitur. Ufu. Fructus oblongo-rotunda glandium magnitudine & formâ, sed majores, includentes sub pellicula fulva ac tenui pulpam saporis subdulcis & viscidæ, & sub hac nucleum oblongum, durum, per longitudinem sulco notatum. Daçtylus, Offic. Plum. Nov. Gen. 2. Tab. 1. **Dates.** Eligendi magni, fulvi, parum rugosi, molles, pleni, carnosæ, carne subdura ad nucleum candicante, ad corticem rubescente, sapore vinoso. Vires. Calfaciunt, subastringunt; asperitatem faucium leniunt; sætium in utero roborant; fluxus ventris sistunt; vitæ renum ac vesicæ succurrunt, Schrod.

A. 2. Palma oleosa, Offic. Palma oleosa ex cuius fructu, &c. Ind. Med. lxxxviii. Palma foliorum pediculis, fructu pruiniformi, luteo, oleoso, Cat.

Jamaic. 175. Hist. ii. 113. Raii Dendr. 1. Palma major daçtylifera & vinifera Guineensis, Jonsf. Dendr. 139. Arbor exotica fructu Daçtylis simili, C. B. Pin. 508. Palma Guineæ, J. B. i. 369. Nucula Indica racemosa, Ger. Emac. 1554. Park. Theat. 1596. **The Palm-Oil tree.** In Guinea spontanea crescit. Ufu. Oleum seu potius unguentum crassum Aurantii coloris, odore suavi, ex hoc fructu confectum ad hunc modum: Nempe carni e nucleis avulsæ adjicient aquæ ferventis bonam partem; deinde jubent ut pulpa in lebetæ diu agitetur commisceaturque exactè super ignem; deinde remotum ab igne lebetem tandiu stare sinunt, donec amurca omnis in fundum subsuderit; tandem oleum aquæ supernatans cochleari excipiunt: quo exhausto, aqua fervente iterum effusâ operationem repetunt. Effigendum est recens, non rancidum, coloris Aurantii, odoris suavis, consistentiæ butyri. Vires. Extrinsecus anodynum est; Nervos confortat; dolores podagricos mitigat; lassitudines juvat; contractiones relaxat.

A. 3. Coccus, Offic. Nieremberg. 296. Palma Indica nucifera Coccy's dicta, Raii Hist. ii. 1356. Palma nucifera Indica major, Jonsf. Dendr. 145. Palma Indica coccifera angulosa, C. B. Pin. 508. C. Comm. Flor. Mal. 197. Herm. Hort. Lugd. Bat. 472. Pluk. Almag. 275. Boerb. Ind. A. ii. 170. Herm. Parad. Bat. Prod. 361. Breyer. Prod. ii. 80. Palma nucifera arbor, J. B. i. 375. Palma Indica nucifera, Chab. 27. Palma coccifera, seu Nux Indica, Indis Lubi, Camel. Syllab. 43. Palma major coccifera, H. Beaum. 53. Palma five Nux Indica vulgaris ferens coccos, Park. Theat. 1596. Nux Indica arbor, Ger. 1338. Emac. 1522. Nux Indica & Cocci vocata arbor, Herm. 71. Cocceira Indica, Pif. 63. (ed. 1648.) Inaja Guacuiba, vulgò Coccos, ejusd. 130. (1658.) Inaja-guacuiba, cuius fructus Inaja-guaca, Marteg. 138. Tenga, Hort. Mal. i. p. 1. Tab. 1, 2, 3, 4. Polgaha, Herm. Mus. Zeyl. 50. **The Coco or Cocker-Put-tree.** Utriusque Indiæ alumna est. Ufu. Fructus medulla, liquore arboris Suri dictus, liquor nucleo contentus. Vires. Liqueorem seu Vinum Suri phthificis mirè conferre aiunt, & valdè opportunum esse urinæ, renumque vitæ laborantibus. E nucleis contusis atque expressis lac extorquetur citra ignis operam, lumbricis enecandis utilissimum. Liquor nucleo contentus siti febribusque extinguendis calidiorque temperando idoneus est, R. H.

A. 4. Coccus

A. 4. Coccus de Maldiva, *Offic. Park. Theat.* 1598. Coccus de Maldiva, five Nux Indica ad venena celebrata, *Chab.* 28. *Raii Hist.* ii. 1359. Palma coccifera figurâ ovali, *C. B. Pin.* 509. Nux Indica ad venena celebris, five Coccus de Maldiva, *J. B. i.* 384. Tavaccare, five Nux Medica Maldivensium, *Pis. Mant.* 203. Palma Naldivensis, aliis Maldivensis, *Jonsf. Dendr.* 147. **The Maldiva-But.** In India Orientali reperitur. *Ufu.* Fructus magnus figurâ ovali, cortice nigro, medullâ candidâ, porosâ, sapore excellenti. *Vires.* Laudatur adversus venena, ad coli dolores, paralyfin, epilepsiam, aliosve nervorum affectus. Specificam qualitatem promovendi partum difficilem habet.

A. 5. Ebenus Æthiopica, *Offic. Palma Haira, Park. Theat.* 1667. Palma Americana spinosa, *C. B. Pin.* 507. *Raii Hist.* ii. 1363. *Pluk. Almag.* 277. *Phytog.* 103. Palma tota spinosa major, fructu pruniformi, *Cat. Fam.* 177. *Sloan. Hist.* ii. 119. Palma Brasiliensis sexea Airi, *Pis.* (ed. 1658.) 129. Palma Portoricensis, spinosissima, vinifera, *Hort. Beaum.* 32. Palmæ facie Haira, *J. B. i.* 393. Palma Americana Haira five Ayri, *Jonsf. Dendr.* 144. **The Macow or Ebony-tree.** In America frequenter reperitur. *Ufu.* Lignum nigrum densissimum. *Plukenetio* autem sic describitur: *Hujus arboris lignum marmor nigro simile, ferri modo in aqua fundum petit. Vires.* De viribus Ebeni vide inter Arbores Pruniferas.

In priore editione hujus libri duas Ebeni species memini, quarum hodie usus est inter mechanicos. Verum an utraque earum vera & genuina Antiquorum Ebenus sit, adhuc controversatur. *Discozides* duas describit species: *Prima ex Æthiopia desertur, nigra, nullos habens venarum discursus, sacchari cornu laevore: cum frangitur densa apparet, mordens gustu, atque astringens, &c.* Altera ex India, lineis candidis & fulvis intercurrentibus, eademque maculis prædita: cæterum prior bonitate antecedit. *Plinius* in ejus descriptione inquit: *Rara est arbor, quam nullam aliam nisi Palmarum generis decuit.* Unde concludo Plantam, quam hic exhibeo, Ebenam Æthiopicam esse, & illam *Helbigii* Indicam.

Ex quo hæc scripsi, verum Ebenum Indicam à *D. Camello* descriptam inveni: quæ, cum Baccifera sit arbor, in tribu illa inveniet Lector.

A. 6. Palma Arcifera, *Ind. Med.* lxxxviii. Palma cujus fructus sessilis Fausel dicitur, *C. B. Pin.* 510. Palma Arcifera, nucleo versicolori, Nuci Moschatæ simili, *Parad. Bat. Prod.* 361.

Pluk. Almag. 275. *Phytog.* Tab. 309. f. 4. *C. Comm. Flor. Mal.* 197. Palma Fausellifera, *Jonsf. Dendr.* 151. Palma Areca five Fausel dicta, *Hort. Beaum.* 32. Palma Indica minor fructu Areca dicta, vulgaris, Puwakghaha, *Herm. Mus. Zeyl.* 51. Fausel five Areca Palmæ foliis, *J. B. i.* 389. *Chab.* 29. Nux Fausel five Pynang, *Bont.* 90. Areca five Fausel, *Ger.* 1337. *Emac.* 1520. Areca five Fausel, Avellana Indiana versicolor, *Park. Theat.* 1642. *Raii Hist.* ii. 1363. Areca five Fausel Indiæ Orientalis, *Act. Philosoph. Lond.* N° 274. p. 930. Caunga, *Hort. Mal.* i. 9. Tab. 5, 6, 7, 8. **The Indian or Malabar But.** In Malabar, aliisque locis Indiæ Orientalis succrescit. *Ufu.* Succus è fructu inspissatus *Terra Japonica, & Catechu* Officinis dictus. Est substantia gummosa, indurata, è rufo nigricans, saporis astringentis & austeri, postmodum dulcis & grati, odoris nullius. Duplex est; una purior, degustata leviter in lingua quasi liquefit: altera verò durior & impurior, adeoque fere nullius usus: quæ fortasse decepit *Schroderum*, ut pro terra haberet. *Vires.* Astringit, ventriculum roborat, nauseam arcet, appetitum excitat, vomitum juvat, fluxum alvi, mensium, & sanguinis reprimat. De exotico illo medicamento *Terra Japonica, Catechu* seu *Caetchu* dicto, quod nimirum sit, non convenit inter eruditos: nonnulli, qui pro vera seu genuina terræ specie, ut nomen sonat, illud habent, inter mineralia reponunt. Alii compositum quiddam vitriolicæ naturæ particeps esse existimant. Alii denique, & quidem recte, vegetabilibus enumerant, pro succo inspissato habentes. Quorum opiniones à *Wedelio Ephem. Germ. An.* 2. *Obs.* 128. traduntur. Cæterum *Catechu* isthoc in aqua communi facile solvitur, eidemque incorporatur, & tincturam rubram communicat, ut alii non pauci succi vegetabiles inspissati, & extracta; à qua filtrando non separatur, ut terræ solent, sed filtrum unâ transit; & calcinatione in cineres abit perfectos, quod Terræ non faciunt. Quod autem vitriolicæ naturæ particeps non sit, tria sequentia experimenta abundè evincunt. 1. Quod Sal vitriolicus ab eo nequeat separari. 2. Quod Alkali admixtum nè minimam quidem effervescentiam aut præcipitationem excitat aut producit. 3. Eiusdem solutio vitriolicis quibuscunque additis in Atramentum faceffit. *Garcias* & sequaces *Lycium Discozidis* esse volunt; quibus *Clusius* & *Veslingius* se opponunt, quoniam arbores *Lycium* fundentes, & *Catechu* plurimum inter se differunt, tum figurâ, tum magnitudine foliorum

foliorum & fructuum. Alii succum inspissatum seu extractum fructus illius Anacardium Occidentaliū dicti esse contendunt, ob nomen, ut videtur affinitatem, siquidem ille *Cajou* & *Cotzu* dicitur. Verū *Cleyer* Extractum fructus *Acaciae Orientalis* plantae *Tamarindo* admodum similis esse affirmat. *Paulus Ammannus* compositum quoddam artificiale esse ait; ingredientia ejus, inquit, sunt Extractum *Glycyrrhizae Indicae*, & *Calami Aromatici Indici*, atque *Succus Arecæ*; qui ipsi colorem purpureum conciliat. Tandem *Johannes Otho Helbigius*, simplicium Indiae Orientalis peritissimus, eam educi tradit è fructu quodam parvo, duro, resinoso, astringente, velut in uvis dependente, pediculis longis; qui fructus, inquit, una cum foliis *Bete* & calce per totam Indiam masticatur ad os mundandum, estque nihil aliud quā *Fausel Javanis* & *Malais Pynang* dictum, cujus sententiae & nos subscribimus.

Hinc hi versiculi:

*Quis foliis credat commixta calce tenellis,
Cum fructu hoc Indos vesci, unde ore cruento
Purpureum ejiciunt succum, tam dentibus atris
Herrendum arringunt, & dentibus ore minantur?*

Res istae, de quibus jam acturi sumus, inquit *Bontius*, adeo familiares sunt apud omnes Indiae populos, ut videamur operam velle perdere, si latius de iis agamus.

Fructus hujus arboris insignis etiam usus est; à *D. Marlow* Nux Malabarensis dictus. Nuce Moschata, cui alias valde similis, major est, etiam compressus cum umbilico in medio, altera extremitate rotunda. *Vires*. Admirandum virium est in Serophulis curandis. Sanguinem corrigit, Humores noxios alterat; Hepar & Lienem emendat; Facultatem digestivam restituit; totumque corporis habitum in meliorem mutat.

N. B. 1. Fructus hujus immaturus vertiginem inducit, ac si sumpto vino quis ebrietatem contraxerit.

2. Pharmacopolae nostrates Londinenses *Terrae Japonicae* nomine Extractum ipsum prout ad nos adfertur, intelligunt: *Catechu* vero appellatione Compositum quiddam ex Extracto, Moscho, Ambra, &c.

A. 7. *Sagou*, *Offic.* Palma prunisera Japonica, *Herm. Cat. Hort. Lugd. Bat.* 472. *Plum. Nov. Gen.* 3. *Hort. Beauc.* 33. Palma Japonica spinosis pediculis Polypodii folio, *Parad. Bat. Prod.*

361. Palma Indica caudice in annulos protuberantes distincto, fructu Pruniformi, *Raii Hist.* ii. 1360. *Commel. Flor. Mal.* 198. Palma vinifera Belgarum, *Breyn. Prod.* 1. Palma farinifera Japonica, *Satsou Japonensibus*, *ejusd.* p. 281. Palmam referens arbor farinifera, *C. B. Pin.* 508. Arbor farinifera, *Park. Theat.* 1646. Zagu seu arbor farinifera, *Jons. Dendr.* 144. Todda-panna, seu Monta-panna, *Herm.* iii. 9. Tab. 13, &c. *Commel. Flor. Mal.* 264. *Sago-tree*, *Indian Bread*, or *Libby-tree*. In India Orientali multis in locis nascitur. *Usu*. Faeces medullae hujus arboris facile solubiles Cari confecta quoad magnitudine referentes, sapore aquoso, colore ex fusco albicante, odoris nullius. Hoc autem modo conficitur *Sagou*: Arbore decisa, & in taleas fisa, medulla ruspando eximitur, quae in mortario grandi pistillo ligneo strenue contunditur; deinde aqua probe commixta, per pannum percolatur, in alveum satis capacem, in quem substantia medullae defluit. Levioribus duntaxat fursuribus & quiscuilibet in panno remanentibus, quae ut inutiles abjiciuntur, quod in alveum decidit subsidere permittitur, quod brevi fit: Deinde aqua è sacibus elutriata, ex iisdem efformantur placentulae, è quibus in elibano coctis panis efficitur satis probus, ab Indigenis in inopia Orizae esitatus; vel eadem granulatae & exsiccatae in Europaeas regiones transportantur. *Vires*. A nonnullis valde nutritiva & analeptica habetur, omnisque generis fluxiones sistere dicitur.

Utrum *Sagou* sit medulla trunci, aut gemmae alicujus Palmae, seu Gummi arboris, non amplius quaestio est, medullam esse omnibus consentientibus; verum cujus generis Palmae nondum extra controversiam est, inter Botánicos apprimè gnaros, aliis aliam & aliam arborem esse opinantibus. *C. Bauhinus* medullam gemmae seu capitis Palmae Regalis dictae Barbadaensis seu Jamaicaensis, *The Cabbage-tree* dictae referentis, facit. Quod *Clusius* & omnes nostri nuperi peregrinatores negant, medullam trunci esse uno ore affirmantes. Neque hic cessat controversia: siquidem *Robertus Knox* nauclerus, qui, per multos annos in *Ceylona* Insula captivus detinebatur, medullam *Codda Panna*, *H. M. Talipot Singalensibus* dictae, esse asserit. In cujus sententiam initio inclinabat eruditissimus *D. Johannes Raius*. Verum *Horti Malabarici* auctoribus medullam *Todda Panna* esse, ex qua *Sagou* conficitur, affirmantibus; *Pisone* etiam & *Marcgravia* duas arborum species in Brasilia nascentes, & utraque Palmas describentibus, quarum

rum medulla ad panem conficiendum ab indigenis usitata erat; obvium est conijcere plures Palmarum species *Sageu* præbere. Sed vera & genuina species è medulla *Toddæ Pannæ* conficitur, ut D. *Raius* à D. *Tancredo Robinson*, M. D. certior factus est, qui, ejus iconem inter alia rariora ad *Societatem Regiam Londinensem* ex India Orientali transmissam in ejusdem Societatis Museo, & nos etiam vidimus.

A. 8. *Chamaerhiphes*, *Offic.* *Chamaerapis*, *Theoph. Bed.* 108. Palma minor, *C. B. Pin.* 506. *Plum. Nov. Gen.* 2. Palma humilis Hispanica spinosa, & non spinosa, *J. B.* i. 370. *Raii Hist.* ii. 1369. Palma folio plicatili seu flabelliformi humilis, *Ejusd.* Palma minor vulgaris spinosa, aliis *Chamaerops*, Palma humilis Cefaglione, *Palmites* & *Chamaerhiphes* vocatur, *Jons. Dendr.* 140. Palma humilis seu *Chamaerhiphes*, Palma humilis Hispanica spinosa, & non spinosa, *Chab.* 27. Palma humilis Dactylifera radice repente, soboliferâ, folio flabelliformi, pedunculo spinoso, *Boerb. Ind. A.* ii. 169. Palma humilis five *Chamaerhiphes* vel *Palmites*, *Park. Theat.* 1545. *Palmites* five *Chamaerhiphes*, *Ger.* 1335. *Emac.* 1519. **The Dwarf Palm.** In Hispania, Lusitania, & Italia crescit. *Usu.* Bacca. *Vires.* Contra omnes fluxiones vi sua adstringenti commendatur. Folia ad Sportulas, tegetes, & Scopas parandas incisa sunt.

A. 9. Draco arbor, *Ger.* 1339. *Emac.* 1523. *Park. Theat.* 1531. *J. B.* i. 402. *Chab.* 30. *C. B. Pin.* 505. *Raii Hist.* ii. 1598. *Jons. Dendr.* 288. Ezquahduil, *Hern.* 59. Palma prunifera foliis yuccæ, fructu in racemis congestis, cerasiformi, duro, cinereo, pisi magnitudine; hujus lacryma Sanguis draconis dicta, *J. Comm. Hort. Amst.* 261. *Cat. Jam.* 179. *Sloan. Hist.* i. 20. *Pluk. Almag.* 277. *Hort. Beaum.* 33. Palma foliis longissimis, pendulis absque ullo pedunculo ex caudice glabro enatis, *Boerb. Ind. A.* ii. 169. **The Dragon Tree.** In Insula Portus Sancti, quæ è Canariis una est, & Madera oritur. *Usu.* Gummi, Sanguis Draconis, *Offic.* **Dragons Blood.** Refina est obscura, rubra, igni admodum facillè liquefcens, inque eum conjecta flammam concipiens, attritu colorem rubrum sanguineum reddens, saporis resinosi & adstringentis. Duplex in Officinis invenitur quæ puritate & impuritate tantum differunt; Optimum censetur quod in guttulis foliis involutis adfertur. *Vires.* Exsiccat strenue, astringit, repellit. *Ufus* ejus est præcipuus extrinsecus in exsiccandis, Catarrhis, in Hæmorrhagia si-

stenda, vulneribus glutinandis, dentibus laxis stabilendis, *Schrod.* N. B. Sanguinem Draconis Recentiorum Cinnabarin Dioscoridis esse docti plerique existimant. Cinnabaris recentiorum Antiquorum est Minium, *R. H.* p. 1598. Pro fabula habet D. *Raius* cum *Parkinsono* quod tradit *Monardes* de Dracunculi figura hujus arboris fructui à natura insculpta, *R. H.*

A. 10. Palma Sanguinem Draconis fundens altera, *Offic.* Palma foliis & caudice undique spinis longis, acutissimis, nigris armata, D. *Sherard.* Dsjerenang, i. e. Sanguis Draconis ex fructibus Palmæ conficere spinosæ elicetus, *Kemph. Amoen. Exot.* 552. **The other Dragons Blood Tree.** In Amboyna oritur. *Usu.* Refina è fructu exstillans.

Ex quo librum priorem in lucem emisi, literis aliquot ab ingeniosissimo nuper illo Botanico D. *Gulielmo Sherard*, L. L. D. tunc Consule Societatis Mercatorum Turcicorum Smyrnenfium certior factus sum, tres dari species arborum quæ Sanguinem Draconis præbent. 1. Illam *Clusii* à me jam editam p. 266. libri supradicti, quæ propriè Palma est, & huic Capiti inferi debet. 2. Quam hic exhibeo cujus fructus, *Fructui squamoso Clusii Exot. lib.* 2. cap. 3. similis est, Nucis Myristicæ circiter magnitudine, squamis tectus, inter quas & corticem continetur nucleus parvus, qui concussio fructu crepitat. 3. Draco arbor, &c. *Hort. Amstel.* quam inter arbores filiquosas disposui, *Pomet.* etiam in *Histoire de Drogues*, p. 259. tres Sanguinis Draconis species enumerat, quarum primam Indicam vocat, estque *Clusiana*: secundam, Canariensem appellat, cujus duas icones exhibet diversarum arborum, quarum prima filiquosa est, foliorum angustiorum, quæ fortè tertia est D. *Sherard.* Secundam foliis latioribus depingit, fructu Alkekengi referente. Tertiam *Pometus* falsam vocat, & ex Hollandia allatam ait. *Quin & Camellus* S. J. duas Sanguinis Draconis species memorat, quarum primam Sanguinem Draconis Officinarum vocat, qui idem est cum *Clusiano*, cujus gummi *Camellus* sic describit, *Pulverisatum coloris est vilioris Laccæ aut Boli ordinariæ.* Unde eum Sanguinem nostrum Draconis in massis seu glebis esse existimo. Secundam Sanguinis Draconis *Pictorum Cinnabarin Dioscorides* denominat, qui est Sanguis noster Draconis in guttis seu guttatus; verum cujus arboris succus sit, non dicit, dubitat tamen an non producat à quadam Arbore Peruviana à *Monarde* descripta. Fortasse idem fuerit cum gummi, quod à ligno Nephritico defluere dicit. Alia fortasse præter has Sanguinis Draconis species est, cujus notitiam à D. *Hyde* habuit ingenio-

sus Botanicus D. *Jacobus Bobart*, à Canna seu Arundine hausti, quam in Capite Arundinum in hoc libro disposui. Verum an differat à *Sherardina* secunda non aſum determinare: Quamvis enim in notis nonnullis descriptiones conveniunt, tamen adeò breves ſunt, ut de illis certò judicare aut definire non poſſimus.

Hujus fructum à D. *Sherardo* ex Hollandia, cum in itinere eſſet verſus Smyrnam, accepi, & fragmenta quædam ipſius gummi, admodum & cum puriſſimo Sanguine Draconis in guttis colore conveniens.

A. 11. Palma ſylveſtris *Bdellifera*, *Kemph. Amœn. Exot.* 669. *The Bdellium Palm.* Palma eſt nucifera folio ſtabelli-formi. Hanc credit *Kempherus* eſſe *Bdelliferam Chamæripem Serapionis*.

II. De Muſa.

A. 1. **MUSA**, *Offic. Bod.* 352. Muſa Serapionis, *Ger.* 1332. *Emac.* 1515. Muſa arbor, *J. B. i.* 148. *Park. Theat.* 1495. *Raii Hiſt.* ii. 1314. Muſa caudice viridi, fructu longiore, ſalcato, anguloſo, *Cat. Jam.* 189. *Sloan. Hiſt.* ii. 141. Muſa fructu cucumerino longiori, *Plum. Nov. Plant. Gen.* 24. *Boerb. Ind. A. ii.* 171. Muſa aut *Ambuſa*, *Chab.* 9. Muza ex flore Sinenſi, *Jonſ. D. Icon.* 470. *Mauz, Muſa, Alp. Egypt.* 78. *Mauz, Veſling. Obſ.* 26. Palma humilis longis latisque foliis, *C. B. Pin.* 508. *Ficus Indica* racemofa, foliis & fructu ampliſſimis, Muſa Arabibus dicta, *Pluk. Almag.* 145. *Ficus exotica* cruciata, *Sterb. Cit. cult.* 61. *Ficoides* ſive *Ficus Indica* longiſſimo latiſſimoque folio, Muſa Serapionis dicta, *H. Beaum.* 21. *Ficoides* ſeu *Ficus Indica* longiſſimo latiſſimoque folio, fructu longiſſimo, Muſa Serapionis dicta, *Herm. Cat. Hort. Lugd. Bat.* 256. *Bala*, *Hort. Mal. i.* 17. *Tab. 12, &c.* *Banana*, *Pif.* (Ed. 1648.) 75. *Bananiera*, *Ejuſd.* (Ed. 1658.) 154. *Banana Braſilienſibus*, *Marcg.* 138. *The Plantain Tree.* Utriuſque Indiæ incola eſt. *Uſu.* Fructus. *Vires.* Multum nutrit, *Urinam* ciet, *Venerem* ſtimulat.

A. 2. *Banana*, *Offic. Raii Hiſt.* ii. 1375. Muſa caudice maculato fructu recto, rotundo brevior odorato, *Cat. Jam.* 192. *Sloan. Hiſt.* ii. 147. *Ficoides* ſeu *Ficus Indica* longiſſimo latiſſimoque folio, caule maculato fructu minore, *H. Beaum.* 21. *Boerb. Ind. A. ii.* 171. Muſa fructu cucumerino breviori, *Plum. Nov. Gen.* 24. *Senoræ*, *Jonſ. D.* 143. *Pacoeira*, *Pif.* (Ed. 1658.)

154. *Bacoba*, *Ejuſd.* (Ed. 1648.) 76. *Pacoeira Luſitanis*, *Marcg.* 137. *The Banana Tree.* In America colitur. *Uſu.* Fructus. *Vires.* Cum priore viribus convenit.

SECTIO SECUNDA.

De Arboribus, quarum fructus à floribus remoti vel ſejuncti ſunt.

Nuciferae, hoc eſt, nuce duro & fragili putamine tecta, fructus in tegumento

Crasso & carnoſo teſtam undique obducente, nucleo, in quatuor lobos profunde diviſo, folio pinnato: *Juglans.*

Tenui & Membranaceo, ſumma parte aperto, foliis integris ſubrotundis: *Corylus.*

Glandiferae, hoc eſt, nuce coriaceo tegmine obducta

Unica in unoquoque folliculo, ſeu calyce, qui nucem totam non integit, ſed inferiorem ejus partem tantum; foliis

Deciduis, arbore procerà: *Quercus.*

Semper virentibus, cortice

Crasso & fungoſo: *Suber.*

Tenuiore: *Ilex.*

Pluribus nucibus communi tegumento incluſis, fructu majore echinato, foliis longis ferratis: *Caſtanea.*

Coniferae, hoc eſt, fructu squamoſo, polyſpermo, in cono ſeu metæ formam turbinato, ſuntque vel

Resiniferae, fructu

Squamoſo, binis ſub ſingulis squamis, ſeminibus, foliis

Perpetuis, anguſtis,

Sparſim undique à ſurculis exeuntibus, iisque vel

Longioribus & binis ex eadem theca ſeu tubulo exeuntibus: *Pinus.*

Brevioribus & ſingulatim enaſcentibus: *Abies.*

Breviſſimis, duris, & pungentibus conis minimis: *Sabina.*

a b c d e

N n

Agmi.

a b c d e

Agminatim in tuberculis, in penicillos velut coaggestis, conis magnis sursum spectantibus: *Cedrus*.

Deciduis, conis parvis: *Larix*.

E clavatis tuberculis per harmoniam coaptatis, foliis brevibus in squamas degenerantibus: *Cupressus*.

Succo aqueo præditæ, foliis subrotundis, minoribus, conis minimis: *Betula*.

Bacciferae, foliis perpetuis, simplicibus, angustis, mucronibus acutis & pungentibus, colore foliorum glauco, granis in singulis baccis ternis, ligno odorato: *Juniperus*.

Lanigeræ, feminibus vasculis inclusis, multis simul confertis in fructum oblongum cylindraceum Julum dictum, è foliorum alis exeuntem, foliis

Angustioribus & longioribus, viminibus lentis: *Salix*.

Latoribus & angulosis subrotundis: *Populus*.

Arbores flore à fructu remoto, Nuciferae.

Nuces autem voco fructus majores putamine duro & fragili nucleum claudentes.

I. De Juglande.

Nux fragili & durâ, tegumento exteriore clauso, testam undique obducente crassiore & carnosâ, nucleo in quatuor lobos profunde diviso, folio pinnato à reliquis differt, R. Meth. p. 36.

A. Nux Juglans, Offic. Ger. 1252. Emac. 1440. Raii Hist. ii. 1376. Synop. iii. 438. Mer. Pin. 66. J. B. i. 241. Chab. 17. Nux Juglans vulgaris, Park. Theat. 1413. Jons. Dendr. 107. Nux Juglans five regia vulgaris, C. B. Pin. 417. Tourn. Inst. 501. Elem. Bot. 453. Boerb. Ind. A. ii. 175. Rupp. Flor. Jen. 264. Buxb. 236. Juglans five Nux regia, Merc. Bot. i. 44. Phyt. Brit. 62. *The Walnut Tree*. In areis & agris feritur. Juli erumpunt Martio; Nuces maturefcunt autumnâ. *Ufu*. Cortex arboris, Juli,

Nuces, Putamina nucum externa eaque viridia. *Vires*. Nuces recentes calfaciunt & siccant, in Peste præservare dicuntur. *Putamina* externa, viridia, vi vomitum leniter movendi prædita sunt. *Cortex* interior, de arbore decerptus, dum adhuc succulentus est, siccatusque ciet vomitum sat valide. Juli itidem vomitum excitant, sed lenius. *Ufus* præcipuus in Colico Nephriticoque dolore; sistunt & Diarrhoeam, exhibiti, *Schrod*.

Nuces recentes ventrem movent; siccae calidiores sunt; concoctu difficiles, bilem augent, & tussim exasperant: virides & immaturæ cum exteriore cortice Saccharo conditæ, duæ tresve si sumantur, alvum leniter subducunt. A veneno & peste præservant Nuces manè comestæ. Oleum expressum ad lucernas utile est. Cortex interior arboris vomitum ciet, juli seu nucamenta lenius, *Raii Synop*.

Folia podagricis auxiliantur in pediluviiis, *Buxb*. & in Ulceribus inveteratis multum juvant. Fungosa substantia, nuclei Juglandis lobos intercedens & separans, exsiccata & pulverisata, in vino exhibita modica quantitate exercitum Anglicanum in Hybernâ dysenteria gravissimâ, medicorum solertiam eludente, aliisque remediis inexpugnabili, laborantem feliciter liberavit. Alii ejusmodi pulverem ad pluritidem commendant i drachm. pondere bis terve exhibitum, D. Aubrey.

II. De Corylo.

Nux fragili & durâ, tegumento tenui & membranaceo summa parte aperto, & foliis integris subrotundis à reliquis differt.

A. 1. Avellana, Offic. Corylus sylvestris, Ger. 1250. Emac. 1438. Raii Hist. ii. 1379. Synop. iii. 439. Mer. Pin. 30. C. B. Pin. 418. Merc. Bot. i. 31. Phyt. Brit. 31. Tourn. Inst. 582. Elem. Bot. 453. Boerb. Ind. A. ii. 176. Dill. Cat. Giff. 35. Buxb. 86. Rupp. Flor. Jen. 265. Corylus seu Nux Avellana sylvestris, J. B. i. 269. Park. Theat. 1416. Chab. 38. Nux Avellana sylvestris, Jons. Dendr. 112. *The Hazel*. In sylvis & sepibus. *Ufu*. Lignum, Nucces, & earum Cortices. *Vires*. Lignum per se raro Officinale est. Nucleos Stomacho infestos esse & difficulter concoqui, necnon caput gravare Medicorum communis est sententia. Alvum quod fiant à nonnullis dicitur, & hinc dysentericis profunt, quibus tamen aliis contradicunt, contrarium testantes effectum, ut scribit *Buxb*. Oleum in tussi laudat *Trag*.

A. 2. Avel-

A. 2. Avellana, *Ind. Med.* xvi. *Corylus* fativa fructu rotundo maximo, *Jonsf. Dendr.* 112. *C. B. Pin.* 418. *Tourn. Inst.* 581. *Boerb. Ind. A. ii.* 176. *Rupp. Flor. Jen.* 265. *The Spanish Nut.* In hortis. *Usu.* Fructus. *Vires.* Cum præcedente convenit.

Elem. Bot. 456. *Boerb. Ind. A. ii.* 178. *Mer. Pin.* 38. *Merc. Bot. i.* 35. *Phyt. Brit.* 40. *Dill. Cat. Giff.* 55. *Rupp. Flor. Jen.* 264. *Buxb.* 108. *Chab.* 57. *Fagus* Latinorum, *Oxya* Græcorum, *J. B. i.* 117. *The Beech Tree.* In sylvis, sepibus, &c. Meridionalibus Angliæ frequens. *Usu.* Nuces. *Vires.* Cum castaneis viribus convenit, *Mont. Claf.* 11. *C. xxv.* Fructus ejus & Semina conducunt ad sabulum & mucum e renibus propellendum, *Boerb. Hist. Plant.* 648.

Arbores fructu à flore remoto, Glandiferae.

Glandes autem voco fructus majores putamine coriaceo nucleum claudentes.

V. De Quercu.

NUce coriaceo in calice, qui nucem totam non integit, sed inferiorem ejus partem tantum; & foliis deciduis à reliquis distinguitur.

III. De Castanea.

Corticoso & coriaceo putamine cum glande convenit; echinato calyce, totam nucem tegente, ab eadem differt, *R. H. p.* 1382.

A. 1. Castanea, *Offic. Raii Hist.* ii. 1382. *Aldrov. Dendr.* 294. Castanea fativa, *C. B. Pin.* 418. *Tourn. Inst.* 584. *Boerb. Ind. A. ii.* 178. *Jonsf. Dendr.* 117. *The Chestnut Tree.* In hortis, ambulatoriis, & viridariis. *Usu.* Nuces earumque cortices. *Vires.* Membrana sistit valenter immodicos alvi fluores & sanguinis rejectionses *Schrod.* Glandes coctæ & cum Melle datæ tussibus prodesse dicuntur.

A. 2. Castanea, *Ind. Med.* xxx. Castanea sylvestris, *Chom.* 619. *Jonsf. Dendr.* 118. Castanea sylvestris, quæ peculiariter Castanea, *C. B. Pin.* 419. *Ger.* 1253. *Emac.* 1442. *Mont. Ind.* 39. *Raii Synop.* iii. 440. Castanea vulgaris, *Park. Theat.* 1400. *The Wood Chestnut Tree.* In sylvis, v. g. prope *Ramsley* in comitatu *Essexiæ*, *Sittingburn* Cantii, & *Woburn* Bedfordiæ. *Usu.* Fructus. *Vires.* Cum præcedenti viribus convenit.

IV. De Fago.

NOta sunt, Nux duplex triquetra eidem tegumento inclusa, aspero, hirsuto, quadripartito, *Raii Meth. A.* 140.

A. *Fagus*, *C. B. Pin.* 419. *Raii Hist.* ii. 1381. *Synop.* iii. 419. *Ger.* 1255. *Emac.* 1444. *Park. Theat.* 1403. *Aldrov. Dendr.* 240. *Jonsf. Dendr.* 207. *Mont. Ind.* 42. *Tourn. Inst.* 584.

A. 1. Quercus, *Offic. Aldrov. Dendr.* 151. Quercus vulgaris, *Ger.* 1156. *Emac.* 1339. *Merc. Bot. i.* 62. *Phyt. Brit.* 101. *Mer. Pin.* 100. Quercus latifolia, *Park. Theat.* 1386. *Jonsf. Dendr.* 191. *Raii Synop.* iii. 440. Quercus cum longis pediculis, *C. B. Pin.* 420. *Buxb.* 275. *Tourn. Inst.* 583. *Elem. Bot.* 454. *Boerb. Ind. A. ii.* 177. Quercus vulgaris longis pediculis, *J. B. i.* 70. *Raii Hist.* ii. 1335. *Dill. Cat. Giff.* 54. Quercus sive Robur, *Chab.* 54. *The Oak.* In sylvis & sepibus. *Usu.* Cortex arboris, Germina, Folia, Glandes, Caliculæ, & Gallie seu tuberculæ excrementitiæ, rotundæ, in superficie parvis tuberculis exasperatæ, unico foramine, intus fungosæ & carnosæ, saporis austeri, acerbi, & adstringentis. *Vires.* Folia, Glandes, Cortex, Calices, & Gallæ, refrigerant, siccant, astringunt. *Usus* in fluxu alvi, uteri, seminis, &c.

A. 2. Phagus, *Esculus*, *Offic. Phagus* sive *Esculus*, *Park. Theat.* 1387. Phagus vel *Esculus*, *J. B. i.* 2, 74. *Chab.* 55. Quercus parva, sive Phagus Græcorum, & *Esculus* Plinii, *C. B. Pin.* 420. *Raii Hist.* ii. 1386. *Tourn. Inst.* 583. *Boerb. Ind. A. ii.* 177. Quercus parva, Græcis Phagus, Plinio *Esculus*, *Jonsf. Dendr.* 193. *Esculent*, or *Sweet Oak*, In Græcia & Dalmatia reperitur. *Usu.* Cortex, Folia, Glandes, Caliculæ. *Vires.* Cum priore viribus convenit.

A. 3. Cerrus, *Ægilops*, *Offic. Cerrus*, *Aldrov. Dendr.* 253. Cerrus, Cerris, *Ægilops* Judæorum, *Aspris* Macedonum, & *Farnia* Italorum, *Chab.* 55. Cerrus *Ægilops* *Aspris* *Theophrasti* putata, *J. B. i.* 2, 77. Cerris majore glande, *Ger.* 1162. *Emac.* 1345. *Ægilops* sive Cerrus mas, *Park. Theat.* 1387. *Raii Hist.* ii. 1387. Quercus calyce echinato glande majore, *C. B. Pin.* 420.

Tourn. Inst. 583. *Quercus* calyce hispido glande minore, *Jonsf. Dendr.* 193. **The Holm Oak, or Bitter Oak.** In Italia nascitur. *Ufu.* Radix, Folia, Cortex, Glandes. *Vires.* Radix Scorpionibus adversatur. Folia, Cortex, & Glandes fluxiones sistunt.

A. 4. Robur, *Offic.* Robur tertia Clusii, *J. B.* ii. 2, 76. *Raii Hist.* ii. 1386. Robur five Galla major altera, *Ger. Emac.* 1348. Robur five *Quercus* cum Gallis, *Chab.* 54. Robur cum Galla majore rugosa, *Park. Theat.* 1386. *Quercus* gallam exiguae nucis magnitudine ferens, *C. B. Pin.* 420. *Tourn. Inst.* 583. *Quercus* gallifera, lanugifolia, major, *Jonsf. Dendr.* 193. **The Gall Oak.** In Istria & Pannonia crescit. *Ufu.* Gallæ seu tubercula excrementitia, nidus cujusdam Insecti rotundi.

VI. De Ilice.

Cujus nota, Folia dentata aut aculeata, perpetua,
R. Meth. A. p. 140.

A. 1. *Ilex coccigera*, *J. B.* i. 2, 106. *Ger.* 1159. *Emac.* 1342. *Aldrov. Dendr.* 266. *Raii Hist.* ii. 1392. *Ilex* aquifolia five coccigera, *Park. Theat.* 1394. *Ilex* aculeata, cocciglandifera, *C. B. Pin.* 425. *Jonsf. Dendr.* 204. *Tourn. Inst.* 583. *Elem. Bot.* 485. *Boerb. Ind. A.* ii. 177. *Jonsf. Dendr.* **The Scarlet Oak.** *Ufu.* Grana, *Chermes* & *Coccus baphica*, *Offic.* *Chermes* seu *Coccus insectorius*, *Park. Theat.* 1395. *Kermes*, five *Chermes*, *Ind. Med.* lxiii. *Chermes*, Grana tinctorum, *Coccus baphica*, *Coccus insectorius*, *Mont. Exot.* 9. *Chermes*, *Kermes*, *Coccum insectorium*, *Coccus baphica*, *Granum tinctorium*, *Scarlatum*, *Cham.* 313. *Coccus* seu *Coccum* ex Ilice, *Bram. Hist. Cocci radicum*, p. 2. **Hermes Berries.** In usu sunt Grana excrementitia, vel potius nidi Insectorum, *Ichneumona* dicta, pisi magnitudine, rubentia, substantia fungosa & rara, saporis subacris & subamaricantis, odoris non ingrati. Eligenda sunt grana rubicundo-nigra, integra. *Succus Chermes*, *Offic.* vel potius *Syrupus*. **Juice, or Syrup of Hermes.** Ex Monspelienfi agro ad nos adfertur, ubi fit ex Granis hoc modo: In mortario marmoreo tunduntur, & deinde per cribrum trajiciuntur, ut palpa, inde separatur æquali Sacchari quantitate permiscenda. *Vires.* Cardiaca sunt, siccant, adstringunt, vapores tetros discutunt, Spiritus vitales reficiunt, parturientibus subveniunt, vulneratis nervis medentur,

Morbillos erumpere faciunt, *Schrod.* De Chermes plura vide apud *Quinquernum de laudibus Gallo-Provinciae*, & apud *Bellonium in Itinerario Insulæ Cretæ.*

A. 2. *Smilax arborea*, *Offic.* *Smilax Arcadum* glandifera major, *Park. Theat.* 1398. *Smilax* glandifera arbor, *Chab.* 57. *Smilax Dalechampii*, *J. B.* i. 2, 101. *Smilax* major aculeata & folio rotundiore, molli, modicèque sinuato, five *Smilax Theophrasti*, *C. B. Pin.* 425. *Tourn. Inst.* 583. *Boerb. Ind. A.* ii. 177. *Ilici* affinis *Theophrasti*, vocatur *Smilax Arcadibus*, *Jonsf. Dendr.* 203. **The Great Scarlet Oak.** In Italia & Gallia Narbonensi frequens occurrit. *Ufu.* Cortex, Folia, Glans. *Vires.* Vehementius astringit *Ilex* quam *Quercus*.

VII. De Subere.

Foliis perpetuis non aculeatis, cortice crasso à reliquis differt.

A. *Suber*, *Offic.* *Chab.* 57. *Aldrov. Dendr.* 281. *Suber latifolium*, *J. B.* i. 2, 103. *Raii Hist.* ii. 1393. *Ger.* 1163. *Emac.* 1347. *Park. Theat.* 1397. *Suber latifolium* perpetuo virens, *C. B. Pin.* 424. *Tourn. Inst.* 584. *Elem. Bot.* 455. *Boerb. Ind. A.* ii. 178. *Jonsf. Dendr.* 202. **The Cork Tree.** In Italia & aliis calidis regionibus. *Ufu.* Cortex ad usum mechanicum, in medicina raro. *Vires.* Tritus ex aqua calida potus Sanguinem sistit; ejusdem cinis ad idem valere dicitur, *R. H.* p. 1393.

Arbores fructu à flore remoto, Coniferæ.

Conos voco fructus squamosos, duros, & siccos, polyspermos, in coni seu metæ formam plerumque turbatos, R. H.

VIII. De Abiete.

Notæ sunt, Folia singularia ramulos undique cingentia, crebra, angusta, & in plerisque breviora; proceritas eximia, materies levis, R. Synop. p. 212.

A. 1. *Abies*,

A. 1. Abies, *Offic.* Ger. 1181. *Emac.* 1363. *Park. Theat.* 1539. *Raii Hist.* 1394. *Synop.* iii. 441. *Merc. Bot.* ii. 15. *Phyt. Brit.* 1. *Mer. Pin.* 1. *Ind. Med.* 1. *Mont. Ind.* 35. Abies conis fursum spectantibus sive mas, *C. B. Pin.* 505. *Jonsf. Dendr.* 329. *Buxb.* 1. Abies foemina sive Ἐλάτη θηλεία, *J. B.* i. 235. Abies foemina, *Chab.* 68. Abies Taxi foliis, *Raii Hist.* ii. 1394. Abies Taxi folio, fructu fursum spectante, *Tourn. Inst.* 585. *Elem. Bot.* 457. *Boerb. Ind. A.* ii. 179. *Rupp. Flor. Jen.* 270. **The Silver-Fir.** In arcis. *Usu.* Lignum, summitates. Resina duplex in usu est. 1. *Liquida*; hanc *Officinae Terebinthinam Argentoratensem* vocant, Anglice **Strasbourg Turpentine.** Abietis Resina, Oleum Abietis, *Mont. Ind. Exot.* 11. Laricea consistentia similis, sed magis transparens, amaricans, valde fragrans, & sapore Citrii mali corticem proxime referens. 2. *Sicca*, quæ uti *Thus* communis figuram emittitur, ita usum ejus æmuletur. *Vires.* Rasura ligni cum summitatibus, in Scorbuto bono cum successu sæpenumero usus sum. Resina, ut externa facie, ita & viribus cum Laricea convenit.

A. 2. Abies Canadensis, *Offic. Ind. Med.* 1. Abies minor pectinatis foliis Virginiana, conis parvis, subrotundis, *Pluk. Phytog. Tab.* cxxi. *Almag.* ii. **The Virginia or Canada Fir-tree.** *Usu.* Resina liquida, quæ Balsamum Canadense dicitur.

A. 3. Picea, *Offic.* Ger. 1173. Picea vulgaris, *Park. Theat.* 1538. Picea major, *Jonsf. Dendr.* 325. Picea major, *Ger. Emac.* 1454. Picea major prima, sive Abies rubra, *C. B. Pin.* 493. Picea Latinorum, *Chab.* 68. Picea Latinorum, sive Abies mas Theophrasti, *J. B.* i. 238. Abies, Picea, *Volck. Flor. Nor.* 1. *Ind. Med.* 1. Abies rubra, Picea, *Mont. Ind.* 35. Abies mas Theophrasti, *Raii Hist.* ii. 1396. *Synop.* iii. 441. Abies tenuiore folio, fructu deorsum spectante, *Tourn. Inst.* 585. *Elem. Bot.* 457. *Boerb. Ind. A.* ii. 179. *Dill. Cat. Giff.* 49. *Rupp. Flor. Jen.* 270. Abies conis deorsum spectantibus, *Buxb.* 1. **The Pitch-tree, or common Fir.** In Alpibus Scoticis, sed rarius. *Usu.* Resina. *Vires.* Cum Abiegna viribus convenit. Ex hujus Resina præparata sunt, 1. *Resina communis*, *Offic.* Resina alba, **White Rosin**, coctione in lebece cum aqua dum ad consistentiam advenit. 2. *Pix liquida*, *Offic.* **Tarr**, ussione in fornace, ut describit *Jo. Conradus Auztius* Tractatu de Arboribus Coniferis. 3. *Pix*, *Offic.* **Common Pitch**, coctione liquidæ in fornace ad consistentiam: Pix

illa, ubi denuo coctione dephlegmatur, crassescit magis atque magis, diciturque *Pix sicca*, *Offic.* **Stone-Pitch.** *Vires.* Ut resinam sapit, ita & *Pix* resinarum vires obtinet: idque eo magis, quo liquidior *pix* fuerit, sicca enim exsiccatur fortius: facultatis itaque *pix* liquida est calfacientis, discutientis, mollientis, digerentis, anodynæ, &c. *Schrod. N. B.* *Pix* non tantum ex Abietis, sed ex Pinus, Cedri, & aliarum etiam arborum resiniferarum lignis vi ignis excoquitur. 4. *Pix Burgundica*, *Offic.* **Burgundy or Burgony Pitch.** Substantia est resinosa, solida, mollis, coloris rufescentis, odoris grati. Ex Germania ad nos adfertur. Piceæ arboris Resinam esse existimat *Parkinsonus*, cum primò effluit liquidam, tempore indurescentem, ut tandem friabilis reddatur: quod an verum sit, nescio; nedum enim certi quicquam de ea comperi. *Vires.* Cum Pice & Terebinthina viribus convenit.

Ab ingenioso amico meo D. Davide Kreig, M. D. certior factus sum, solam differentiam inter Resinam & Picem Burgundicam esse in coctione Picis Burgundicæ, ex aheno exemptæ, cum primò bullire incipit, atque idcirco mollior est, & coloris magis brunnei. Hoc observavit in Saxonia solo suo natali.

IX. De Pinu.

Nota sunt, Folia longiora, bina ex eadem theca seu tubulo prodeuntia, R. Synop. p. 213.

A. 1. Pinus, *Offic. Mont. Ind.* 50. *Ind. Med.* xci. *Chab.* 69. Pinus sativa, *C. B. Pin.* 491. *Raii Hist.* ii. 1398. *Tourn. Inst.* 585. *Elem. Bot.* 458. *Boerb. Ind. A.* ii. 179. *Chemel.* 821. *Jonsf. Dendr.* 318. Pinus sativa sive domestica, *Ger.* 1173. *Emac.* 1355. Pinus urbana sive domestica, *Park. Theat.* 1534. Pinus officulis duris, foliis longis, *J. B.* i. 248. **The Pine-tree.** In Italia. *Usu.* Coni, nuclei, earumque cortices, & Resina Strobilina, quæ circa conos seu Strobilos concreta reperitur. Nuclei sunt oblongi, candidi, inclusi (mediante tunica rutila) officulis crassius & duris, squamato cono dispositis, saporis subdulcis. *Vires.* Nuclei caliditate temperatæ sunt, & humidæ; maturant, leniunt, agglutinant, resolvunt, impingunt; adeoque usus præcipuus est in phthisi, tussi, stranguria, ac acrimonia urinæ mitiganda, *Schrod.*

A. 2. Pinus sylvestris, *Pinaster*, *Offic.* Pinus, *Mer. Pin.* 94. Pinus sylvestris, *Ger.* 1175. *Emac.* 1356. *C. B. Pin.* 491. *Raii Hist.* ii. 1399. *Boerb.*

Boerb. Ind. A. ii. 179. Dill. Cat. Giff. 59: Buxb. 261. Pinus sylvestris vulgaris Genevensis & Tæda, J. B. i. 253. Jonsf. Dendr. 320. Pinus sylvestris vulgaris, Pinaster & Tæda, Chab. 69. The Mountain Pine. Habetur in viridariis nostris frequens. *Ufu.* Resina, quæ duplex est, vel liquida *Terebinthina communis* seu vulgaris, *Offic. Common Turpentine* dicitur; vel sicca *Thus vulgare*, *Offic. Common Frankincense, or Parrofin.* 1. *Terebinthina communis*, quæ minus liquida & crassior est quàm laricea aut Abiegna, nec pellucida, albicans, consistentia fere Olei frigore nonnihil densati; ex hac conficitur *Oleum* per distillationem, cujus residuum vel caput mortuum *Colophonia*, *Offic.* Resina nigra, vulgò, *Colophon* or *Black Rosin* dicitur, quæ est substantia resinosa, arida, fusca, saporis pinguis, oleosi, & resinosi. *Turnesfortius in Materia sua Medica*, p. 122. asserit *Terebinthinam* communem parari ex Resina, quæ ex Pinu sylvestri sudat, destillando, & ad crassitudinem mellis coquendo: ita enim fit in Provincia Gallie inter Massiliam & Toulon, uti etiam circa Burdigalam; mihi quidem hoc incongruum videtur, utrum verò id Auctor, an Interpreti vitio vertendum sit, planè nescio. 2. *Thus vulgare*, *Offic.* *Thus sceminiun*, *Pini Resina*, *Mont. Ind. Exot. 11.* Resina *Pinea* aliis. *Common Frankincense.* Resina est mollis, citò ardens, colore ochroleuco, odore & sapore *Terebinthinæ* communis. *Vires.* Virtutem habent leniendi, temperandi, urinam movendi, &c.

A. 3. *Pinus maritima*, *Offic.* *Pinus sylvestris montana*, *Ger. 1175. Emac. 1357.* *Pinus maritima major*, *C. B. Pin. 492. Jonsf. Dendr. 321.* *Pinus sylvestris maritima*, conis firmiter ramis adherentibus, *J. B. i. 243. Chab. 70. T. Inst. 586. Elem. Bot. 458. Raii Hist. ii. 1400.* *Pinus sylvestris altera maritima*, *Lob. Obs. 632. Mag. Bot. Monsp. 295.* *Pinus maritima major fructifera*, *Park. Theat. 1535. Sea-Pine.* In Gallia Narbonensi oritur. *Ufu.* Cortex, Folia, Resina. *Vires.* Cum præcedentibus viribus convenit.

A. 4. *Balsamum Tolutanum*, *Offic.* *Balsamum Tolutanum foliis Ceratiæ similibus*, quod candidum, *C. B. Pin. 401. Chem. 626.* *Balsamum Tolutanum*, *Mont. Ind. Exot. 12. Ind. Med. xviii.* *Balsamum de Tolu*, *Park. Theat. 1570. J. B. i. 296. Raii Hist. ii. 1758. De Lact. Ind. Occid. 367.* *Balsamum Provinciæ Tolu*, *Balsamifera iv. Hern. 53.* Arbor *Balsamifera Tolutana*, *Jonsf. Dendr. 308. The Balsam-tree of Tolu.* *Ufu.* Resina seu *Balsamum* coloris ex spadiceo ad au-

reum tendentis, mediæ inter liquidum & densum consistentiæ, valde glutinosæ, saporis dulcis & grati, odoris excellentissimi, Limoniorumque fragrantia. Advehitur in cucurbitis parvis ex Provincia Tolu in America. *Vires.* Calfacit, ficit, attenuat, resolvit; vulnerarium est, pectus expurgat, &c. Usus præcip. in asthmate, phtihsi, in ventriculi cruditate & dolore. Extrinsecus doloribus à causa frigida quibuscunque subvenit, & imprimis capitis, arthriticis, & nephriticis: celebratur in vulneribus articulorum, sectionibus nervorum, puncturis, &c. *Schrod. N. B.* Arbores, è quibus colligitur hoc Balsamum, pumiles Pinis sunt similes, ergo ad hunc locum referimus, & pro quarta specie Pinus proponimus.

X. De Cedro Conifera.

Foliis perpetuis angustis, agminatim in tuberculis, in penicillos velut coaggestis, conis magnis sursum spectantibus à reliquis differt, Raii Method. p. 38.

A. Cedrus, *Offic. Chab. 71. Cedrus Libani*, *Ger. 1161. Emac. 1352.* *Cedrus conifera foliis Laricis*, *C. B. Pin. 490. Raii Hist. ii. 1404.* *Cedrus conifera*, *Jonsf. Dendr. 315.* *Cedrus magna*, five *Libani conifera*, *J. B. i. 277.* *Cedrus magna conifera Libani*, *Park. Theat. 1532.* *Larix Orientalis*, fructu rotundo, obtuso, *Tourn. Inst. 586. Elem. Bot. 458. Boerb. Ind. A. ii. 180. Cedar of Libanus.* In hortis curiosorum nonnunquam reperitur. *Ufu.* Pix, quæ raro aut nunquam in Officinis nostris reperitur; lignum. *Vires.* An à pice vulgari differat viribus, nescio.

XI. De Larice.

Foliis deciduis, brevibus, cedrinorum in modum nascentibus; conis parvis à reliquis differt, R. Meth. p. 38.

Larix, *Offic. Ger. 1183. Emac. 1385. Raii Hist. ii. 1405. Jonsf. Dendr. 324. Park. Theat. 1533. C. B. Pin. 493.* *Larix folio deciduo conifera*, *J. B. i. 265. Tourn. Inst. 586. Elem. Bot. 458. Boerb. Ind. A. 180. The Larch-tree.* In Alpibus abundè provenit. *Ufu.* Resina liquida, *Terebinthina Veneta*, *Offic. Venice Turpentine* dicta. Substantia est liquida, consistentia mellis novi, coloris flavescentis, saporis acris & amaricantis, odoris grati & fragrantis. *Ufu.* Pix, quæ raro aut nunquam invenitur. *Vires.* *Terebinthina* calfacit, emollit, abstergit. Usus præcipuus intrinsecus in pulmonibus expurgandis, in

in Gonorrhœa sistenda; Urinam & alvum ciet. Extrinsecus Chirurgis usitatissima est, ferèque in Emplastris omnibus adhibetur, movet enim pus, maturat, &c. Schrod.

XII. De Cupresso.

NOtæ sunt, præter communes huic generi, fructus è clavatis lignosis tuberibus, per harmoniam in formam globosam coaptatis, compositi: foliola breviter acuta in squamas degenerantia, R. Hist. pag. 1406.

A. Cupressus, Offic. Park. Parad. 602. Theat. 1476. Raii Hist. ii. 1406. J. B. i. 980. Chab. 71. C. B. Pin. 488. Cupressus sativa & sylvestris, Ger. 1185. Emac. 1367. Cupressus vulgaris, Jonsf. Dendr. 331. Cupressus mas & fœmina Plinii, Tourn. Inst. 587. Elem. Bot. 459. Boerb. Ind. A. ii. 181. Rupp. Flor. Jen. 270. **The Cypress-tree**, In hortis & areis colitur. Ligna, summitates, coni, seu nuces. Vires. Lignum refrigerat, siccatur, astringit. Summitates & fructus calfaciunt parum, exsiccant, astringuntque valide; proin usus sunt præcip. in Hæmoptysi, Diarrhœa, Dysenteria, in mictione involuntario, & in Herniis curandis intus & extus adhibita, Schrod.

XIII. De Arbore Vitæ.

NOtæ sunt, Folia squamatis incumbentia, rami compressi, conuli oblongi, è squamis compositi, R. Meth. A. p. 138.

A. Arbor vitæ, Offic. Ger. 1187. Emac. 1368. Park. Theat. 1478. Raii Hist. ii. 1408. Arbor vitæ sive Paradisiaca, Chab. 73. Arbor vitæ sive Paradisiaca vulgò dicta, odorata ad Sabinam accedens, J. B. i. 286. Arbor vitæ, Thuya, Mont. Ind. 37. Arbor Cupressus similis in Syria, Jonsf. Dendr. 332. Thuya Theophrasti, C. B. Pin. 488. Tourn. Inst. 587. Elem. Bot. 489. Boerb. Ind. A. ii. 180. **The Tree of Life**, Americæ incola est; apud nos autem in hortis curiosorum reperitur. Usu. Folia. Vires. Alexipharmaca, & diaphoretica est, Mont.

Planta est aperiens, & calefaciens; Menses solvit, pallidis virginibus prodest; cum melle contusa tumores solvit. Oleum laudatur ad dolores podagricos fricando partes, hoc instar ignis agit stimulando, & aperiendo: pediculos, & pulices ex stragulis expellit, Boerb. Hist. 132.

XIV. De Alno.

ARbor est julifera, fructu squamoso, conoide, folio Coryli, R. Meth. A. p. 138.

A. Alnus, Offic. Ger. 1294. Emac. 1477. Jonsf. Dendr. 334. Raii Hist. ii. 1409. Synop. iii. 442. Chab. 60. Mer. Pin. 4. Alnus vulgaris, Park. Theat. 1408. J. B. i. 151. Merc. Bot. i. 17. Phyt. Brit. 4. Dill. Cat. Giff. 55. Alnus rotundifolia, glutinosa, viridis, C. B. Pin. 428. Tourn. Inst. 587. Elem. Bot. 460. Boerb. Ind. A. ii. 181. Rupp. Flor. Jen. 265. Buxb. 16. **The Alder-tree**, In aquosis gaudet. Usu. Cortex, folia. Vires. Cortex siccatur, & astringit. Folia viridia imposita tumores discutiunt, & inflammationes restringunt. Traumatica sunt internè sumpta; viatorum calceis immissa, dolorem & lassitudinem mitigant, Buxb. Viridia & rore madentia conclavibus inspersa, brevique amota, pulices iis facile adhærentes tollunt, Trag. Ex corticibus color niger efficitur, pro atramento scriptorio gallæ vicem supplere potest. Inflammationibus utiliter imponitur.

XV. De Betula.

FRuctu squamoso semina continente, folio deciduo ad Populeum accedente, à reliquis distinguitur, R. H. p. 1410.

A. Betula, Offic. C. B. Pin. 427. J. B. i. 148. Raii Hist. ii. 1410. Synop. iii. 443. Chab. 60. Ger. 1295. Emac. 1478. Park. Theat. 1408. Tourn. Inst. 588. Elem. Bot. 460. Boerb. Ind. A. ii. 182. Dill. Cat. Giff. 42. Rupp. Flor. Jen. 265. Buxb. 38. Merc. Bot. i. 23. Phyt. Brit. 15. Mer. Pin. 15. Jonsf. Dendr. 33. **The Birch-tree**, In sylvis humidis, & ericetis. Usu. Folia, cortex. Lachrymæ, ex perforato caudice verno tempore prolectæ. Vires. Folia calfaciunt, attenuant, siccant, abstergunt, resolvunt, aperiunt, amara sunt, serum proliciunt: Hinc usus non minimi in hydrope, & scabie. Cortex, quia bituminosus, calfacit, & emollit, adhibeturque in suffitibus aëri corrigendo dicatis. Lachrymæ commendantur ad comminuendos calculos renum & vesicæ, maculasque cutis abstergendis, Schrod.

XVI. De

XVI. De Elæagno.

Folia Salicis cum quadam gravitate odorata, fructus squamosi, Raii Synop. iii. 443.

A. Elæagnus, Offic. Gale frutex odoratus Septentrionalium, Elæagnus Cordo, Raii Synop. iii. 443. Gale Frutex odoratus Septentrionalium, Elæagnus Cordo; Chamæelæagnus Dodonæo, J. B. i. 224. Chab. 66. Gale Frutex odoratus Septentrionalium, Boerb. Ind. A. ii. 261. Myrtus Brabantica five Elæagnus Cordi, Ger. 1228. Emac. 1414. Mer. Pin. 82. Rhus Myrtifolia Belgica, C. B. Pin. 414. Raii Hist. ii. 1707. Jonsf. Dendr. 293. Rhus sylvestris, five Myrtus Brabantica, vel Anglica, Park. Theat. 1451. **Dutch Myrtle, or Gaule.** Locis paludosis gaudet. Ufu. Folia. Vires. Siccat, & discutit; lumbricos necat.

XVII. De Sabina.

Notæ sunt, Folia perpetua, angusta, brevissima, & pungentia; conii minimi; odor gravis.

A. Sabina, Offic. Park. Parad. 607. Sabina vulgaris, Theat. 1027. Raii Hist. ii. 1415. Rupp. Flor. Jen. 311. Sabina folio Tamarisci Dioscoridis, C. B. Pin. 487. Boerb. Ind. A. ii. 407. Jonsf. Dendr. 276. Sabina sterilis, Ger. 1193. Emac. 1376. J. B. i. 288. Sabina sterilis foliis spinosis, Chab. 72. **Savine.** In hortis colitur. Ufu. Summitates. Vires. Calfacit, & siccat, partium est tenuium, incidit, attenuat, discutit. Usus præcip. in mensibus fortiter ciendis, sætu ejiciendo, urina pellenda. Extrinsecus in affectibus uterinis, &c. Schrod.

A. 2. Sabina, Offic. Chab. 72. C. Comm. Plant. Usual. 37. Sabina baccifera, J. B. i. 288. Rupp. Flor. Jen. 311. Ger. 1193. Emac. 1376. Sabina baccifera major, Park. Theat. 1026. Sabina foliis Cypressi, C. B. Pin. 487. Buxb. 289. Boerb. Ind. A. ii. 207. Sabina Folio Cupressi prima, Jonsf. Dendr. 276. Cedrus baccifera fructu minore cæruleo, Raii Hist. ii. 1415. Juniperus Alpina Sabinam referens, Pluk. Almag. 201. **Berried Savine.** In hortis. Ufu. Herba. Vires. Incidit, & attenuat; menses, & secundinas potenter provocat; vermes expellit, Buxb. Quæ cum foliis speciei prioris promiscue in Officinis usurpantur; nam ex singularum specierum seminibus ambæ proveniunt, C. Comm.

Arbores flore à fructu remoto,
Bacciferæ.

XVIII. De Junipero.

Notæ sunt, Lignum odoratum, folia perpetua, angusta, acuta; terna in singulis baccis grana, R. Synop. p. 214.

A. 1. Juniperus, Offic. Ger. 1189. Emac. 1372. Merc. Bot. i. 45. Phyt. Brit. 64. Mer. Pin. 67. Juniperus vulgaris, Park. Theat. 1028. Jonsf. Dendr. 278. Chab. 72. Juniperus vulgaris fruticosa, C. B. Pin. 488. Tourn. Inst. 388. Boerb. Ind. A. ii. 108. Dill. Cat. Giff. 59. Rupp. Flor. Jen. 271. Juniperus vulgaris baccis parvis purpureis, J. B. i. 293. Raii Hist. ii. 1411. Synop. iii. 444. Buxb. 172. **The Juniper Tree or Bush.** In Ericetis. Ufu. Lignum, baccæ, & gummi. Baccæ sunt rotundæ, subrusæ, per maturitatem nigricantes, saporis subacris, & resinosi, odoris grati. Gummi Sandaracha Arabum, est substantia resinosa, arida, pallidè flavescens, in guttas concreta, saporis resinosi. Vires. Lignum calidum ac siccum est, suave olet; unde incensum ad aërem emendandum, & odores noxios aut contagiosos arcendos suffumigatur; & rasura ejus non sine causa in cucuphis adhibetur, quippe cephalicum est. Quidam etiam Guajaco (scribit Buxbaumus) in Lue Venerea substituere suadent. Baccæ incidunt, discutunt. Usus præcipui in cienda urina, sudore, obstructis mensibus, in affectibus capitis, lienis, nervorum, pectoris, &c. Rob Juniperi Theriaca Germanorum dictum, & contra venena efficax prædicatur. Gummi, usus præcipui in nervorum affectibus, resolutione, frigidityte, &c. Schrod. N. B. Vernix liquidus fæctitius est liquor ex hoc Gummi in oleo Terebinthinæ, aut spiritu vini soluto.

A. 2. Juniperus major, Offic. Juniperus major baccâ cæruleâ, C. B. Pin. 498. Tourn. Inst. 389. Elem. Bot. 462. Raii Hist. ii. 1416. Juniperus maxima, Ger. 1189. Emac. 1372. Juniperus maxima Illyrica, Park. Theat. 1029. J. B. i. 300. Chab. 72. Jonsf. Dendr. 280. **The Black Juniper.** In Græcia provenit. Ufu. Lignum, baccæ. Vires. Cum priore viribus convenit.

A 3. Juniperus

A. 3. Juniperus Alpina, *J. B. i. 301. Raii Hist. ii. 1413. Synop. iii. 444. Park. Theat. 1028.* Juniperus Alpina, Selago, *Chab. 72.* Juniperus Alpina minor, *Ger. Emac. 1372.* Juniperus minor montana, folio latiore, fructuque longiore, *C. B. Pin. 489. Tourn. Inst. 389. Elem. Bot. 462. Fons. Dendr. 279. Dwarf Juniper, Wild Savine.* In montibus. *Usu.* Herba. *Vires.* Decoctum summitatum, vel etiam succum expressum, equis verminibus ventriculo & intestinis hærentibus, *Wots* nostratibus dictis, laborantibus exhibent, *Raii Hist.*

XIX. De Oxycedro.

Notæ sunt, Folia Cupressina; terna unoquoque acino officula dura, R. Meth. A. p. 141.

A. Oxycedrus, *Offic. Oxycedrus Lycia, Ger. 1191. Emac. 1374.* Cedrus sive Oxycedrus Lycia, *Chab. 72.* Cedrus folio Cupressi major, fructu flavescente, *Tourn. Inst. 588. Elem. Bot. 461. Boerb. Ind. A. ii. 207. C. B. Pin. 487.* Cedrus folio Cupressi media, majoribus baccis, & folio Cupressi minor, *ejusd. Tourn. Inst. Elem. Bot. Boerb. Ind. A. Cedrus Lycia retusa Bellonio dicta, J. B. i. 300. Raii Hist. ii. 1414.* Cedrus Phœnicea folio Cupressi, *Park. Theat. 1031.* Juniperus folio Cupressi major, fructu flavescente, *Herm. Cat. Hort. Lugd. Bat. 345.* Cedrus major Dioscoridis Clusio, *Pluk. Almag. 201.* Cedrus folio Cupressi media majoribus baccis teretifolia, *ejusd. Berry-bearing Cedar.* In hortis botanicorum reperitur. *Usu.* Lignum, baccæ. *Vires.* Cum Junipero, ut in externa facie, ita in viribus convenit.

In priore editione hujus libri Olibanum exhibui inter minùs cognita, & varias Auctorum de Arbore Thurifera opiniones recensui. Post evulgatum illud Opusculum, Auctorem quendam vidi, qui disertè affirmat, Arborem hanc in Carolina gummi præbere adeo simile vero Olibano, ut cum casu quodam miscuisset particulas gummi à se ibi collectas, cum Olibano ab Europa allato, tantam fuisse eorum similitudinem observavit, ut particulas earum à se mutuo separare non potuerit; unde concludit hanc Arborem esse quæ Olibanum producit.

XX. De Taxo.

Notæ, Folia sunt molliora, saturo virore prædita, pectinatim circa ramulos disposita; baccæ unicuique intus granum continentes, Raii Method. A. p. 141.

A. Taxus, *Offic. Ger. 1187. Emac. 1370. Raii Hist. ii. 1416. Synop. iii. 445. J. B. i. 241. Chab. 69. C. B. Pin. 505. Tourn. Inst. 589. Elem. Bot. 462. Boerb. Ind. A. ii. 208. Merc. Bot. i. 72. Phyt. Brit. 120. Mer. Pin. 117. Rupp. Flor. Jen. 271. Fons. Dendr. 286. The Pew-tree.* In montosis, sylvis, & sepibus. Quæ de facultate venenosa & lethifera hujus arboris apud veteres habentur, an vera sint necne, contraria recentiorum experimenta dubium faciunt, *Raii Synop. Vid. ejusd. Historiam, pag. 1416.*

XXI. De Buxo.

Notæ sunt, Folia parva, perpetua; materies solidi, ponderosa, flavicans; odor gravis, fructus tricuspis & tricapsularis, cum sex inter seminibus lucidis, spadiceis, R. Synop. p. 229.

A. Buxus, *Offic. Ger. 1226. Emac. 1410. J. B. i. 496. Raii Hist. ii. 1693. Synop. iii. 445. Chab. 38. Mer. Pin. 18. Merc. Bot. i. 25. Phyt. Brit. 18.* Buxus arborecens, *C. B. Pin. 471. Tourn. Inst. 578. Elem. Bot. 450. Boerb. Ind. A. ii. 172. Rupp. Flor. Jen. 264.* Buxus arbor vulgaris, *Park. Theat. 1428. The Box-tree.* Amat frigida, aprica, montes. Martio floret. *Usu.* Lignum, folia, sed raro. *Vires.* Decocto ligni Lues Gallica æque curatur, ac Guaiaco, *Cat. Angl. p. 48.* Rari usus est in Medicina: sunt tamen, qui oleum ex ligno destillant summè narcoticum; idque non solum summopere commendant in Epilepsia, Odontalgia, dentibusque corosis, sed & verminatione, &c. *Schrod. Folia Buxi inter purgantia recenset Ferrius.*

XXII. De Rhamnoidæ.

Folia Oleæ superne viridia, subtus candicantia; flores ad foliorum ortus herbacei opetoli, Tournesortius; fructus rotundi, flavescents, monopyreni; altitudo interdum tricubitalis, aut major, R. Synop. iii. 445.

A. 1. Oleaster Germanicus, *Offic.* Rhamnus secundus Clusii, *Ger. Emac.* 1334. *Mer. Pin.* 104. Rhamnus secundus Matthiolo, *Merc. Bot.* ii. 31. *Phyt. Brit.* 104. Rhamnus primus Dioscoridis Lobelio, sive litoralis, *Park. Theat.* 1006. Rhamnus Salicis folio angusto, fructu flavescente, *C. B. Pin.* 477. *Raii Hist.* ii. 1592. *Jonsf. Dendr.* 262. Rhamnus sive Oleaster Germanicus, *J. B. i.* 33. *Chab.* 50. Rhamnoides fructifera foliis Salicis, baccis leviter flavescentibus, *Tourn. Coroll.* 53. *Boerb. Ind. A.* ii. 174. *Raii Synop.* iii. 445. *Sallowathorn.* In maritimis arenosis. Junio floret. Septembri fructum maturat. *Ufu.* Baccæ. *Vires.* Rob acidum est, commendaturque ad Dysenteriam.

XXIII. De Balsamo.

NOtæ sunt, Folia alata impari numero, semper virentia, strobilus flamineis, summis ramulis infidentibus.

A. Balsamum Judaicum, Gileadense, è Mecha verum, & Opobalsamum seu Oleum Balsami sive Balsamelæon, *Offic.* Balsamum Judaicum, *Ind. Med.* xviii. Balsamum de Mecha Judaicum, Gileadense, Opobalsamum, *Commel. Plant. Ufu* 85. Balsamum è Mecha, Balsamum verum, *Mont. Exot.* 16. Balsamum verum, *J. B. i.* 298. *Chab.* 24. *Raii Hist.* ii. 1755. Balsamum genuinum antiquorum, *Park. Theat.* 1528. Balsamum ab Ægyptiis Balesan, *Alp. Ægypt.* 60. Balsamum, *Vesling. Obs.* 17. Balsamum Alpini, *Ger.* 1343. *Emac.* 1528. Balsamum Syriacum Rutæ folio, *C. B. Pin.* 400. **The true Balsam-tree.** In Syria & Arabia Fœlice succrescit. *Ufu.* Lignum, seu ramusculi *Xylobalsamum*, *Offic.* **Wood of the Balsam-tree.** Sunt autem ramuli exoleti, contorti, nodosi, & brachiati, digitali crassitie, duplici cortice instructi, exteriore tenuiore, rugoso, cinereo, interiore crassiore, fusco, saporis & odoris nullius. Raro in Officinis invenitur, cujus in loco à Pharmacopoli Londinensibus Lignum Lentiscinum venditur. *Fructus* seu *Carpobalsamum*, *Offic.* **Fruit of the Balsam-tree.** Sunt baccæ oblongæ, pediculo brevi donatæ, cortice rugoso, fusco, quatuor costis distincto, odore & sapore grato. Raro in Officinis nostris invenitur, cujus in loco à Pharmacopoli Londinensibus Fructus *Cassia Caryophyllatæ* vel *Pimentæ* venditur. *Resina* seu *Opobalsamum*, *Offic.* **The true Balsam.** Substantia est liquida, oleosa, limpida, albicans, saporis acris,

aromatici, odoris fragrantis. *Vires.* Lignum & Fructus corroborant Ventriculum. Balsamum, inter olea quævis & balsama omnium est laudatissimum; præstantissimum, ac toto orbe maxime celebratum, utpote quod vires habeat abigendis morbis tam internis quam externis, nulli medicamento secundas. Confert febricitantibus, asthmaticis, Jecoris obstructions solvit, Menses movet, Stomachi dolores sedat, Phthificos juvat, appetitum excitat, *Schrod.* N. 1. Carpobalsamum atque Xylobalsamum, quia non nisi in compositionibus quibusdam veterum adhibentur, prostant raro, atque non nisi vetustate obsoleta, unde loco Carpobalsami Cubebas vel Pimenta adhibere receptum est, loco Xylobalsami Lentiscum recentem. 2. Si guttula Opobalsami aquæ tepidæ immittatur, per totam superficiem sese extendit, ac rursus aqua refrigerata sese contrahit, inquit *Schroderus*. Qui plura de Balsamo velit, *Lobelium* consulat, qui integrum de eo libellum conscripsit; & *Alpinum*, qui Dialogum de Balsamo reliquit; & *Veslingii* Opobalsami Indicias.

XXIV. De Terebintho.

NOtæ sunt, Folia pinnata impari numero, decudua, strobili flaminei tuberculis ramulorum in longis racemis.

A. Terebinthus, *Offic.* *Ger.* 1245. *Emac.* 1433. *J. B. i.* 278. *Raii Hist.* ii. 1577. *Chab.* 19. *Rupp. Flor. Jen.* 269. *Rand. Ind.* 89. *Commel. Plant. Ufu.* 76. Terebinthus vulgaris, *C. B. Pin.* 400. *Tourn. Inst.* 579. *Elem. Bot.* 451. *Boerb. Ind. A.* ii. 173. *Jonsf. Dendr.* 302. Terebinthus angustiore folio vulgarior, *Park. Theat.* 1526. **The Turpentine-tree.** In Insula Chio, Cypro, & alibi oritur. Aprili floret. *Ufu.* Resina substantia est resinosa, fluida, Larica autem crassior, pellucida, colore candido, subflavo, vitreo, odore grato & suavi, sapore acri amaricante. Ex Chio, quæ præfertur, & Cypro ad nos transportatur. *Vires.* Confert intrinsecus præcipue in Tussi aliisque Pulmonum affectibus, in Urina ac alvo cienda, convenit Hepati, Lien, Renibus, Vesicæ, expectorationi purulentæ, ac Phthisi incipienti succurrit, calculum pellit, Arthriticos affectus juvat. Uterum à saburra liberat, *Schrod.*

XXV. De Lentisco.

Folii pinnatis, sempervirentibus flosculis stamineis ex foliorum alis egredientibus à reliquis differt.

A. Lentiscus, *Offic.* Lentiscus ex Chio, ex qua fluit Mastiche, *Ind. Med.* lxxiii. *Tourn. Itin. Ed.* *Angl.* i. 285. Lentiscos vera ex Insula Chio cortice & foliis fuscis, *J. Commel. Cat. Hort. Amst.* 192. *C. Commel. Plant. Usu.* 83. *Boerb. Ind. A.* ii. 174. **The Pistick-tree.** In Insula Chio copiose provenit. Martio vel Aprili floret. *Usu.* Lignum seu ramuli nodosi & brachiati, digitali crassitie, interne albi, cortice cinereo tecti, saporis & odoris resinosi. *Refina Mastiche, Offic.* **Pastick.** Arida est, pellucida, ex flavo pallescens, in guttas concreta, saporis resinosi & adstringentis, odoris fragrantis. Optima censetur odorata, candida, splendens, adulta, retorrída, friabilis, sincera, stridens. *Vires.* Lignum siccatur & adstringit, valet ad sanguinis rejectiones, Uteri ac alvi profluvia & Dysenteriam, in Uteri ac Ani procidentia: nomas arcet, urinas ciet, dentes mobiles firmat, *Diosc.* Ex hoc ligno fiunt vulgo dentiscalpia, quæ reliquis antecellunt, *Boerb. Hist. Plant.* 167. Gummi calfacit, siccatur, subastringit, emollit, ventriculum roborat; *Usus præcip.* in vomitu, nausea ac fluxu alvi compescendo. Obtundit ac corrigit purgantium acrimoniam, roborat caput, nervosumque genus, expuitioni sanguinis ac tussi medetur, &c. *Schrod.*

Hæc male confunditur cum Lentisco vulgari in Catalogo Plantarum Usualium Horti Harlemensis, cum sint duæ diversæ species, *C. Commel. Hort. Med. Amst.* p. 83.

XXVI. De Pistacia.

Notæ sunt, Nux major oblonga, tegumento exteriore, saltem cum exaruerit, scabra, foliis pinnatis, *R. Meth.* p. 36.

A. Nux Pistacia, *Offic.* *Park. Theat.* 1417. Pistacia, *Ger.* 1248. *Emac.* 1436. *Mont. Ind.* 50. *J. B. i.* 275. *Chab.* 19. *Ind. Med.* xcii. *Raii Hist.* ii. 1682. *Commel. Plant. Usu.* 83. *Rand. Ind.* 69. Pistacia fructu racemoso, *Jonsf. Dendr.* 129. Pistacia peregrina fructu racemoso, sive Terebinthus Indica Theophrasti, *C. B. Pin.* 401. Terebinthus Indica Theophrasti, Pistacia Dioscoridis, *Tourn. Inst.* 380. *Elem. Bot.* 451.

Boerb. Ind. A. ii. 173. **The Pistachio, or Pistick Nut-tree.** In regionibus calidis provenit. *Usu.* Fructus seu Nuces oblongæ, angulosæ, Avellanæ magnitudinis, altera parte elatiores, altera depressiores, & costa notati, includentes sub putamine tenui, corticoso, rugoso, ex viridi ferrugineo, sub membranula tenui, rufa, nucleum in albo viscentem, saporis oleosi, subdulcis. Eligendi nuclei recentes, ponderosi, non rancidi. *Vires.* Calfaciunt, humectant, attenuant, aperiunt. *Usus præcip.* in mucilagine Pulmonum, obstructione Hepatis, roborant Stomachum, coercent nauseam ac vomitum, excitant appetitum, bonum suppeditant nutrimentum, *Schrod.*

Arbores flore à fructu remoto, Lanigera.

XXVII. De Populo.

Semine julis lanigeris incluso cum Salice convenit, foliorum formâ latâ, & angulosâ ab ea differt, *R. Synop.* p. 214.

A. 1. Populus nigra, *Offic.* *Ger.* 1301. *Emac.* 1486. *C. B. Pin.* 429. *Park. Theat.* 1410. *Jonsf. Dendr.* 438. *Raii Hist.* ii. 1417. *Synop.* iii. 446. *Mer. Pin.* 97. *Tourn. Inst.* 592. *Elem. Bot.* 465. *Boerb. Ind. A.* ii. 211. *Dill. Cat. Giff.* 42. *Rupp. Flor. Jen.* 268. *Buxb.* 267. Populus nigra sive Αἰγυπτίαν, *J. B. i.* 155. Populus, *Chab.* 60. Populus nigra vulgaris, *Mer. Bot.* i. 61. *Phyt. Brit.* 97. **The Black Poplar.** In aquosis, & ad fluvios. *Usu.* Oculi seu Gemmæ, Aprili Mense collectæ. *Vires.* An calidæ sint an frigidæ varia est sententia. Verisimilior eorum sententia videtur, qui moderate calidas faciunt.

A. 2. Populus alba, *Offic.* *Ger.* 1301. *Emac.* 1486. *Park. Theat.* 1410. *Chab.* 61. *Raii Hist.* ii. 1418. *Synop.* iii. 446. *Mer. Pin.* 97. *Phyt. Brit.* 97. Populus alba folio majore, *Jonsf. Dendr.* 437. Populus alba λεύκη, *J. B. i.* 155. Populus alba (quæ λεύκη ab albedine dicitur) majoribus foliis, *C. B. Pin.* 429. *Buxb.* 267. Populus alba foliis majoribus, *Tourn. Inst.* 592. *Elem. Bot.* 465. *Boerb. Ind. A.* ii. 211. *Rupp. Flor. Jen.* 268. **The Abele, or white Poplar.** In aquosis gaudet. *Usu.* Cortex. *Vires.* In dolore

Ischiadico, intus & extra, in Stranguria, & in ambustis adhibetur, R. Synop.

A. 3. Populus tremula, *Offic.* C. B. Pin. 429. *Tourn. Inst.* 592. *Elem. Bot.* 465. *Boerb. Ind.* A. ii. 411. *Dill. Cat. Giff.* 43. *Rupp. Flor. Jen.* 268. *Buxb.* 268. *Jonsf. Dendr.* 438. Populus tremula Libyca, *Merc. Bot.* i. 61. *Phyt. Brit.* 97. Populus Libyca, *Ger.* 1302. *Emac.* 1487. *Park. Theat.* 1411. *Raii Hist.* ii. 1419. *Synop.* iii. 446. *Mer. Pin.* 97. Populus Libyca Plinii, *κερκις* Theophrasti, *J. B.* i. 163. Populus Libyca Cercis Theophrasti, *Chab.* 61. **The Aspen-tree.** In sylvis & locis uliginosis. *Usu.* Folia. *Vires.* Cum Populo nigro viribus convenire creditur.

XXVIII. De Salice.

Ulis seu nucamentis è multis vasculis seminalibus compositis, quæ semen continent pappo involutum, cum Populo convenit, foliis longis, &c. ab eadem differt, R. Synop. p. 215.

A. 1. Salix, *Offic.* *Ger.* 1203. *Emac.* 1389. *Chab.* 62. *Mer. Pin.* 108. *Raii Synop.* iii. 447. Salix vulgaris alba arborefcens, C. B. Pin. 473. *Tourn. Inst.* 559. *Elem. Bot.* 464. *Boerb. Ind.* A. ii. 410. *Dill. Cat. Giff.* 42. *Rupp. Flor. Jen.* 266. *Buxb.* 290. Salix vulgaris arborefcens longis angustis foliis, *Merc. Bot.* i. 66. *Phyt. Brit.* 108. Salix alba arborefcens, *Jonsf. Dendr.* 440. Salix arborea angustifolia, alba, vulgaris, *Park. Theat.* 1430. Salix maxima, fragilis, alba, hirsuta, *J. B.* ii. 212. *Raii Hist.* ii. 1419. Salix utrinque glauco viminibus albidioribus, *Cat. Cant.* 142. **Common Willow.** In aquosis & ad rivulos. *Usu.* Folia. *Vires.* Refrigerant & siccant, substringunt. *Ufus præcip.* in libidine accenda. Extrinsecus in Hæmorrhagia vulnerum, narium, & simil. adstringenda, *Schrod.*

A. 2. Salix rubens, *Offic.* Salix vulgaris rubens, C. B. Pin. 473. *Tourn. Inst.* 590. *Elem. Bot.* 464. *Rupp. Flor. Jen.* 266. *Boerb. Ind.* A. ii. 210. *Dill. Cat. Giff.* 42. *Buxb.* 291. Salix angustifolia purpurea seu nigra, *Park. Theat.* 1430. Salix rubra minimè fragilis, folio longo angusto, *J. B.* i. 215. *Jonsf. Dendr.* 441. *Chab.* 65. *Raii Hist.* ii. 1421. Salix folio utrinque glauco, viminibus rubris, *Cat. Cant.* 142. *Cat. Angl.* 11. **Common Red Willow.** Aquosis gaudet. *Usu.* Folia, Cortex. *Vires.* Cum priore viribus convenit.

A. 3. Salix, helice, *Offic.* Salix, helice Theophrasti, *Park. Theat.* 1435. Salix rosea, *Ejusd.* 1431. Salix rosea Anglica, *Ger.* 1204. *Emac.* 1390. *Cat. Cant.* 146. **Rose Willow.** Juxta torrentes crescit, & naturæ lusus est.

A. 4. Salix nigra, *Offic.* Salix folio Amygdalino utrinque virente aurito, *Jonsf. Dendr.* 440. C. B. Pin. 473. *Boerb. Ind.* A. ii. 210. *Tourn. Inst.* 591. Salix spontanea Amygdalino folio, fragilis, auriculata, *J. B.* i. 214. *Chab.* 65. Salix viminalis nigra, *Park. Theat.* 1430. Salix folio splendente auriculato flexilis, *Raii Hist.* ii. 1420. *Synop.* iii. 448. *Cat. Cant.* 144. **Shining Willow, or French Willow.** In Salicetis reperitur.

Arbores Flore à fructu remoto Vasculiferae.

XXIX. De Ostry.

NOtæ cujus sunt, Putamen fructus alatum seu ligulâ foliaceâ auctum; folia Ulmi aut Fagi, R. Meth. p. 140.

A. Ostrys, *Offic.* Ostrys five Ostria, *Park. Theat.* 1406. Ostria Ulmo similis, fructu in umbilicis foliaceis, C. B. Pin. 427. *Raii Hist.* ii. 1428. *Synop.* iii. 451. *Jonsf. Dendr.* 212. Fagus sepium, *Chab.* 60. Fagus sepium vulgò, Ostrys Theophrasti, *J. B.* ii. 146. Carpinus, *Herm. Cat. Hort. Lugd. Bat.* 121. *Tourn. Inst.* 582. *Elem. Bot.* 454. *Boerb. Ind.* A. ii. 176. *Dill. Cat. Giff.* 54. *Rupp. Flor. Jen.* 265. *Buxb. Addend.* Betulus, *Merc. Bot.* i. 23. *Phyt. Brit.* 15. Betulus five Carpinus, *Ger.* 1296. *Emac.* 1479. *Mer. Pin.* 15. Aceris cognata foliis oblongis, rugosis, serratis, ad Ulmum accedentibus, vasculis disjunctis, membranis foliaceis, seminibus ipsis appositis pluribus confertis, *Pluk. Almag.* 7. **The Hornbeam.** In sylvis & sepibus. De *Usu* ejus in medicina nihil invenio apud Auctores.

SECTIO

S E C T I O T E R T I A.

De Arboribus flore fructuque aggregato.

Arbores flore fructuque aggregato sunt vel flosculis
 { Intra fructum occultatis, quæ flore omni carere
 vulgo creditæ sunt: *Ficus*.

Apertis, fructui infidentibus
 { Tripetalis, fructu Sphærocephalo, foliis aceris, quinquepartitis: *Liquid-Ambra arbor*.

{ Tetrapetalis, per maturitatem esculentis: *Morus*.

{ Monopetalis; scandens, fructu longo, terete, julorum instar: *Piper longum*.

I. De Ficu.

AB aliis omnibus arboribus distinguitur flore vel nullo, vel intra fructum edulem dulcem occultato, R. H. p. 1431.

A. *Ficus*, Offic. Ger. 1327. Emac. 1510. J. B. i. 128. Chab. 9. Raii Hist. ii. 1431. Aldrov. Dendr. 427. *Ficus vulgaris*, Park. Theat. 1494. *Ficus communis*, C. B. Pin. 457. Boerb. Ind. A. ii. 258. *Ficus sativa*, Jonsf. Dendr. 46. **The Fig-tree.** In hortis & pomariis, in calidis regionibus colitur. Ufu. Fructus tam virides, quam siccae, quæ Caricæ & Dassæ dicuntur. Vires. Utræque humectant, Pulmonariæ sunt, & bechicæ, arenulis Renum & vesicæ medentur, venenis resistunt: præcipui usus sunt in Variolis & Morbillis ad cutem pellendis: maturant, molliunt, attrahunt; unde & bubonibus pestilentialibus (innuente Scriptura) conferunt, &c. Schrod.

A. 2. *Caprificus*, Offic. Ger. 1327. Emac. 1510. Aldrov. Dendr. 432. Park. Theat. 1493. J. B. i. 134. *Ficus sylvestris* Dioscoridi, C. B. Pin. 457. Raii Hist. ii. 1433. *Ficus sylvestris* sive *Caprificus*, Jonsf. Dendr. 47. **The wild Fig-tree.** In Græcia aliisque calidis locis reperitur. Ufu. Fructus. Vires. Cum sativa viribus convenit.

A. 3. *Ficus Indica*, Offic. J. B. i. 146. C. Comm. Flor. Mal. 111. Aldrov. Dendr. 434. Jonsf.

Dendr. 48. *Ficus Indica* arbor radicum Indiæ, Chab. 9. *Ficus Indica* arcuata, Park. Theat. 1499. *Ficus Indica* foliis Mali Cotonei similibus, fructu ficubus simili, ex Goa, C. B. Pin. 457. Tourn. Inst. 663. Arbor ex Goa sive Indiæ, Ger. 1331. Emac. 1514. Katou-Alou, Hort. Mal. iii. 73. Tab. 57. Raii Hist. ii. 1437. **The Indian Fig-tree.** In India Orientali oritur. Ufu. Fructus. Vires. Cum sativa viribus pollet. Plumerius Tournefortio affirmavit verum esse *Ficus* speciem.

A. 4. *Sycomorus*, Offic. J. B. i. 124. Ger. 1326. Emac. 1509. Chab. 8. *Sycomorus* Ægyptiæ, Jonsf. Dendr. 61. *Sycomorus* sive *Ficus* Ægyptia, Park. Theat. 1492. *Sycomorus* Giumes vocata, Aldrov. Dendr. 435. *Ficus* folio Mori Fructum in caudice ferens, C. B. Pin. 459. Raii Hist. ii. 1439. **The Egyptian Sycamore.** In Ægypto & alibi reperitur. Ufu. Fructus, Lacryma. Vires. Fructus refrigerat, & humectat, ventriculum laxat, & subvertit; tumores duros sanat. Lacryma pestis & venenis adversatur.

A. 5. *Ficus Cypria*, Offic. J. B. i. 124. *Ficus* folio *Sycomori*, folio non in caudice gerens, C. B. Pin. 459. *Ficus sylvestris* Cretica folio non diviso, leviter crenato, Tourn. Coral. 45. *Sycomorus* Cypria, Chab. 8. Jonsf. Dendr. 61. *Sycomorus* altera sive *Ficus Cypria*, Park. Theat. 1492. Raii Hist. ii. 1439. **The Cyprian Sycamore-tree.** In Insula Cypria nascitur. Ufu. Fructus. Vires. Cum priore convenit.

II. De Moro.

NOtæ sunt, Folia ex rotunditate in acumen destinentia, serrata, hirsuta, flores seu juli ex plurimis flosculis tetrapetalis compositi, & in fructu ipso superstites.

A. 1. *Morus*, Offic. Ger. 1325. Emac. 1507. Chab. 8. *Morus* fructu nigro, C. B. Pin. 459. Tourn. Inst. 589. Elem. Bot. 462. Boerb. Ind. A. ii. 209. Rupp. Flor. Jen. 271. Buxb. 218. *Morus nigra*, J. B. i. 118. Raii Hist. ii. 1429. Jonsf. Dendr. 63. Park. Parad. 596. *Morus nigra* vulgaris, Park. Theat. 1491. **The Mulberry-tree.** In hortis colitur, serotino germinatu floret, fructum maturat Augusto. Ufu. Cortex radicis, & Fructus. Vires. Cortex radicis calfacit & siccat, abstergit, adstringit. Hepar ac Lienem aperit, alvum laxat, tineas latas enecat. Fructus immaturus refrigerat & siccat, valide adstringit. Usus præcip. in omnibus fluxibus, e. g. Diarrhœa, Dysen-

Dysenteria, Fluxu menſtruo, & expuitione ſanguinis. Extrinſecus in faucium inflammationibus, ulceribusque. Matura refrigerant & ſiccant, parum ſolvunt alvum, ſitini ſedant, appetitum excitant, *Schrod.*

A. 2. Lignum flavum, *Offic.* Lignum flavum quod vocant Tata-youba, *Laet.* 603. Lignum noſtratibus, *Fuſtick Wood* dictum, *Raii Hiſt.* ii. 1810. Arbor Baccifera Braſilienſis, fructu tuberculis inæquali, Mori æmulo, *Ejuſd.* 1639. Morus fructu viridi, Ligno ſulphureo tinctorio, *Sloan. Cat. Jam.* 128. *Hiſt.* ii. 8. *Tab.* 158. *Fig.* 1. *Raii Hiſt.* 111. *Dendr.* 14. Tatai-iba, *Piſon.* (Ed. 1658.) 163. *Jonſ. Dendr.* 64. Tatai-iba Braſilienſibus, *Marcg.* 119. Zanthoxylum aculeatum Carpinifolium Americanum, cortice cinereo, *Pluk. Almag.* 396. *Phytog. Tab.* 239. *Fig.* 30. *Fuſtick-tree*, *Park. Theat.* 1671. *Fuſtick Wood.* Nascitur in locis campeſtribus apertioribus Jamaicae ubique. *Uſu.* Lignum durum crocei coloris, in uſum medicum nunquam recipitur, ſed tinctoribus expetitur eſt ad colorandas lanas ſavo colore.

III. De Pipere longo.

NOtæ: Planta eſt ſarmentosa, foliis latis ſubrotundis, acuminatis, ad ſingulos nodos ſingulis alternatim poſitis, ſtoſculis monopetalis, quinquepartitis, fructu longo aggregato.

A. 1. Piper longum, *Offic.* *Ger.* 1355. *Emac.* 1539. *Park. Theat.* 1604. *Ogilb. Chin.* i. 226. *J. B.* ii. 185. *Raii Hiſt.* ii. 1343. Piper longum orientale, *C. B. Pin.* 412. *C. Comm. Flo. Mal.* 215. *Hiſt. Oxon.* iii. 602. Piper longum Piſtolochiæ foliis abſque pediculis, Maderaſpatanum, *Pluk. Almag.* 297. Piperi longo ſimilis, Piſtolochiæ foliis, abſque pediculis, Maderaſpatana, *Pluk. Phytog. Tab.* 104. Pimpilim, *Piſ. Mant. A.* 182. Tlatlancuaye five Piperis longi ſpecies ii. *Hern.* 126. Catta-tripali, *Hort. Mal.* vii. 27. *Tab.* 14. Arbor Piperifera fructu longo, *Jonſ. Dendr.* 178. Acapatli, *Laet.* 231. **Long Pepper.** In Java, Malabar, &c. oritur. *Uſu.* Fructus immaturus, oblongi, teretes, julorum inſtar, cinerei, ex numerofis minutis granis vermiculato plexu diſpoſitis compaſti, ſaporis ſervidi & amaricantis. *Vires.* Piper longum intenſa mordacitate præditum eſt, & ſubamarum quoniam immaturum, antidotis item & Theriacis medicaminibus opportunum, *Dioſcorid.* Cum Piperi rotundo viribus convenit.

A. 2. Betle, *Offic.* Betle five Betre, *Ger.* 1357. *Emac.* 1541. Betre, Betle, Betele, five Bethle, *Park. Theat.* 1615. Betre five Tembul, *C. B. Pin.* 410. *Jonſ. Dendr.* 172. *C. Comm. Flo. Mal.* 60. Betle five Betelle, *J. B.* i. 437. *Chab.* 33. Betele, *Bont.* 91. Beëla Codi, *Hort. Mal.* vii. 29. *Tab.* 15. Piper longum foliorum nervis decurrentibus tenuioribus & mollioribus, Betle dictum, *Hiſt. Oxon.* iii. 603. Bulatwæla, *Hern. Muſ. Zeyl.* 34. **Betle.** In Malabar & alibi Indiae Orientalis creſcit. *Uſu.* Folia, ſed raro aut nunquam in Officinis noſtris reperitur. *Vires.* Calida eſt & ſicca, cor corroborat, oris halitum emendat.

A. 3. Mecaxochitl, *Offic.* *Hern.* 144, & 873. *Nieremb.* 320. *Raii Hiſt.* ii. 1671. *Laet.* 231. Piper longum humilius fructu è ſummitate caulis propendente, *Cat. Jamaic.* 45. *Hiſt.* i. 136. Saururus humilis folio carnoſo ſubrotundo, *Plum.* 53. *Fig.* 70. *Raii Hiſt.* iii. 643. Arbor Piperifera fructu longo Floridana, *Jonſ. Dendr.* 180. Arum moſchatum Ophigloſsoides Jamaicenſe Limonii foliis in extremo ſinuatis, *Pluk. Phytog. Tab.* 77. *Fig.* 6. Arum moſchatum Ophigloſsoides five pene nudo, Jamaicenſe; an melius Ophigloſium moſchatum Jamaicenſe Limonii foliis in extremo ſinuatis? *Almag.* 51. **Small American long Pepper.** In Nova Hiſpania ſuccreſcit. *Uſu.* Folia: ingreditur potum Chocolatam, ſed in Officinis noſtris raro invenitur. *Vires.* Calida eſt & ſicca, ad Piperis longi ſpecies attinens; bibitur cum Chocolata, cui gratum ſaporem conciliat; corroborat, ventriculum caſſacit, oris halitum emendat; craſſos lentosque humores attenuat, adverſatur venenis; Iliacis & Colicis confert, &c. *Hernand.*

IV. De Liquid-Ambari arbore.

NOtæ ſunt, Folia quinquepartita, diſiſura ad Aceris accedentia, fructus Sphærocephalus, ſtoſculis tripetalis, ſeminibus oblongis.

A. Liquid-ambar, *Offic.* *Cluſ. Exot.* 302. *Jonſ. Dendr.* 353. *De Laet. Ind. Occid.* 222. *C. B. Pin.* 502. *Park. Theat.* 1590. *Raii Hiſt.* ii. 1848. Liquid-ambar refina arboris Ocoſolt dictæ, foliis Hederæ, odore Styracis liquidæ, *J. B.* i. 323. Liquid-ambari arbor five Styracifera aceris folio, fructu tribuloide, (i. e.) pericarpio orbiculari ex quamplurimis apicibus coagmentato ſemen recondens, *Pluk. Almag.* 224. *Phytog. Tab.*

42. Xochiocotzo Quahuil, seu arbor Liquidambarum Indicum, *Hern.* 96. *Styrax aceris folio, Raii Hist.* ii. 1848. *Styracem fundens vel Styrax arbor Virginiana Aceris folio, Breyn. Prod.* ii. 84. *Platanus Arbor Virginiana Aceris folio, potius Platanus Virginiana Styracem fundens, Ejusd.* ii. 1799. *Platanus Virginiana Styracem fundens, Herm. Par. Bat. Prod.* 366. *Acer Virginianum odoratum, Herm. Cat. Hort. Lugd. Bat.* 641. **Liquid Amber.** In Virginia, Nova Hispania, & alibi Indiæ Occidentalis succreuit. *Usu.* Refina est substantia liquida, pinguis, consistentia Terebinthinæ Venetæ ex flavo rubescens, saporis acris, aromatici, odoris fragrantis. *Vires.* Calfacit, humectat, resolvit, obstructions expellit, emollit, maturat. *Ufus præcip.* in Utero obstructo ac indurato, tumoribus duris, &c. in suffitibus & simil. *Schrad.*

Balsamum hoc, arbore ipsa vel sponte, vel incisa extillare ait *Hernandez.* Sunt autem qui ex arboris ramis comminutis & coctis pinguedinem innatantem, colligunt & vendunt pro legitimo Balsamo: Atque hic liquor à nonnullis Storax liquida putatur, in Pharmacopolarum & Pharmacopœorum Officinis vulgo venalis.

V. De Alypo.

Frutex est flore composito seu aggregato, è pluribus flosculis dense stipatis, foliis acutis vi purgatrice indutus.

A. *Alypum*, *Offic.* *Alypum*, Herba terribilis, *Mont. Ind.* 36. *Alypum montis Ceti, Ger.* 408. *Emac.* 506. *Alypum montis Ceti five Herba terribilis Narbonensium, Raii Hist.* ii. 1443. *Alypum Monspelienfium, Park. Theat.* 198. *Alypum Monspelianum five Frutex terribilis, J. B. i.* 598. *Frutex terribilis, Empetrum, Alypum Monspelienfium, Chab.* 48. *Thymælea foliis acutis, capitulo Succisæ, five Alypum Monspelienfium, C. B. Pin.* 463. *Jons. Dendr.* 235. *Globularia fruticosa, Myrti folio tridentato, Tourn. Inst.* 467. *Elem. Bot.* 371. **Verb Terrible.** In montosis. Vere floret. *Usu.* Herba. *Vires.* Violenter purgare dicitur. Decoctum Lue-venereâ affectis magno successu propinari refert *Clus.*

SECTIO QUARTA.

De Arboribus fructu Umbilicato.

Arbores & Frutices fructu umbilicato voco, in quibus Flos summo fructui insidet, unde fructus à calice floris plerumque residuus velut umbilicatus est.

Arbores & Frutices fructu umbilicato sunt vel

- Pomiferæ, foliis deciduis, fructuque tecto
 - Membranâ tenuiore,
 - Acerbo; umbilico
 - Latissimo, pediculo brevi, intus officulis duris, foliis vel integris vel laciniatis: *Mespilus.*
 - Contractiore, pediculis fructuum longis, foliis pinnatis, seminibus folliculis membranaceis inclusis: *Sorbus.*
 - Mitior & per maturitatem esculento, foliis integris, loculamentorum seminalium parietibus
 - Duris, & cartilagineis, arbore magis patula, fructu ad imum seu basin latiore ferè, succo acidior: *Malus.*
 - Mollibus & membranosis; fructu ad imum seu pediculum productiore ferè & turbinato, succo dulciore, arbore
 - Proceriore & rectiore, fructu lævi, sapore mitiore: *Pyrus.*
 - Humiliore ramis contortis, fructu lanugine rasili obfuso: *Cydonia.*
 - Cortice crassiore, numerosis intus acinis
 - Angulosus in succo acido & grato contentis: *Granata.*
 - Planis Cucurbitæ formibus: *Gannanaperidæ.*
 - Bacciferæ, quæ sunt vel foliis

Deciduis,

- Deciduis,
 { Spinosæ, fructu simplici, foliis
 { Pinnatis, fructu majore, flore specioso,
 { odorato, cum plurimis intus apicibus:
 { *Rosa*.
 { Laciniatis, humilior & fruticosior, fru-
 { ctu grandiore esculento, flore herbaceo:
 { *Grossularia*.
 Non spinosæ,
 { Scandentes, circumvolvendo sese plantis
 { vicinis, floribus tubulosis oblongis cor-
 { nu venatorii quodammodo figurâ, odo-
 { ratis: *Caprifolium*.
 { Erectæ, humiliores & fruticosæ, floribus
 { & baccis in racemulis, foliis angulosis
 { laciniatis: *Ribes*.
 Semper virentibus, simplicibus latis, suntque
 vel
 { Scandentes, quæ præter cirros, quibus aliis
 { plantis adhærescit, radices etiam in ter-
 { ram agit, baccis in corymbos coactis:
 { *Hedera*.
 { Erectæ, foliis suaveolentibus
 { Majoribus & latioribus, floribus
 { Tetrapetalis, fructu dipyrreno odorato,
 { seminibus compressis: *Caryophyllus*
 { *Aromaticus*.
 { Pentapetalis, fructu polyspermo, semi-
 { nibus angulosis, uvarum vinaceis si-
 { milibus: *Perichyllum odoratum*.
 Minoribus & angustioribus, seminibus al-
 bis incurvis: *Myrtus*.

De Arboribus fructu umbilicato majore,
 seu de Pomiferis umbilicatis.

I. De Malo.

ARbor est notissima, nec ulla indiget vel descri-
 ptione, vel characteristica, R. Synop. p. 218.
 A. 1. Malus, Offic. J. B. i. 1. Chab. 1.
 Aldrov. Dendr. 359. Tourn. Inst. 634. Ger.
 1272. Emac. 1459. Malus fativa, Raii Hist. ii.
 1445. Synop. iii. 451. Malus vulgaris, Park.
 Theat. 1502. Malus domestica, Jonsf. Dendr. 1.
 Malus five Pomum, Boerb. Ind. A. ii. 249. The

Apple tree. In hortis & pomariis colitur. Apri-
 li floret. Ufu. Fructus Pomum aqueum **Pome-
 water** dictus, è majoribus est, exterius albicans,
 succo prægnans, acido, grato, & nonnihil unâ ama-
 ricante, & succus Pomorum fragrantium, ut Pi-
 pini & Pyri magni dicti **Pipins and Pear-
 mains**. Vires. Subacida seu vinosa, naturæ sunt
 mixtæ, conveniuntque Ventriculo & Cordi. A-
 cida sunt naturæ frigidioris ac astringentis, Schrod.

A. 2. Malus sylvestris, Offic. Ger. 1276.
 Emac. 1460. Jonsf. Dendr. 1. Raii Synop. iii.
 452. Park. Theat. 1502. Malus sylvestris five
 agrestis, J. B. i. 26. Raii Hist. ii. 1448. Ma-
 la sylvestria, quæ & alba, & rubra, & majora, &
 minora, C. B. Pin. 433. Malus sylvestris acido
 fructu, Tourn. Inst. 634. **The Crab-tree, or
 Wilding.** In sylvis & sepibus, Aprili florens.
 Ufu. Fructus & succus ejus **Agresta**, Offic. **Uva-
 juice** dictus. Vires. Vehementer austerus est, a-
 cidus, & astringens.

II. De Pyro.

NON minus nota est quàm Malus, ergo neque
 indiget characteristica.

A. Pyrus, Offic. Aldrov. Dendr. 380. Raii
 Hist. ii. 1450. Ger. 1267. Emac. 1455. J.
 B. i. 35. Chab. 1. Pyrus fativa, C. B. Pin.
 439. Boerb. Ind. A. ii. 247. Tourn. Inst. 628.
 Park. Theat. 1500. Raii Synop. iii. 452. Pyrus
 domestica, Jonsf. Dendr. 33. **The Pear-tree.**
 In hortis & pomariis frequens. Aprili floret.
 Ufu. Fructus. Vires. Refrigerat, astringit, &c.
 Schrod.

III. De Cydonia.

ARbor est humilis, ramis contortis, fructu ma-
 jore turbinato, lanugine rasili obfuso.

A. Malus Cydonia, Cotonea, Offic. Malus
 Cotonea, Ger. 1264. Emac. 1452. Raii Hist.
 ii. 1452. J. B. i. 27. Chab. 2. Malus Coto-
 nea vulgaris, Park. Theat. 1504. Malus Cydo-
 nia, Tourn. Inst. 632. Boerb. Ind. A. ii. 247.
 Cydonia fativa, Jonsf. Dendr. 8. Mala Cotonea
 majora, C. B. Pin. 434. Mala Cydonea, Al-
 drov. Dendr. 538. **The Quince-tree.** In hor-
 tis & viridariis colitur. Aprili floret. Ufu. Fru-
 ctus seu Mala, & Semen. Vires. Mala stoma-
 chica sunt, refrigerant, siccant, astringunt. Usus
 præcip. in vomitu, alvi fluxu, singultu, laxitate
 Stomachi.

Stomachi. Semen refrigerat, & humectat, mu-
cilagine sua lenit, acrimoniam obtundit, &c.
Schrod.

IV. De Sorbo.

Fructu acerbo cum Mespilo convenit; foliis pin-
natis ab eadem differt.

A. 1. Sorbus, *Offic.* Ger. 1287. *Emac.* 1471.
Mont. Ind. 53. *Raii Hist.* i. 1456. *Synop.* iii.
452. *J. B. i.* 57. *Chab. 2.* Sorbus sativa, *C.*
B. Pin. 415. *Rupp. Flor. Jen.* 112. *Buxb.* 308.
Boerb. Ind. A. ii. 248. *Tourn. Inst.* 633. *Elem.*
Bot. 499. *Jonsf. Dendr.* 66. *Aldrov. Dendr.* 615.
Sorbus legitima, *Park. Theat.* 1420. **The Ser-**
vices-tree. In hortis colitur. Aprili floret. *Usu.*
Fructus. *Vires.* Refrigerat, siccatur, astringit. U-
sus præcip. in fluxionibus alvi, uteri, &c. Ex-
trinsecus astringit vulnera. N. B. Sorba colligun-
tur potissimum immatura, exsiccanturque in clibano,
Schrod.

A. 2. Ornus, *Offic.* Ornus five Fraxinus syl-
vestris, *Park. Theat.* 1419. Aucuparia, *Riv.* Au-
cuparia Rivini, *Rupp. Flor. Jen.* 112. Sor-
bus aucuparia, *J. B. i.* 62. *Tourn. Inst.* 634.
Boerb. Ind. A. ii. 248. *Dillen.* 65. *Buxb.* 308.
Sorbus aucuparia, Ornus aucuparia, *Chab. 2.*
Sorbus sylvestris five Fraxinus bubula, *Ger.* 1290.
Emac. 1473. Sorbus sylvestris foliis domesticæ si-
milis, *C. B. Pin.* 415. *Raii Hist.* ii. 1457.
Synop. iii. 452. Sorbus sylvestris pinnatis angustio-
ribus foliis, undique glabris, fructu parvo, miniato,
Pluk. Almag. 355. Sorbus sylvestris, *Aldrov. Dendr.*
620. *Jonsf. Dendr.* 66. **The Quicken-tree.** In
montosis, & uliginosis oritur. Maio floret. Sep-
tembri fructus maturat. *Usu.* Fructus. Liquor è
vulnere exstillans. *Vires.* Fructus Hydragogum
egregium præbet, in Scorbuto sanando aptum,
D. Needham. Liquor assidue potus ad scorbuti-
cos & spleneticos affectus à nonnullis commenda-
tur, *R. H.*

V. De Mespilo.

A Sorbo differt foliis simplicibus, non pinnatis,
fructu magis sparso, non umbellatim nascen-
te, *R. Synop.* p. 219.

A. Mespilus, *Offic.* *Chab. 2.* *Ger.* 1265.
Raii Synop. iii. 453. Mespilus sativa, *Ger. Emac.*
1453. Mespilus vulgaris, *J. B. i.* 64. *Raii Hist.*
ii. 1460. *Park. Theat.* 1422. Mespilus Ger-

manica folio Laurino, non serrato, five Mespilus
sylvestris, *C. B. Pin.* 453. *Tourn. Inst.* 641.
Elem. Bot. 503. *Rupp. Flor. Jen.* 110. *Boerb.*
Ind. A. ii. 256. *Buxb.* 216. Mespilus Laurifo-
lia Germanica, folio non serrato, *Jonsf. Dendr.* 43.
The Pedlar-tree. In hortis colitur. Floret Maio.
Usu. Fructus, semen. *Vires.* Fructus refrigerant,
siccant, saporis sunt austeri, astringunt, constipant
valide, ventriculo noxi sunt, præcipue dum du-
riusculi adhuc exstiterint; emolliti enim astring-
unt levius, nocentque minus, ac facile putrescunt.
Ufus esse possunt in Diarrhoea, Dysenteria; extrin-
secus in vomitu, fluxuque alvi fistendo. Semina
commendantur summopere ad calculum atteren-
dum, & expellendum, *Schrod.*

VI. De Mespiloide.

NOTE Foliis integris cum Mespilo convenit,
fructu Sorbi formis umbellatim dispositis ab e-
adem differt.

A. 1. Aria, *Offic.* Aria Theophrasti, *Ger.* 1146.
Emac. 1327. Aria Alni effigie, folio laniato, ma-
jor, *Jonsf. Dendr.* 69. Sorbus Alpina, *J. B. i.* 65.
Raii Hist. ii. 1459. Sorbus sylvestris, Aria Theo-
phrasti dicta, *Park. Theat.* 1421. Mespilus Alni
lanato folio, major, *Herm. Cat. Hort. Lugd. Bat.*
424. Mespilus Alni folio subtus incano, Aria
Theophrasti dicta, *Raii Synop.* iii. 453. Mespilus
Alpina folio Alni lanato major, *Rupp. Flor. Jen.*
110. Cratægus Alpinus Alni folio incano, *ejusd.*
Mespilus Alni effigie, lanato folio, major, *C. B.*
Pin. 451. **The White Boam-tree.** In mon-
tibus sylvestris, & petrosis. Aprili floret. *Usu.* Fru-
ctus. *Vires.* Tussis Jujubarum instar lenit, &
spitum promovet.

A. 2. Diospyrus, *Offic.* *J. B. i.* 75. *Raii*
Hist. ii. 1461. Diospyros Theophrasti, *Aldrov.*
Dendr. 619. Pyrus cervina Italis, *ejusd.* Mespilus
Alni lanato folio minor, *Herm. Cat. Hort. Lugd.*
Bat. 424. Mespilus folio rotundiore, fructu ni-
gro, subdulci, *Elem. Bot.* 503. *Tourn. Inst.* 642.
Boerb. Ind. A. ii. 257. Mespilus Alni effigie, la-
nato folio, minor, *C. B. Pin.* 452. Aria Alni
effigie, lanato folio, minor, *Jonsf. Dendr.* 69. Vac-
cinia alba, *Ger.* 1230. *Emac.* 1416. Vitis Idæa
tertia Clusii, *Park. Theat.* 1458. **White Whor-**
ties. In Alpibus, & montosis. Maio floret.
Usu. Fructus. *Vires.* Cum præcedente viribus
convenit.

A. 3. *Pyracantha*, *Offic. Parkins. Parad.* 604. *Raii Hist.* ii. 1459. *Pyracantha* quibusdam, *J. B. i.* 51. *Pyracantha* seu *Oxyacantha* quibusdam, *Chab.* 51. *Pyracantha*, *Mont. Ind.* 51. *Oxyacantha* *Pyri folio*, *ejusd.* 49. *Oxyacantha* *Theophrasti*, *Ger. Emac.* 1604. *Oxyacantha* sive *Spina acuta* *Pyri folio*, *C. B. Pin.* 454. *Mespilus* *Pyrifolia*, *Jonsf. Dendr.* 45. *Mespilus* *spinosa* *Pyrifolia*, *Herm. Cat. Hort. Lugd. Bat.* 424. *Boerb. Ind. A. ii.* 257. *Mespilus* *aculeata* *Pyrifolia*, *Elem. Bot.* 503. *Tourn. Inst.* 642. **Ever-green Thorn.** In hortis colitur. *Ufu.* *Baccæ. Vires.* Cum *Spina alba* viribus convenit. *Astringit*, *Mont.* 61.

VII. De *Cratægo*.

Foliis laciniatis, floribus eosque sequentibus fructibus umbellatim congestis, officulis intus duris à reliquis differt.

A. 1. *Spina alba*, *Oxyacantha*, *Offic. Spina alba*, *Ind. Med.* cxi. *Spina alba*, *Oxyacantha*, *Acantha*, *Mont. Ind.* 53. *Spina* appendix vulgaris, *Park. Theat.* 1025. *Oxyacanthus*, *Ger.* 1146. *Emac.* 1327. *Mer. Pin.* 89. *Phyt. Brit.* 86. *Oxyacanthus* *Galenii*, *Merc. Bot.* i. 56. *Raii Hist.* ii. 1458. *Oxyacantha* vulgaris, *Rupp. Flor. Jen.* 109. *Oxyacantha*, *Chab.* 52. *Oxyacantha* vulgaris sive *Spinus albus*, *J. B. i.* 249. *Mespilus* *Aprii foliis*, sylvestris, spinosa, sive *Oxyacantha*, *C. B. Pin.* 456. *Raii Synop.* iii. 453. *Tourn. Inst.* 642. *Elem. Bot.* 503. *Boerb. Ind. A. ii.* 256. *Dill. Cat. Giff.* 66. *Buxb.* 216. *Mespilus* *Aprii foliis*, sylvestris, spinosa, *Jonsf. Dendr.* 44. **The White Thorn or Hawthorn.** In sepibus passim provenit. Maio floret. *Ufu.* Folia & fructus. *Vires.* Similem vim cum fructibus *Mespili* obtinent.

A. 2. *Mespilus aronia*, *Offic. Mespilus aronia*, *Azarolus*, *Mont. Ind.* 48. *Mespilus aronia*, *Ger.* 1265. *Emac.* 1454. *Mespilus* folio laciniato, spinosa, fructu majori, esculento, *Raii Hist.* ii. 1458. *Mespilus aronia* veterum, *J. B. i.* 67. *Chab.* 3. *Mespilus aronia* sive *Neapolitana*, *Park. Theat.* 1423. *Mespilus* *Aprii folio* laciniato, *C. B. Pin.* 453. *Jonsf. Dendr.* 44. *Boerb. Ind. A. ii.* 256. *Tourn. Inst.* 641. *Elem. Bot.* 503. **The Neapolitan Medlar.** In hortis curiosorum apud nos colitur. Maio floret. *Ufu.* Fructus. *Vires.* Moderatè alvum constringit.

A. 3. *Sorbus torminalis*, *Offic. Ger.* 1288. *Emac.* 1421. *Mer. Pin.* 115. *Aldrov. Dendr.* 618. *Sorbus torminalis* *Plinii*, *Chab.* 2. *Merc. Bot.* 71. *Phyt. Brit.* 117. *Sorbus torminalis* seu vulgaris, *Park. Theat.* 1420. *Sorbus torminalis*, & *Cratægus* *Theophrasti*, *J. B. i.* 63. *Mespilus* *Aprii folio*, sylvestris, non spinosa, seu *Sorbus torminalis*, *C. B. Pin.* 454. *Raii Hist.* ii. 1457. *Synop.* iii. 453. *Elem. Bot.* 503. *Cratægus*, *Sorbus torminalis*, *Mont.* 41. *Cratægus* folio laciniato, *Tourn. Inst.* 633. *Boerb. Ind. A. ii.* 248. *Sorbus* *Aprii folio* sylvestris, non spinosa, aliis *Sorbus torminalis*, *Cratægus* *Theophrasti*, *Jonsf. D.* **The wild Service or Sorb-tree.** In sepibus. Maio floret. Septembri fructum maturat. *Ufu.* Fructus. *Vires.* Refrigerat, & astringit; fluxus alvi sistit.

VIII. De *Granata*.

Notæ sunt, Foliis esse deciduis, fructus cortice crassiore, numerosis intus acinis, savorum modo dispositis referto, *R. Meth.* p. 31.

A. 1. *Granata*, *Mala Punica*, *Offic. Granata* *Malus*, *Mont. Ind.* 42. *Punica*, *Ind. Med.* xcvi. *Malus Punica*, *J. B. i.* 76. *Chab.* 3. *Raii Hist.* ii. 1462. *Malus Granata*, sive *Punica*, *Ger.* 1262. *Emac.* 1450. *Malus Punica* sativa, *C. B. Pin.* 438. *Park. Theat.* 1510. *Parad.* 428. *Punica*, quæ *Malum Granatum* fert, *Tourn. Inst.* 636. *Elem. Bot.* 500. *Boerb. Ind. A. ii.* 250. *Malus Punicus*, sive *Pomis Granatus*, *Aldrov. Dendr.* 577. *Malus Punica* domestica, *Jonsf. Dendr.* 27. **The Pomegranate-tree.** In calidis regionibus sponte exit. Maio floret. *Ufu.* *Cytini* seu flores, *Poma* seu fructus, malicorium seu cortex fructus, & semen. Cortex coriaceus est, duriusculus, rugosus, foris ex spadiceo luteo puniceus, intus pallide flavescens, saporis astringentis, austeri. *Vires.* *Poma* in genere censentur boni succi, ventriculo convenientia, sed pauci nutrimenti. *Acida* frigida sunt, ac astringentia, stomachica. *Ufus* præcipui in febribus biliosis, in gonorrhæa, in pica gravidarum compescenda, orisque putredine corrigenda, & simil. Flores ejusdem sunt naturæ cum *Balaustis*. Cortex ejusdem *Malicorium*, *Offic.* dictum, ejusdem cum floribus censetur naturæ, præcipuique usus est in sedando fluxu hæmorrhoidum, narium, uteri, &c. Semina refrigerant itidem, astringuntque imprimis, qui ex pomis acidis collecti, *Schrad.*

A. 2. *Balaustia*,

A. 2. Balauſtia, *Offic. Ger.* 1262. *Emac.* 1450. Balauſtia Hispanica, *J. B. i.* 82. *Chab.* 3. Balauſtia flore pleno, majore, *C. B. Pin.* 438. Balauſtium, *Mont. Ind.* 37. *Aldrov. Dendr.* 579. Malus Punica ſylveſtris major, ſive Balauſtium majus, *Park. Theat.* 1511. *Raii Hiſt.* ii. 1463. Balauſtium majus, ſive Malus Punica ſylveſtris major, *Park. Parad.* 430. Punica flore pleno, majore, *Tourn. Inſt.* 636. *Boerb. Ind. A.* ii. 450. Malus Punica pleniflora, *Jonſ. Dendr.* 29. **The Balauſtine tree.** Cum priore creſcit. *Uſu.* Flores. *Vires.* Tam Balauſtia, quam Cytini, ſunt naturæ terreſtris, valde aſtringentis, inſpiſſantis, refrigerantis, ſiccantis, unde creberrimus eorum uſus eſſe ſolet in omnis generis fluxionibus, v. g. Diarrhœa, Dyſenteria, Fluxu Uterino, & ſimil. in Sanguine vulnerum cohibendo, &c. *Schrod.*

IX. De Arbore Febrifuga Peruviana.

Notæ ſunt, Folia Prunorum rubrorum non diſſimilia; flores Malorum Punicorum; ſemina Cucurbitæ.

A. Cortex Peruvianus, Peruanus, China Chinæ, Quinquina, *Offic.* China Chinæ, Cortex Peruvianus, Quinquina, Cortex Cardinalis de Lugo, Caſcarilla, *Mont. Exot.* 8. Kina Kina, vel Cortex Peruvianus Officinarum, *Ind. Med.* lxiii. Arbor febrifuga Peruviana, China Chinæ, & Quinquina, & Gannaperide dicta, *Raii Hiſt.* ii. 1796. Arbor febrifuga Peruviana, Incolis Gannaperide, *Jonſ. Dendr.* 476. Pulvis febrifugus Peruvianus, *Barthol. Hiſt. Med. Cent.* v. p. 107. An Holquahvilt, ſeu Arbor Chilli, *Hern.* 50. cap. 10? **The Jeſuits-tree.** In Regno Quitenſi in Peruvia creſcit. *Uſu.* Cortex craſſitie mediocri, foras ſcaber, paululum caneſcens, aliquando muſco obductus, intus lævis, coloris ferruginei, ſaporis acris, & intenſe amari. *Vires.* Pulvis debita doſi exhibitus adverſus febres omnes intermittentes (præcipue Quartanas) tutum, certum, & minime fallax eſt remedium. *N. B.* Sunt qui tincturam ſeu infuſum æque efficaciæ eſſe ac corticem volunt: Experientia autem docet infuſum nihil valere, niſi ſubtiliores pulveris partes adhuc in liquore maneat, corticis ergo pulverem in ſubſtantia exhibitum efficaciſſimum eſſe cum pluribus Medicis ſemper comperimus.

Cortex iſtic Peruvianus Officinis dictus cujuſnam arboris ſpolum ſint, non convenit inter medicos, aliis hoc, aliis illud affirmantibus. *D. Spon* non trunci aut ramorum arboris corticem eſſe, ſed

radicem perperam affirmat, cui à *Bollo* contradicitur, qui obſervavit arbores febrifugas Peruvianas plerumque omni cortice ſine noxa ſpoliatas cerni. Obſervavit autem eruditiffimus ille vir *D. Tancredus Robinſon, M. D. Ponna & Tſierou-ponna, H. M.* in India Kina ab Indigenis appellatas, & febrifugas eſſe. Sunt qui dicunt (inquit doctiffimus *Raii*) eandem ſemini arboris (quod Hiſpani patrio ſermonem *Pipitas de Quina* vocant) fugandarum febrium vim ineſſe; eſt autem ſemen illud ſemini Cucurbitæ ſimile. *D. Jacobus Newton* Botanice apprime gnarus *Pepitas Peruvianas* *J. B.* fructum eſſe illius arboris affirmat. Sunt autem, qui duas corticis ſpecies eſſe affirmant (*viz.*) veram, & ſpuriam ſeu falſam, utramque autem ex India Occidentali adferri; prima ſeu vera ſuperius eſt deſcripta; altera ſeu falſa tenera eſſe dicitur, foras coloris cinerei, & caneſcentis, intus ex fuſco aut obſcuro ferruginei, ſaporis acris, amaricantis, ſubpinguis, odoris fragrantis. *N. B.* Cortex Eleterii eſſe videtur, de qua ſuo in loco.

Peruvianus Cortex in Officinis probè cognitus eſt; verum cujuſnam arboris ſit, eruditis nondum ſatiſfactum eſt. In priore editione mei libri varias de ea opiniones, quæ mihi tunc occurrebant, exhibui. Poſt opusculum illud editum in *Itinerario Waſeri*, qui profeſſione Chirurgus erat, invenio ſequentem de eo narrationem:

Arice (inquit Auctor iſte) in Peruvia magnam hujus Corticis quantitatem vidi, & ab Hiſpano quodam edoctus ſum, Corticem fuiſſe Arboris *Mangles* aquarum dulcium, quæ in lacu magno regionis iſlius naſcebatur.

Verum hiſtoria ſeu relatio hæc multum ſuperatur ab alia in *Actis Philoſophicis Londinenſibus*, N° 290. p. 1596. tradita à *D. Gulielmo Oliver, M. D.* ab ingenioſo Pharmacopœo Gadibus in Hiſpania degente, qui in Peruvia diu vixerat, eumque corticem ſæpius collegerat, accepta: quam, quoniam arboris deſcriptionem continet, Latinam facere, & huc transferre, non gravabor.

Cortex Peruvianus ab arbore deſumitur, Pruni circiter magnitudine, foliis hederaceis, ſed paulò minoribus, ſemper virentibus. Autumno colligitur, & cortex circumcirca delibratur, tam trunci, quam ramorum; qui quatuor menſium ſpatio iterum ſuccreſcit Suberini in modum. Fructum fert Caſtanæ non abſimilem (exceptâ exteriore teſſâ ſeu tegmine) qui proprie appellatur China-China, & ab indigenis pluriſteſtimatur quam cortex à trunco aut ramis detractus. Sorbi ſpeciem eſſe Arborem hanc febrifugam Peruvianam affirmat

D. Tancred Robinson, M. D. ex relationibus Itinerantium in America Australi.

X. De Opuntia.

NOta sunt, Fructus carnosus, pulpâ humidâ multa semina includens. Verum ab aliis quibuscunque plantis abunde distinguitur ex modo nascenti; folia enim plantantur, & ex meris foliis, aliis ex aliis nascentibus, constât. Flos etiam, & fructus & folio emergit, R. Meth. A. p. 144.

A. 1. Opuntia, Offic. Ficus Indica, Mont. Ind. 49. Opuntia vulgò Herbariorum, J. B. i. 154. Tourn. Inst. 259. Elem. Bot. 205. Boerb. Ind. A. ii. 82. Rupp. Flor. Jen. 133. Opuntia, Chab. 10. Ficus Indica, Ger. 1329. Emac. 1512. Ficus Indica, spinosa, major, Parkinson. Theat. 1497. Ficus Indica major, Parad. 433. Raii Hist. ii. 1464. Ficus Indica folio spinoso, fructu majore, C. B. Pin. 458. Ficus Indica Tuna dicta, sive Opuntia sola hirsutia pungens, Pluk. Almag. 146. Tuna Indorum, Jonsf. Dendr. 57. **The Puckly Pear-tree.** In utraque India nascitur. Usu. Fructus, folia. Vires. Refrigerant, & humectant; Febres ardentes extinguunt; Sinitim sedant.

A. 2. Cochinillifera, Offic. Ficus Indica major, lævis, sive non spinosa, Vermiculos, quos Cochinilla vocant, proferens, Pluk. Phytog. Tab. 281. Almag. 145. Opuntia maxima, folio oblongo, rotundo, majore, spinulis obtusis, mollibus, & innocentibus, obsito flore striis rubris variegato, Cat. Jam. 194. Hist. ii. 152. Raii Dendr. 19. Tuna mitior flore sanguineo, Cochinillifera, Dillen. Hort. Eltham. 399. Tab. ccxcvii. Fig. 383. Arbor Cochenille, Duret. 66. Nocheznotpatli seu Nopalnocheztl in quo Coccus Indicus nascitur, Hern. 78. Nepalnocheteli seu Nochetzli Nopalli, Jonsf. Dendr. 56. **The Cochineal-tree.** In America reperitur. Usu. Vermiculi; de quibus vide Aet. Philosoph. Lond. N° 193. & N° 292.

De Arboribus & Fruticibus fructu umbilicato minore, seu de Bacciferis umbilicatis.

XI. De Rosa.

Folio pinnato, flore specioso, frutice infirmo, & plerumque spinis corticalibus obsito, à reliquis hujus generis differt, R. Synop. p. 220.

A. 1. Rosa canina, Cynosbatus, Cynorrhodon, Offic. Rosa sylvestris, canina, Cynorrhodon, Cynosbatus, Mont. Ind. 51. Rosa sylvestris, inodora, seu canina, Park. Theat. 1017. Raii Hist. ii. 1470. Synop. iii. 454. Rosa canina inodora, Ger. 1087. Emac. 1270. Mer. Pin. 105. Rosa sylvestris vulgaris, flore odorato, incarnato, C. B. Pin. 483. Tourn. Inst. 638. Elem. Bot. 501. Jonsf. Dendr. 402. Dill. Cat. Giff. 90. Rosa sylvestris vulgaris, flore odorato, Buxb. 285. Rosa sylvestris, Merc. Bot. i. 65. Phyt. Brit. 105. Rosa sylvestris, variorum colorum, foliis glabris, inodoris, Rupp. Flor. Jen. 111. Rosa sylvestris alba cum rubore, folio glabro, J. B. ii. 43. Chab. 108. **The Common Briar, or Dog's-Rose.** In sepibus passim. Junio floret. Usu. Flores, fructus, & spongiolæ, seu potius Nidi cujusdam insecti. Vires. Flores conveniunt in qualitatibus cum Rosis sativis, sed majorem vim astringendi habent, proinde in profluvio uteri, rubro & albo, summæ sunt æstimationis. Fructus vi lithontripticâ maximopere commendantur, in quâ tamen excellunt exempti arilli. Spongiolæ Bedeguar, Offic. Calculosos efficacissime juvare dicuntur, &c. Schrod.

A. 2. Rosa Damascena, pallida, Offic. Rosa Provincialis sive Damascena, Ger. 1079. Emac. 1261. Rosa Damascena, Park. Theat. 1017. Parad. 413. Raii Hist. ii. 1468. Chab. 105. Rosa purpurea, C. B. Pin. 481. Tourn. Inst. 637. Elem. Bot. 500. Rupp. Flor. Jen. 111. Rosa sativa, purpurea, Jonsf. Dendr. 399. Rosa Damascena, flore pleno, Boerb. Ind. A. ii. 152. Rosa rubello flore majore, multiplicato, sive pleno, Incarnata vulgò, J. B. ii. 36. An Rosa Incarnata, vulgaris, Mont. Ind. 51? **The Damask-Rose.** In hortis colitur. Junio floret. Usu. Flores. Vires. Vis temperata, alvum laxans, bilem temperans, aquas evacuant.

A. 3. Rosa

A. 3. Rosa pallida, *Offic. Ind. Med.* xcvi. *Chemel.* 12. Rosa rubra pallidior, *C. B. Pin.* 481. Rosa holoserica, *Lob. Icon.* ii. 207. Rosa fativa iv. *Dod. Pempt.* 187. An specie differt à præcedenti?

A. 4. Rosa pallida, *Offic. Comm. Plant. Usu.* 102. Rosa maxima multiplex, *C. B. Pin.* 481. *Tourn. Inst.* 637. Rosa fativa multiplex, maxima, *Jonsf. Dendr.* 399. Rosa Hollandica sive Batava, *Ger.* 1081. *Emac.* 1262. Rosa Provincialis sive Hollandica, Damascena, *Park. Parad.* 413. *Raii Hist.* ii. 1469. Rosa Hollandica rubella, Plena quibusdam, centifolia, spinoso frutice, *J. B.* ii. 37. Rosa centifolia rubella, plena, Hollandica dicta spinoso frutice, *Chab.* 106. **The Damask Province Rose.** In hortis frequens. Julio floret. *Usu.* Flores. *Vires.* Cum præcedente convenit.

A. 5. Rosa rubra, *Offic. Ind. Med.* xcvi. *Chemel.* 608. *Ger.* 1079. *Emac.* 1261. *Raii Hist.* ii. 1468. Rosa rubra multiplex, *C. B. Pin.* 481. *Buxb.* 286. *Tourn. Inst.* 636. *Elem. Bot.* 500. Rosa rubra Anglica, *Park. Parad.* 412. Rosa rubra fativa, *Jonsf. Dendr.* 398. Rosa rubra valde plena, *J. B.* ii. 34. *Chab.* 105. **The Red Rose.** In hortis Junio floret. *Usu.* Flores, & *Anthera*, *Offic.* i. e. Flosculi lutei capillamentis in medio florum adhærescentes. *Vires.* Flores astringunt fortius. *Usus præcip.* in fluxionibus, febribus, siti, appetitu prostrato, &c. Extrinsecus in vomitu, cephalalgia, vigiliis, dolore aurium, & gingivarum, sedis, in ulceribus, & inflammationibus oris, faucium, & oculorum. *Antheræ* exsiccatae immiscentur dentifriciis ad gingivarum astrictionem, &c. *Schrod.*

A. 6. Rosa alba, *Offic. Ger.* 1079. *Emac.* 1260. *Raii Hist.* ii. 1473. Rosa Anglica alba, *Park. Parad.* 412. Rosa alba vulgaris major, *C. B. Pin.* 482. *Buxb.* 286. *Tourn. Inst.* 637. *Elem. Bot.* 500. Rosa alba flore pleno, *Boerb.* *Ind. A.* ii. 251. Rosa fativa alba, *Jonsf. Dendr.* 400. Rosa candida plena, *J. B.* ii. 44. *Chab.* 107. **The White Rose.** In hortis quoque colitur. Junio floret. *Usu.* Flores. *Vires.* Ophthalmica æstimantur.

A. 5. Rosa moschata, *Mont.* 51. Rosa Damascena, *Ind. Med.* xcix. Rosa moschata simplici flore, *C. B. Pin.* 482. *Tourn. Inst.* 637. *Elem. Bot.* 500. Rosa moschata minor flore simplici, *J. B.* ii. 45. *Chab.* 107. *Raii Hist.* ii. 1474. *Jonsf. Dendr.* 400. Rosa moschata simplex, *Park. Pa-*

rad. 417. **The Musk-Rose.** In calidioribus locis reperitur; apud nos autem nunquam in usu venit. *Vires.* Violenter purgat.

XII. De Grossularia.

Notæ sunt, Frutex spinosus, foliis laciniatis, fructu sparsis, pulpa molli, numerosis intus acinis, *R. Meth. A.* 145.

A. Grossularia, Uva crispa, *Offic. Raii Hist.* ii. 1484. *Mont. Ind.* 44. Grossularia spinosa fativa, *C. B. Pin.* 455. *Jonsf. Dendr.* 221. *Tourn. Inst.* 639. *Elem. Bot.* 501. *Boerb. Ind. A.* ii. 153. *Rupp. Flor. Jen.* 40. Grossularia, *Park. Theat.* 1560. Uva crispa, *Ger.* 1143. *Emac.* 1324. *Chab.* 52. Uva crispa, sive Grossularia, *J. B.* i. 47. *Parkinson. Parad.* 560. **The Gooseberry-Bush.** In hortis colitur. Aprili floret. Julio fructum maturat. *Usu.* Fructus. *Vires.* Hujus baccae immaturæ sunt, ut in Acacia, valent contra gravidarum picam; appetentiâ cibi excitant; omne ventris profluvium compescunt. Jusculis incoctæ febricitantibus non sine utilitate exhibentur. Maturus fructus ianoxius & ventriculo amicus est.

XIII. De Ribesio.

Notæ sunt, Folia angulosa, laciniata; fructus in racemulis; virgæ, & surculi non spinosi, *Raii Synop. p.* 221.

A. 1. Ribes, Ribesia, *Offic. Ribes & Ribesium rubrum, Comm. Plant. Usu.* 97. Ribes, *Mont. Ind.* 57. *Chab.* 112. Ribes, Grossularia, *Ind. Med.* lvi. Ribes vulgaris fructu rubro, *Ger. Emac.* 1593. *Ind. Raii Hist.* ii. 1485. *Synop. iii.* 456. Ribes fructu rubro, *Park. Theat.* 1561. Ribes rubra. *Parad.* 558. Ribes vulgaris acidus, ruber, *J. B.* ii. 95. *Boerb. Ind. A.* ii. 254. Grossularia multiplici acino, sive non spinosa hortensis, rubra, sive Ribes Officinarum, *C. B. Pin.* 455. *Tourn. Inst.* 639. *Elem. Bot.* 501. *Jonsf. Dendr.* 221. *Rupp. Flor. Jen.* 40. **Red Currants.** In hortis colitur. Aprili floret. *Usu.* Baccæ. *Vires.* Refrigerant, siccant, subastringunt, ventriculo conveniunt. *Usus præcip.* in profluvii alvi, dysenteria; cholera sedant; in febribus biliosis profunt; putredini resistunt; sitim restinguunt, *Schrod.*

A. 2. Ribes nigra, *Offic. Park. Parad.* 558. Ribes fructu nigro, *Theat.* 1562. *Ger. Emac.* 1593. Ribesium nigrum, *Comm. Plant. Usu.* 97. Ribes nigrum vulgo dictum, folio olente, *J. B.* ii. 98.

98. *Raii Hist.* ii. 1486. *Synop.* iii. 456. *Ribes niger* dictus, folio olente, *Chab.* 112. *Grossularia* non spinosa, fructu nigro, *C. B. Pin.* 455. *Grossularia* non spinosa, fructu nigro majore, *Ind. Med.* lvi. *Grossularia* non spinosa, sylvestris, fructu nigro, *Jonsf. Dendr.* 221. **The Black Currant.** Ad fluviorum ripas. Junio floret. *Ufu.* *Baccæ.* *Vires.* In Angina commendatur.

XIV. De Periclymeno.

Caulis volubili scandente, floribus tubulosis, oblongis, cornu Venatorii quodammodo figurâ, odoratis, aggregatis, à reliquis distinguitur, *R. Synop.* p. 222.

A. *Caprifolium*, *Periclymenum*, *Matrisylva*, *Offic. Mont. Ind.* 39. *Caprifolium*, *Ind. Med.* xxvi. *Caprifolium Germanicum*, *Tourn. Inst.* 608. *Elem. Bot.* 480. *Boerh. Ind. A.* ii. 226. *Raii Synop.* iii. 458. *Dill. Cat. Giff.* 109. *Periclymenum*, *Ger.* 743. *Emac.* 891. *Merc. Bot.* i. 58. *Phyt. Brit.* 90. *Mer. Pin.* 92. *Periclymenum* vulgare Germanicum, *Rupp. Flor. Jen.* *Periclymenum* non perfoliatum Germanicum, *C. B. Pin.* 302. *Periclymenum* non perfoliatum, *J. B.* ii. 104. *Periclymenum* sive *Caprifolium* vulgare, *Park. Theat.* 1460. *Raii Hist.* ii. 1490. *Clymenum*, *Periclymenum Caprifolium*, *Chab.* 113. **Honey-suckle, or Wood-bind.** In sepibus frequens. Junio floret. *Ufu.* Folia, Flores. *Vires.* Calfacit & ficeat, diureticum validum ac splenicum est. *Ufus præcip.* in Asthmate & Tussi. Externè extergit Ulcera sordida, sanat Impetigines, aliasque cutis maculas abstergit, *Schrod.*

XV. De Vaccinio.

Frutice parvo, flore urceolum referente, fructu humido parvo, non racematim nascente innote-
scit, *R. Meth. A.* p. 145.

A. 1. *Vitis Idæa*, *Offic.* *Vitis Idæa* foliis car-
nosis, & velut punctatis, *Jonsf. Dendr.* 246. *Vitis*
Idæa foliis carnosius & velut punctatis, sive *Idæa* ra-
dix *Dioscoridis*, *C. B. Pin.* 470. *Raii Hist.* ii.
1489. *Radix Idæa* putata, & *Uva Ursi*, *J. B.*
i. 523. *Chab.* 40. *Vaccinia Ursi*, sive *Uva Ursi*
apud *Clusium*, *Ger.* 1230. *Emac.* 1416. *Uva*
Ursi, *Galenii Clusio*, *Park. Theat.* 1456. **Spa-**
nish Whortles. In Italia, &c. reperitur. Maio
floret. *Ufu.* Fructus. *Vires.* Alvum mensisque
& omnem abundantiam Sanguinis sistit, *Diosc.*

A. 2. *Myrtillus*, *Offic. Valck.* 297. *Vitis*
Idæa foliis oblongis, crenatis, fructu nigricante, *C.*
B. Pin. 470. *Jonsf. Dendr.* 245. *Tourn. Inst.* 608.
Boerh. Ind. A. ii. 71. *Elem. Bot.* 480. *Vitis Idæa*
angulosa, *J. B.* i. 520. *Raii Hist.* ii. 1488.
Synop. iii. 457. *Vitis Idæa* angulosa, foliis glabris,
acuminatis, & per ambitum serratis, *Chab.* 40.
Vaccinia nigra, *Ger.* 1229. *Emac.* 1415. *Mer.*
Pin. 123. *Merc. Bot.* i. 75. *Phyt. Brit.* 126.
Vaccinia nigra, *Offic. Comm. Plant. Ufu* 11.
Vaccinia, *Rivini Buxb.* 328. *Rupp. Flor. Jen.*
39. **Black Whortles.** In saxosis. Maio flo-
ret. *Ufu.* *Baccæ.* *Vires.* Frigidæ sunt, & cum
manifesta adstrictione resiccant. Ventriculo æstu-
anti conveniunt, sitim sedant, febrium calores mi-
tigant, alvum reprimunt, vomitum sistunt, adver-
sus cholera morbum profunt, *Dod.* Substituun-
tur in Officinis baccis Myrti, hinc nomen Myrtil-
lorum adepti sunt, *Buxb.*

A. 3. *Vaccinia*, *Offic. Mill. Cat.* 151. *Vac-*
cinia nigra fructu majore, *Park. Theat.* 1455.
Vaccinium altissimum, foliis subrotundis, exalbi-
dis, *Rupp. Flor. Jen.* 39. *Vitis Idæa*, *Chab.* 40.
Vitis Idæa magna quibusdam, sive *Myrtillus gran-*
dis, *J. B.* i. 518. *Raii Hist.* ii. 1487. *Synop.*
iii. 457. *Tourn. Inst.* 608. *Vitis Idæa* foliis sub-
rotundis exalbidis, *C. B. Pin.* 470. *Jonsf. Dendr.*
246. *Vitis Idæa* foliis subrotundis, *Ger.* 1229.
Emac. 1416. **The great Bill-berry.** In mon-
tosis septentrionalibus. Maio floret. *Ufu.* *Baccæ.*
Vires. *Baccæ* vim inebriandi habent, unde Ger-
mani Tunctel Beeren appellant, *Ruppius.*

XVI. De Myrto.

Foliis perpetuis, suaveolentibus; baccis umbilica-
tis, cum pluribus intus seminibus albis incur-
vis, ab aliis distinguitur, *R. H.* p. 1502.

A. *Myrtus*, *Offic. Chab.* 39. *Myrtus Batica*
sylvestris, *Ger. Emac.* 1412. *Park. Theat.* 1454.
Myrtus communis Italica, *C. B. Pin.* 468. *Raii*
Hist. ii. 1502. *Tourn. Inst.* *Boerh. Ind. A.*
ii. 255. *Jonsf. Dendr.* 240. *Myrtus vulgaris*
nigra & *alba*, *fatiya*, & sylvestris, *J. B.* i. 510.
Common Myrtle. In hortis nonnullis colitur.
Junio floret. *Ufu.* Folia & *Baccæ* (*Myrtilli*, *Of-*
fic.) nigricantes, oblongo-rotundi, saporis astrin-
gentis, odoris debilis. *Vires.* Utraque refrigerant
& ficcant, valide astringunt. Folia emendant fœ-
torem sub axillis ac inguinibus (pulvis aspersus)
sudorem corporis immodicum sistunt (frictione)
membris

membris catarrhosis opitulatur, alvi fluxui succurrunt, defensivum exhibent in Herpetibus, putredinem oris sanant, Hæmorrhagiam narium sistunt, Polypo medentur. *Baccæ* mitigant Oculorum inflammationes, juvant luxatos articulos ac ossa fracta, subveniunt procidentie Uteri ac Ani, &c. *Schrod.*

XVII. De *Osyride*.

NOtæ sunt, *Folia Linariæ, flores Ribis, fructus sive bacca rotunda, cum unico intus ossiculo, R. Meth. A. p. 147.*

A. Osyris, Offic. Osyris frutescens baccifera, C. B. Pin. 212. Cassia poetica Lobelii, Ger. 1110. Emac. 1293. Raii Hist. ii. 1489. Cassia poetica Monspeliensium, Park. Theat. 452. Bot. Monsp. 54. Cassia lignea Monspeliensium, J. B. i. 458. Pluk. Almag. 89. Cassia poetica Monspeliensium, an Theophrasti? Tourn. Inst. 664. Cassia Latinorum, Alp. Exot. 41. Poets hosi-marp. In Italia & Gallia Narbonensi oritur. Maio floret. Usu. Totus frutex. Vires. Adstringentem facultatem obtinet. Pro veterum Cassia in Officinis utebantur quidam, ut inquit J. Bauhinus, ad contrarium tamen valere, ex gustu astringente colligit, & ad intestinorum fluxus potius utilem esse, Magnol.

XVIII. De *Hedera*.

Frutex est parasiticus, cirris suis arboribus aut parietibus adhaerens & scandens, fructu in corymbos coactis, *R. Synop. p. 222.*

A. Hedera arborea, Offic. C. B. Pin. 305. Tourn. Inst. 613. Elem. Bot. 486. Boerb. Ind. A. ii. 231. Buxb. 151. Rupp. Flor. Jen. 110. Hedera corymbosa, Ger. 708. Emac. 858. Mer. Pin. 60. Hedera arborea, five corymbosa communis, Merc. Bot. i. 41. Phyt. Brit. 56. Hedera arborea five scandens, & corymbosa nigra, Park. Theat. 678. Hedera communis major, J. B. ii. 111. Raii Hist. ii. 1505. Synop. iii. 459. Dill. Cat. Giff. 167. Juy. Passim nascitur ad arbores, nunc scandens & fertilis, nunc repens & sterilis, &c. Usu. Folia, Baccæ, & Gummi seu Lachryma, substantia resinosa, arida, dura, & compacta, coloris ex spadiceo ad aureum tendentis, vitreo nitore, sed non pellucido, saporis subacris, & subastringentis, odoris suavis. Vires. Herba calfacit, & siccatur, subastringit. Internus ejus usus, quia Capiti nervosoque generi adversatur,

rarus est: Externus crebrior in achoribus exsiccandis & sanandis, in Ozænis curandis, *Baccæ*: Purgant per superiora & inferiora, unde & contra Febres à vulgo exhiberi solent. *Gummi* seu Lachryma ex trunco vulnerato stillans, Causticum est infligne, Lentisque interimere dicitur, *Schrod.*

XIX. De *Caryophyllo aromatico*.

NOtæ sunt, *Folia oblonga, lata, glabra & splendentia, odore aromatico; Fructus dipyrenos in summis ramulis in corymbos coactis, odore & sapore aromatico.*

*A. 1. Caryophyllus, Offic. Caryophyllus aromaticus fructu oblongo, C. B. Pin. 410. Bryn. Prod. ii. 25. Raii Hist. ii. 1508. Caryophyllus aromaticus vulgaris, Jons. Dendr. 174. Caryophyllus aromaticus, Ogilb. Chin. i. 223. Caryophyllus aromaticus Indiæ Orientalis, fructu clavato, monopyreno, Pluk. Almag. 88. Phytog. Tab. 155. Caryophyllus Indicus, J. B. i. 423. Caryophylli, Chab. 32. Park. Theat. 1577. Caryophylli veri Clusii, Ger. 1351. Emac. 1535. Caryophylli aromatici, Mont. Exot. 9. Ts-hinka, Pif. Mant. A. 177. Cloves. In Moluccis Insulis sponte provenit. Usu. Fructus. Duplicis sortis prostant in Officinis: Nimirum 1. Caryophylli dicti, fructus sunt immaturi, oblongi, instar clavi, angulosi, depressi, rugosi, ex rubigine nigricantes, quatuor in summo stellatim decussatis apiculis notati, cum medio capitello convexo & concavo futuri floris rudimento, saporis acris amari-cantis & grati, odoris fragrantissimi. 2. Anthophylli, iidem fructus sunt, jam maturi, oblongi clavi instar nigricantes, prioribus similes, sed crassiores & tumidiore, sub cortice duriusculo granum oblongum fuscum includentes. Eligendi sunt Caryophylli suave-fragrantes, oleosam quandam humiditatem premendo exhibentes. Anthophylli rari in Officinis nostris inveniuntur. Vires. Cardiacum, Cephalicum, ac Stomachicum insigne exhibent, calfaciunt, siccant, & discutunt. Hinc pro-sunt in Lipothymia, Odontalgia, cruditate Ventriculi, Vertigine; arcent quoque Morbos malignos, uterinos, &c. *Schrod.**

A. 2. Cassia Caryophyllata, Offic. Cassia Caryophyllata, Cortex Caryophylloides, Mont. Exot. 8. Caryophyllus folio & fructu rotundo, Bryn. Prod. ii. 26. Caryophyllus aromaticus fructu rotundo, Caryophyllon Plinii, C. B. Pin. 411. Jons. Dendr. 176. Caryophyllus aromaticus Indiæ Occidentalis, foliis & fructu rotundis, dipyrenis sem

feminibus fere orbiculatis, planis, *Pluk. Almag.* 88. *Phytog.* 155. *Tab.* 3. Amomum quorundam, forte Caryophyllon Plinii, *Ger. Emac.* 1610. Amomum aliud quorundam, & Caryophyllon Plinii Clusio suspicatum, *Park. Theat.* 1567. Amomum quorundam odore Caryophylli, *J. B.* ii. 194. *Raii Hist.* ii. 1507. Xocoxochitl seu Piper Tavalci, *Hern.* 30. *Laet.* 277. Piper Chiapæ, *Redi Lat.* 132. **The Clove-berry-tree.** In Insula Cuba, & alibi Indiæ Occidentalis copiose nascitur. *Ufu.* Cortex tenuis, ex rufo ferrugineus, pelliculis suis exterioribus derafis, & in modum tubuli convolutus; saporis est acris, pungentis, aromatici, odoris fragrantis ad Caryophyllos accedentis. Fructus hujus arboris prostant in Officinis pro Carpopalmo, aliis Amomo, non sine errore; sunt autem baccæ rotundæ nigricantes, Pipere paulo majores, in summo umbilicatæ, includentes sub tenui pellicula & substantia fungosa duo semina nigra, saporis & odoris ad Caryophyllos accedentis. *Vires.* Cephalica, & Cardiaca est, & cum Caryophyllis viribus convenit.

A. 3. Pimenta, *Offic.* Piper Jamaicense quibusdam, odoratum Jamaicense nostratibus, *Raii Hist.* ii. 1507. Myrtus arborea foliis Laurinis aromatica, *Transf. Philosoph.* N. 192. p. 462. *Cat. Jamaic.* p. 161. *Hist.* ii. 76. *Tab.* 171. *Raii Dendr.* 33. Caryophyllus aromaticus Americanus, Lauri acuminatis foliis, fructu orbiculari, *Pluk. Almag.* 88. *Phytog.* clv. *Tab.* 155. Piper Caryophyllatum, Piper Jamaicense, *Mont. Exot.* 9. Cocculi Indi aromatici, *Mus. Regiæ Societ. Jamaica Pepper, or All-spice.* In Insula Jamaicensi copiose provenit. *Ufu.* Fructus immaturus, orbicularis, cortice fusco, rugoso, umbilicato, duos continens nucleos nigros, odore & sapore aromatico ad Caryophyllos accedente. *Vires.* Roborat cor, ventriculumque, utero confert, flatum dissipat, obstructions aperit, Urinam & Menfes evocat, frigus pellit, Colicis & Iliacis opitulatur.

XX. De Lauro Tino.

Notæ sunt, Flos monopetalos quinquepartitus; fructus Olivæ figurâ, magis acuminatâ, monospermos, cortice parum carnosio; semen pellicula cartilagineâ tectum, R. Meth. A.

A. Laurus Tinus, *Offic.* *Ger.* 1224. *Emac.* 1409. Laurus Tinus, Laurus sylvestris, *Chab.* 31. Laurus Tinus Lusitanica cæruleâ baccâ,

Park. Theat. 206. Laurus sylvestris Corni, sceminae, foliis subhirsutis, *C. B. Pin.* 461. Lauri Tini sylvestris primum genus, *J. B.* i. 418. Tinus prior, *Clus. Hisp.* 80. Tinus prior Clusii, *Elem. Bot.* 479. *Tourn. Inst.* 607. *Boerb. Ind.* A. ii. 225. **Wild Bay.** Lusitaniae incola est. Julio & Augusto floret. *Ufu.* Baccæ. *Vires.* Intro assumptæ purgant deorsum non levi totius corporis perturbatione, *Park.* Mezerionis aut Laureolæ baccæ os & fauces inflammant.

XXI. De Periclymeno odorato.

Notæ sunt, Folia laurina, flos pentapetalos, albus, odoratus, in singulis pediculis bini, terni, quaterni vel plures; baccæ subvirides, multis seminibus angulosis Uvarum vinaceis similibus refertæ.

A. Cortex Winteranus, *Offic.* *Park. Theat.* 1652. Cortex Winteranus, Cortex Magellanicus, *Mont. Exot.* 8. Cortex Winteranus acris sive Canella albâ, *J. B.* 460. Cortex Winteranus Clusii, *Chab.* 34. Laurifolia Magellanica cortice acris, *C. B. Pin.* 461. *Raii Hist.* ii. 1801. **Winters Cinnamon.** In Magellanica abunde oritur. *Ufu.* Cortex crassius, cannulatus, foris integumento cinereo, inæquali, fisso & multis rimis hiantæ, obductus, intus solidus, densus, ferrugineus, saporis acris, aromatici, odoris fragrantissimi. *Vires.* Calfacit, siccit, Specificum est in Scorbuto, vomitiones reprimat, Paralyfi quoque medetur.

N. B. In Officinis nostris raro hic Cortex invenitur, in cujus loco Pharmacopola nostri Canellæ albæ corticem substituunt.

SECTIO QUINTA.

De Arboribus fructu calyculato.

Arbores & Frutices fructu calyculato voco, quorum fructus calyci insidet, acetabuli instar concavo.

Arbores

Arbores & Fruticæ fructu calyculato, sunt vel eodem

Monopyreno; nucleo

Integro, fructu per maturitatem

Humido, majore, foliis deciduis: *Sebestena*.

Siccio, folio

Integro, nuce fragili, tegumento exteriori lanuginoso, testam undique obducente: *Styrax*.

Laciniato, seu anguloso, flosculis parvis, luteis, baccis parvis, nigricantibus, racematim congestis: *Sassafras*.

Digitato, Cannabis æmulo, flosculis in spicas congestis, viminibus lentis: *Agnus Castus*.

Bifido, tegumento exteriori tenuiore, foliis

Ex adverso binis, flosculis monopetalis in sex laciniis divisis, summos caules occupantibus: *Cinnamomum*.

Alternatim positis, floribus è foliorum sede provenientibus: *Camphorifera arbor*.

Tetrapyreno, floribus pentapetalis, foliis laurinis: *Canella alba*.

etione: Summatim ut figura, ita & viribus Pruna Damascena æmulantur, *Schrod.*

II. De Agno Casto.

Folio digitato, Cannabis æmulo, seminibus rotundis, nudis, monococcis, viminibus lentis ab aliis distinguitur.

A. Agnus castus, Vitex, *Offic.* Agnus castus, *Hort. Monsp.* 7. *Chab.* 63. *Herm. Hort. Lugd. Bat.* 11. *Mill. Cat.* 124. Agnus folio non serrato, *J. B.* i. 205. *Raii Hist.* ii. 1696. Vitex, Agnus castus, *Rand. Ind.* 94. Vitex, *Rivini Rupp. Flor. Jen.* 201. Vitex five Agnus castus, *Ger.* 1201. *Emac.* 1387. Vitex folio angusto, *Park. Theat.* 1437. Vitex foliis angustioribus, Cannabis modo dispositis, *C. B. Pin.* 475. *Tourn. Inst.* 603. *Elem. Bot.* 475. *Boerb. Ind. A.* ii. 222. **The Chastetree.** In Italia, Sicilia, &c. oritur. Augusto floret. *Usu.* Flores, sed raro inveniuntur, & Semen seu Grana rotunda Pipere minora, colore cinericeo nigricante, saporis acris subastringentis, exsiccantis. *Vires.* Calfacit & siccit insigniter, discutit, Menses ciet, appetitus venereos cohibet, semen imminuit, *Schrod.*

I. De Sebestena.

NOtæ sunt, Fructus carnosus per maturitatem niger, Pruno domestico similis, calyci acetabuli instar concavo insidens, unum nucleum in uno officulo compresso & aliquantulum rugoso continens.

A. Sebesten, *Offic. Mont. Exot.* 9. *Commel. Plant. Usu.* 89. Sebesten, Myxa, *Rand. Ind.* 82. Sebesten Officinarum, *Commel. Flor. Mal.* 240. Sebestena, Myxa, five Myxara, *Ger.* 1315. *Emac.* 1499. Sebestina domestica, *C. B. Pin.* 446. *Hort. Amst.* i. 136. Myxos five Sebesten, *Park. Theat.* 252. Myxa, *Boerb. Ind. A.* ii. 246. Myxa domestica, *J. B.* i. 198. Myxus, Myxa vel Myxaria, *Chab.* 12. Prunus Malabarica fructu racemoso, calyce excepto, *Raii Hist.* ii. 1563. Prunus Sebestena domestica, *Jons. Dendr.* 85. Vidimarum, *Hort. Mal.* iv. 77. *Tab.* 37. **The Sebesten.** In Ægypto & Asia crescit. Vere floret. Autumno Fructus maturat. *Usu.* Fructus, domesticis Prunis similes, nigricantes, includentes, sub pulpa carnosae, melleae, dulci, officulum. *Vires.* Sebesten inter caliditatem ac frigiditatem temperata sunt, humectant, emolliunt, acrimoniam humorum obtundunt. *Ufus præcip.* in Catarrhis acris, Urina acris, Febribus biliosis, alvi obstructi-

III. De Styrace.

NOtæ sunt, Nux minor, subrotunda, tegumento exteriori nuci arctè adhaerente, lanuginoso, folio arboris simplicis Cydoniæ, *R. Meth.* p. 36.

A. Styrax, *Offic. Mill. Cat.* 149. *Comm. Plant. Usu.* 86. Styrax arbor, *Ger.* 1342. *Emac.* 1526. *J. B.* i. 341. *Raii Hist.* ii. 1680. *Chab.* 73. *Pluk. Almag.* 358. Styrax arbor vulgaris, *Park. Theat.* 1530. Styrax folio Mali cotonei, *C. B. Pin.* 452. *Tourn. Inst.* 598. *Elem. Bot.* 472. *Boerb. Ind. A.* ii. 218. *Jons. Dendr.* 126. *Breyn. Prod.* ii. 98. **The Storax-tree.** In Italia & alibi. *Usu.* Resina duplicis generis in Officinis prostat, sicca & liquidus. *Siccus* Officinis *Storax Calamita*, *Rand. Ind.* 87. *Mont. Exot.* 11. est substantia resinosa, pinguis, ex flavo rubescens, in micæ variae magnitudinis concreta, saporis subacris, resinosi, odoris fragrantissimi, ex trunco arboris sponte effluens.

N. B. 1. Pharmacopolæ nostrates magma purissimum, variisque heterogeneis, ut paleis, pilis, fursuribus, scobe, mixtum (hinc fortè Styrax rubra nonnullis) pro Styrace calamita in Officinis vendunt. 2. Occurrunt descriptiones medicamentorum, in quibus & Storax calamita & rubra distinctim

stinctim præscribuntur. In his igitur quid per Styraçem calamitam à rubea distinctam intellectam velit *Nicolaus*, diversæ sunt opiniones: Sunt qui Thymiamam per Styraçem rubeam innui volunt; alii Styraçem optimam, quæ in grana confluit: Alii Styraçem vetustate rubefactam esse contendunt. Celeberrimus *Commelinus* sic scribit: Refina est duplex, sicca & liquida, sicca duplici nomine in Officinis prostat. Styraç Calamita & rubra quæ paritate sola differunt. *Hoffmanno* autem (cui & nos consentimus) idem sunt gummi, sed puritate differens, calamita enim de aliquali rubedine etiam participat: Verum enimvero cum in præscriptionibus Medicis Styraç calamita occurrit, Styraç vel in granis, vel ex impuritatibus colata intelligenda est; cum autem Styraç rubra, magma illud Styraçis impurissimum, quod in Officinis nostris vulgò venditur. Præfertur pinguis, lentus, fragmentis albicantibus rufescens, odore perseveranti, qui, dum mollior, melleum liquorem reddit. 3. *Storax liquida*, Offic. *Liquid Storax*. Est liquor pinguis, mellæ & tenacis substantiæ, coloris fusci, aut ex fusco rubentis, odoris gravis, ex cortice arboris effluens. *Vires*. Calfacit, exsiccat, emollit, concoquit. Cephalicus imprimis est, & nervinus: Medetur Tussi, Catarrhis, Raucedini, &c. *Schrad.*

De Styraçe liquida magna inter Auctores dissensio est. Aliis videlicet nihil aliud est quam Stacte, i. e. Myrrhæ colamen: Quod falsum esse inde constat, quod Myrrhæ lachrymæ ob substantiæ similitudinem in quovis aquoso liquore dissolvantur. Styraç autem liquidus minimè, sed in oleoso & pingui, ut alæ resinæ. Aliis factitium quid ex Styraçe calamita in oleo ac vino soluta, admistaque Terebinthina Veneta excocta, quæ decoctio, ubi refrigerit, Styraç liquida ad fundum secedere dicitur, ad superficiem mittens oleosam substantiam liquidiorē: Alii expressu idem molliuntur: Aliis est Oleum ex nucleis arboris Storacisluæ expressum: Aliis fit per decoctionem corticis vel Arboris Styraçis, vel ut alii, Liquidambræ. *Hoffmannus* Styraçem calamitam & Liquidam idem esse gummi affirmat, sed puritate tantum differre. Hinc Liquidida est optima. Verum quod in Officinis nostris pro Styraçe liquida venditur, omnino factitia res est, ut certior factus sum à Pharmacopoliis variis Londinensibus. *Styraç Liquida vera* est visci aucuparii species ex cortice *Rosæ Mallos* in aqua marina cocta præparata, ut certior factus sum per amicum nostrum *D. Jacobum Petiver* in *Act. Philof. Lond.* n. 313.

Qualis sit arbor *Rosæ Mallos*, cuique generi adscribenda, nos etiamnum plane fugit, ideoque quod insuper adjiciam nihil habeo, nisi quod in Insula *Cebres* superiori Maris Rubri parte haud procul à *Cades*, quod iter trium dierum à *Sues* distat, nascitur. Utrum nomen *Cattar-mija* Turcis & Arabibus Arbor vel Visco ex ejus Cortice facto indetur, adhuc incertum est. Hoc Viscum ad *Jaddam* affertur, indeque Mense Junii vel Julii ad *Mocham*, ubi, pro bonitate venundatur à 60 ad 120 *Dollaris* nummos pro singulis vasculis, quæ 420 pondo continent. Optimum id est quod minimum luti aut pulvisculi habeat, quibus sæpe commiscetur, quæque facillime aqua marina abstergantur.

IV. De Sassafras arbore.

Notæ sunt, Folia laciniata, flosculi lutei racematim congesti, fructus monophyrenos per maturitatem niger.

A. Sassafras, Offic. Ger. 1341. Emac. 1525. Park. Theat. 1606. Raii Hist. ii. 1568. Jons. Dendr. 218. Rand. Cat. 79. Mont. Exot. 7. Sassafras arbor, Hern. 61. Chab. 36. Arbor Sassafras Monardi, Breyn. Prod. i. 18. Pluk. Phytog. ccxxii. f. 6. Arbor sive Lignum Pavanum, J. B. i. 483. Arbor ex Florida Ficulneo folio, C. B. Pin. 431. Cornus mas odorata folio trifido, margine plano, Sassafras dicta, Pluk. Almag. 120. Anhuiba sive Sassafras Brasiliensium, Pison. 145. The Sassafras tree. In diversis regionibus Americæ nascitur. Usu. Radix, ejusque Cortex; & sic describitur: Sub Cortice tenui, foras cinereo, intus ferrugineo, includens materiam ex rufo albicantem, lignosam, levem, & raram, saporis acris subdulcis & aromatici, odoris fragrantis. *Vires*. Calfacit, siccat, attenuat, aperit, discutit, sudores movet. Usus præcip. in omni morborum genere, præsertim, obstructionibus tollendis, partibus internis roborandis, in sterilitate emendanda & Venerea Lue curanda. Instar Panacæe in Catarrhis habetur, *Schrad.*

V. De Cinamomo.

DE Cassia, Cinamomo, quod & Canella dicitur, & Folio Malabathro, controversæ occurrunt opiniones. Sunt enim qui inter se Cassiam ligneam & Cinamomum confundunt, & pro uno & eodem utrumque habent cortice, solisque nominibus differre, non re ipsa, statuunt: alii ex sola loci varietate

varietate ea distinguunt, non ex diversa specie arboris: alii ex una eademque arbore utrumque desumi volunt: Alii diversæ speciei arborum, quibus & nos consentimus, cortices faciunt, inter quos tamen maxima similitudo intercedit, atque idcirco primo in loco veram & genuinam arborem Caneliferam Zeilanicam vobis exhibuimus, cujus Cortex Officinarum Cinamomum est: secundo in loco Malabaricam & Javanicam, cujus cortex est illa Cassiæ lignæ species fistulosa, seu in fistulas convoluta, in Officinis frequentissima; cujus folia, ut & Cinamomeæ arboris veræ pro Malabathro seu folio Indo vulgo venduntur. Tertia nostra Cassiæ lignæ etiam species est in Officinis non raro venalis. Quarta, quam pro Folii Indi legitimi planta habemus, Potamogetonis seu Lentis palustris species non est, ut Dioscorides tradit, sed hæc ipsa arbor: cujus folia, cum in Officinis nostris raro inveniantur, Cinamomi & Cassiæ lignæ folia pro iis (ut diximus) plerumque venduntur, idque fortasse absque ullo saltem insigni errore, cum omnes, ut diximus, Caneliferarum arborum species sint.

Notæ sunt, Glans nuciformis calyculata, nuclea bifido, calloso, dura ac pingui, cortice integro admodum fragili, calyce concavo.

A. 1. Cinamomum, *Offic. Park. Theat.* 1579. *Comm. Plant. Usu.* 77. Cinnamomum Zeylanicum, Cassia Cinnamomea, Canella, *Mont. Exot.* 8. Cinamomum sive Canella Zeilanica, *C. B. Pin.* 408. *Raii Hist.* ii. 1561. Laurus Zeilanicus baccis calyculatis Hermannii, *Ejusd.* Cassia Cinnamomea *Herm. Cat. Hort. Lugd. Bat.* 129. *Pluk. Almag.* 88. Laurus Ceylanica glandifera, folio trinervio optimum & legitimum Cinamomum ferens, *Mus. Zeylan.* 12. Canella, *Ger.* 1349. *Emac.* 1532. Canella sive Cinamomum vulgare, *J. B.* i. 440. Cinamomi vel Canelæ arbor, *Chab.* 33. Canella, Cuurdo, & Cassia vulgaris, *Pis. Mant. Arom.* 165. Arbor Canelifera Zeylanica, cortice acerrimo seu præstantissimo, qui Cinamomum Officinarum, *Breyn. Prod.* ii. 17. Kurudu, *Herm. Mus. Zeyl.* 12. Kurundu, *Ejusd.* 37. **The true Cinamon-tree.** *Usu.* Cortex tenuis, cannulatus, ab exteriori pellicula purgatus, ex flavo rubescens, seu ferrugineus, saporis acris, pungentis, subdulcis & aromatici, odoris fragrantissimi. Probatur subrubrum odoris fragrantissimi, saporis subastringentis & acris. Ex Insula Zeylanica Indiæ Orientalis ad nos transportatur. *Vires.* Calfacit, siccat, aperit, discutit. Menses & partum accelerat, omnia viscera spiritusque singulos recreat, concoctiones juvat. Hinc usus ejus frequentissimus est in virium imbecillitate,

Lipothymia, capitis, ventriculi, & uteri affectibus frigidioribus, *Schrod.*

A. 2. Cassia lignea, *Offic. Hern.* 35. Cassia lignea Officinarum, *Park. Theat.* 1580. Cassia vulgaris Calihacha dicta, *Pis. Mant. A.* 165. Cassia Malabarica, *Herm. Cat. Hort. Lugd. Bat.* 130. *Comm. Flor. Mal.* 73. Cinamomum sive Canella Malavarica & Javanensis, *C. B. Pin.* 409. *Raii Hist.* ii. 1560. Canella Malavarica & Javanensis, *Jons. Dendr.* 164. Arbor canellifera Malabarica, cortice ignobiliore, cujus folium Malabathrum Officinarum, *Breyn. Prod.* ii. 18. Cinamomum Malabaricum, Canella Malabarica, *Mont. Exot.* 8. Carva, *Hort. Mal.* i. 107. *Tab.* 59. **The Cassia Lignea-tree.** *Usu.* Cortex Cinamomi in modum cannulatus & contortus ab exteriori pellicula etiam purgatus, odore & sapore debiliore magisque glutinoso. Ex Insula Malabar, Java, &c. adfertur. *Vires.* Quales Cinamomi, sed longè debiliores, nec a leò diu durantes.

A. 3. Cassia lignea communis, *Pharmacopolis.* Cassia lignea fusca aromatica, *C. B. Pin.* 409. Cassia lignea fusca aromatici & glutinosi saporis, *J. B.* i. 451. Cassia, Canella, *Chab.* 33. Arbor canellifera Indica, cortice acerrimo, viscido seu mucilaginoso, qui Cassia lignea Officinarum, *Breyn. Prod.* ii. 17. **The common Cassia Lignea-tree.** *Usu.* Cortex est Cinamomo crassior, odore & sapore debilior, colore rubicundior, substantia durior, & ex pellicula sua exteriori etiam densus. Hic cortex ex India Orientali transportatur, & in Officinis nostris frequens reperitur.

A. 4. Folium Indum seu Malabathrum, *Park. Theat.* 1584. Folium Indum Malabathrum, *Mont. Exot.* 8. Malabathrum sive Folium Indum, *Chab.* 33. Malabathrum & Folium Indum Officinarum, *J. B.* i. 430. Tamalapatra, *Ger.* 1315. *Emac.* 1534. Tamalapatrum sive Folium, *C. B. Pin.* 409. Canella sylvestris Malabarica, *Raii Hist.* ii. 1502. *Comm. Flor. Mal.* 68. Canella arbor sylvestris, *Munting.* 120. Canella sive Cinamomum vulgare crassiore cortice, *J. B.* i. 451. *Chab.* 34. Katou-Karva, *Hort. Mal.* v. 105. *Tab.* liii. Pseudo-cassia Dioscoridis, *Jons. Dendr.* 162. Pseudo-cassia sive Cinnamomum vulgare crassiore cortice, *J. B.* i. 451. Canella seu Cinnamomum vulgare crassiore cortice, *Chab.* 34. *Raii Hist.* ii. 1562. Cinnamomum seu Cassia crassior, Pseudo-cassia, *C. B. Pin.* 409. Cinnamomum crassiore cortice, *Ejusd.* **Indian Leaves.** *Usu.* Folia oblonga, acuminata, densa, & glabra, à pediculo ad apicem tres nervi discurrentes, odore grato.

Eligenda sunt recentia, viridiuscula. *Vires*. Iisdem facultatibus pollent, quibus Spica-nardi, sed fortioribus: urinam movent, *Schrod.*

VI. De Camphora.

Camphoriferae arboris Notae sunt, Glans nuciformis calyculata, nucleo bifido, calloso, duro, ac pingui, cortice, & putamine integro, fragili, calyce concavo. Flores ex foliorum sede provenientes: Folia alterna sempervirentia, Breyn. 2. P.

A. 1. Arbor camphorifera Japonica, *Breyn. Cent. ii. Prod. i. 4. Raii Hist. ii. 1679.* Camphorifera, *Rand. Ind. 19.* Arbor Camphorifera Japonica, foliis laurinis, fructu parvo, globofo, calyce brevissimo, *Breyn. Prodr. 16.* Laurus camphorifera, *Kemph. Amoen. Exot. 770.* Camphorifera arbor, ex qua Camphora Officinarum, *Herm. Cat. Hort. Lugd. Bat. 113.* Camphora Officinarum, *C. B. Pin. 500.* Camphora, *Park. Theat. 1575. Mill. Cat. 127.* Camphura, quae Salicis folio dicitur, *J. B. i. 338.* **The Camphire-tree of Japan.**

A. 2. Arbor camphorifera, Sumatrana *Grimmii, Raii Hist. ii. 1679.* Camphora *Grimmii, Ephem. Germ. An. xi. Obs. 153. p. 357.* Camphorifera Sumatrana, foliis Caryophylli aromatici longius mucronatis, fructu majore, oblongo, calyce amplissimo Tulipae figuram quodammodo representante, *Breyn. Prodr. ii. 16.* Camphora arbor Sumatrana, seu Rhyne, *ejusd. Prodr. i. 4.* **The Camphire-tree of Sumatra.** Camphora, *Offic. Camphora, Camphura, Mont. Exot. 11. Chab. 74.* **Camphire.** Est substantia candidissima, salis vel nitri instar, pinguis, & oleosa, in panes fusiles ingentes coacta importatur, saporis acris, amaricantis, aromatici, odoris fragrantis, & gravis.

Camphora ex hujusce arboris radicibus extrahitur, quae, in particulas conscissae, & in ahenum coniectae, operculo ima parte lato, & in acumen fastigiato conteguntur. Inde aheni supra ignem posito, Camphora ascendit, & operculo adhaerescit. Camphora primo sordidi, & subalbidi coloris est, valdeque saeculenta; postquam vero in Hollandiam exportatur, ignis vitrorum ope fit pelucida. *D. Josephus Millerus* in suo *Botanico Officinali*, p. 105. praeter haec addit, aquam radicibus esse admiscendam, & operculum aheni stramineum esse. Hic, uti etiam *Kempferus*, putat arborem esse bacciferam, ideoque à Cinamomo diversum, à cortice cujus radicibus camphora extrahi

dicitur. *Vires.* Resistit putredini, ac venenis, unde frequens ejus usus est in peste, malignisque morbis, & febribus putridis; inter fortissima enim Alexiteria non immerito numeratur. Suffocationi uterinæ subvenit. Usus externus crebrior est in Epithematis. *Calida sit, an frigida, non convenit inter medicos. Vetustiores frigidam esse statuunt; eo argumento, quod Venerem extinguat, & libidinem comescat, hinc versiculus:*

Camphora per nares castrat odore mares.

quodque ophthalmiis, & oculorum inflammationibus, tum etiam ambustis imposita, nivis frigiditatem refferat, & tandem quod somnum inducat. Sed haec observationes omnes ex falsa hypothese oriundae videntur; nam Ruta & Vitex (idoneis auctoribus attestantibus) Venerem etiam extinguunt, & tamen non sunt frigidae complexionis: At nec Venerem arcere concessit Jac. Breynius, in *Cent. p. 14.* Siquidem observatum plurimos Campheram quotidie purificantes, tamen saecundos & multam atque copiosam sobole saeculices existere. Recentiores, quibus & nos consentimus, è contrario calidam affirmant, quorum argumenta, inflammabilitas eximia; odor aromaticus penetrantissimus, ac sapor acris, & pungens, facili evanescentia ob partium tenuitatem.

VII. De Canella alba.

Foliis laurinis, floribus pentapetalis coccineis vel purpureis, baccis calyculatis tetropyrænis à reliquis differt.

A. Canella alba, *Parkinson. Theat. 1581. Raii Hist. ii. 1802.* Canella alba quorundam, *J. B. i. 461.* Cinamomum sive Canella tubis minoribus alba, *C. B. Pin. 409.* Cassia lignea Jamaicensis, cortice acris, candicante, *Pluk. Phytog. lxxxii.* Cassia lignea laurifolia Americana, cortice albo, valde acris & aromatico, *Pluk. Almag. 89. Tab. 81.* Arbor baccifera, laurifolia, aromatica, fructu viridi, calyculato, racemoso, *Philosoph. Transact. N° 192. p. 465. Cat. Jam. 165. Sloan. Hist. ii. 87. Tab. 191.* Canella Cubana, *Jons. Dendr. 165.* Arbor Jucadice, *Nieremb. 294.* Arbor, cujus cortex Ginger æmulatur, *Laet. 24.* **The Wild Cinnamon-tree.** In Insula Jamaicensi, & alibi. *Usu.* Cortex in oblongos tubulos convolvitur, ab exteriori cortice purgatus, tam extus quam intus exalbidus, Cinamomo crassior, & lenior, sapore acris, aromatico, odore fragranti. In Officinis nostris pro Cortice Winterano non infre-

infrequens venditur, cui viribus respondet, & pro succedaneo ejus non immerito usurpari potest.

SECTIO SEXTA.

De Arboribus Pruniferis.

Arbores Pruniferas voco, quæ fructus majores proferunt ossiculum intus unicum, pericarpio seu pulpâ etiam per maturitatem humidâ undique circum continentes, R. H. p. 1512.

Arbores Pruniferae sunt vel fructibus
Solitariis, seu in singulis pediculis singulis, quæ vel sunt pediculis

Brevissimis, fructu vel

Compresso seu pulvinato, ossiculo

Lævi aut æquali; folio rotundiore: *Malus Armeniaca.*

Inæquali, sulcis aut scrobiculis exarato; folio

Simplici,

Longo, serrato, ossiculo

Rotundiore, rugis scabro, fructus pulpâ copiosiore, molliore, & esculentio: *Malus Persica.*

Productiore, & scrobiculis exarato, pulpâ per maturitatem sicciore: *Amygdalus.*

Subrotundo, serrato: *Tacamahaca.*

Pinnato, fructuque oblongo, viridi: *Ebenus.*

Rotundiore, & minus compresso.

Glabro, nucleo aromatico, venis flavis, rubentibus, vario, triplici putamine tecto: *Nux Moschata.*

Piloso, foliis citrinis: *Arbor Benzoinifera.*

Paulo productioribus, flore

Albo speciosiore, ossiculo fructus compresso, crasso, ac duro

Minus, pulpâ molli: *Prunus.*

Magis, fructu etiam costis aliquot elatis anguloso: *Myrobalanus.*

Luteo aut herbido minus pulchro, ossiculo duriore, arbore ipsa

a b

Non spinosa, fructu tereti, oblongo, valde acido, ossiculo etiam tereti, durissimo:

Cornus.

Spinosa, foliis trinerviis, per ambitum serratis: ossiculo scabro: *Jujuba.*

Longissimis in hoc genere, fructu brevioribus, & ad basin latiore, rotundioribusque quam sint Pruna, & ossiculo pariter brevioribus, ac tumidiore: *Cerasus.*

Racemosis aut confertim nascentibus, ossiculis monospermis, fructu nudo, ossiculo

Fragili; fructu ipso pruniformi, liquore pingui, Oleo dicto, scatente, foliis salignis subtus incanis, perpetuis, ossiculo fructus durissimo, scabro: *Olea.*

Lento & ligneo, fructu ipso seu

Cordiformi, foliis etiam geminatis, glabris, flosculis tetrapetalis: *Anacardium.*

Pyriformi, ossiculo etiam reniformi summo fructui innascente, foliis singularibus, flosculis pentapetalis: *Acajou.*

I. De Malo Armeniaca.

Notæ sunt, Folia lata, glabra, Populum nigram referentia: ossa plana & lævia.

A. Armeniaca Malus, Præcocia, Offic. Armeniaca Malus major, Ger. 1260. Emac. 1448. Armeniaca, Malus Armeniaca, Mont. 37. Malus Armeniaca major, Park. Parad. 579. Jonsf. Dendr. 74. Armeniaca Mala majora, C. B. Pin. 442. J. B. i. 167. Raii Hist. ii. 1514. Mala Armeniaca, Chab. 11. Armeniaca fructu majori, nucleo amaro, Tourn. Inst. 623. Elem. Bot. 495. Armeniaca Malus fructu majori ex luteo rubescente, Herm. Cat. Hort. Lugd. Bat. 59. Boerb. Ind. A. ii. 242. The Apricot tree. In hortis, & viridariis colitur. Ufu. Fructus in culinis; in medicina enim raro occurrit.

II. De Malo Persica.

Foliis longis angustis; fructus ossiculo rugis & sulcis profundioribus exarato à reliquis differt, R. H. 1514.

A. Persica Malus, Offic. Ger. 1258. Emac. 1447. Park. Parad. 580. J. B. i. 157. Raii Hist. ii. 1515. Chab. 11. Persica vulgaris, Mill. Cat. 141. Persica, Malus Persica, Mont. 49. Persica molli carne, &c. C. B. Pin. 440. Tourn. Inst. 624. Elem. Bot. 496. Boerb. Ind. A. ii. 243. Malus Persica fructu molli, Jonsf. Dendr. 71. The Peach tree. In hortis colitur. Martio floret. Septembri fructus perficitur. Ufu. Folia,

lia, flores, & fructus. *Vires.* Folia & flores calfaciunt, siccant, abstergunt. *Ufus præcip.* (florum) lumbricis infantum, in alvi laxatione, mesenterii obstructione, feri purgatione, & sim. Fructus refrigerat, & humectat; nutrimenti sunt pauci, facileque putrescunt, *Schrod.*

III. De Ebeno.

Folii juglandinis, sed paulo minoribus, prostratum colorem referentibus; fructu oblongo, viridi, Persicæ fructus æmulo, ab aliis differt.

A. Ebenus, *Offic.* C. B. Pin. 448. J. B. i. 394. *Raii Hist.* ii. 1805. *Jonsf. Dendr.* 423. *Chab.* 30. Ebenus lignum, *Ind. Med.* xvii. *Chabonp.* *Ufu.* Medulla ligni durissima, nigra. *Vires.* Ebenus, consentiente veterum testimonio, oculis utilis est. Scobem ejus oculis unice mederi dicunt, lignoque ad cotem trito cum passo caliginem discuti. *Plin.* In convulsione flatulenta valet, inquit *Zac.*

A. 2. Alcoa arbor Populnea fronde, tota argentea, quinque capsularis, seu Ebenus viridis ex Insula S. Helena, ubi ab Anglis illic degentibus, **Black-wood, and Ebony**, i. e. Lignum Nigrum, & Ebenus nominatur, *Raii Hist.* iii. 520. Et revera est Ebenus genuina Indorum, ut ex aliorum fide dignorum relatu nobis scribit D. *Raius*, serio affirmabat insignis ille Botanicus D. *Car. Du Bois.*

Quid sit Ebenus antiquorum hodie controvertitur, alii enim Palmæ, alii Guajaci, alii Cytisi speciem esse autumant; duæ autem ligni species in fabricarum lignariorum, aliorumque mechanicorum officinis inveniuntur, viz. una ex India Orientali, observante *Helbigio*, allata, & hoc in loco à nobis exhibita: altera Americana arbor, filiquosa, ut nos monuit eruditissimus ille Botanicus D. *Hans Sloan*, Baronettus, M. D. quæ cum nullius in medicina usus sit, de ea plura dicere superfluo.

IV. De Tacamahaca.

Folii crenatis Populo non dissimilibus, fructu nucleos Persico simili, ab aliis differt.

A. Tacamahaca, *Offic.* C. B. Pin. 503. *Park. Theat.* 1668. *Clus. Exot.* 298. *Chab.* 74. *Mont. Exot.* 11. *Raii Hist.* ii. 1846. Tacamahaca Populo similis, fructu colore Præoniæ simili, J. B. i. 346. Tacamahaca foliis crenatis, Sadelhouts Lignum ad ephippia conficiendum aptum, *Parad.*

Bat. Prod. 379. *Pluk. Almag.* 360. *Phytog.* cccxviii. f. 2. Tecomahaca, *Hern.* 55. **Tacamahac-tree.** *Ufu.* Gummi seu Resina; substantia est resinosa, arida, nunc rufa, nunc flavo nigricans, in glebas compacta, saporis aromatici, resinosi, odoris fragrantis. *Vires.* Calfacit, siccant, validæ astrictionis particeps, digerit, resolvit, maturat, tumores emollit; dolores, ac flatus discutiit: Uterina imprimis est, hervina, ac cephalica. *Ufus* præcipue externus est, &c. *Schrod.* Adeo celebris est apud Indos, ut ad qualemcumque dolorem adhibeatur, *Monardes.*

V. De Amygdalo.

A Persica, cui alias persimilis est, differt pulvinito fructus callo minus spisso, & per maturitatem siccior, ossiculo longiore lævi, & scrobiculis insculptis, R. H. p. 1519.

Amygdalus, Amara, & Dulcis, *Offic.* J. B. i. 174. *Mont.* 36. *Jonsf. Dendr.* 122. Amygdalus sativa, C. B. Pin. 441. *Raii Hist.* ii. 1519. *El. Bot.* 497. Amygdalus sativa fructu majore, *T. Inst.* 627. *Boerb. Ind. A.* ii. 245. Amygdalus, *Chab.* 12. *Ger.* 1256. *Emac.* 1445. *Parkins. Theat.* 1515. **The Almond-tree.** Regionibus calidis delectatur. *Ufu.* Nuclei, qui multum inter se differunt; alii enim sunt amari, alii dulces; apud nos maxime æstimantur Amygdala Jordanica, quæ majora sunt, & longiora, & angustiora. *Vires.* Dulces, nutritivæ sunt, temperata, calidæ, & humidæ, humorum acrimoniam lenientes, & hinc dolorem & vigilias ab acrimonia oriundas, demulcentes. Amarae sunt, calidæ, & siccæ; attenuant, aperiunt, extergunt; diureticæ sunt; obstructioni jecoris, lienis, mesenterii, uterique conferunt. Extrinsecus lentigines tollunt, *Schrod.*

VI. De Nuce Moschata.

A Reliquis hujus generis distinguitur, triplici fructus integumento, nucleo ovato, exterius rugoso, pulpâ interiore venis flavæ rubentibus variâ, aromaticâ, R. Meth. A. p. 1522.

A. Nux Moschata, *Offic.* *Ger.* 1353. *Park. Theat.* 1600. *Raii Hist.* ii. 1522. *Chab.* 17. Nux Moschata rotunda, sive fœmina, *Ger. Emac.* 1536. Nux Moschata, sive rotunda, *Brœyn. Prod.* ii. 77. Nux Moschata fructu rotundo, C. B. Pin. 407. *Pluk. Almag.* 265. *Phytog.* ccix. f. 1. *Jonsf. Dendr.* 158. Nux Moschata, Nux Myristica, Nucissâ, *Mont. Exot.* 9. Nux aromati-

tica

tica vulgo Moschata, *J. B. i. 265. Pala, Pis. Mant. A. 173. The Nutmeg-tree.* In Insula Banda crescit. *Usu.* Nucleus, Macis, *Offic. Mont. Exot. 9.* Bongo-Pala, *Pis. Mant. A. 173.* seu involucrium secundum, putamen durum quasi reticulo includens, & fructus integri, conditi. Eligendus nucleus recens, gravis, pinguis, & qui acu punctus, succum oleosum emittit. Macis probatur odore suavi, sapore subacri, colore rubescente. *Vires.* Nucleus calfacit, & siccatur, subastringit; stomachicus est, cephalicus, uterinus; discutit flatum, coctionem juvat, halitum foetidum oris emendat, seetum recreat, lipothymia ac palpitatio cordis succurrit, lienem minuit, alvi fluores compescit, vomitum sistit. Maci eadem vires ascribuntur, quia tamen partium tenuiorum existit; ideo & operando efficacior, & magis penetrans habetur, *Schrod. Præp.* in officinis pharmacopolarum frequenter venduntur. 1. Condit. Nuclei Moschatae, *Preserved Nutmegs.* Condiuntur virides, integre, ut juglandes, conditæque, ad nos transportantur. 2. Ol. Nuclei Moschatae per expressionem, Macis vulgo, *Oil of Nutmeg by Expression,* in Anglia dictum, nihil aliud est quam Oleum Nuclei Myristicæ per expressionem elicatum. Optimum ex India Orientali mittitur in ollis [Jars] Porcellenis, consistentiæ crassæ, pinguis; coloris Macis, & odoris fragrantis. Hoc in officinis pharmacopolarum minus frequens est quam species quædam ex Hollandia advecta in massis seu laterculis quadratis, consistentiâ durior, colore pallidior, & odore remissior, priori bonitate multum cedens.

Verum seu genuinum Macis Oleum per expressionem in Indiis Orientalibus e Maci recenti fit; unde ad nos in vasis & ampullis vitreis adfertur, sed in officinis nostris raro invenitur. Est autem liquidum, colore rubente, odore Macis valido, sapore subacido, ima parte ad fundum tantillo crassiore quam suprema.

Invenitur etiam apud pharmacopolas nostras Olei Macis communis titulo (Unguenti Macis nonnullis dicti) *Common Oil of Nutmeg,* oleum, vel potius unguentum quoddam factitium, ex Sebo ovino, Palmæ oleo, aliisque ejusdem farinæ simplicibus, Nuclei Myristicæ Oleo delibutum, & coloratum, vilis pretii, & viribus præcedenti multo inferior.

VII. De Arbore Benzoinifera.

Folius Citrimis, fructuque compresso piloso à reliquis differt.

A. Benzoin, Benzoinum, *Offic. Benzoin, Comm. Plant. Usual. 87. Park. Theat. 1572. Boerh. Ind. A. ii. 259. Benzoin, Asa dulcis, Mont. Exot. 11.* Benzoinum Officinarum, *Jons. Dendr. 355. C. B. Pin. 503. Raii Hist. ii. 1845.* Benjoinum, *Chab. 74.* Benjoinum, cujus arbor folio Citri, *J. B. i. 328.* Arbor Benzoini *Grimmi, Ephem. Germ. A. xi 376. f. 31.* Arbor Benzoi usera, *Breyn. Prod. ii. 16.* Arbor Virginiana Pisaminis folio baccata, Benzoinum redolens, *Pluk. Almag. 42. Phytog. Tab. 139. f. 3. & 4.* Arbor Virginiana Citriæ vel Limoniæ folio Benzoinum fundens, *Hortus Amstel. i. 187. f. 97.* Benjui Garziæ, *Clus. Exot. 155. The Benjamin-tree.* In India Orientali oritur. *Usu.* Resina arida, & indurata, ex variis splendentibus micis, modo flavescentibus, modo albescentibus, seu ex variis frustulis diversorum colorum in massam coacta, saporis resinosi, ac pinguis, odoris fragrantis, ac suavis. Triplex in Officinis reperitur, 1. *Amygdaloides,* in Siam & ejus contermina Mirtaban proveniens. 2. *Nigrus,* in Java & Sumatra inventus. 3. *Nigrum* in Sumatræ provincia profluens. *Grimmius* autem duplex semper gummi ex iisdem arboribus haberi asserit; primum quod eleganter album, & flavum est; secundum crassius, subfuscum, durum, quod recrementa habet admixta. Præfertur Amygdaloides, quod maculas candidas Amygdalarum instar refert. Optimum censetur pellucidum, suavissime spirans, nec heterogeneis inquinatum. *Vires.* Calfacit, & siccatur, incidit, attenuat; pulmonicum est. *Usus* præcip. intrinsecus in affectibus pulmonum catarrhosis, tussi, asthmate. Extrinsecus in cerebro per sternutationem expurgando, in odontalgia mastigando, in tuberculis, ac rubore faciei extergendo, &c. *Schrod.* E quam arboris aut plantæ specie Benzoinum colligitur, non levis est controversia inter Botánicos.

Veteribus Græcis, & Arabibus ignotum fuisse, ostendit *Garzias ab Horto,* & quod Imperatoriæ, vel Angelicæ gummi non sit contra *Ruellium,* disputat: At neque Asam dulcem (sub quo nomine in Officinis nonnullis recipitur) seu *Laser* esse, hoc est, *Laserpitii* succus, ut multi opinati sunt, probat *Hoffmannus,* sed ex arboribus quibusdam coalita, ut testantur fragmenta ramulorum ligneorum, & corticum

ticum admitta. *Bentius* stirpem Benzoinum fundentem, sarmentosam esse scriptum reliquit, Smilaci asperæ, aut Sarzæparillæ similem, brachii crassitudine; quo *Garzia ab Horto*, & *N. Grimmio*, qui, in India Orientali diu vixit, contrariatur. Hi enim Arborem Benzoiniferam proceram, grandem, speciosam esse affirmant. Verum *Grimmius* Indiarum incolas non permittere ait, ut hæc arbores adolescant, aut omnino crescant ultra sexennium, verum tunc temporis eas ut inutiles excindere; additque, fructum pilosum esse, magnitudine Nucis Avellanæ, Moschatae tamen similem; qua de causa eam hoc in loco disposui.

VIII. De Nuce Virginiana.

Folius Laurinis seu glabris & splendentibus; fructu parvo, turbinato, pulpam paucam continente, à reliquis Pruniferis differt.

A. Nux Virginiana, *Offic.* Prunifera vel Nucifera seu Nuciprunifera arbor Americana præcelsa, angustis Lauri foliis latè virentibus, Mastichen odoratum fundens, *Pluk. Almag.* 307. *Phytog.* cccvii. Tab. 217. Fig. f. 5. *Cat. Jam.* 180. *Sloan. Hist.* i. 40. *Raii Dendr.* 44. *The Virginia Nut.* In Insula Barbados reperitur. *Wattick of Ligon.* 14, 73. *Ufu.* Officulum nuclei Avellanæ magnitudine circiter & figurâ est, glabrum, colore fusco cum hilo prope alterum extremum, durum officulum continens nucleo intus albo, globulari, sapore amariuscule, eoque & odore aromatico. *Vires.* Obstructiones hepatis potenter reserat, totamque sanguinis massam depurat, & scorbuticum, malumque habitum corporis emendat, volatilibus illis salibus vitalem hunc liquorem imprægnando, quæ eum evanidum & languescens ad puriorem, spirituosorem statum restituunt, adeoque à fixatione eum præservant. Cutem etiam à maculis, aliisque impuritatibus liberat, *Marl. Ob.*

Paradoxum alicui fortasse videre possit, quod ego fructum hunc pro *Marlovii* Nuce Virginiana exhibere, cum rusticus ille medicus, qui primus virum ejus descriptionem ad D. D. *Croon* transmissit, affirmet eum fructum esse *Locus* arboris, quæ *Gummi Animæ* præbet. De quo *Gummi* superius tractavi in libro meo priore. Cui respondeo, cum D. *Marlow* primus fuerit, qui observationem hanc publicavit, concedendum est, verissimum esse illum quid nomine illo intelligeret, omnium optime novisse; ideoque, cum fructum illum hoc titulo propria ipsius D. *Marlow* manu subscriptum apud D. *Finch* invenerim, non

veritus sum eum absque omni scrupulo hic collocare. Præterea addi potest, quod cum hæc etiam arbor gummi præbeat Animæ non abfimilem, occasionem errandi medico prædicto potuerit subministrare.

IX. De Pruno.

Folius deciduis, floribus albis, speciosis, officulo fructus compresso, & minus crasso, ac duro, pulpa molli à reliquis differt.

A. 1. Prunus Damascena, *Offic.* Prunus fructu magno, dulci, atro-cæruleo, *Tourn. Inst.* 622. *Elem. Bot.* 494. *Boerb. Ind. A.* ii. 241. Pruna magna, dulcia, atro-cærulea, *C. B. Pin.* 443. Pruna atro-cærulea, *Theocrito* Barbyla, aliis Damascena dicuntur, *Jons. Dendr.* 77. *The Damask Prune.* In Syria crescit. *Ufu.* Fructus, seu Pruna magna, dulcia, atro-cærulea, nucleo longo, & plano, quæ ex Syria ad Venetias sicca adferuntur. Palma datur Damascenis, sed in officinis nostris raro inveniuntur, earum autem loco Gallica usurpantur. *Vires.* Pruna naturâ refrigerant, & humectant, laxant; acrimoniam humorum obtundunt; linguam humectant; sitim mitigant, *Schrod.*

A. 2. Prunus Gallica, *Offic.* Prunus, *C. B. Pin.* 443. *Ind. Med.* xciv. *Chab.* 12. Prunus sativa, *J. B. i.* Prunus domestica, *Ger.* 1311. *Emac.* 1497. Prunus vulgaris, *Park. Theat.* 1511. Prunus fructu parvo, dulci, atro-cæruleo, *Tourn. Inst.* 622. Pruna Damascena nostratia, *Bell. The Common Prune.* In hortis non infrequenter colitur. Aprili floret. *Ufu.* Fructus seu Pruna. Ex Gallia Narbonensi ad nos transportantur sicca, & Gummi pellucidum durum. *Vires.* Cum priore viribus convenire creduntur.

A. 3. Prunus Brignolensis, *Offic.* *Rupp. Flor. Jen.* 106. Prunus Brignoniensis fructu suavissimo, *Tourn. Inst.* 632. *Boerb. Ind. A.* ii. 241. Pruna Briolensia aut Brignolensia, *Raii Hist.* ii. 1526. Pruna ex flavo rufescentia, mixti saporis, gratissima, *C. B. Pin.* 443. Pruna ex flavo rufescentia, seu Pruna de Brignoles, *Jons. Dendr.* 78. *The Prunello.* In Provincia succrescit, unde ad nos transportatur. Fructus seu Pruna colore ex flavo rufescentia, enucleata, & exsiccata, sapore gratissima. *Vires.* Refrigerant, humectant, sed citra alvi commotionem, adeoque esui aptiora censentur, gratumque refrigerium in febribus exhibent, *Schrod.*

A. 4. Pru-

A. 4. *Prunellus sylvestris*, *Offic.* *Prunella*, *Ind. Med.* xciv. *Prunus*, *Mont.* 50. *Pruna sylvestria*, *Mill. Cat.* 143. *Prunus sylvestris*, *Ger.* 1313. *Emac.* 1497. *Park. Theat.* 1033. *C. B. Pin.* 444. *J. B.* i. 193. *Raii Hist.* ii. 1527. *Synop.* iii. 462. *Buxb.* 271. *Dill. Cat. Giff.* 48. *Mer. Pin.* 98. *Rupp. Flor. Jap.* 106. *Prunus sylvestris* fructu minore, serotino, *Merc. Bot.* i. 62. *Phyt. Brit.* 98. *Acacia Germanica*, *Schrod. Germanica Officinarum*, *Volck. The Blue-tree or Black Thorn.* In sepibus passim. Aprili floret. *Usu.* Cortex, flores, fructus, & succus inspissatus, *Acacia Germanica* vulgò dictus, *Vires.* Cortex, fructus, & ejus succus inspissatus, exsiccant, astringunt, incrassant. *Usus* præcip. est in profluvii alvi, uteri, &c. Extrinsicus in gargarismis, & balneis uterinis. Flores resolvunt, renum fabulum educunt, &c. *Schrod. N. B. Acacia Germanica non infrequens in Officinis Pharmacopolarum pro Acacia vera venditur.*

X. De Myrobalanis.

A Reliquis *Prunis* differunt costis aliquot elatis secundum longitudinem ductis, & ossiculis majoribus crassioribusque, nucleis minoribus, *R. Hist.* p. 1531.

In Officinis quinque habentur Myrobalanorum species, quæ hoc disticho comprehenduntur :

Myrobalanorum species sunt quinque bonorum, Citrinus, Chebulus, Bellericus, Emblicus, Indus.

Ex sententia autem Arabum, quatuor duntaxat earundem genera sunt. Hujus sententiæ sunt, qui Chebulas & Citrinas verissimè ex una & eadem arbore esse affirmant. Citrinas immaturas, Chebulas vero maturas. *Cordus* autem scribit, Arabibus recentioribus tres tantum species Myrobalanorum cognitasse fuisse, (viz.) 1. Indas, Chebulas, & Citrinas, quæ ab una eademque arbore desumantur. 2. Bellericas ex peculiari arbore esse : & 3. Emblicas peculiare genus dicit. Quibus se opponit *Garzias ab Horto*, inquiens, Falluntur tam ii, qui omnia Myrobalanorum genera in eadem arbore nasci putant, quam qui Citrina & Chebula tantum. Nam quinque sunt (quibus & nos consentimus) diversa arborum genera, in regionibus 60 aut 100 leucis inter se distantibus nascentia.

A. 1. Myrobalanus Indæ, nigra, *Offic.* Myro-

balanus Indica, *Ger.* 1316. *Emac.* 1500. *Ind. Med.* lxxii. *Raii Hist.* ii. 1531. *Park. Theat.* 246. Myrobalani nigre octangulares, *C. B. Pin.* 445. Myrobalani Indici, nigri, *Mont. Exot.* 9. Myrobalani Indæ, nigrae, sine nucleis, *J. B.* i. 204. *Chab.* 13. Myrobalanifera Salicis folio, *Jonsf. Dendr.* 82. **Indian or Black Myrobalans.** *Usu.* Fructus oblongi, reliquis Myrobalanis tenuiores, superficie octangulati, rugosi, solidi, & duri, intus & extus coloris nigri, bituminis instar Judaici, saporis subacidi, acerbi, & astringentis.

A. 2. Myrobalanus, Citrina flava, *Offic.* *Park. Theat.* 206. Myrobalanus, *Ger.* 1316. *Emac.* 1500. *Raii Hist.* ii. 1531. *Ind. Med.* lxxix. *Mont. Exot.* 9. Myrobalani teretes, Citrini, bilem purgantes, *C. B. Pin.* 445. Myrobalani citrinæ, *J. B.* 205. *Chab.* 13. Myrobalanifera Sorbi foliis, *Jonsf. Dendr.* 83. **Citron, or Yellow Myrobalans.** *Usu.* Fructus oblongi, rotundi, pentagoni, rugosi, Chebulis minores, coloris citrini, includentes sub putamine carnosio ossiculum angulosum.

Excrescentia Faba Bengalensis, *Offic.* *Raii Dendr.* 134. **Bengala Bean** dicta, rugosa, rotunda, compressa, cava umbilici in modum, magna, foris fusca, intus nigricans, saporis styptici, & astringentis, odoris nullius. *Vires.* Astringit fortiter, & ad omnes hæmorrhagias, præsertim ad hæmoptysin sistendam summè utilis, sanguinem modicè incrassans, venarum & arteriarum oscula obdurans, & rupturas consolidans, humores acres & erodentes mitigans & temperans, *Marlee.*

D. *Marloe* prædictus primus erat, quod sciam, qui exoticum hoc medicamentum, ejusque usum Orbi literato publicavit sub ænigmatico nomine *Fabæ Bengalensis*. Unde nonnulli *Fructum ex Bengala*, &c. *Clusii Exot.* lib. 2. cap. 14. esse opinati sunt. Alii Myrobalani quandam speciem, alii denique florem Myrobalani Citrini, quia sæpe inter fructus illos invenitur. Mihi excrescentia quædam esse videtur ex punctura insecti cujusdam excitata ; aut magis proprie fructus Myrobalani Citrini ipse vulneratus, qui venenati hujusmodi ictus occasione monstruosam hanc formam assumit. Ipse *Prunus* sæpissimè observavi hujusmodi ictu ab insecto quodam inflicto formam naturalem amisisse, & cavos intus fieri absque ullo ossiculo.

A. 3. Myrobalanus Chebula, *Offic. Ger.* 1316. *Emac.* 1500. *Park. Theat.* 206. *Raii Hist.* ii. 1531. *Mont. Exot.* 9. *Ind. Med.* lxxix. Myrobalani maximi, oblongi, angulosi, pituitam purgantes, *C. B. Pin.* 445. Myrobalani Chebulæ, citrinis similes, nigricantes, *J. B. i.* 205. Myrobalani chebuli, *Chab.* 13. Myrobalanifera Persicæ folio, *Jons. Dendr.* 83. **Chebule Myrobalans.** *Usu.* Fructus oblongi, in quinque costas elevati, rugosi, cæterarumque specierum omnium maximi, includentes sub putamine carnosio, extus colore ad fuscum inclinante, officulum oblongum, crassum, & cavernosum, saporis subacris.

A. 4. Myrobalanus Bellerica, *Offic. Ger.* 1316. *Emac.* 1500. *Park. Theat.* 247. *Ind. Med.* lxxix. *Raii Hist.* ii. 1532. *Mont. Exot.* 9. Myrobalani rotundæ Bellericæ, *C. B. Pin.* 445. Myrobalani Bellericæ rotundiores, *J. B. i.* 206. Myrobalani Bellericæ, *Chab.* 9. Myrobalanus Lauri folio subcinericio, *Jons. Dendr.* 84. **Bellerick Myrobalans.** *Usu.* Fructus rotundi, nonnunquam angulosi, Gallæ majoris magnitudinis, includentes officulum durum sub putamine carnosio, saporis subacris & adstringentis.

A. 5. Myrobalanus Emblica, *Offic. Ger.* 1316. *Emac.* 1500. *Park. Theat.* 247. *Mont. Exot.* 9. *Raii Hist.* ii. 1531. *Ind. Med.* lxxix. Myrobalanus, *Bont. Mant. Arom.* 111. Myrobalanus Emblica, foliis Securidacæ, *Breyn. Prod.* ii. 74. Nilicanarâm, *Hort. Mal.* i. 69. Arbor acaciæ foliis Malabarica, fructu rotundo, semine triangulo, *Syer. in Not.* Myrobalanus emblica Officinarum, *Comm. Flor. Mal.* 180. Myrobalani Emblicæ, *C. B. Pin.* 445. *Chab.* 13. Myrobalani Emblicæ in segmentis nucleum habentes angulosæ, *J. B. i.* 206. Canna Indica arborea, *Zanon.* Myrobalanifera foliis minutim incis, *Jons. Dendr.* 83. **Embllick Myrobalans.** *Usu.* Fructus rotundi, nigri, sessiles, sexangulares, includentes sub pericarpio carnosio, in sex partes per maturitatem dehiscente, officulum turgidum hexagonum senis cellulis insignitum, saporis acerrimi. Eligendi sunt carnosiores, crassiores, ponderosiores. *Vires.* Myrobalani Citrini Bili flavæ educendæ apti nati sunt, *Indi Bili atræ, Chebuli, Bellerici, & Emblici,* pituitæ ac postea Bili, *Schrod.*

XI. De Jujuba.

Notæ sunt, Folia trinervia, flores herbacei vel luteoli, Fructus olivares, seu nonnihil turbinati, R. H. p. 1533.

A. 1. Jujuba, *Offic.* Jujube Arabum sive Zizyphus Dodonæi, *Ger.* 1318. *Emac.* 1501. Jujubæ majores oblongæ, *C. B. Pin.* 446. Zizyphus sive Jujuba major, *Park. Theat.* 250. *Raii Hist.* ii. 1533. Zizyphus, *Tourn. Inst.* 627. *Elem. Bot.* 498. *Boerb. Ind. A.* ii. 245. Zizypha fativa, *J. B. i.* 40. Zizyphus, Jujubæ, *Chab.* 51. Zizyphus rutila, *Jons. Dendr.* 86. **The Jujube-tree.** In Hispaniæ, Italiæ, &c. hortis colitur. *Usu.* Fructus magnitudine olivari, rutili colore, sapore passulas majores æmulantes, unicum officulum oblongum, utrinque acuminatum, continentes. *Vires.* Moderatè calfaciunt & humectant. *Ufus præcip.* in Pulmonum asperitate, tussis, Pleuritidi, Urina acris, fervescentia sanguinis, erosione Renum ac Vesicæ, *Schrod.*

A. 2. Oenoplia, *Offic.* Oenoplia spinosa & non spinosa, *Ger. Emac.* 1605. *Raii Hist.* ii. 1534. *C. B. Pin.* 477. Oenoplia spinosa & non spinosa, sive Napeca, sive Zizyphus alba, *Park. Theat.* 1441. Oenoplia sive Nabca, Paliurus Africana, *Chab.* 51. Nabca folio Rhamni vel Jujubæ, *J. B. i.* 39. **The great Jujube.** In Ægypto, Creta, & alibi incola est. *Usu.* Fructus. *Vires.* Fructus immaturus astringit, stomachi alvique relaxationem firmat. Succus maturorum purgat bilem è ventriculo.

A. 3. Jujuba Indica, *Raii Hist.* ii. 155. *C. B. Pin.* 446. Malus Maluccensis nonnihil spinosa, *Ejusd.* 433. Jujuba Indica, rotundifolia spinosa, foliis majoribus, subtus lanuginosis & incanis, *Breyn. Prod.* ii. 60. *Commel. Flor. Mal.* 149. Zizyphus Indica argentea tota, *Herm. Mus. Zeylan.* 8, 37. Zizyphus Zeylanica argentea spinis carens, *Parad. Bat. Prod.* 386. Ber Indica fructu Jujubino, *J. B. i.* 44. *Chab.* 51. Malus Indica Lusitanis, Ber & Bor Acostræ, *Park. Theat.* 1636. Periu-Toddali, *Hort. Mal.* iv. 85. *Tab.* 41. Wækembillæ, *Mus. Zeyl.* 8. Embellæ, *Ejusd.* 37. **The Lacca-tree.** Reperitur in Malabar, &c. *Usu.* Gummi Lacca in Officinis nostris dicta triplex est, vel in ramulis, vel in granis, vel in massis. 1. Lacca in ramulis, **Stick Lac,** est substantia resinosa, dura, & friabilis, superficie inæquali, quasi granulata, colore rufo, sapore resinoso, odore

odore dum accenditur grato. 2. *Lacca in granis.* **Seed Lac.** Sunt grana resinosa, dura, & friabilia, rubicunda, pellucida, odoris & saporis præcedentis. 3. *Lacca in massis.* **Shell Lac.** E *Lacca* in granulis purissima, liquata, & in massas fusa conficitur, colore est rubente & propemodum transparent. *Vires.* Calfacit, attenuat, aperit, sanguinem purificat, sudorem ciet, diuretica est. *Ufus præcip.* in obstructionibus Lienis, Vesicæ, Fellis, Hepatis, & Pulmonum, & hinc in Hydope, Ictero, &c. *Schrod.*

De generatione hujus Gummi diversæ sunt opiniones; nam *Garzias ab Horto* à magnis Formicis alatis eam elaborari tradit, ut Apes mel conficiunt, materiam ex ipsa arbore exsugentibus, quod etiam confirmat *Bontius*. Alii sponte ex arbore vel ejus ramulis & furculis exudare volunt, & demum solis vi in eam quam vidimus formam concrefcere, cujus sententiæ sunt *J. Baubinus* & eruditissimus ille Botanici *D. J. Raius* vicinus & amicus noster, cui & nos consentimus. Fiunt ex eadem Bacilli, quibus utimur in obfignandis literis.

Arboras aliæ *Laccam* fundentes vide in *Museo Zeylanico* clarissimi *Hermanni*, p. 11, 37, 40, & 46. sub nominibus *Kappethijæ*, *Walkappethijæ*, & *Hinkappethijæ*. Arbor Zeylanica aromatica acris *Laccam* fundens major, *Mus. Zeyl.* 46. Media, *Ejusd.* 11, 46. Minor, *Ejusd.* 40, 46. *Laccam* rubram & pellucidam sed perpaucam ex inciso hujus cortice non raro collegit *Hermannus Mus.* *Zeyl.* 11. Non raro *Laccam* perpulchram ex ramulorum sinibus ad foliorum exortum collegit, *Ejusd.* 46.

XII. De Celtide.

A Ceraso differt foliis *Urticæ* quodammodo similibus, fructibus in singulis foliorum alis singulis, cum in Ceraso plures ex eodem nodulo seu gemma erumpant, carne paucâ, officulo velut quadripartito, *R. Meth. A.* p. 150.

A. *Celtis*, *Offic.* *Celtis*, Lotus arbor, *Mont. Ind.* 39. *Celtis* fructu nigricante, *Tourn. Inst.* 612. *Elem. Bot.* 485. *Boerb. Ind. A.* 231. Lotus arbor, *Ger.* 1308. *Emac.* 1493. *Park. Theat.* 1522. *Raii Hist.* ii. 1483. Lotus fructu Cerasi, *C. B. Pin.* 447. Lotus arbor fructu Cerasi, *J. B. i.* 229. *Glab.* 16. Lotus domestica, *Jonsf. Dendr.* 90. *The Petile-tree.* In Italia & Francia reperitur. *Ufu.* Fructus. *Vires.* Adstringit & alvum sistit, maturus minus. Decoctum

Dysentericis sceminiq; profluvio laborantibus confert.

XIII. De Cornu.

N Otæ ejus sunt flores luteoli, fructus oblongus, teres, seu cylindricus, officulo intus tereti, durissimo, angusta cavitate, spinis carere, *R. Hist.* p. 1536.

A. *Cornus*, *Offic.* *Chib.* 14. *Cornus mas*, *Ger.* 1282. *Emac.* 1466. *Park. Theat.* 1520. *Raii Hist.* ii. 1537. *Cornus hortensis mas*, *C. B. Pin.* 447. *Tourn. Inst.* 641. *Elem. Bot.* 502. *Boerb. Ind. A.* ii. 256. *Jonsf. Dendr.* 88. *Cornus vulgaris*, *Rupp. Flor. Jen.* 72. *Cornus sativa* sive domestica, *J. B. i.* 210. *The Cornelian Cherry.* In hortis curiosorum non infrequens colitur. Martio floret. *Ufu.* Fructus. *Vires.* Refrigerat, exsiccant, adstringit, constipat. Hinc convenit præcipue in Diarrhœa & Dysenteria, *Schrod.* Ardorem Febrilem & Sitim grata sua acitate lenit ac restringit, *R. H.*

XIV. De Ceraso.

P Ediculis fructus longis, fructu ipso brevior, & ad basin latiore, rotundiorque, officulo pariter brevior ac tumidiore à Pruno differt, *R. Synop.* p. 223.

A. 1. *Cerasus rubra*, *Offic.* *Cerasus*, *Mont. Ind.* 39. *Cerasus vulgaris*, *Ger.* 1319. *Emac.* 1502. *Cerasus Anglica*, *Park. Theat.* 1517. *Cerasus sativa*, *Jonsf. Dendr.* 92. *Cerasa sativa* rotunda, rubra & acida, quæ nostris *Cerasa sativa*, *C. B. Pin.* 449. *Raii Hist.* ii. 1537. *Cerasus sativa* fructu rotundo rubro & acido, *Tourn. Inst.* 625. *Elem. Bot.* 496. *Cerasus acida* rubella, *J. B. i.* *The Red Cherry-tree.* In hortis colitur. Aprili floret. *Ufu.* Fructus, Nucleus, & Gummi. *Vires.* Refrigerant, siccant, astringunt, Cor & Stomachum roborant. Hinc utilia in febrili siti ac æstu mitigando, &c. Nuclei calculum comminuunt, &c. Gummi celebratur vi Lithon- triptica, *Schrod.*

A. 2. *Cerasus nigra*, *Offic.* *Ger.* 1323. *Emac.* 1505. *Park. Parad.* 571. *Mer. Pin.* 25. *Phyt. Brit.* 25. *Cerasus major* ac sylvestris, fructu subdulci, nigro colore inficiente, *C. B. Pin.* 450. *Raii Hist.* ii. 1538. *Dill. Cat. Giff.* 45. *Buxb.* 62. *Tourn. Inst.* 620. *Elem. Bot.* 497. *Cerasus sylvestris* fructu nigro, *J. B. i.* 220. *Raii Synop.*

iii. 463. *The Black Cherry-tree*. In sepibus. Aprili floret. *Ufu*. Fructus. *Vires*. Temperata sunt, Cephalica, unde & in morbis capitis, Apoplexia, Epilepsia, Paralyfi, &c. peculiariter proficua censentur.

A. 3. *Cerasus acida nigricantia*, *Ind. Med.* xxxii. *Cerasus* fructu acido serotino, succi sanguinei, *Tourn. Inst.* 625. *Rupp. Flor. Jen.* 167. *Cerasus* fructu acido succi sanguinei, *Elem. Bot.* 497. *Cerasa acidissima sanguineo succo*, *C. B. Pin.* 450. *Cerasa acida nigricantia solidiora tardius maturascentia*, *J. B. i.* 221. *Raii Hist.* ii. 1538. *The Nojello Cherry*. In hortis frequens. *Ufu*. Fructus, in condimentis, Rob è succo inspissato. *Vires*. Cum primo viribus convenit.

XV. De Olea.

*F*oliis perpetuis, fructu racemoso, pulpa liquore pingui scatente, ossiculo duro scabro, à reliquis differt, *R. H. p.* 1540.

A. 1. *Olea*, *Offic. Chab.* 49. *Mont. Ind.* 48. *Olea fativa*, *Ger.* 1206. *Emac.* 1392. *Park. Theat.* 1438. *C. B. Pin.* 472. *J. B. i.* *Raii Hist.* ii. 1541. *Jonsf. Dendr.* 249. *Boerb. Ind.* A. ii. 218. *Elem. Bot.* 472. *The Olive-tree*. In calidis regionibus succrescit. Junio floret. *Ufu*. Folia, Fructus immaturi, muria conditi. *Olivæ* autem conditæ sunt vel maximæ Hispanicæ prunis mediocribus æquales, & figura similes, quæ est succulentæ sunt & carne multa, amaritudinem tamen insignem habent; vel minores, Lucenses; hæc dulciores sunt. Et *Oleum* vel ex fructu immaturo expressum, & *Omphacinum* *Officinis* dictum, vel ex fructu maturo & Completum dictum.

N. B. *Oleum simpliciter ita dictum exprimitur ex olivis maturis, diciturque Oleum commune & Oleum Olivarum. De modo exprimendi Olei, vide R. H. Vires.* Folia refrigerant, & exsiccant, astringunt. *Ufus præcip.* in fluxu Alvi, Mensium, in Herpetibus, & sim. *Fructus conditi*, comesti initio pastus excitant appetitum, movent alvum, humentem ventriculum exsiccant ac consortant. *Oleum completum* calfacit & humectat, emollit, digerit, vulnerarium est, alvum laxat, ariditatem Pectoris corrigit, tormina Ventris mitigat, Urinarios meatus laxat, erosos abstergit & consolidat. *Oleum Omphacinum* refrigerat, siccant, astringit, *Schrod.*

A. 2. *Oleaster*, *Offic.* *Oleaster* sive *Olea sylvestris*, *Park. Theat.* 1438. *J. B. i.* 17. *Chab.*

49. *Olea sylvestris*, *Ger.* 1206. *Emac.* 1392. *Raii Hist.* ii. 1542. *Olea sylvestris* sive *Oleaster*, *Jonsf. Dendr.* 255. *Olea sylvestris folio duro, subtus incano*, *C. B. Pin.* 472. *Tourn. Inst.* 599. *Elem. Bot.* 472. *Boerb. Ind.* A. ii. 218. *The wild Olive-tree*. In Italia, Hispania, aliisque locis spontanea oritur. *Ufu*. Folia. *Vires*. Cum *Oлива fativa* viribus convenire creditur.

A. 3. *Arbor Brasiliensis* gummi *Elemi* simile fundens, foliis pinnatis, flosculis verticillatis, fructu *Olivæ* figura & magnitudine, *Raii Hist.* ii. 1546. *Icicariba & illius Refina Icica*, *Pison.* (Ed. 1648.) 59. *Icicariba & illius Gummi Icica* sive *Elemi*, *Ejusd.* (Ed. 1658.) 122. *Icicariba Brasiliensis*, cujus refina dicitur *Icica*, *Marcg.* 98. *Elemnifera Curasavica arbor*, *Parad. Bat. Prod.* 332. *Pluk. Phytog.* clxxiii. *Prunus Javanica Atriplicis foliis Commelini Kakoufa Javanis*, *Ejusd.* ccxviii. *Hort. Beaum.* 35. *Prunifera Fago similis arbor Gummi Elemi fundens*, figura & magnitudine *Olivæ* ex *Insula Barbadenfi*, *Pluk. Almag.* 306. *Arbor ex Surinama, sive Americana, Myrti Laureæ foliis, Elemi refinam fundens*, *Breyn. Prod.* ii. 19. *Ind. Med.* xlvii. *Elemi Gummi*, *Ejusd.* *Kækuria, Myrobalanus Zeylanica*, ex qua *Gummi Elemi*, *Herm. Mus. Zeyl.* 48. *Kækuriaghaka*, *Ejusd.* 52. *Gummi Elemi Officinarum*, *C. B. Pin.* 504. *Gummi Elemi*, *Park. Theat.* 1586. *Raii Hist.* ii. 1847. *Elemi*, *Mont. Exot.* 11. *Elemi Refina*, *J. B. i.* 535. *The Gum Elemi-tree*. In Nova Hispania & alibi in India Occidentali crescit. *Ufu*. *Gummi* seu potius *Refina* pellucida, pinguis, ex flavo albicans, cui inest aliquid viridiusculi, in massam redacta, suavem accensa halans suffitum. *Vires*. Calfacit, emollit, digerit, resolvit, maturat, dolorem sedat, capitis ac nervorum affectibus, eorundemque vulneribus, ac imprimis calvariae vulneratæ specificæ confert; contusionibus articulorum prodest, Menses ac Urinam ciet, *Schrod.*

Arborem *Elemniferam* alteram vide apud sagacissimum Botanicum *Leonardum Plukenetium* in *Phytograph. Tab.* 173. *Fig.* 5.

XVI. De Azedarach.

*N*otæ sunt, Flores pentapetali, in quorum medio tubus exsurgit simbriatus, stylum continens; fructus subrotundus carnosus nucem continens quinque costis canaliculatus, & in quinque persæpe loculamenta divisam,

divisam, in quorum unoquoque semen oblongum latitat, Raii Meth. A. 150.

A. Azedarach, Pseudo-sycomorus, Offic. Mont. Ind. 37. Azedarach, Tourn. Inst. 616. Elem. Bot. 489. Boerb. Ind. A. ii. 236. Azedarach Avicennæ, Park. Theat. 1442. Azedarach arbor Fraxini folio flore cæruleo, Raii Hist. ii. 1546. Azadaracheni arbor, J. B. i. 554. Chab. 44. Arbor Fraxini folio, flore cæruleo, C. B. Pin. 415. Zizipha candida, Ger. 1307. Emac. 1491. **The Bead-tree.** In hortis & viridariis. Ufu. Flores. Vires. Aperientes seu deobstruentes esse scribit Monti. Attamen noxiam seu venenatam facultatem attribuunt alii.

XVII. De Saponaria Arbore.

Notæ sunt, Flos rosaceus, fructus sphaericus, nucleum sœpius pariter sphaericum, nucleum continente ejusdem formæ, R. Meth. A. p. 151.

A. Arbor saponaria, Offic. Arbor saponaria Americana, Raii Hist. ii. 1548. Prunifera, racemosa, folio alato, costa media membranulis utrinque extantibus donata, fructu saponario, Cat. Jamaic. 184. Sloan. Hist. ii. 131. Prunifera seu Nuci-prunifera fructu saponario, orbiculato, monococco, nigro, Americana, Pluk. Phytog. ccxvii. Fig. 7. Nuciprunifera arbor Americana fructu saponario orbiculato monococco nigro, Pluk. Almag. 265. Arbor Misticæ provincie fructu avelanæ simili, Laet. 260. Jonsf. Dendr. 114. Quity, Pison. (Ed. 1658.) 162. Quity Brasiliensibus, Marcg. 113. Saponariæ sphaerulæ, Chab. 22. Saponaria sphaerulæ arboris Filicifoliæ, J. B. i. 312. Nuculæ saponariæ non edules, C. B. Pin. 511. Sapindus foliis costæ alatæ innascentibus, Tourn. Inst. 639. Baccæ Bermudenses, Marl. Obs. **Soap Berries.** In Insula Jamaica & alibi Indiæ Occidentalis oritur. Octobri fructus maturefcit. Ufu. Fructus cum jam siccus sphaericus, coloris ex rubentis, Galla minor, hilo amplo, sapore amaro, odore nullo; unicum rotundum nigrum ossiculum continens. Vires. Multum commendantur adversus chlorosin, Marl. Obs. Baccæ ad chlorosin singulare & specificum medicamentum sunt, post chalybeata incassum usurpata, morbum illum debellantes & sanantes. Spiritus, tinctura, aut extractum exhibenda sunt potius quam baccæ crudæ, R. D. p. 134.

Europæus horum usus in medicina à D. Marloe orbi literato primum communicatus est, per modum Epistolæ à medico quodam rustico ad egregium Vi-

rum D. Boyle scriptæ. Verùm cum nomen hoc adeò ænigmaticum esset, ut difficulter conjici posset quid essent: & duo ex Amicis meis, quos super hac re consului, de iis diversum sentirent, uno Palmæ cujusdam semina esse opinante; altero hujus arboris fructus, in cujus opinione confirmatus fui à prædicto D. Finch, qui me eorum nonnullis, è cistula propria D. Marloe manu **Bermudas Berries** inscripta defumptas donavit.

XVIII. De Pado.

Notæ sunt, folia ad Salicis latifoliæ potius quam ad Cerasi folia accedunt, fructus racemosi Cerasi similes; ossiculum tamen oblongum, scabrum, secus quam in Cerasi, R. Meth. A. p. 150.

A. 1. Padus, Offic. Padus Theophrasti, Dill. Cat. Giff. 66. Padus Germanica folio deciduo, Rupp. Flor. Jen. 108. Buxb. 149. Cerasus avium, Merc. Bot. ii. 18. Phyt. Brit. 25. Cerasus avium nigra & racemosa, Ger. 1322. Emac. 1504. Mer. Pin. 24. Raii Hist. ii. 1549. Synop. iii. 463. Cerasus racemosa sylvestris fructu non eduli, C. B. Pin. 451. Tourn. Inst. 626. Elem. Bot. 497. Boerb. Ind. A. ii. 244. Cerasus racemosa sylvestris, Jonsf. Dendr. 93. Cerasus racemosa quibusdam, aliis Padus, J. B. i. 224. Cerasus racemosa, Chab. 15. Cerasus avium racemosa, Park. Theat. 1517. **Birds Cherry.** In montosis & Alpibus nascitur. Ufu. Fructus. Vires. Ad Epilepsias puerorum appensus collo commendatur.

A. 2. Mahaleb, Offic. Macaleb Gesneri, Ger. 1211. Emac. 1397. Machaleb Germanicum, Park. Theat. 1519. Cerasus sylvestris, Ind. Med. xxxii. Cerasus sylvestris, Mahaleb, Mont. Ind. 39. Cerasus sylvestris amara, Mahaleb putata, J. B. i. 227. Raii Hist. ii. 1549. Tourn. Inst. 627. Elem. Bot. 497. Cerasus sylvestris amara, Arabum Mahaleb putata, Chab. 16. Ceraso affinis, C. B. Pin. 451. Jonsf. Dendr. 93. **Rock Cherry.** In petrosis montibus oritur. Ufu. Nuclei. Vires. Calfaciunt, emolliunt, Matth.

XIX. De Lauro-ceraso.

Fructu racemoso, ossiculo longiore, tenuiore, à Ceraso foliis amplis, crassis, semper virentibus, ab eadem & aliis differt, R. Meth. A.

A. Lauro-cerasus, Offic. Ger. Emac. 1603. Raii Hist. ii. 1549. J. B. i. 420. Lauro-cerasus Clusii, Tourn. Inst. 628. Elem. Bot. 498. Boerb. Ind. A. ii. 228. Cerasus folio Laurino, C.

C. B. Pin. 410. *Pluk. Almag.* 95. Cerasus Trapezuntina, sive Lauro-cerasus, *Park. Theat.* 1518. Lauro-cerasus, Laurus Trapezuntina, *Chab.* 31. Padus exotica folio amplo, crasso, sempervirente, *Rupp. Flor. Jen.* 108. Laurel, or Cherry Bay. In hortis nostris frequentissima. Maio floret. *Usu.* Baccæ. *Vires.* Ad Scorbutum à nonnullis commendantur.

XX. De Persea.

Fructu pyriformi, racematim coherente, nucleum cordis effigie continente, foliis Lauri similibus à reliquis differt.

A. Persea, Offic. *C. B. Pin.* 441. *J. B. i.* 169. *Plum. Plant. Amer.* 44. *Jons. Dendr.* 75. *Raii Hist.* ii. 1552. Persea arbor, *Ger. Emac.* 1606. *Chab.* 11. Persea arbor Clusii, *Park. Theat.* 1514. Prunifera arbor, fructu maximo pyriformi, viridi, pericarpio esculento butyraceo, nucleum unicum maximum, nullo officulo tectum, cingente, *Cat. Jamaic.* 185. *Sloan. Hist.* ii. 132. *Tab.* 222. *Raii Dendr.* 43. Ahvacaquahuitl seu arbor querciformis butyraceo fructu, *Hern.* 89. *Jons. Dendr.* 424. Ahvacaquahuitl, *Laet.* 226. Pyrosimilis fructus in Nova Hispania nucleo magno, *C. B. Pin.* 439. Pyri facie Aguacat, *J. B. i.* 107. Nicaraguæ pomum nuce rotunda, *Ejusd.* i. 210. Nicaraguæ pomum, *Chab.* 596. Mala Americana pyri facie, *C. B. Pin.* 433. Spanish Pear. Insulæ Jamaicæ indigena est. *Usu.* Folia, Fructus. *Vires.* Fructus Stomacho est utilis, Folia arida pulverisata illitu sanguinis eruptiones fiunt, *Diosc.*

XXI. De Manga.

Notæ sunt, Folia bina, terna, aut quaterna eodem pediculo, flos racematim dispositus, fructus magnus reniformis.

A. Manga, Offic. Manga Indica fructu magno reniformi, *Raii Hist.* ii. 1550. *Commel. Flo. Mal.* i. 170. Mangas, *Park. Theat.* 1631. Mangas sive Amba, *J. B. i.* 173. Amygdalam referens fructus hirsutus, *Ejusd.* i. 173. Mangas & Amba Linchotani, *Chab.* 12. Mangas domestica, *Pluk. Almag.* 141. *Par. Bat. Prod.* 351. Persicæ similis putamine villosa, *C. B. Pin.* 440. Manga, Amba, Ambo, & Ambe, *Camel. Syllog.* Arbor mangifera, *Bent.* 95. *Jons. Dendr.* 72. Conchifolia Indiæ Orientalis comantibus Floribus & ferè corymbosis, *Pluk. Phytog. Tab.* 142. *Fig.* 1.

Mao sive Mau, *Hort. Mal.* iv. 1. *Tab.* 1, 2. Amba Persica Indica fructu villosa, *Herm. Mus. Zeyl.* 54. The Mangostree. In India Orientali oritur. *Usu.* Fructus muria conditus: Officula. *Vires.* Fructus conditus frigidus & humidus est. Officulis affatis alvi profluvia sisti aiunt.

XXII. De Anacardio.

Notæ sunt, Folia geminata, glabra, flosculi exigui, tetrapetali, lutei, racematim dispositi, Fructus conoides.

A. Anacardium, Offic. *Ger.* 1360. *Emac.* 1544. *Mont. Exot.* 15. *Commel. Flo. Mal.* 15. *Park. Theat.* 1563. *C. B. Pin.* 511. *J. B. i.* 334. Anacardium vel Anacardus, *Chab.* 24. Anacardium Orientale, *Jons. Dendr.* 156. *Pluk. Almag.* 28. Oepata, *Hort. Mal.* iv. 95. *Tab.* 45. Arbor Indica fructu conoide, cortice pulvinato nucleum unicum, nullo officulo tectum, claudente *Raii Hist.* ii. 1566. The Anacardium, or Malacca-bean-tree. In India Orientali crescit. *Usu.* Fructus compressus aviculæ cordis figura, nigricans ac splendens, includens sub duplici involucro corticoso & duro nucleum albicantem saporis subdulcis: & inter involucri duplicaturam mucaginem oleosam, nigram, saporis acris ac exurentis. *Vires.* Calfacit & siccit, Cephalicus est, memoriam ac sensus acuens ac confortans, *Schrod.* De facultatibus Anacardii multum inter Auctores controvertitur, de quibus consule *R. H. p.* 1813.

N. B. Rarè in Officinis nostris invenitur hic Fructus, cujus in loco Anacardium Occidentale *Jons.* substituant, ut loco sequente ostendemus.

XXIII. De Anacardio Occidentali.

Notæ sunt, Folia oblonga, glabra, sine ordine ramis adhærentia, flosculi pentapetali racematim dispositi, fructus pyriformis, nuce reniformi summo innascente.

A. Anacardium Occidentale, Jons. Dendr. 156. Anacardium Occidentale, Cajou, *Mont. Exot.* 9. Anacardium Occidentale Cajous dictum officulo reni leporis figura, *Herm. Cat. Hort. Lugd. Bat.* 36. *Comm. Flo. Mal.* 15. Anacardii alii species, *C. B. Pin.* 512. *Herm. Mus. Zeyl.* 37. Anacardus Zeylanica folio Nucis Juglandis, Cajous, Kaghbu, *Ejusd.* 55. Cajous, *Ger.* 1360. *Emac.* 1544. *Park. Theat.* 1658. *J. B. i.* 336. *Chab.* 24. *Laet.* 606. Acajou, *Tourn. Inst.* 658. *Boerb. Ind. A.* ii. 262. Arbor Acajou, vulgò Cajou, *Pis. Mant.*

Mont. Aram. 193. Acaiaiba, *Pif.* (Ed. 1658.)
 1120. Acajaiba & Acajuiba Brasiliensibus, *Marag.*
 94. Kapamara, *Hort. Mal.* iii. 65. *Tab.* 54.
 Pomifera seu potius Prunifera Indica nuce reniformi summo pomo innascente, Cajous dicta, *Raii Hist.* ii. 1694. *Cat. Jam.* 187. *Sloan. Hist.* ii. 136. **The Cajor, or Cassu tree.** In Malabar & Brasilia provenit. *Ufu.* Noces reniformes, foris fusci & duri, nucleum album, Amygdalæ dulcis sapore, substantia molliore includentes. *Vires.* Ventriculum roborant, fermentationem juvant, necnon vomitum & nauseam tollunt, Venerem stimulant, &c. *R. H.* p. 1649.

N. B. 1. In Officinis nostris pro Anacardio vero venduntur. 2. Sunt qui Terram Japonicam succum condensatum hujus plantæ esse affirmant, quorum errorem in capite de Palma refutavimus.

SECTIO SEPTIMA.

De Arboribus Bacciferis.

Baccam voco fructum minorem pericarpio seu pulpa humida donatum, cui semina seu nuclei includuntur vel solitaria, vel bina, terna, quaterna, aut plura, *R. H.* p. 1568.

Arbores & Frutices bacciferæ sunt vel

Singulis acinis singulis floribus succedentibus, suntque vel fructu
 Monopyreno, seu unicum intus nucleum claudente, eaque vel
 Erectæ, foliis
 Perpetuis seu semper virentibus,
 Compositis, ex pluribus pinnarum conjugationibus,
 Impari folio alam claudente, foliis majoribus, arboreque resinifera, flosculis staminibus.

a b c d e f

a b c d e f

Summis ramulis insidentibus: *Balsamum.*

E tuberculis, è ramulorum lateribus exeuntibus: *Terebinthus.*

Nullis in extrema costa impari folio: *Lentiscus.*

Simplicibus

Parasitici nonnullis dicti, qui aliena scilicet **quadra** vivunt, baccis magis sparsis, aliisque plantis innascuntur: *Viscus.*

Telluris folius alumni, foliis majoribus

Oblongis, flore & fructu ad foliorum alas, baccis

Oblongis, foliis latis, glabris, facultate Cathartica, violenta, & maligna: *Laureola.*

Rotundis parvis; majores & elatiores: *Asa-fetida.*

Cordiformibus, floribus monopetalis, quinquepartitis, racematis confertis: *Cocculus Indus.*

Erectis, ensiformibus, Iridis in modum: *Draco Arbor.*

Deciduis

Simplicibus, longis, vi purgatrice violenta & maligna; floribus & baccis in singulis pediculis singulis: *Meze-reon.*

Compositis seu pinnatis, floribus racematis congestis, granis orbiculatis, Lenticulæ modo compressis: *Rhus.*

Scandentes, baccis rotundis sapore aromatico: *Cubebæ.*

Polypyreno suntque vel

Dipyreno, i. e. duos nucleos feminave continente, vel

Non spinosæ, foliis

Pinnatis, impari numero, flore ex oblongo tubo in quinque lacinias expanso, odorato: *Jasminum.*

Simplicibus, floribus & fructibus in

Racemos congestis, viminibus lentis, tenuibus; foliis angustis, longis, glabris, obscure virentibus; floribus albis; baccis nigris: *Ligustrum.*

a b c d

a b c d
Singularis, pediculis singulis, rarius dispositis, foliis latis, subrotundis Alni, baccis nigris vi cathartica: *Frangula*.

Spinosa, foliis simplicibus integris, fructu oblongo, parvo, per maturitatem rubro, sapore acido, racematim nascente: *Berberis*.

Tripyreno, foliis pinnatis deciduis, floribus albis, quinque foliis, umbellatim ferè dispositis, odore gravi: *Sambucus*.

Tetrapyreno, i. e. singulis acinibus quatuor semina seu nucleos continentes, suntque vel

Scandentes, capreolis vel claviculis; fructu in racemis dulci, & succulento: *Vitis*.

Erectæ, foliis simplicibus

Perpetuis, seu semper virentibus, latis, aculeatis ad margines, baccis rubentibus, quatuor in singulis granis, duris, triangulis, striatis: *Agrifolium*.

Deciduis

Spinosa, fructu rotundo, foliis brevioribus & latioribus Pruni; baccis per maturitatem nigris: *Spina Cervina*.

Non Spinosa, ramulis

Rotundis, foliis angustis serratis, fructu tetracocco spadiceo: *Thea*.

Tetragonis, baccis per maturitatem rubris tetracoccis: *Euonymus*.

Nucleos incerto numero, aut nobis saltem incognito, continentes; sunt vel foliis

Alternatim positos, floribus tetrapetalis: *Capparis*.

Quaternis, baccis oblongis, arboreque resinifera: *Caranna*.

Pluribus acinibus confertis ad singulos flores, foliis deciduis, floribus etiam pentapetalis, speciosis, spinosa: *Rubus*.

His addi possunt *Santalum album* & *citrinum*, atque etiam *Myrrha*, quæ à multis in plantarum cognitione peritissimis, *Baccifera* esse affirmantur, quamvis nobis hæcenus incognitæ sint.

Arbores & Frutices Baccifera, fructu monopyreno.

I. De Zizypha.

Notæ sunt, Folia longa, mollia, alternatim posita, flos monopetalus, tubulatus, in sex partes diffusus; fructus oblongus, Olivæformis.

A. Zizypha, Offic. Zizyphus Cappadocica, Ger. 1306. Emac. 1491. Zizyphus Cappadocica quibusdam, Chab. 49. Zizyphus Cappadocica, Olea Bohemica, J. B. i. 27. Olea sylvestris folio molli, incano, C. B. Pin. 472. Raii Hist. ii. 1576. Oleaster Cappadocicus, Park. Theat. 1441. Elæagnus Orientalis, angustifolius, fructu parvo olivæformi, subdulci, Tourn. Cor. 54. *Wild Jusube*. In Bohemia, Hispania, &c. reperitur. Æstate floret. Ufu. De usu & viribus nil invenio.

II. De Arbuto.

Flore urceolari insignis; fructu carnosio, eduli, in quinque loculamenta partito, seminibus aliquot adnatiscentibus onusto, à reliquis differt, R. Meth. A. p. 155.

A. 1. Arbutus, Offic. Ger. 1310. Emac. 1496. Park. Theat. 1489. Raii Hist. ii. 1576. Synop. iii. 464. Mer. Pin. 9. Arbutus, Unedo Theophrasti, Phyt. Brit. 10. Arbutus Comarus Theophrasti, J. B. i. 83. Chab. 4. Arbutus folio serrato, C. B. Pin. 460. Tourn. Inst. 599. Elem. Bot. 471. Boerb. Ind. A. ii. 217. Jonsf. Dendr. 64. Pluk. Almag. 49. Unedo Plinii vulgò, Herm. Cat. Hort. Lugd. Bat. 634. *The Strawberry-tree* In sylvis, & dumetis calidioribus, Ufu. Fructus. Vires. Acerbus est, & austerus.

A. 2. Adrachne, Offic. Park. Theat. 1490. Raii Hist. ii. 1577. Adrachne Theophrasti, Ger. Emac. 1602. J. B. 87. Adrachne Theophrasti Arbutu seu Comaro proxime accedens, Chab. 4. Arbutus folio non serrato, C. B. Pin. 460. Pluk. Almag. 49. Jonsf. Dendr. 65. Tourn. Cor. 41. Arbutus Dioscoridis vera Comara dicta, Wheel. Itin. 452. *The Strawberry-Bay*. In Græcia oritur. Ufu. Fructus. Vires. Cum priore viribus convenit.

D. Georgius Wheeler hanc arborem Dioscoridis Arbutum esse credit, contra opinionem Matthioli, qui primam speciem eam esse affirmat.

III. De Viscio.

PLanta est parasitica, seu Frutex arboribus aut fruticibus aliis innascens, baccifera, monopyrenos, sempervirens, R. Synop. p. 224.

A. Viscum, Offic. Ger. 1168. Emac. 135. Raii Hist. ii. 1587. Synop. iii. 464. Mer. Pin. 125. Viscum vulgare, Park. Theat. 1392. Viscum baccis albis, C. B. Pin. 423. Jonsf. Dendr. 199. Dill. Cat. Giff. 43. Rupp. Flor. Jen. 33. Buxb. 339. Viscus vel Viscum Arborum, Merc. Bot. i. 77. Phyt. Brit. 130. Viscus & Viscum, Chab. 57. Viscus Quercus, & aliarum arborum, J. B. i. 89. **Wissel and Wisseltoe.** Multis arboribus adnascitur. Præfertur Quernus. Veris initio floret. Usu. Lignum, folia, gluten baccarum & corticis. Vires. Ligni usus præcip. ac specificè in epilepsia, apoplexia, & vertigine. Arcanum etiam est contra Pleuritidem, R. Hist. p. 1584. Folia jumentis præbentur ad secundinas retentas ejiciendas, cum ligno etiam viribus convenit. Glutem vim habet emolliendi, & discutiendi, Buxb. Viscum ad aucupia ex hujus fruticis baccis aliquibus in locis paratur hoc modo: Baccas in aqua decoquant, donec disrumpantur; postea contundunt in mortario, & tamdiu in aqua fontana lavant, quousque furfuracea excrementa eximant. Quod apud nos in usu est Viscum aucuparium è cortice Agrifolii fit, ut suo in loco ostendimus.

IV. De Phillyrea.

Flore quadripartito, fructu & semine sphaerico, foliis in caule binis oppositis, ab Alaterno distinguitur, quam Botanici & Hortulani nostrates cum ea confundentes, utramque indiscriminatim Phillyream denominarunt, R. Meth. A. p. 152.

A. Phillyrea, Offic. Phillyrea folio Ligustri, C. B. Pin. 476. Jonsf. Dendr. 260. Tourn. Inst. 596. Elem. Bot. 469. Boerb. Ind. A. ii. 215. Phillyrea latiusculo folio, J. B. i. 539. Raii Hist. ii. 1585. Chab. 42. Phillyrea latiore folio, Ger. 1209. Emac. 1395. Phillyrea latifolia foliis fere non serratis, Park. Theat. 1443.

Hock-Privet. In hortis colitur. Usu. Folia. Vires. Siccant, & astringunt; ad oris ulcera maxime commendantur.

V. De Laureola.

NOtæ sunt, Flores monopetali in quatuor laciniis acuminatas expansi, baccæ monopyrenæ, vis acris & cathartica, R. H. p. 1587.

A. 1. Laureola, Offic. Ger. 1219. Emac. 1404. Park. Theat. 205. Mer. Pin. 71. Raii Hist. ii. 1587. Synop. iii. 465. Phyt. Brit. 67. Merc. Bot. i. 47. Laureola semper virens, flore viridi, quibusdam Laureola mas, C. B. Pin. 462. Laureola semper virens, flore luteolo, J. B. i. 564. Laureola perpetifolia flore viridi, Jonsf. Dendr. 233. Daphnoides & Laureola, Chab. 45. Thymelæa laurifolia, semper-virens, sive Laureola mas, Tourn. Inst. 495. Elem. Bot. 467. Boerb. Ind. A. ii. 213. Thymelæa seu Laureola, Ind. Med. cxvii. **Spurge Laurel.** In sylvis, & sepibus. Februario floret. Usu. Cortex, folia, bacca oblonga, nigra. Vires. Laureolæ vis est ignea, acerrima, exulcerans, mordens, febres accendens, cordis principumque partium vires exsolvens, validissimè bilem, biliosasque ferositates purgans. Corrigitur macerando in acidis, Schrod.

A. 2. Mezereon, Chamælæa, Offic. Laureola, Mezereon, Mont. Ind. 46. Chamælæa Germanica sive Mezereon, Ger. 1216. Emac. 1402. Raii Hist. ii. 1587. Chamælæa Germanica, sive Mezereon vulgo, Park. Theat. 201. Laureola folio deciduo, flore purpureo, Officinis Laureola foemina, C. B. Pin. 462. Rupp. Flor. Jen. 32. Jonsf. Dendr. 233. Laureola flore deciduo, sive Mezereon Germanicum, J. B. i. 566. Buxb. 181. Chab. 45. Thymelæa seu Mezereum, Ind. Med. cxvii. Thymelæa Lauri folio deciduo, flore purpureo; Officinis Laureola foemina, Tourn. Inst. 595. Boerb. Ind. A. ii. 213. Dill. Cat. Giff. 35. Thymelæa Lauri folio deciduo, sive Laureola foemina, Elem. Bot. 467. **Mezereon or Spurge-Olive.** In hortis colitur. Vere floret. Usu. Cortex, folia, & baccæ rubentes. Vires. Cum Laureola viribus convenit.

VI. De Thymelæa.

NOtæ sunt, flores monopetali quadripartiti; fructus carnosus semen continentes unicum, oblongum, rotundumve, tunicâ cartilagineâ tectum, Raii Meth. A. p. 152.

A. 1. Thymelæa, Offic. Ger. 1217. Emac. 1403. Park. Theat. 201. Raii Hist. ii. 1588. Ind. Med. cxvii. Thymelæa foliis Lini, C. B. Pin. 463. Jonsf. Dendr. 235. Tourn. Inst. 594. Thymelæa Monspelica, J. B. i. 591. Thymelæa, Granum Cnidium, Chab. 46. **Spurge-Flax.** In hortis Botanicorum colitur. Ufu. Baccæ, Grana Gnidia dictæ. Vires. Ardens, & fauces adurens vis inest. N. B. Hujus fructum Coccum seu Granum Gnidium Antiquorum Botanicis peritiores, & etiam Officinæ nostræ Anglicanæ existimant; quamvis Cordo & Schrodero baccæ Mezerei Grana Gnidia Officinarum esse affirmantur.

A. 2. Cneoron niger, Offic. Cneoron Matthioli, Ger. Emac. 1596. Cneoron Matthioli suffrutex, J. B. i. 570. Chab. 47. Thymelæa minor, five Cneoron Matthioli, Park. Theat. 201. Thymelæa Alpina linifolia, humilior, flore purpureo, odoratissimo, Elem. Bot. 467. Tourn. Inst. 594. Boerb. Ind. A. ii. 213. Thymelæa foliis acutis, floribus odoratis, purpureis, Cneoron Matthiolo dicta, Herm. Cat. Hort. Lugd. Bat. 597. Thymelæa affinis facie externâ, C. B. Pin. 463. Raii Hist. ii. 1589. Jonsf. Dendr. 237. **Rock-Rose.** In montosis provenit. Aprili floret. Ufu. Cortex. Vires. Cum Chamælæa viribus convenire creditur.

A. 3. Empetrum, Offic. Thymelæa foliis Kali lanuginosis, falsis, C. B. Pin. 463. Tourn. Inst. 594. Elem. Bot. 467. Raii Hist. ii. 589. Jonsf. Dendr. 236. Sanamunda secunda Clusii, Ger. Emac. 1595. J. B. i. 594. Chab. 48. Sanamunda altera Clusii, Park. Theat. 203. **Sea-Heath-Spurge.** In maritimis Bæticæ sponte oritur. Februario floret. Ufu. Radix. Vires. Drachmæ pondere cum decocto Cicerum sumpta, mirificè purgat, R. H. p. 1589.

A. 4. Sanamunda, Offic. Sanamunda media, angusto, brevior folio, Bar. Icon. 232. Sanamun-

da prima Clusii, Ger. Emac. 1595. Park. Theat. 203. Thymelæa foliis Chamælææ minoribus subhirsutis, C. B. Pin. 463. Tourn. Inst. 594. Juf. Obs. 123. Thymelæa foliis candicantibus, Serici instar mollibus, ejusd. 463. Raii Hist. ii. 1530. Jonsf. Dendr. 236. Tarton-raire Massiliensium, Park. Theat. 199. Tarton-raire Gallo-provinciæ, Ger. 408. Emac. 506. Tarton-raire Massiliensium, Sanamunda prima Clusii, J. B. i. 523. Chab. 47. **Heath-Spurge.** In Gallo-provincia sponte provenit. Ufu. Folia. Vires. Vi caustica prædita sunt.

VII. De Viburno.

NOtæ, Vimina lenta, lanuginosa; folia subrotunda, pronâ facie incanâ; flores in umbellis, baccæ per maturitatem nigræ, compressæ, ovales ferè; semina ejusdem figuræ, valde compressa, canaliculata, & ferè ossæ, R. Meth. A. p. 147.

A. Viburnum, Offic. Parkinson. Theat. 1448. Jonsf. Dendr. 213. Raii Hist. ii. 1590. Synop. iii. 460. Tourn. Inst. 407. Elem. Bot. 479. Boerb. Ind. A. ii. 224. Merc. Bot. i. 76. Phyt. Brit. 128. Rupp. Flor. Jen. 32. Buxb. 333. Viburnum vulgo, C. B. Pin. 429. Viburnum, Lantana, Mont. Ind. 55. Lantana, five Viburnum, Ger. 1305. Emac. 1490. Mer. Pin. 124. Lantana vulgo, aliis Viburnum, J. B. i. 557. Chab. 44. **The Wayfaring tree.** In sepibus non infrequens. Æstate floret. Septembri maturescunt acini. Ufu. Folia, baccæ. Vires. Siccant, & astringunt; unde ad tonsillarum & gutturis inflammationes, columellæ procidentiam, dentes vacillantes, alvi fluxiones, commendantur, Matth.

VIII. De Rboe.

FOliis pinnatis, floribus racematim congestis, granis orbiculatis, Lenticulæ modo compressis à reliquis differt, R. Meth. p. 50.

A. 1. Rhus obsoniorum, Sumach, Offic. Rhus coriaria, Ger. 1291. Emac. 1474. Rhus folio Ulmi, C. B. Pin. 414. Jonsf. Dendr. 292. Tourn. Inst. 611. Elem. Bot. 484. Boerb. Ind. A. ii. 229. Rhus, five Sumach, J. B. i. 555. Chab.

44. *Raii Hist.* ii. 1590. Sumach, five Rhus obsoniorum & coriariorum, *Park. Theat.* 1450. **Common Sumach.** In hortis curiosorum colitur. *Ufu.* Baccæ, seu grana orbiculata, villosa, parva, rubentia, seu coccinea, includentia nucleum, seu semen orbiculatum, spadiceum, saporis astringentis, & terrestris. *Vires.* Refrigerat, siccat, astringit. *Ufus* præcip. in fluxu alvi, uteri, seu menium; hæmorrhoides compescit, bilem obtundit. Extrinsecus resistit putrefactioni, ac gangrænæ, *Schrod.* N. B. *Rhus Obsoniorum, Coriariorum, & Rubeum,* apud *Galenum,* non sunt arbores speciei diversæ; sed *Rhus Obsoniorum* nihil aliud est quam fructus: *Coriariorum,* quam folia, & fruticis ramusculi; *Rubeum,* quam ejus semen immaturum, ut nos monuit eruditissimus ille Botanici D. J. Raius, quibus & nos consentimus.

A. 2. *Rhus Virginianum, Chom.* 611. *C. B. Pin. App.* 417. *Raii Hist.* ii. 1591. *Tourn. Inst.* 611. *Elem. Bot.* 484. *Boerb. Ind. A. ii.* 229. *Park. Theat.* 1450. *Pluk. Almag.* 318. *Herm. Hort. Lugd. Bat.* 524. *J. Comm. Hort. Amst.* 301. *Schol. Bot.* 276. Sumach, five Rhus, *Ind. Med.* cxiv. **Virginian Sumach.** Virginie incola est, apud nos autem in hortis curiosorum invenitur. *Ufu.* Baccæ. *Vires* eadem cum præcedente.

A. 3. *Resina Copal, Offic. Schrod. Phyt.* 193. *Jonsf. Dendr.* 357. *Raii Hist.* ii. 1846. *Copal, J. B. i.* 325. *Chab.* 70. *C. B. Pin.* 504. *Ment. Exot.* 11. *Gummi Copal, Park. Theat.* 1670. *Ind. Med.* xl. *Copalli quahvith palahoca,* five Arbor *Copallifera latifolia,* five II. *Hern.* 46. *Rhus Virginianum Lentisci foliis, Raii Hist.* p. 1799. *Rhoi Obsoniorum similis Americana,* *Gummi candidum fundens, non ferrata, foliorum rachi medio alata, Pluk. Almag.* 318. *Phytog. Tab.* 56. *Resina* est duriuscula, admodum candida, vel ex albo flavescens, pellucida, bene odorata, in massam redacta. Ex vulnerata arbore guttatim stillat. Asportatur ex Nova Hispania, & aliunde Indię Occidentalis. *Vires.* Calfacit, humectat, emollit, resolvit. *Ufus* præcipuè in affectibus cephalicis, *Schrod.*

Quamvis, referente *Pisone,* *Resinæ* omnes odoratæ, & *Gummi Indis Copal* nomine denotentur: *Hernandez* etiam octo *Copalliferarum Arborum* species describat; proculdubio tamen *Gummi illud,* quod in *Officinis nostris Copal* nomine venit,

Copalliferæ secundæ, five Copalli quahvith palahoca Hern. emanatio est; quæ fortè eadem est arbor cum *Rhoe Virginiana Lentisci foliis, R. H. pag.* 1799. Nec specie, sed accidentaliter tantum ab ea differt, ut in aliis plantarum speciebus, loci respectu, insignis varietas per sæpe occurrit; siquidem eruditissimus, idemque ingeniosissimus vir D. *Leonardus Plukenetus, M. D.* affirmat, se ex hoc frutice *Gummi album Copal* nostro non ab simile collegisse.

Monardes sub titulo *Copal,* opinione nostra, *Gummi Anime* describit; *Anime* autem Occidentalis appellatione *Copal.*

At neque *Copaiba Pisonis* arbor illa est, quæ *Gummi Copal* producit, ut *Paulus Ammannus* in *Manuductione sua ad Materiam Medicam,* p. 138. affirmat. *Resina* enim, quam arbor illa suppeditat, *Balsamum Copivi* *Officinarum* nostrarum est, ut suo in loco ostendam: Forte *Resina Carthagenensis* *Monardi,* p. 330. fuerit: de quo tamen *Paulus Ammannus* prædictus dubitat.

IX. De Rhamno.

Frutice est spinoso, fructu minore, pulpâ humidâ unicum intus semen claudente, R. Meth. A. p. 152.

A. 1. *Rhamnus albus, Offic. Rhamnus spinis oblongis, flore candicante, C. B. Pin.* 477. *Boerb. Ind. A. ii.* 212. *Raii Hist.* ii. 1592. *Jonsf. Dendr.* 264. *Rhamnus primus Clusii, Ger. Emac.* 1334. *Rhamnus secundus Monspeliensium, five Primus Clusii, Park. Theat.* 1005. *Rhamnus cortice albo Monspeliensis, J. B. i.* 31. *Chab.* 50. **Ram-thorn with white Flowers.** Hispaniæ, Lusitaniæ, &c. incola est. Maio floret. Autumno fructus maturat. *Ufu.* Folia. *Vires.* Igni sacro & serpentibus ulceribus efficaciter illinuntur, *Diosc.*

A. 2. *Rhamnus niger, Offic. Rhamnus niger Theophrasti, Park. Theat.* 1007. *Raii Hist.* ii. 1593. *Rhamnus tertius Clusii, Ger.* 1152. *Emac.* 1334. *J. B. i.* 34. *Chab.* 50. *Rhamnus tertius, flore herbaceo, baccis nigris, C. B. Pin.* 477. *Tourn. Inst.* 593. *Elem. Bot.* 466. *Rhamnus flore herbaceo, baccis nigris, Jonsf. Dendr.* 264. **Black Ram-thorn.** In hortis nonnunquam reperi-

reperitur. Maio floret. *Ufu.* Fructus. *Vires.* Decoctum membra relaxata & dissoluta, atque podagræ dolores juvat.

X. De Ebena Indico.

A. **E**Benus, *Offic.* C. B. Pin. 448. *J. B. i.* 394. *Jonsf. Dendr.* 423. *Raii Hist.* ii. 1805. Ebum sive Lignum Indicum, *Camel. Syll.* 64. **Ebony.** Ex India Orientali adfertur. *Ufu.* Lignum.

Arborem hanc cum *P. Camello* verum Antiquorum Ebum Indicum esse existimo; estque arbor baccifera foliis juglandinis similibus quoad magnitudinem; atque idcirco hoc in loco disponendam esse censui.

Huic subjungit *Camellus* sex alias arbores, quas omnes pro variis Ebeni speciebus habet: quarum primam in Capite Palmarum jam dedi; ideoque illuc lectorem meum ablego.

XI. De Cocculo Indo.

NOtæ sunt, *Folia cordiformia; flores monopetali quinquepartiti, candidi, fructus racematim confertus.*

A. Cocculus Indus, *Offic.* *Park. Theat.* 1582. Cocculus Officinarum, *Jonsf. Dendr.* 156. Cocculus, *Ind. Med.* xxxviii. Cocculæ Officinarum, C. B. Pin. 511. *Mont. Exot.* 11. *Pluk. Mant.* 52. *Phytog.* cccxlv. Cocci Orientales, *Ger.* 1365. *Emac.* 1548. *J. B. i.* 348. *Raii Hist.* ii. 1812. *Chab.* 26. Natfiatam, *Hort. Mal.* vii. 1. *Tab.* 1. Arbor Indica Cocculos Officinarum ferens, *Breyn. Prod.* ii. 19. *Commel. Flor. Mal.* 24. Solanum racemosum Indicum arborefcens, Cocculos Indos ferens, *Raii Dendr.* 115. **Indian Berry.** In Malabar crescit. *Ufu.* Fructus renis ferè figurâ, baccarum Lauri magnitudine, sed rotundiore, fusco & rugoso cortice exteriori tectus, saporis amaricantis. *Vires.* Perniciosa & deleteria qualitate prædita sunt. His utuntur piscatores ad capiendos pisces, de quibus *Codronchius* peculiarem scripsit Libellum. Contra pediculos etiam commendantur.

XII. De Cubebis.

A. **C**Ubebæ, *Offic.* *Ger.* 1365. *Emac.* 1548. *Park. Theat.* 1583. *J. B. i.* 350. *Mont. Exot.* 9. *Ind. Med.* xliii. *Raii Hist.* ii. 1813. Cubebæ vulgares, C. B. Pin. 412. An Pindaiba, nonnullis Ibira, *Pisf.* (ed. 1658.) 144? Arbor baccifera Brasiliensis, fructu Piper recipiente, *Raii Hist.* ii. 1593? Arbor Bisnagarica Myrti amplioribus foliis, per siccitatem nigris, Cubebæ sapore, *Pluk. Almag.* 43? *Phytog. Tab.* 140? **Cubebis.** *Ufu.* Baccæ, quæ Piperi similes, interdum paulo majores, sunt pediculo longo donatæ, cortice fusco, rugoso, nucleo subjecto exiguo, rotundo, foris nigricante, intus albo, sapore & odore suavi, aromatico, acri. Advehuntur ex Java Indiæ Orientalis Insula, ubi decoquantur, inquit *Schroderus*, antequam vendantur, ne apud externos plantentur. Præstant majores, recentes, ponderosæ. *Vires.* Calfaciunt, & exsiccant, attenuant, discutunt; viscera omnia roborant, lienem juvant, flatu discutunt, cerebrum roborant, & frigidis uteri affectibus auxiliantur.

Quid sint Cubebæ, adhuc ambigitur; alii ex genere Piperis, & nigro Piperi congeneres esse, *Theophrastoque* Piper rotundum dici volunt; alii Viticis fructum existimant: *Sylvaticus*, Rusci seu Oxymyrines fructum facit; alii Carpesium *Galenii* statuunt; *Cæsalpinus* Amomi legitimi fructum pronunciat: Cubebæ autem neque Piperis genus sunt, neque Viticis, neque Oxymyrines, neque Carpesii, neque Amomi legitimi semen, aut fructus, ut facile esset ostendere. Est autem, inquit *Schroderus* (quibus & nos consentimus, donec certiores facti fuerimus) fructus racemosus, arboris ejusdam Maio vulgari similis, foliis vero Piperis, sed angustioribus.

XIII. De Fagara.

A. **F**Agara, *Offic.* *Ger.* 1365. *Emac.* 1548. Fagara major, *J. B. i.* 350. *Chab.* 26. *Raii Hist.* ii. 1814. Fagara seu Cayutana Luzonis, *Camel. Syllab.* 74. Cubebis affinis Fagara major

major, *C. B. Pin.* 412. In Philippinis Insulis reperitur. *Ufu.* Baccæ, harum cortex exterior, tener, subniger, saporis aromatici, & acriusculi, hæ maturæ rumpuntur, & granum nigrum, splendendum, sat solidum, saporis & odoris experts exhibent. *Vires.* Calfaciunt, & siccant; stomachi, ac hepatis faigiditati utiles; concoctionem juvant, & alvum astringunt, *Avicen.*

Arbores & Frutices fructu dipyreno.

XIV. De Jasmino.

Flore ex oblongo tubo in quinque lacinias expanso totidem folia æmulantes, perquam odorato, foliis pinnatis, baccæ diocedæ ab aliis differt, *R. Hist.* p. 1599.

A. Jasminum, Offic. Jasminum album, Ger. 743. *Emac.* 892. *Parkins. Parad.* 406. *Raii Hist.* ii. 1599. *Jasminum vulgatus flore albo, C. B. Pin.* 397. *Tourn. Inst.* 597. *Elem. Bot.* 470. *Jonsf. Dendr.* 428. *Jasminum sive Gelseminum flore albo, J. B. ii.* 101. *Gelseminum vel Jasminum album vulgare, Park. Theat.* 1464. *Sambac sive Zambac, Jasminum, Chab.* 112. **White Jasmine or Jessamy.** In hortis colitur. *Æstate floret. Ufu.* Flores. *Vires.* Digerit, calfacit, emolliit, aperit. *Ufus præcipuus internus ad uterum calfaciendum, & laxandum, ejus schirrhum sanandum, ad partum facilitandum, ad tussim, anhelitusque difficultatem, ad pleuritin, dolores stomachi, intestinorum, uteri, &c. Schrod.*

XV. De Jasminoido.

Arbor mediocriter est magnitudine foliis laurinis semper-virentibus, oppositis, flosculos habens pentapetaloides, fructus baccis Lauri similes.

A. Coffee, Offic. Coffee Frutex, ex cujus fructu fit potus, Raii Hist. ii. 1691. *Jasminum Arabicum, Castoreæ folio, flore albo odoratissimo,*

cujus fructus Coffy in Officinis dicuntur, Comm. Plant. Ufu. 85. *Boerb. Ind. A. ii.* 217. *Frutex Coffee, Aët. Reg. Soc. Lond.* 208. p. 61. *Arbor Ymenis fructum Coffe ferens, Dougl. p.* 2. *Euonymo similis Ægyptiaca fructu baccis Lauri simili, C. B. Pin.* 428. *Bon arbor cum fructu suo Buna, Park. Theat.* 1622. *Bon, Alp. Ægypt.* 63. *Vestinge Obs.* 21. *Bon vel Ban arbor, J. B. i.* 422. *Bon vel Ban, ex cujus fructu Ægypti potum Coava conficiunt, Pluk. Almag.* 69. *Phytog.* 272. **The Coffee-tree.** In Persia & Arabia Felice succrescit. *Ufu.* Baccæ in binos lobos distinctæ, Fabâ paulo minores, altera parte convexa, altera plana insigni sulco notata, colore ex fusco nigricantes, saporis farinacei, odoris fabarum tostarum instar. *Vires.* Potu Coffee utuntur ad roborandum ventriculum frigidiorum, adjuvandamque concoctionem, celebraturque maxima vi antihypnotica, &c. *Vide Alpinum, Willisum, Du Four, & Tractatum Anglicum de Coffee, Tea, &c. ut & Houghton. Tractatum de Coffee, Philos. Transact. N.* 256. & *N.* 311.

XVI. De Ligustro.

Floribus racemosis, albis, baccis nigris, dipyrenis, viminibus lentis ab aliis fruticibus distinguitur, *R. Synop.* p. 226.

A. 1. Ligustrum, Offic. Ger. 1208. *Emac.* 1394. *Raii Hist.* ii. 1603. *Synop.* iii. 465. *Mer. Pin.* 72. *Tourn. Inst.* 596. *Elem. Bot.* 469. *Boerb. Ind. A. ii.* 215. *J. B. i.* 528. *Chab.* 41. *Dill. Cat. Giff.* 94. *Rupp. Flor. Jen.* 36. *Buxb.* 193. *Ligustrum vulgare, Park. Theat.* 1446. *Merc. Bot. i.* 47. *Phyt. Brit.* 68. *Ligustrum Germanicum, C. B. Pin.* 475. *Jonsf. Dendr.* 257. **Privet.** In sylvis, & sepibus. *Flort tota fere ætate. Ufu.* Folia, flores. *Vires.* Refrigerant, & siccant, astringunt, incidunt; proin conducunt ad inflammationes, putredines, exulcerationes oris & faucium, ad procidentiam & tumorem uvæ, laxitatem gingivarum, &c. *Schrod.*

A. 2. Alcanna, Offic. Ligustrum Indicum seu Alcanna Manithondi, Herm. Mus. Zeyl. vi. 65. *Ligustri species ii. Alcanna dicta, Bont.* 143. *Ligustrum Orientale, sive Cyprus Dioscoridis & Plinii, Park. Theat.* 1447. *Raii Hist.* ii. 1603. *Ligustrum*

Ligustrum Ægyptiacum latifolium & angustifolium, *C. B. Pin.* 476. Ligustrum Ægyptium, Cyprus Græcorum, Elhane Arabum, *J. B. i.* 541. *Chab.* 41. Ligustri species, *Comm. Flor. Mal.* 161. Baccifera Indica baccis oblongis in umbellæ formam dispositis, *Raii Hist.* ii. 1634. **Eastern Privet.** In India Orientali, Ægypto, & Syria crescit. *Ufu.* Folia, & flores; sed in Officinis nostris nunquam inveniuntur, quia diu non durat, ergo eorum loco radicem Anchusæ sumunt. *Vires* multæ attribuuntur à Dioscoride & aliis huic plantæ, sed cum nullius in Officinis nostris usus sit, de ea plura dicere supersedeo.

XVII. De Frangula.

Foliis latis, subrotundis, baccis nigris, vi cathartica, ab aliis fruticibus discretu facilis est, *R. H.* 1604.

A. Frangula, Alnus nigra, *Offic. Frangula, Volck. Flor. Nor.* 173. *Tourn. Inst.* 612. *Elem. Bot.* 486. *Boerb. Ind. A. ii.* 231. *Dill. Cat. Giff.* 66. *Rupp. Flor. Jen.* 34. *Buxb.* 116. Frangula, sive Alnus nigra baccifera, *Parkinsf. Theat.* 240. *Raii Synop.* iii. 465. Alnus nigra, sive Frangula, *Ger.* 1286. *Emac.* 1470. *Mer. Pin.* 4. Alnus nigra baccifera, *J. B. i.* 506. *C. B. Pin.* 428. *Raii Hist.* ii. 1604. *Chab.* 45. *Merc. Bot.* 17. *Phyt. Brit.* 4. Alnus baccifera nigra vulgaris, *Jonsf. Dendr.* 436. **The Black Alder-tree.** In sylvis udis. Maio floret. *Ufu.* Cortex. *Vires.* Purgat humores noxios omnes, maximè serum, tam per vomitum, quam per secessum, idque sat violenter, *Schrod.* Tritus cum aceto, & scabiei illitus, intra paucos dies illam sanat, & exsiccat, *R. H.*

XVIII. De Berberi.

Spinis acutis, fructu parvo, oblongo, rubro, sapore acido racematim nascente, cortice candicante, à reliquis facile distinguitur, *R. Synop.* p. 226.

A. Berberis, Oxyacantha Galeni, *Offic. Berbaris, Park. Theat.* 561. *Mer. Pin.* 15. *Chab.* 50. Berberis, vel Oxyacantha, *Ind. Med.* xx. Ber-

beris Crespinus, *Mont. Ind.* 38. Berberis dumentorum, *C. B. Pin.* 454. *Raii Hist.* ii. 1605. *Synop.* iii. 465. *Tourn. Inst.* 614. *Elem. Bot.* 487. *Boerb. Ind. A. ii.* 233. *Jonsf. Dendr.* 219. *Dill. Cat. Giff.* 66. *Buxb.* 36. Berbaris vulgo, quæ & Oxyacantha putata, *J. B. i.* 52. Spina acida, sive Oxyacantha, *Ger.* 1144. *Emac.* 1325. Oxyacantha Galeni, *Merc. Bot.* i. 56. *Phyt. Brit.* 86. **The Berberis, or Pimperidge-bush.** In collibus cretaceis, & in sepibus. Maio floret. *Ufu.* Cortex, fructus, & semina. *Vires.* Cortex aperit, incidit; hinc in ictero convenit. Fructus refrigerant, & humectant, partium sunt tenuium, astringunt, appetitum excitant, roborant ventriculum ac hepar. Proin usus sunt frequentissimi in morbis ubi refrigeratione & astrictione opus, *Schrod.* In febribus sitim extinguunt.

Arbores & Frutices bacciferae, fructu tripyreno.

XIX. De Alaterna.

Notæ sunt, Foliis in ramis & surculis alterno ordine sitis, baccis triccocis, à Phillyrea differt, *R. Meth. A.* p. 154.

A. 1. Alaternus, *Offic. Chab.* 43. *Parkinsf. Parad.* 603. Alaternus ii. Clusio, *J. B. i.* 542. Alaternus major & minor, *Raii Hist.* ii. 1608. *Park. Theat.* 1445. Spina Burgi Monspelienfium, *ejusd.* Alaternus Plinii, & humilior, *Ger.* 1212. *Emac.* 1398. Alaternus, sive Philyca elatior & humilior C. Bauhini, *Pluk. Almag.* 12. Alaternus i. Clusii & minori folio, *Tourn. Inst.* 595. *Boerb. Ind. A. ii.* 213. Alaternus prior & altera, *Clus. Hist.* 56. *Elem. Bot.* 468. Philyca elatior & humilior, *C. B. Pin.* 476. *Jonsf. Dendr.* 261. **Evergreen Privet.** In hortis colitur. *Ufu.* Fructus. *Vires.* Moderatè alvum constipat.

A. 2. Ce-

A. 2. *Celastrus*, *Offic.* *Jonsf. Dendr.* 262. *Celastrus* Theophrasti, *C. B. Pin.* 477. *Ger. Emac.* 1600. *Park. Theat.* 1448. *Celastrus* Theophrasti Clusio, *Parad.* 603. *Alaternus* latifolia, *Celastrus* dicta, *Herm. Cat. Hort. Lugd. Bat.* 11. *Raii Hist.* ii. 1608. *Alaternus* Hispanicus, *Celastrus* dicta, *Boerb. Ind. A.* ii. 213. **The Staff-tree.** In hortis curiosorum nonnunquam reperitur. De viribus & usu nil invenio apud Auctores.

A. 3. *Cassina*, *Offic.* *C. B. Pin.* 170. *Herba* Cassiana famem sitimque retardans, *J. B.* iii. 631. *Chab.* 655. *Cassine* vera Floridanorum, *Arbuscula* baccifera *Alaterni* ferme facie, foliis alternatim sitis, tetrapyrene, *Pluk. Mant.* 40. *Phytog. Tab.* ccclxxvi. f. 2. *Apalachine* five *Cassine*, *Ind. Med.* xi. *Alaternoides* Africana *Lauri* ferrata folio, *Comm. Rar. Exot.* i. 61. **Cassia.** In Carolina oritur. *Ufu.* Folia unciam circiter longa sunt, semiunciam lata, figurâ folia Senæ representantia, colore quando exsiccata sunt nigricante, cum splendore supernè, subtus viridiora, odore nullo, sapore paulum aromatico. *Vires.* In variolis optimum medicamentum habetur, fermentationem sanguinis nimis violentam cohibens, nec tamen facultatem expulsiivam penitus ligans. Expectorationem promovet, & pulmones tutatur. Caput denique & guttur ne invadant variolæ, impedit, *D. Marloe.*

A. 4. *Perygua*, *Offic. Marl. Obs. Mont. Exot.* 8. *Cassine* vera perquam similis *Arbuscula* *Phyllireæ* foliis antagonisti ex Provincia Carolinensis, *Pluk. Mant.* 40. *Phytog.* ccclxxxi. f. 3. **The Cassioberp-bush.** In Carolina invenitur. *Ufu* sunt fragmenta foliorum exsiccatorum, festucarum & pulvis. *Vires.* Purgat interdum, aliàs vomitum excitat, nonnunquam insensibilem perspirationem promovet, prout natura inclinât. Specificum præstantissimum habetur in diabete, cujus effectus in morbo illo curando plura exempla proferunt *D. Marloe.* In colica nephritica *Thea* ex herba facta valet, ex *MSS. D. Tancredi Robinsoni, M. D.*

Cujusnam plantæ *Perigua* fragmenta sit, quæstio est non facillè determinanda: neque eruditorum in re botanica opiniones facillè possunt conciliari. Sunt qui pro *Alaterni* specie eam habent, quorum auctoritate permotus, eam hoc in loco disposui. Alii quærent an sit *Perigua*, *H. M. Tom.* ii. p. 41. Mihi verisimillimum videtur plantam eam esse, cu-

jus meminit *Du Biscay* in Navigatione sua sursum in Rio de la Plata, sub titulo *Herbæ de Paraguay*, quâ indigenæ adversus vapores minerales & noxios utuntur: quæque iisdem inservit pro medicamento ad vomitum excitandum. An Fragmenta Plantarum nuper importata, nomine *Paraguay-Tea*, iisdem sunt cum *Perygua* *D. Marloe* supradicta?

XX. De Sambuco.

Flore & fructu in umbellas aut racemos composito, foliis alatis, ramis medulla plurima fatis, paucò ligno, ab aliis facile distinguitur, R. H. p. 1609.

A. 1. *Sambucus*, *Offic.* *Ger.* 1234. *Emac.* 1422. *Chab.* 43. *Mer. Pin.* 109. *Raii Synop.* iii. 461. *Sambucus* vulgaris, *Park. Theat.* 407. *J. B.* i. 544. *Raii Hist.* ii. 1609. *Merc. Bot.* i. 66. *Phyt. Brit.* 108. *Dill. Cat. Giff.* 89. *Sambucus* fructu in umbella nigro, *C. B. Pin.* 456. *Jonsf. Dendr.* 224. *Tourn. Inst.* 606. *Elem. Bot.* 478. *Boerb. Ind. A.* ii. 223. *Rupp. Flor. Jen.* 35. *Buxb.* 292. **Common Elder.** In sepibus. Maio floret. *Ufu.* Cortex, Folia, Gemmæ, Flores, & Baccæ. *Vires.* *Sambucus* integra calfacit & siccatur, resolvit, *Hydropicos* juvat. Cortex educit serofos humores. Folia & Gemmæ alvum movent. Flores discutunt, emolliunt, resolvunt, sudoriferi ac anodynii sunt. Baccæ sudoriferæ itidem sunt ac alexipharmacæ, *Schrod.* De viribus & usu *Sambuci* integrum librum conscripsit *Martinus Blockwizius*, cui titulum *Anatomia Sambuci.*

A. 2. *Ebulus*, *Chamaeacte*, *Offic.* *Ebulus*, *Ind. Med.* xlvii. *Mont. Ind.* 42. *Ebulus* *Officina-*rum, *Buxb.* 98. *Comm. Plant. Ufu.* 40. *Ebulus* five *Sambucus* humilis, *Ger.* 1238. *Emac.* 1426. *Park. Theat.* 208. *Mer. Pin.* 34. *Ebulus* five *Sambucus* herbacea, *J. B.* i. 546. *Chab.* 44. *Ebulus*, *Chamaeacte*, five *Sambucus* humilis, *Merc. Bot.* i. 31. *Phyt. Brit.* 35. *Sambucus* humilis five *Ebulus*, *C. B. Pin.* 456. *Raii Hist.* ii. 1611. *Synop.* iii. 461. *Tourn. Inst.* 606. *Elem. Bot.* 478. *Boerb. Ind. A.* ii. 223. *Dill. Cat. Giff.* 129. *Rupp. Flor. Jen.* 35. *Sambucus* humilis non laciniata, *Jonsf. Dendr.* 225. **Dwarf-Elder, or Dane-wort.** Ad vias publicas. Junio floret. *Ufu.* Cortex, Folia, Baccæ. *Vires.* Cortex aquosos & serofos humores totius corporis per alvum educit. Folia & Baccæ vi pollent ad *Podagricos* dolores sopiendos, tumoresque aquosos discutiendos: Eademque vires obtinent, quas *Sambucus*. *Vim-* habent.

habent educendi aquam, conferunt igitur in Hydrope, Arthritide, cæterisque morbis à sero natis, Schrod.

A. 3. Sambucus montana, *Offic.* Sambucus racemosa rubra, *C. B. Pin.* 456. *Park. Theat.* 497. *Jonf. Dendr.* 225. *Raii Hist.* ii. 1610. *Tourn. Infl.* 606. *Elem. Bot.* 478. *Boerb. Ind.* A. ii. 223. *Dill. Cat. Giff.* 47. *Rupp. Flor. Jen.* 35. Sambucus racemosa, *Chab.* 43. Sambucus racemosa acinis rubris, *J. B. i.* 551. Sambucus racemosa vel Cervina, *Ger.* 1234. *Emac.* 1422. *Mountain Elder.* In hortis colitur. *Usu.* Folia. *Vires.* Frigida & Soporifera est, & cum Bella donna viribus convenit.

Arbores & Frutices Bacciferae fructu tetrapyrreno.

XXI. De Vite vinifera.

F Rutex est sarmentosus, scandens, & capreolatus, foliis angulosis, incis, fructu racemoso tetrapyrreno.

A. 1. Vitis, *Offic.* *Ind. Med.* cxxiv. Vitis vinifera, *Mont. Ind.* 55. *Commel. Plant. Usu.* 106. *The Wine.* In hortis colitur. *Usu.* Folia, *Pampina*, *Offic.* dicta cum capreolis, Succus seu Lacryma, Vinum *Wine*, h. e. succus uvarum maturarum fermentatus, cujus variae in Officinis habentur species, quæ, quamvis sententia nostra ex una & eadem uvæ specie fiunt, respectu tamen tum loci natalis, tum parandi modorum plurimum differunt; sunt autem vel Hispanica multorum generum, v. g. 1. *Canariense*, *Canary Sack*. 2. *Malacense*, *Malaga Sack*. 3. *Xeranthum*, *Sherry Sack*. 4. *Alonense* *Alicant*, vulgò *Tent Wine* dictum. 5. *Portuense* *Porto Port Wine*, idque vel album vel rubrum. 6. *Ulyssipolensi* *Lisbon Wine*. Vel secundò, *Gallica* *French Wines*, album *White Wine*, rubrum *Claretum* dictum *Claret*. Tertiò, *Germanica* seu *Rhenana*, *Rhenish Wine*. Quarto, denique *Cretica* seu *Moschatellina* rubra *Red Muscadine*, quæ pro Alonensi vulgò vaneunt.

N. B. Quod ad Vinum album efficiendum multum è facibus, hoc est, caulibus & filiquis seu vineis cum gigarti, exprimitur illico: ad rubrum

verò, succum unà cum facibus in dolio aliquandiu restare sinunt, donec colorem & saporem acquisiverit. Succus fructus immaturi Omphacinum vocatur. Acetum, *Winegar*, fit ex vino vel in loco minus calido detento, vel diutius reservato, vel Soli exposito.

N. B. Acetum non tantum è vino, sed etiam è Cerevisia insolatione, &c. fit. Tartarus, *Tartar* *or Argal*, salis species est, substantia sabulosa, indurata, quæ fundo & lateribus vasorum vinariorum accrescit, multis intermixtis rubicundis micis, saporis subacris, acidi: estque vel albus, qui magis æstimatur, ut purior & minus terrestris; vel ruber; optimus è Germania adfertur. Uvæ immaturæ seu Agrestæ, & Acini uvarum. *Vires.* Folia capreolique refrigerant, astringunt valide. *Usus præcip.* in Dysenteria, Vomitu, Pica, expuitione Sanguinis, aliisque Hæmorrhagiis sistendis. Succus ex amputatis palmitibus exstillans intrinsecus vim habere creditur atterendi & expellendi calculum: Extrinsicus Oculorum caligini medetur ac rubedini, Impetigines sanat. Uvæ immaturæ refrigerant & siccant, astringunt. Proin poterit esse usus earum in Febribus ardentibus, excitant scilicet appetitum, fluxum ventris sedant. Acini vim habent astringentiam, conveniuntque in Vomitu, Alvique fluxu, Schrod. Vinum, nunc dierum vina austeriora, quamvis palato minus arrideant, ventriculo tamen commodiora & cibo concoquendo magis idonea censentur, quam alba, quæ lenia & dulcia; Canarinum autem omnium laudatissimum, generosum, & lene, naturæ amicum, *R. H.* p. 1617. Qui plura de Vino velit, legat *Andree Baccii* eruditissimum opus de Vini generibus Anno 1596. *Romæ impressum.* Acetum partium tenuium est, attenuat, penetrat, astringit, putredini resistit, sudorem ciet, appetentiam cibi excitat, & concoctionem promovet, æstum febrilem compescit, putredinem arcet, &c. Extrinsicus Scabiem, Pruritus, Herpetem, &c. sanat. Tartarus Vini attenuat, incidit, aperit. Qui plura de Tartaro velit Chymicos scriptores consulat; plenam enim ejus historiam scribere mihi nec animus nec opportunitas est.

A. 2. Passulæ Damascenæ, *Offic.* *Ind. Med.* lxxxix. Passulæ maximæ sive Damascenæ, Zibebæ dictæ, Schrod. 176. Vitis Damascena, *Hort. Reg. Par.* 186. *Tourn. Infl.* 613.

A. 3. Uva passa major, *Offic.* Uva passa major, *Spinasos* Græcis fortè, *C. B. Pin.* 299. *Raisins of the Sun.* Ex Hispania ad nos transportantur, eas autem hoc modo exsiccant: Botrorum seu racemorum, quos ad hunc usum destinant, pediculis

culos ad mediam partem transversim incidunt, adeoque succi nutritii magnam partem intercipientes impediunt, ne ad uvas copiose affluat, sed parce admodum derivetur. Racemos semisectos in vite pendentes relinquunt, donec paulatim calore solis & alimenti inopia exsiccentur: cum sufficienter exsiccatos senserint, demetunt, & in vase recondunt. *Vires.* Calidae sunt seu temperatae, leniunt, alvum laxant, acrimoniam hebetant, ventriculo, Pulmonibus, ac Hepati gratæ sunt. Tussim mitigant, *Schrod.* Pro modo præparandi Uvas passas, vide *Raii Itinerarium.*

A. 4. Uvæ passæ minores, Passulæ, *Offic.* Uvæ passæ minores, vel Passulæ Corinthiacæ, *C. B. Pin.* 299. Corinthiacæ, *Park. Theat.* Vitis Corinthiaca sive apyrina, *J. B.* ii. 72. *The Currant Vine.* In Zacyntho, &c. colitur. *Usu.* Fructus maturus exsiccat. *Vires.* Temperatae sunt, æstus febrilem mitigant, sitim sedant, alvum laxant.

XXII. De Thea.

Foliis angustis, serratis, floribus pentapetalis, majoribus, rotundis, fructu tetracocco, rugoso, ex spadiceo fusco à reliquis differt.

A. Thea, *Offic. Rupp. Flor. Jen.* 110. Thee, Herba Thea, *Mont. Exot.* 8. The, *Ind. Med.* cxvi. The Sinenfium sive Tisia Japonensibus, *Breyn. Cent.* 1. cap. 52, 111. The Sinenfium sive Tisia Japonensibus Breynii, *Raii Hist.* ii. 1619. The Frutex, *Bont.* 88. Thea frutex folio Cerasi, flore Rosæ sylvestris, fructu unicocco, bicocco, & ut plurimum tricocco, *Kemph. Hist. Jap.* (Ed. Angl.) 11. *App.* 2. *Amantit. Exot.* 605. Euonymo adfinis Arbor Orientalis nucifera flore roseo, *Pluk. Phytog. Tab.* 88. *Fig.* 6. *Almag.* 139. Thee Chinenfium, sive Tschia Japonensium, *Hort. Amst.* 346. Chaa herba in Japonia, *C. B. Pin.* 247. Chaa Herba Japoniæ, *J. B.* iii. 5. Syraci & Euonymo mediæ affinis. The Sinenfium, sive Tisia Japonensibus flore simplici & niveo pleno, *Breyn. Prod.* ii. 98. *The Thee, or Tea Plant.* In regno Japonico, & Chinenfi colitur. *Usu.* Folia convoluta, saporis subamaricantis, aromatici, leviter astringentis, odoris grati, scænum recens æmulantis. *Vires.* Siccat & leviter astringit, acida dissolvit, & per Urinam educit, hinc prodest in Hypochondriaco affectu, Podagra, Arthritide, & Nephritico, Cephalalgiam arcet, Memoriam confortat, Sanguinem purificat, &c.

Catalogum Auctorum qui de hoc frutice scripserunt, vide apud Jacobum Breynium, *Exot. Cent.* 1. cap. 25. p. 114. quibus adde D. Pechlin Belgæ Tractatum de Thea, anno 1684. editum. M. Du Four Historiam Theæ Lugduni impressam anno 1685. & Tractatum quendam Anglice conscriptum Londini, 1682.

In Anglia sex species Theæ in usu sunt. Quarum prima Bohe dicitur, est folium parvum ad nigredinem vergens, quod aquam plerumque, cui incoquitur, brunneo aut rubente colore tingit, & sapore Sennæ insulum refert. Secunda Congo. Tertia Peco. Quarta Thea viridis est, nonnullis Singlo dicta. Hæc duorum generum est. Alterum folio oblongo & angusto, alterum minore; utrumque æque bonum, & colore cæruleo-viridi; commandatum crispum admodum videtur, & aquam colore pallide viridi inficit. Quinta Imperialis Thea dicitur. Folio est amplo, laxo, cum reliquæ duæ folio sunt convoluta: optima visui viridis est, in ore crispa & odore jucunda. Sexta Thea Hysbamentis nomen habet.

Omnes hæ Theæ Species à China adferuntur uniusque & ejusdem arboris folia esse existimantur; differre tantum tempore colligendi, & præparandi, seu, ut vocant, curandi modo. *Vires.* Omne genus Thearum vires jam tradidi. Bohe duntaxat Sanativa & Balsamica habetur, naturæ languentis restauratrix, & adversus Phthisin & Tabem prophylactica.

XXIII. De Euonymo.

Notæ sunt, Folia oblonga, crenata, flores tetrapetali, fructus tetracocos quadrangulus rubens.

A. Euonymus, *Offic. Chab.* 62. *Ind. Med.* xlix. Euonymus, Fufanus, *Mont. Ind.* 42. Euonymus Theophrasti, *Ger.* 1284. *Emac.* 1468. *Merc. Bot.* i. 34. *Phyt. Brit.* 39. *Merc. Pin.* 37. Euonymus vulgaris, *Park. Theat.* 241. *Raii Hist.* ii. 1621. *Synop.* iii. 468. Euonymus vulgaris, granis rubentibus, *C. B. Pin.* 428. *Jons. Dendr.* 387. *Tourn. Inst.* 617. *Elem. Bot.* 490. *Boerb. Ind. A.* ii. 237. *Dill. Cat. Giff.* 66. *Buxb.* 106. *Rupp. Flor. Jen.* 74. Euonymus multis, aliis Tetragonia, *J. B.* i. 201. *The Spindle-tree.* In sepibus frequens. Maio floret. *Usu.* Fructus. *Vires.* Vomitus cient, ventriculum obtundunt, & per secessum purgant. Noxia est planta, & non sine periculo sumenda. Extrinsecus

fecus emolliunt & resolvunt, pediculos interimunt, & Furfures capitis detergent.

XXIV. De Agrifolio.

NOtæ sunt, Folia in ambitu longis, acutis, rigidis spinis armata, semper-virentia; baccæ parvæ, rotundæ, rubræ, quaterna semina triquetra striata continentes, R. Synop. p. 227.

A. Agrifolium, Offic. Ger. 1155. Emac. 1338. Raii Hist. ii. 1622. Synop. iii. 466. Merc. Bot. i. 17. Phyt. Brit. 3. Mer. Pin. 3. Agrifolium five Aquifolium, Park. Theat. 1486. Aquifolium five Agrifolium, Chab. 605. Aquifolium five Agrifolium vulgo, J. B. i. 114. Tourn. Inst. 600. Elem. Bot. 473. Aquifolium Tournefortii, Rupp. Flor. Jen. 35. Aquifolium baccis rubris, Herm. Hort. Lugd. Bat. 56. Boerb. Ind. A. ii. 219. Ilex aculeata baccifera folio sinuato, C. B. Pin. 425. Jonsf. Dendr. 206. **The Holly-tree.** In sepibus frequens. Usu. Viscum aucuparium, **Bird-Lime**, hoc modo præparatur: Delibratis Junio aut Julio mensibus, quotquot videtur aut opus fuerit, hoc genus arboribus, cortices detracti in aqua fontana per septem aut octo horas continuas decoquantur, donec tenerrimi evadant. Coctos in acervum humi cum Filice S. S. S. compones, aqua prius curiosè separata, & per duas tresve septimanas fermentari & computrescere sinas, donec in mucilaginem abeant: Exemptos deinde in mortario tamdiu tundas, donec fingi formæque possunt instar Massæ farinacæ. Massam in aquam profluentem submersam manibus verses, & diligenter subigas. Aqua brevi fordes omnes eluet, visco residuo puro & desecato; in fœtili aliquo vase per quatuor adhuc aut quinque dies despumando, donec se purgaverit & perfecerit: deinde in novum vas translatum reservetur ad usum.

N. B. Non ex corticibus hujus arboris tantum Viscum aucuparium paratur, sed etiam è fructu Visci, Castanæ, & Sebesten. Vires. Vim habet emolliendi & discutiendi tumores, Parotides, &c. *Dioscorid.*

XXV. De Rhamno.

Folia hujus fruticis ad Pruni accedunt; baccæ per maturitatem nigrae, succo virente insectorio plenæ, R. Synop. p. 227.

A. Rhamnus Catharticus, Spina Cervina, Offic. Rhamnus Catharticus, Ind. Med. xcvii. J. B. i. 55. C. B. Pin. 478. Raii Hist. ii. 1625. Synop.

466. Tourn. Inst. 593. Elem. Bot. 466. Boerb. Ind. A. ii. 212. Buxb. 183. Rhamnus Catharticus vulgaris, Jonsf. Dendr. 266. Rhamnus, Mill. Cat. 144. Rhamnus & Spina Cervina, Offic. Commel. Plant. Usu. 104. Rhamnus Catharticus, Spina Cervina, Spina insectoria, Rand. Ind. 75. Mont. Ind. 51. Rhamnus Catharticus five Spina insectoria, Chab. 50. Merc. Bot. i. 64. Phyt. Brit. 104. Rhamnus solutivus, Ger. Emac. 1337. Mer. Pin. 104. Rhamnus solutivus, five Spina insectoria vulgaris, Park. Theat. 243. Spina Cervina, Dill. Cat. Giff. 67. Spina Cervina Gesneri & Officinarum, Volck. Flor. Nor. 368. Cervi Spina, Rupp. Flor. Jen. 74. **Buckthorn.** In sepibus & sylvis. Floret Maio, fructum fert Septembri. Purgat bilem, pituitam, ac maxime serenos humores, unde usus præcip. in Cachexia, Hydrope, Arthritide, Schrod. Baccæ hujus fruticis tria colorum genera præbent. 1. Messis tempore lectæ, arefactæ & tustæ, inque aqua & alumine maceratæ luteum seu croceum potius reddunt colorem. 2. Autumno, cum maturitatem assecutæ nigrae evaserint, collectæ, tustæ, & in vase vitreo asservatæ pulchrè viridem exhibent colorem, quem **Sap-green** vocant. 3. Circa festum Sancti Martini in arboribus adhuc hærentes si legantur, teste *Trago*, puniceum colorem reddunt, R. H. p. 1625.

XXVI. De Lycio.

FRutex est baccifer spinosus, à Rhamno, ut videtur, distinguendus spinis minoribus & brevioribus, quæ longiores validioresque in Rhamno. Addi etiam potest Folia esse minora in Lycio, R. Meth. A. p. 195.

A. Lycium, Offic. Schrod. iv. 198. Lycium Buxi folius, Jonsf. Dendr. 268. C. B. Pin. 478. Lycium five Pyracantha, Ger. 1151. Emac. 1322. Lycium vulgatius, Park. Theat. 1009. Lycium Italicum, J. B. i. 59. Chab. 59. Raii Hist. ii. 1627. Lycium Buxifoliis rotundioribus Syriacum vel Persicum, Breyn. Prod. ii. 64. **Borsthorn.** In regionibus calidioribus invenitur. Usu. Rob seu Succus concretus ex foliis & ramis, cujus parandi modus à *Dioscoride* sic describitur: Rami cum radiculis tusti, & antè per multos dies macerati coquantur, tum abjectis lignis iidem liquor coquitur, donec mellis crassitudo fiat. Adulteratur id Lycium adjecta decoctioni amurcæ, aut Absinthii succo, aut felle bubulo. Simili modo fit Lycium Semine expresso & insolato. Optimum quod uri potest, restinctumque rubentem spumam ostendit, glebis

glebis intrinsecus nigris, intus cum freris rufis, odore minimè viroso, cum amaritudine astringens, crocino colore. *Vires.* Adstringit, caliginem oculorum discutit; genarum Scabiem, pruritus, veteresque fluxiones sanat; facit ad purulentas aures, exulceratas gingivas, tonsillas, labiorum fissuras, fedis rimas, attritusque illitum: coeliacis dysentericis potum inditumque convenit; datur sanguinem excreantibus & tussi ex aqua; contra rabiosi canis morsus in catapotio devoratur, aut in aqua bibitur: flavos facit pilos, reduvis, ulceribus quæ serpunt, aut putrescunt, medetur; sceminarum profluvia appositum sistit; rabioforum ictibus ex melle potum, aut vice catapotii auxiliatur, *Diosc.*

Dux Lycii species à *Dioscoride* memorantur. Alter à planta in *Græcia* nascente, quam hic exhibeo, Lycium simpliciter dicta: altera à planta *Indica*, de qua in Capite de *Acacia* agam, quæ nomine *Cate* innotescit.

Verum cum modernis incognitum sit, factum est ut diversæ inde subortæ sint opiniones. *Officinæ*, ut scribit *Schroderus*, suum Lycium communiter ex *Periclymeni* bacis conficiunt: alii ex *Ligustri* fructu: alii ex prunis sylvestribus. Præstaret tamen, momento etiam *C. B.* in *Mutth.* succedaneum ex *Oxyacantha* aut *Rhamno*.

Frutices bacciferæ fructu polypyreno.

XXVII. De Rubo.

Fructu è pluribus acinis arcte stipatis composito, uni & simplici flore succedente, foliis in plura segmenta partitis, necnon parvitate & imbecillitate sua, insignibus notis à reliquis bacciferis fruticibus differt, *R. Synop.* p. 228.

A. 1. Rubus vulgaris, *Offic.* Rubus, *Ger.* 1089. *Emac.* 1272. *Mer. Pin.* 106. *Rand. Ind.* 77. *Mont. Ind.* 52. Rubus vulgaris major, *Park. Theat.* 1013. Rubus vulgaris, five Rubus fructu nigro, *C. B. Pin.* 479. *Tourn. Inst.* 614. *Elem. Bot.* 487. *Boerb. Ind. A. ii.* 60. *Rupp. Flor. Jen.* 114. *Dill. Cat. Giff.* 72. Rubus major fructu nigro, *J. B. ii.* 57. *Chab.* 109. *Raii Hist.* ii. 1639. *Synop.* iii. 467. Rubus major vulgaris, *Jonsf. Dendr.* 271. Rubus vulgaris fructu nigro, *Merc. Bot. i.* 67. *Phyt. Brit.* 107. *The*

Bramble, or *Black-berry Bush.* In sepibus & dumetis. Maio floret, fructum Augusto maturat. *Usu.* Folia, Cymæ, & Fructus. *Vires.* Folia & Cymæ refrigerant, siccant, astringunt potenter. Fructus maturus caliditate est temperatus ac subastringens. *Usus præcip.* in quibuscunque profluvia, Vomitu, fluxu alvi, Uteri, & narium. Extrinsecus in Aphthis, aliisque oris affectibus abstergendis, in vulneribus astringendis, capillos nigrat, scabiem curat, *Schrod.*

A. 2. Chamæbatus, *Offic.* Rubus minor Chamærubus five Humirubus, *Park. Theat.* 1013. Chamærubus spinosus fructu cæruleo, *Jonsf. Dendr.* 272. Rubus minor fructu cæruleo, *J. B. ii.* 59. *Chab.* 109. *Raii Hist.* ii. 1640. *Synop.* iii. 467. Rubus repens fructu cæreo, *C. B. Pin.* 479. *Tourn. Inst.* 614. *Elem. Bot.* 481. *Boerb. Ind. A. ii.* 60. *Ger. Emac.* 1271. *Mer. Pin.* 106. *Rupp. Flor. Jen.* 115. *Dill. Cat. Giff.* 65. *Merc. Bot. i.* 65. *Phyt. Brit.* 107. *Buxb.* 287. *The Dew-berry.* Inter segetes reperitur. Maio floret. Autumno fructum maturat. *Usu.* Fructus. *Vires.* Cum primo viribus convenit.

A. 3. Chamærubus, *Offic.* Chamærubus saxatilis, *C. B. Pin.* 479. *Raii Hist.* i. 654. *Synop.* iii. 261. *Jonsf. Dendr.* 272. Rubus saxatilis, *Ger.* 1090. *Emac.* 1273. Rubus Alpinus saxatilis, *Park. Theat.* 1014. Rubus Alpinus humilis, *J. B. ii.* 61. *Chab.* 109. Rubus Alpinus humilis, *Elem. Bot.* 487. *Tourn. Inst.* 615. *Boerb. Ind. A. ii.* 60. *Dill. Cat. Giff.* 56. *Rupp. Flor. Jen.* 115. *Stone Bramble.* Montium altiorum incola est. Junio floret. *Usu.* Baccæ. *Vires.* Cum Rubo Idæo viribus convenit.

A. 4. Chamæmorus, *Offic.* *Ger.* 1090. *Emac.* 1273. *Raii Hist.* i. 654. *Synop.* iii. 260. Vaccinia nubis, *Ger.* 1630. *Emac.* 1420. Chamæmorus Anglica, *Park. Theat.* 1014. Chamæmorus Vaccinia nubis, *Ejusd.* Cambro-Britannica five Lancastrense Vaccinium nubis, *Ejusd.* Chamærubus folio Ribes Anglica, *C. B. Pin.* 480. *Jonsf. Dendr.* 273. Rubus Alpinus humilis Anglicus, Vaccinia nubis, *i. e.* Cloud-berries vulgò dictus, *Pluk. Almag.* 325. Rubus palustris humilis, *Tourn. Inst.* 615. Rubus Alpinus foliis Ribes, *Rupp. Flor. Jen.* 115. Rubo Idæo minori affinis, Chamæmorus, *J. B. ii.* 62. *Chab.* 110. Knot-berries, Cloud-berries. In summis Angliæ Alpibus reperitur. Julio & Augusto fructum maturum edit. *Usu.* Fructus. *Vires.* In scorbutum multum laudat *Hoierus*.

A. 5. Rubus Idæus, *Offic. Ger.* 1089. *Emac.* 1272. *Park. Theat.* 557. *Chab.* 109. *Mer. Pin.* 106. Rubus Idæus vulgaris, *Merc. Bot.* ii. 32. *Phyt. Brit.* 107. Rubus Idæus spinosus, *C. B. Pin.* 479. *Dill. Cat. Giff.* 89. *Jonsf. Dendr.* 271. *Tourn. Inst.* 614. *Elem. Bot.* 287. *Rupp. Flor. Jen.* 114. *Buxb.* 287. Rubus Idæus spinosus fructu rubro, *J. B.* ii. 59. *Raii Hist.* ii. 1640. *Synop.* iii. 467. *Boerb. Ind. A.* ii. 69. **The Raspberry Bush.** In uliginosis locis & sylvis. Maio floret, Julio fructum maturat. *Usu.* Folia, Fructus. *Vires.* Eadem vires obtinent, quas præcedentia, cordialia tamen præ iis peculiariter censentur, *Schrod.*

XXVIII. De Uva marina.

Notæ sunt, Ramuli & surculi Equiseti æmuli, apophylli, Fructus ad nodos Rubi fructibus similes, *R. Meth. A.* p. 195.

A. Ephedra, *Offic. Mont. Ind.* 42. Ephedra maritima major, *Tourn. Inst.* 663. *Elem. Bot.* 514. *Boerb. Ind. A.* ii. 107. Tragus five Uva marina major, *J. B.* i. 406. *Chab.* 87. Uva marina major, *Ger. Emac.* 1117. *Raii Hist.* ii. 1638. Uva marina, *Ger.* 959. Polygonum bacciferum maritimum majus, *C. B. Pin.* 15. Polygonum bacciferum five Uva marina major, *Park. Theat.* 450. Equisetum polygonoides bacciferum majus, *Hist. Oxon.* iii. 621. **Sea Grape, or Shrub Horse-tail.** In Sicilia aliisque locis maritimis oritur. *Usu.* Fructus. *Vires.* Ex vino poti coeliacis & foeminis fluxione laborantibus auxiliantur, *Diosc.*

Arbores & Frutices bacciferae, granorum in acinis numero nobis incognito.

XXIX. De Cappare.

Notæ sunt, Folia subrotunda, alternatim posita, flores tetrapetali, pediculis longis à sinu foliorum exeuntibus insidentes, fructu oblongo.

A. Capparis, *Offic.* Capparis rotundiore folio, *Ger.* 748. *Emac.* 895. Capparis spinosa folio rotundo, *Park. Theat.* 1023. *Raii Hist.* ii. 1629.

Capparis spinosa, fructu minore, folio rotundo, *C. B. Pin.* 480. *Jonsf. Dendr.* 274. *Tourn. Inst.* 261. *Elem. Bot.* 228. *Boerb. Ind. A.* ii. 71. Capparis spinosa, *J. B.* ii. 63. *Chab.* 110. **Capers.** Locis arenosis & ruderalis gaudet. *Usu.* Cortex radices, tubulosus & rugosus, crassus, cinereus, saporis acris & amaricantis, & Gemmae florum muria conditæ, hoc modo: Gemmas florum adultas, antequam tamen explicentur, colligunt, & per trium quatuorve horarum spatium in umbra sparsas relinquunt, donec flaccescere incipiant, ad impediendum ne se aperiant. Tum vasi immittunt, & acetum superaffundunt, asserculo imposito vas contegentes, adeoque contactas octiduum restare sinunt. Deinde exemptas leniter premunt, & recenti aceto infundunt per alterum octiduum. Tandem operationem iterum repetunt, expressis gemmis, & novo aceto tertium affuso. Quo peracto, eas in dolia cum aceto recondunt. *Vires.* Cortex calfacit & siccatur, Splenicus est, acris, amarus, austeriusculus, ideoque incidens, aperiens, extergens, subastringens. Prodest in affectibus Arthriticis, Hypochondriacis, & similibus, *Schrod.* Gemmae conditæ appetitum augent, & concoctionem promouent. Hepati & Lienī conferunt, obstructions eorum referando, *R. H. p.* 1629.

XXX. De Caranna.

Foliis oleagineis, in crucis formam compositis, baccis oblongis, ab aliis distinguitur.

A. Caranna, *Offic. C. B. Pin.* 503. *J. B.* i. 319. *Chab.* 74. *Park. Theat.* 1576. *Raii Hist.* ii. 1847. *Jonsf. Dendr.* 356. Caranna seu Caragna, *Geoff. Tract.* 356. Tlahueliloca Quahuil, i. e. Arbor insanæ, Caragna nuncupata, *Hern.* **The Caranna-tree.** In Nova Hispania crescit. *Usu.* Resina, substantia concreta, laxa, dum recens tenax, picis instar ductilis, inveterata, dura, friabilis, foris ex cinereo nigricans, intus piceæ coloris, saporis resinosi, viscosi, amaricantis, odoris dum accenditur fragrantis. *Vires.* Calfacit & siccatur, viribusque pollet iisdem, quibus Tacamahaca, quæ tamen operando citior & efficacior est, præcipuè in tumoribus, omnique generis doloribus; maximè juncturarum tumores inveteratos dissolvit, defluxiones frigidas aut mixtas in oculos & alias partes sistit & reprimat, nervorum ac cerebri dolores sedat, vulnera recentia, præsertim nervorum & juncturarum sola sanat, *Schrod.*

Arbores

Arbores quædam bacciferae, nobis autem incognitæ.

XXXI. De Santalo albo & citrino.

NOtæ sunt, Folia pinnata, flores ex cæruleo nigricantes, fructus cerasi magnitudine, per maturitatem niger.

Santalum album & citrinum *Offic.* ex una & eadem arbore producitur, cujus pars corticalis Santalum album dicitur; medullaris, Citrinum, ut à multis affirmatur. Scribit verò *Garcias*, inter utriusque Santali arbores tantam esse affinitatem, ut album à citrino discerni non possit, ni fortè ab ipsis incolis, qui eas mercatoribus vendunt.

A. 1. Santalum citrinum, *Offic. Park. Theat.* 1604. *J. B. i.* 486. *Chab.* 36. *Ind. Med. civ. Mont. Exot.* 8. *Raii Hist.* ii. 1804. Santalum pallidum, *C. B. Pin.* 392. *Jons. Dendr.* 455. *Ger.* 1389. *Emac.* 1586. *Pellow Sanders.* *Usu.* Cor seu medulla solida, colore citrina, saporis subamari, aromatici, odoris fragrantis & grati.

A. 2. Santalum album, *Offic. Ger.* 1389. *Emac.* 1586. *Park. Theat.* 1605. *J. B. i.* 486. *Chab.* 36. *C. B. Pin.* 392. *Jons. Dendr.* 455. *Raii Hist.* ii. 1804. *Ind. Med. civ. Mont. Exot.* 8. *White Sanders.* *Usu.* Lignum, quod durum, solidum, ponderosum, pallidum, odoris & saporis præcedentis.

Utraque ex India Orientali ad nos transportantur. *Vires.* Refrigerant, siccant, aperiunt, Hepatica sunt ac cardiaca. *Usus præcip.* in Lipothymia, Palpitatione cordis, obstructione Hepatis, &c. *Extrinfecus* in Catarrhis, Cephalalgia, Vomitu, &c. *Schrod.*

XXXII. De Myrrha.

ARbor ex qua Myrrha elicetur baccifera est, ex quorundam sententia, ergo hoc in loco eam disposuimus.

A. 1. Myrrha, *Offic. C. B. Pin.* 501. *Jons. Dendr.* 350. *J. B. i.* 311. *Park. Theat.* 1593. *Chab.* 74. *Raii Hist.* ii. 1841. *Ind. Med. lxxviii.* *Mont. Exot.* 11. Myrrha Troglodytica *Officin.* *Geoff. Traj.* 361. *Myrrhe.* Substantia est resi-

nosa, arida, dura, ex flavo ferruginea nitens, & in glebas compacta, unguibus subinde pallidis permixta, saporis subacris, amari, & aromatici, odoris fragrantis. Laudatur friabilis, levis, undique concolor, amara, acris & odorata. *Vires.* Calfacit & siccant, aperit, subastringit, attenuat, maturat, discutit, putredini resistit. *Usus præcip.* in Uteri obstructione, sætu expellendo, in pulmonum & intestinorum mucilagine, ac inde nata Rucedine, Tussi, & Angina, Pleuritide, Colica, Lumbricis, &c. *Extrinfecus* prodest in Gangrena, tumoribus, vulneribus, &c. *Schrod.*

A. 2. Staete, *Offic. J. B. i.* 315. *C. B. Pin.* 501. *Raii Hist.* ii. 1842. nihil aliud esse quam Myrrham liquidam testatur *Dioscorides*. Duplex autem ejus colligendi modus apud veteres occurrit. 1. Sponte ex arbore non vulnerata exsudat, ut vult *Plinius*. 2. Exprimitur è Myrrha cum modica aqua contusa, ut docet *Dioscorides*, quod confirmat *Cordus*. In *Officinis* nostris nunquam reperitur, quocirca de ea plura dicere supersedeo.

Myrrham *Officinarum* legitimam non esse suspicatur *Fuchsius*, quod notæ Myrrhæ apud *Dioscoridem* illi non convenient. *Brassavolus* alique Myrrham *Officinarum* pro Bdellio habuerunt, & revera tanta intercedit inter Bdellium & Myrrham similitudo, ut facile ab incautis, & minus expertis unum pro altero accipi possit. *Langius* & alii Benzoinum dictum omnes Myrrhæ electæ proprietates habere scribit. Plerique Myrrham *Officinarum* improbant, & pro genuina & optimæ notæ Myrrha non habendam statuunt. Verum *J. Bauhinus*, *Parkinsonus* alique in simplicibus medicamentis examinandis versati veram Myrrham ad nos afferri statuunt, quamvis sæpius adulteratam cum Gummi, & argumentis in contrarium allatis respondent, quos consule.

Duas arbores Lachrymiferas, aculeatas, depingit & describit eximius ille Botanicus *D. Leonardus Plukenetius* in *Phytograph. Tab.* 145. *Fig.* 2, & 3, quas consulat Lector.

S E C T I O O C T A V A.

De Arboribus Pomiferis.

Pomiferas Arbores voco, quæ fructum proferunt majorem, pericarpio donatum, polypyrenum, R. H. p. 1643.

Arbores Pomiferæ sunt fructu cortice crassiore testato, eoque vel

Molliore, fructu

Rotundiore per maturitatem aureo, foliis

Simplicibus, floribus pentapetalis, albis, odoratis: *Aurantia*.

Binis conjugatim, floribus tetrapetalis, incarnatis: *Cambogium*.

Ovali & oblongo, per maturitatem pallidior, succo acidior,

Major, cortice crassior: *Citrus*.

Minor, cortice tenuiore seu minus spisso, pulpa copiosior: *Limonium*.

Duriore, foliis singulis pediculis infidentibus

Binis, flosculis in umbellas dispositis, semine orbiculari compresso: *Lignum Colubrinum*.

Singulis, floribus speciosis, pentapetalis, flavis, nucleis oblongis: *Cacao*.

Arbores Pomiferæ fructu corticose molliore.

Fructum corticosum vocamus, qui non membrana tantum tenui pulpam ambiente, sed cortice crassiore, eo tamen molliore cingitur, R. H. p. 1654.

I. De Malo Citria, sive Medica, Limonia, & Aurantia.

Notæ sunt, Arbor fruticosa, foliis glabris, acuminatis, odoratis, semper virentibus; floribus calathoidibus, fructu corticose, semina utrinque acuminata, in carne humida continente.

A. 1. Malus Citria, Offic. Citrum, Malus Citria, *Commel. Plant. Usual.* 87. Malum Citrum, *Aldrov. Dendr.* 525. Citrum vulgare, *Tourn. Inst.* 621. *Elem. Bot.* 493. *Boerb. Ind. A. ii.* 420. Citreum, Malus Citria, Malus Medica, *Mont. Ind.* 40. Citreum Malum, *Ind. Med.* xxxvii. Malum Citreum vulgare, *Ferr. Hesp.* 61. Malus Citria vulgaris, *Jonsf. Dendr.* 10. Malus Citria sive Medica, *Raii Hist.* ii. 1654. Malus medica sive Citria, *Park. Theat.* 1506. Malus Citria, *J. B. i.* 94. Malus medica, *Ger.* 1278. *Emac.* 1462. *C. B. Pin.* 435. *Chab.* 4. **The Citron-tree.** In Italia & Hispania colitur. *Usu.* Fructus, cortex, & semen. *Vires.* Citrium Malum (cum cortice ac carne) alexipharmacum putatur ejuslibet veneni, resistit putredini, morbisque malignis, humbricos fugat, diaphoreticum est. Cortex calfacit, & siccatur. Caro seu pulpa refrigerat, & humectat; & hinc Succus expressus. Semen calfacit, & siccatur, attenuat, digerit, abstergit, Lumbricos fugat, *Schrod.*

A. 2. Malus Limonia, Offic. *Ger.* 1278. *Emac.* 1462. *Park. Theat.* 1507. *Raii Hist.* ii. 1656. *J. B. i.* 96. *Chab.* 4. Malus Limonia acida, *C. B. Pin.* 436. Limonia vulgaris domestica, *Jonsf. Dendr.* 13. Limon, *Aldrov. Dendr.* 491. Limon, Malus limonia, *Mont. Ind.* 46. Limon vulgaris, *Ferr. Hesp.* 193. *Tourn. Inst.* 621. *Elem. Bot.* 494. *Boerb. Ind. A. ii.* 240. **The Lemon-tree.** In Italia & Hispania crescit. *Usu.* Fructus seu mala, cortices malorum, semen. *Vires.* Citrii mali virtutes æmulantur, nisi quod magis acidiuscula sunt, ita & magis refrigerantia, & siccantia. Usus præcip. in febribus, aliisque morbis calidis, in calculo, & similibus. *Schrod.*

A. 3. Malus Aurantia, Offic. *Ger.* 1279. *Emac.* 1463. *Raii Hist.* ii. 1658. Malus Aurantia vulgaris, *Parkinsf. Theat.* 1508. Malus Arantia major, *C. B. Pin.* 436. Aurantium, Mala Arantia, *Mont. Ind.* 37. Arantia Malus *C. B. i.* 97. *Chab.* 5. Aurantium vulgare, *Ferr. Hesp.* 377. *Tourn. Inst.* 620. *Elem. Bot.* 493. *Boerb. Ind. A.* 239. Mala Aurantia, *Aldrov. Dendr.* 489. Malus Aurantia vulgaris major, *Jonsf. Dendr.* 22. **The Orange-tree.** In Hispania, Lusitania, &c. succrescit. *Usu.* Folia, flores, fructus, seu mala, cortices malorum, & semen. *Vires.* Aquæ destillata ex floribus, quam *Nephem* vocant, non tantum ad delicias, sed contra pestem, & morbos contagiosos utilem, & cordi amicam, quæ & sudores movet, *R. H.* p. 1659. Folia cum floribus viribus

viribus conveniunt. Fructus easdem virtutes habere putantur, quas Citria mala, imbecilliores tamen: Cortices calidiores sunt, ususque vulgaris in torminibus ventris, colicisque à flatu subortis, inque dysuria corrigenda, *Schrod.* Scorbuto sanando efficacissima esse perhibentur, *R. H.*

II. De Cambogio.

NOtæ sunt, Folia conjugatim bina, flores tetrapetali in summis serculis, fructus malo aureo æmulus.

A. Cambogium, *Offic. Commel. Flor. Mal.* 66. Carcapuli, *Park. Theat.* 1635. *J. B. i.* 105. *Chab. 5. C. B. Pin.* 437. *Raii Hist. ii.* 1661. Carcapuli Malabarensium, *Jonsf. Dendr.* 26. Carcapuli Acoftæ fructu, Malo aureo simili, *Pluk. Almag.* 81. Arbor Indica, quæ Gummi guttæ fundit, fructu acido, sulcato, Mali magnitudine, *Commel. Flor. Mal.* 66. Coddam-Pulli seu Otapulli, *Hort. Mal. i.* 41. *Tab. 24.* Carcapuli, *Linscot. Ind. Orient. Part. iv.* Arbor Indica Gummi Guttam fundens, fructu dulci rotundo, Cerasi magnitudine, Kannawakoraka, Kapnadjicoraka, Gohkathu, Ghoraka Cingh. *Herm. Mus. Zeylan.* 26.

Perperam confundit *Baubinus* Carcapuli Acoftæ, & Carcapuli *Linscot.* quod manifesto liquebit (scribit *D. Syen* in notis suis ad *Hort. Mal.*) si quis utriusque descriptionem examinet. Binæ hæ arbores ex trunco inciso Gummi Gutta Gamba, Gutta Germanidra, & Gutta Jemou dictæ, fundunt; præstat autem illud, quod ex posteriori, ut sentit *Hermanus*. Substantia est gummosa, & resinosa, indurata, flava, aut aurei coloris, saporis acris, nauseosi. *Vires.* Expurgat per superiora, & inferiora, præcipue humores serosos, & aquosos, tum quoque omnem saburram vitiosorum humorum ex toto corpore educit. Hinc usus ejus creber est in hydrope, scabie, pruritu, & simil. *Schrod.*

De generatione hujus gummi multæ sunt opinioniones: Alii enim naturalem esse aiunt; alii vero factitium; quidam ad *Esulam* referunt; *Bontius* ad *Esulæ* affinem plantam Indicam; alii ad flores *Ricini* Indici; colorem vero ex *Curcuma* advenire; alii autem à *Tithymalo*, & *Scammonio* derivare conantur.

Nobis verò Succus est concretus ex arboribus supracitatis. Confundi autem non debet (inquit *De Syen* in Annotationibus suis ad *Hortum Malabaricum*, Tom. 1.) gummi Gutta hic descriptum cum vulgari, quod ab *Esulæ* Indicæ affini planta colligi testatur *Jacobus Bontius* in *Historia* sua *Naturali*

& *Medica Indicæ Orientalis*, lib. 6. cap. 57. & ab Indis vocari *Lonam Cambodia*, quod in Cambodia, vicina regno Indicæ provincia frequenter proveniat.

III. De Ligno Colubrino, & Nuce Vomica.

Foliis binis ex nodis oriundis, floribus parvis in umbellam dispositis, fructu corticofo, semine plano, compresso, à reliquis differt.

A. 1. Nux Vomica, *Offic. Ger.* 1362. *Emac.* 1546. *Park. Theat.* 1631. *Raii Hist. ii.* 1814. Nux Vomica, Nux Metella, *Mont. Exot.* 10. Nux Vomica in Officinis, *C. B. Pin.* 511. Nux Vomica Officinarum, *Jonsf. Dendr.* 155. *Chab. 25.* Nux Vomica vulgò Officinarum, compressa, hirsuta, *J. B. i.* 339. Nux Vomica major & Officinarum, *Parad. Bat. Prod.* 357. Caniram, *Hort. Mal. i.* 67. *Tab. 37.* Malus Malabarica fructu corticofo, amaricante, semine plano compresso *D. Syen. Raii Hist. ii.* 1661. Solanum arboreum Indicum maximum, foliis Oenoplæ, sive Napectæ majoribus, fructu rotundo, duro, rubro, semine orbiculari compresso maximis; Nuces Vomicae & Lignum colubrinum Officinarum ferens, *Breyn. Prod. ii.* 92. *Commel. Flor. Mal.* 249. Malus Indica venenata amara nucleis argenteis compressis orbiculatis; Ghodhakadura; Nux Vomica Officinarum, *Herm. Mus. Zeylan.* 41. *Blomick Puts.* In Malabar oritur. *Usp.* Semina orbiculata, compressa, cornea duritia, colore cinereo, foris parum lanuginoso, saporis amari. *Vires.* Narcotica est, virulenta, & Opio deterior. Canes, feles, corvos, &c. cum cibo exhibita interimit, vomitumque ciet.

Ex observatis (inquit *De Heide* in *Centuria Observationum Medicarum*, *Obs.* 50. p. 116.) patere putem hanc nucem virulentam potissimum inficere fluidum cerebrum nervosque irrigans: hinc enim inquietudo, rigor, convulsiones, horror, tremor, & respiratio inordinata facile derivantur.

A. 2. Lignum Colubrinum, *Offic.* Nux Vomica minor Moluccana, Lignum Colubrinum Officinarum, *Parad. Bat. Prod.* 357. Nux Vomica altera, *Raii Dendr.* 117. Radix Colubrina, Lignum Colubrinum, *Mont. Exot.* 7. Solanum arboreum Indicum, foliis Napectæ majoribus magnis mucronatis, fructu rotundo, duro, spadiceo-nigrescente, semine orbiculari compresso, maximis, *Breyn. Prod. ii.* 93. *Commel. Flor. Mal.* 249. Fructus orbicularis peregrinus cum granis Nucis Vomicae similibus, *J. B. i.* 341. Modira-Caniram,

niram, *Hort. Mal.* viii. 47. *Tab.* 24. An Clematis Indica foliis Persicæ, fructu Periclymeni, *C. B?* Lignum Colubrinum primum Garciae, *Park. C. B?* **Snake-wood.** In Insula Zeylanica & Timorensi succrescit. *Ufu.* Radix lignosa, brachii crassitie, sub cortice ferrugineo, maculis cinereis notato, includens materiam solidam, ponderosam, saporis acris & amarissimi, odoris nullius. Eligendum amarum, non cariosum, grave. *Vires.* Calidum est, & siccum, abstergit, moribus serpentum aliisque venenis medetur. Bilem ac mucilaginem per alvum, nonnunquam etiam per vomitum educit; unde usus præcip. est in febribus intermittentibus tertiana ac quartana: Lumbricos necat ac fugat. Extrinsecus maculas cutis abstergit, *Schrod.*

Ex Observationibus autem Antonii de Heide, *Obs.* 53. p. 121. Vi virulentâ, soporosa, ac maligna, hoc Lignum præditum est; hinc non tutum esse affirmo internè exhiberi. Ad Febrem quotidianam sedandam (inquit) Ligni Colubri pulverem assumpsit Tornator quidam circa vesperam, subsequente nocte satis bene habuit, sed mane surgere vel corpus movere satagens, sentiebat tremorem in membris. Eiusdem ligni semi-drachma assumpta à muliere cachectica præter tremorem excitavit & stuporem, ita ut ægra nullius rei curam haberet, nesciens, ut mihi retulit, se esse in mundo vel vivere. Retulit mihi illustris domina famulum suum ab assumpto hoc ligno per aliquot dies instar fatui extitisse.

A. 3. Faba Sti. Ignatii, *Offic.* Nux Pepita seu Faba Sancti Ignatii, *Act. Philosoph.* Lond. N° 249. p. 44. Igasur, seu Nux Vomica legitima Serapionis, *ejusd.* 88. Fig. 4, 5, 6. Igasur, seu Nux Vomica legitima Serapionis Camelli, Faba Sti. Ignatii vulgo, *Raii Dendr.* 118. Cucurbitifera Malabathri foliis scandens Catalongay, & Contara Philippinis Orientalibus dicta, cujus Nuclei Pepitas de Byfayas aut Catbalogan, & Fabæ Sti. Ignatii ab Hispanis, Igasur & Mananaog, i. e. Victoriosi, Insulanis nuncupati, *Pl. Mant.* 60. **St. Ignatius's Bean.** Ex India Orientali transportatur. *Ufu.* Semina oblonga, avellanæ Nuci cum putamine paria, aut etiam paulo majora, nodosa, durissima, diaphana, & quasi cornea substantia, saporis intensius amari, coloris autem inter album & glaucum. *Vires.* Veneno resistit, febres quartanas curat, urinam & menses provocat; vertiginem inducit, & vomitiones ciet.

IV. De Cacao.

Arbor est procera, cortice glabra, foliis longis, glabris, & acuminatis, floribus magnis, pentapetalis, flavis, fructu magno.

Cacao, *Offic.* Ger. 1364. Emac. 1550. *Raii Hist.* ii. 1670. *Cat. Jam.* 134. *Hist.* ii. 15. *Ind. Med.* xxiv. *Mont. Exot.* 9. Cacao sive Cacavate, *Park. Theat.* 1642. Cacao America sive Avellana Mexicana, *J. B. i.* 291. Amygdalis similis Guatimalensis, *C. B. Pin.* 442. Arbor Cacavera, *Pis. Mant. A.* 197. Cacava Quahvitl sive Arbor Cacari Cacavifera, *Hern.* 79. Cacava seu Arbor Cacai, *Nieremberg.* seu Arbor Cariferæ, Mexicanorum, *Jons. Dendr.* 124. Cacava Quahvitl, sive Arbor Cacai, *Nieremb.* 344. Arbor Cariferæ, *Camel. Syllab.* Cacao America, seu Avellana Mexicana, Cacavata quorundam, *Chab.* 19. Cacao fructus, *Calceol. Mus.* 606. *Worm.* 191. Arbor cacavifera Americana, cujus fructus folliculo inclusus Amygdalorum speciem refert, *Pluk. Almag.* 40. *Phytog.* 268. f. 3. **The Cacao-tree.** In Insula Cuba, Jamaica, &c. colitur. *Ufu.* Nuclei Amygdalis similes, & magnitudine, & forma, & consistentia, sed paulo tumidiore, saporis subpinguis, oleosi, & subamari, colore obscurius rubente, odoris nullius. Electione tamen utendum, nec esitandas mucidas, cariosas, aut ullo modo corruptas seu vitiosas; verum integras, pingues, bene asservatas & sapidas. *Vires.* Amygdalarum & Pistaceorum virtutes æmulantur; vim autem habent nutriendi adeo potentem, ut multis carnibus, aliisque alimentis anteferantur. Ex Nucleis vel per se, vel cum Saccharo solo, vel cum aliis fructibus, aut aromatis mixtis, conficitur illa Massa seu Confecta Chocolata dicta. Simplicia alimententaria & aromatica, quæ Chocolatæ compositionem ingrediuntur, hæc recensent *Hernandez, Piso, & Hughesius*, à nobis in hoc opere descripta. 1. Atolli, i. e. Mayzii seu Frumenti Indici farina. 2. Achiotæ, *Hern. Urucu, Pis.* 3. Chilli, i. e. Capficum. 4. Macaxochitl, *Hern.* 5. Tliloxochitl, *Hern.* i. e. *Vaynillus.* 6. Xochinacatlis, seu Flos auriculæ, *Hern.* *Oregivella*, *Clus. Oreguelas*, *Hughes.* 7. Xocoxochitl seu Piper Tavaſci, *Hern.* Vid. D. Stubbes *Traſtatum Anglicum de potu Chocolate dicto.* Item D. Du Tour's *Librum Gallicum de Chocolate*, & *Traſtatum Anglicè conſcriptum.*

SECTIONONA.

De Arboribus fructu per maturitatem sicco.

Arbores & frutices fructu per maturitatem sicco sunt vel

Nuciferae, foliis pinnatis, nuce majore, oblonga, dura, tegumento exteriori scabro, testam undique obducente: *Pistacia*.

Bacciferae,

Erectae, foliis

Perpetuis seu sempervirentibus,

Majoribus & latioribus suaveolentibus, in igne crepitantibus, baccis nigris nucleis intus geminum planum claudentibus: *Laurus*.

Minoribus, baccis etiam nigris; nucleum intus geminum sulcatum, saporis amaricantis, claudentibus: *Coffea*, *Frutex*.

Deciduis, latis, mucronibus acutis, floribus pentapetalis, suaveolentibus, ligulis foliaceis, oblongis, communi pediculo adnascens; fructu rotundo, parvo, monococco: *Tilia*.

Scandentes, foliis nervosis, subrotundis, acuminatis, flosculis monopetalis, tripartitis, racematim digestis, fructu rotundo, monopyreno, aromatico: *Piper Rotundum*.

Polycoccae; hae sunt vel foliis

Simplicibus, graveolentibus, sempervirentibus, fructu tricuspide & tricapsulari, singulis cellulis binis seminibus nigris, splendentibus, repletis: *Buxus*.

Pinnatis pari numero, ligno solido & denso, resinoso, fructu etiam

Dicocco, flore tetrapetalo: *Guajacum*.

Tetracocco, flore pentapetalo, caeruleo: *Lignum Sanctum*.

Vasculis membranulis alatis; seu folliculis singulis singula semina claudentibus.

a Subrotundis, primo vere ante folia erumpentibus, & semine perfecto, brevi deciditibus, arbore grandi & procera, folio simplici, lato, non laciniato: *Ulmus*.

Oblongis, semine extremum inferius seu quod ad pediculum est occupante, non ante autumnum maturo, foliis arboris pinnatis: *Fraxinus*.

Lanigeræ, seminibus vasculis inclusis, multis simul confertis racematim in summis ramis, foliis Cupressi: *Tamarix*.

Polypermæ, seu vasculo subrotundo, semina multa parva continente, in imo flore occultato, foliis parvis & angustis sempervirentibus: *Erica*.

I. De Staphylodendro.

NOTÆ sunt, Flores racemosi, pentapetali; fructus vesicula in duos aut tres loculos divisa, nuces continentes, calvaria figurâ, R. Meth. A. p. 157.

A. Staphylodendron, Offic. J. B. i. 247. Chab. 18. Raii Hist. ii. 1691. Synop. iii. 468. Tourn. Inst. 616. Elem. Bot. 489. Boerh. Ind. A. ii. 235. Rupp. Flor. Jen. 98. Merc. Bot. ii. 34. Phyt. Brit. 119. Staphylodendron, Pistachia sylvestris, Mont. Ind. 53. Staphylodendron sylvestre & vulgare, Herm. Cat. Hort. Lugd. Bat. 582. Pistachia sylvestris, C. B. Pin. 401. Jons. Dendr. 128. Nux Vesicaria, Ger. 1249. Emac. 1437. Park. Theat. 1417. Mer. Pin. 83. The Bladder-Nut-tree. In sepibus nunquam reperitur. Maio floret. Autumno nucleos maturat. Usu. Nuclei. Vires. Cum Pistachia viribus à quibusdam convenire creditur.

II. De Lauro.

NOTÆ, Arbor est baccifera, foliis sempervirentibus, majoribus & latioribus, in igne crepitantibus, baccis nigris, nucleum intus geminum claudentibus, R. Meth. p. 34.

A. i. Laurus, Offic. Ger. Emac. 1407. Park. Parad. 598. J. B. i. 405. Raii Hist. ii. 1688. Chab. 31. Laurus vulgaris, C. B. Pin. 460. Tourn. Inst. 597. Elem. Bot. 470. Boerh. Ind. A. ii. 216. Laurus minor, Park. Theat. 1488. Laurus domestica tenuifolia, Jons. Dendr. 229.

U u

Laurus

Laurus mas & foemina, Ger. 1222. **The Common Bay-tree**. In hortis colitur. Martio & Aprili floret. *Ufu*. Folia, & baccæ oblongæ, rotundæ, nigricantes, sub pellicula tenui includentes nucleum geminum nigricantem, saporis acris, amari, aromatici, oleosi, odoris non ingrati. *Vires*. Calfaciunt, & siccant, emolliunt, resolvunt. *Ufus præcip.* baccarum in mensibus & urinis ciendis, in affectibus nervorum, paralyti, in colica, in dolore post partum, in cruditatibus ventriculi. Extrinsecus conferunt folia ad ictus vesparum, molliunt tumores, promovent menses, leniunt dolores, odontalgiamque mitigant, *Schrod.*

A. 2. *Laurus latifolia*, *Offic.* *Laurus latifolia* platytera Dioscoridis, C. B. Pin. 460. *Chomel.* 393. *Tourn. Inst.* 597. *Elem. Bot.* 470. *Boerb. Ind. A. ii.* 215. *Raii Hist.* ii. 1690. *Laurus* major five latifolia, *Park. Theat.* 1488. *Laurus latifolia Bætica*, *Hort. Amst.* 189. **The broader leaved Bay-tree**. In Hispania. *Ufu*. Folia. *Vires*. Cum vulgari viribus convenit.

III. De Tilia.

Ligulis foliaceis oblongis, communi flosculorum pediculo adnascens; floribus pentapetalis, fructu rotundo, parvo, monococco; cortice lente & ad funes texendos habili, ab aliis arboribus haud diffculter distinguitur, R. Synop. p. 233.

A. 1. *Tilia*, *Offic.* *Chab.* 59. *Tilia foemina*, Ger. 1298. *Emac.* 1483. *Mer. Pin.* 118. *Merc. Bot.* ii. 34. *Phyt. Brit.* 121. *Tilia foemina* major, *Park. Theat.* 1407. *Tilia foemina* folio majore, C. B. Pin. 426. *Tourn. Inst.* 611. *Elem. Bot.* 484. *Boerb. Ind. A. ii.* 230. *Rupp. Flor. Jen.* 80. *Buxb.* 319. *Jansf. Dendr.* 211. *Tilia vulgaris platyphyllos*, J. B. i. 133. *Raii Hist.* ii. 1694. *Synop.* iii. 473. *Dill. Cat. Giff.* 86. **The Lime-tree**. In arcis & compitis. Junio floret. *Ufu*. Folia & flores. *Vires*. Folia siccant, & repellunt, urinam ac menses cient. Flores calfaciunt, & siccant, partium sunt tenuium, discutiant, cephalici sunt. *Ufus præcip.* in epilepsia, apoplexia, vertigine, *Schrod.*

A. 2. *Tilia*, *Offic.* *Ind. Med.* cxvii. *Tilia foemina* folio minore, C. B. Pin. 426. *Tourn. Inst.* 611. *Elem. Bot.* 484. *Boerb. Ind. A. ii.* 230. *Jansf. Dendr.* 212. *Tilia* folio minore, J. B. i. 137. *Raii Hist.* ii. 1695. *Synop.* iii. 473. *Dill. Cat. Giff.* 115. *Rupp. Flor. Jen.* 80. *Buxb.* 319. *Tilia sylvestris*, *Merc. Bot.* ii.

34. *Phyt. Brit.* 121. *Tilia Offic.* five secunda *Pseudopiperifera*, *Hoffm. Cat. Altorff.* **The Smaller Lime-tree, Bait, or Pepper-tree**. In sylvis, & sepibus. *Ufu*. Flores. *Vires* eadem habet cum precedenti.

IV. De Cotino.

Notæ sunt, Semina compressa, rubentia, lentiusculis æqualia, obiter disposita in cymis tenuissimorum, sed rigidorum filamentorum, late diffusis, pilis plumatim obsitis, quæ ad summos ramulos oriuntur, R. Meth. A. p. 158.

A. *Cotinus*, *Offic.* *Rupp. Flor. Jen.* 80. *Cotinus Matthioli*, C. B. Pin. 415. *Cotinus coriaria*, *Jansf. Dendr.* 293. *Elem. Bot.* 483. *Tourn. Inst.* 610. *Boerb. Ind. A. ii.* 228. *Coccigria*, *Cotinus coriaria* nonnullis dicta, *Chab.* 37. *Coccigria*, five *Cotinus putata*, J. B. i. 494. *Raii Hist.* ii. 1696. *Coggygia Theophrasti*, vel *Cotinus coriaria Plinii*, Ger. 1293. *Emac.* 1476. *Cotinus coriaria*, *Park. Theat.* 1451. **Venice or Red Sumach**. In Italia reperitur. Maio floret. Augusto fructus maturefcit. *Ufu*. Fructus. *Vires*. Siccat, & alstringit; insigniter faucium & genitalium ulcera sanat; fluxus alvi mensesque sistit.

V. De Pipere Rotundo.

Notæ, Planta est sarmentosa, volubilis, foliis subrotundis, acuminatis, nervosis, flosculis monopetalis, tripartitis, fructu rotundo, racemoso.

A. 1. *Piper nigrum*, *Offic.* Ger. 1355. *Emac.* 1538. *Park. Theat.* 1603. J. B. ii. 181. *Piper nigrum*, *Melanopiper*, *Mont. Exot.* 9. *Piper nigrum Clusii*, *Chab.* 125. *Piper rotundum nigrum*, C. B. Pin. 411. *Raii Hist.* ii. 1341. *Pluk. Almag.* 297. *Phytog.* cccxxxvii. f. 1. *Commiel. Flor. Mal.* 215. *Piper rotundum*, *Hern.* 163. *Lada*, aliis *Molanga* five *Piper aromaticum*, *Pis. Mant. A.* 492. *Piper rotundum* ex *Malabara* foliis latis quinque nerviis albicantibus, *Herm. Mus. Zeylan.* 32. *Molago-Codi*, *Hort. Mal.* vii. 23. *Tab. 12.* **Black Pepper**. In Java, Malabar, &c. colitur. *Ufu*. Fructus seu grana rotunda Vicie magnitudine, globosa, nigricantia, & rugosa, saporis acris & fervidi, aromatici, odoris fragrantis. *Vires*. Cum *Pipere albo* viribus convenit. N. B. *Javenfes* & *Amstelodamenfes* immittunt *Piper nigrum* in aquam, ut decortetur,

tur, & tum involvunt in Creta, ut fiat *Piper album* factitium.

A. 2. *Piper album*, *Offic. Ger.* 1355. *Emac.* 1538. *Park. Theat.* 1603. *J. B.* ii. 181. *Piper* rotundum album, *C. B. Pin.* 411. *Raii Hist.* ii. 1342. *Pluk. Almag.* 297. *Piper album*, *Leucopiper*, *Mont. Exot.* 9. **White Pepper.** Cum priore convenit. *Usu.* Fructus seu grana, albida, *Piperi* nigro similia, minusque rugosa. *Vires.* Calfacit & siccatur, incidit, attenuat, aperit, resolvit. *Usus* præcip. in frigidity ac cruditate ventriculi, Colicis doloribus, in visus imbecillitate. Extrinsecus in apophlegmatismis, gargarismis sternutatoriis usurpatur; sedat odontalgiam, nervorum affectus frigidos juvat, *Schrod.*

VI. De Spiræa.

Notæ sunt, *Flos* pentapetalos; fructus è pluribus siliquis seu vaginis compositus, quarum unaquæque semina aliquot compressa continet, *R. Meth.* A. p. 158.

A. *Spiræa*, *Offic. Jonsf. Dendr.* 446. *Raii Hist.* ii. 1699. *Spiræa* Theophrasti Clusio, *Ger. Emac.* 1601. *Spiræa* Theophrasti fortè Clusio, *J. B.* i. 559. *Chab.* 44. *Park. Theat.* 1437. *Spiræa* Salicis folio, *Tourn. Inst.* 618. *Elem. Bot.* 490. *Boerb. Ind.* A. ii. 238. *Rupp. Flor. Jen.* 103. Frutex spicatus foliis Salicis serratis, *C. B. Pin.* 475. **Spiked Willow.** In hortis colitur. Julio floret. Augusto Semen maturatur. *Usu.* Semen. *Vires.* Astringentem facultatem habet.

VII. De Guajaco.

Notæ sunt, *Lignum* solidum, densum, ponderosum, & resinofum, folia pinnata, pari numero.

A. 1. *Guajacum*, *Offic. Ger. Emac.* 1611. *Raii Hist.* ii. 1685. *Guajacum* Officinatum, *Parad. Bat. Prod.* 338. *Guajacum*, *Lignum Vitæ*, *Rand. Ind.* 41. *Guajacum* sive *Lignum sanctum*, *Park. Theat.* 1586. *Mont. Exot.* 7. *Guajacum* Americanum primum, fructu *Aceris*, sive legitimum, *Breyn. Prod.* i. 31. *Mentz. Pug.* *Guajacum* Jamaicense *Lentisci* subrotundis foliis latè virentibus, flore albo, *Pluk. Almag.* 180. *Phytog.* xxxv. Fig. 3. *Guajacum* magna matrice, *C. B. Pin.* 448. *Jonsf. Dendr.* 425. *Guayacan*, *Hern.* 63. *Guajacum* præstantissimum, *Lact.* 323. *Guajacum* foliis *Ceratonie*, *Aceris* seu *Bur-*

sæ pastoris fructu, flore cæruleo, *Breyn. Prod.* ii. 54. Fructus *Guajaci* putatus & folia, *J. B.* i. 499. *Guajaci* ramus, *Guajacum*: *Lignum Indicum*, *Chab.* 38. *Pruno* vel *Euonymo* affinis arbor, folio alato, buxo subrotundo, flore pentapetalo, cæruleo, racemoso, fructu *Aceris* cordato, cujus cortex luteum corrugatus, semen unicum majusculum nigricans, nullo officulo tectum operit, *Cat. Jam.* 186. *Hist.* ii. 133. *Lignum Vitæ* vulgò. **Guajacum, or Dock-wood.** In Hispaniola, Jamaica, & alibi crescit. *Usu.* Cortex lignosus, tenuis, nonnihil resinofus, & quasi ex plurimis lamellis tenuissimis conflatus; extus ex cinereo nigricans, intus pallidus, saporis acris, amaricantis, odoris aromatici. *Lignum* solidum, densum, resinofum, nigricans, saporis acuti, amaricantis & aromatici, odore fragrantis. *Gummi* seu *Resina* arida, friabilis, pellucida, ex nigricante, sapore acri, odore grato. Frequenter adulteratur cum succo venenato *Pomi Manchinelli*. *Vires.* *Lignum* calfacit & siccatur, sudorem, ac urinam largiter promovet, adeoque sanguinem mundificat, putredini resistit. *Usus* præcipui in Arthritide, Hydrope, Catarrhis, aliisque morbis à Phlegmate, tartareave mucilagine, aut flatibus oriundis: peculiariter ac specificè curat *Luem Veneream*, *Schrod.* *Gummi* calidius est quam *Lignum*, & in omnibus ejus vires obtinet. *Luem veneream* curat. Cortex minus calidus est quam *lignum*, ejusque viribus pollet.

A. 2. *Lignum Sanctum*, *Offic. Terrant. in Not. Hern.* 63. *Commel. Plant. Usu.* 91. *Guajacum* propemodum sine matrice, *C. B. Pin.* 448. *Raii Hist.* ii. 1686. *Guajacum* Americanum alterum, fructu *Euonymi*, *Breyn. Prod.* i. 31. *Guajacum* foliis *Lentisci*, *Breyn. Prod.* ii. 54. *Jonsf. Dendr.* 426. *Guajaci* altera species *Monardi*, *Ger. Emac.* 1611. *Palum Sanctum* *Indiæ Occiduae*, *Park. Theat.* 1587. *Hoaxacan* sive *Lignum Sanctum*, *Hern.* *Jasminum* vulgò *Americanum*, at rectius *Euonymo* affinis *Occidentalis* alatis *Rusci* foliis nucifera, cortice ad genicula fungoso, *Pluk. Phytog.* xciv. **Holy-wood.** In America etiam oritur. *Usu.* *Lignum* solidum, densum, odoratum, *Guajaci* ligno albidius, saporis & odoris ejusdem. *Vires.* Ut in externa facie, ita & viribus cum præcedente convenit.

VIII. De Acere.

Cujus notæ, Folia laciniata aut angulosa; semina bina juncta, vasculis duris, membranis extantibus alatis inclusa, R. Meth. A. p. 157.

A. 1. Acer majus, Offic. Ger. 1299. Emac. 1484. Mer. Pin. 1. Raii Synop. iii. 470. Acer majus, multis falso Platanus, J. B. i. 168. Raii Hist. ii. 1701. Acer majus, quibusdam Platanus dictum, Chab. 61. Acer majus latifolium, Sycomorus falso dictum, Park. Theat. 1425. Acer montanum candidum, C. B. Pin. 430. Tourn. Inst. 615. Elem. Bot. 488. Boerb. Ind. A. ii. 234. Dill. Cat. Giff. 72. Rupp. Flor. Jen. 129. Buxb. 3. Acer montanum candidum, aliis Platanus, Jonsf. Dendr. 131. Acer majus sive Platanus Scotica Cardini, Merc. Bot. i. 16. Phyt. Brit. 2. **The Great Maple.** In Cœmeteriis & ambulacris. Maio floret. Fructus maturefcit Septembri. Ufu. Succus ex vulnerata arbore. Vires. Ad Scorbutum utilis esse creditur.

Veris initio cum germina novella turgescunt, hæc in trunco ramis aut radicibus vulnerata, dulcem & potulentum succum copiose effundit non secus ac Betula, Buxb. A quibusdam in potu usurpatur, Rupp.

Ex hujus Succo Saccharum præparabant Canadenses. Vide Aet. Philos. Lond. N° 171. p. 988.

A. 2. Acer, Offic. Chab. 60. Acer, Opulus, Mont. Ind. 35. Acer minus, Ger. Emac. 1484. Raii Hist. ii. 1700. Synop. iii. 470. Mer. Pin. 2. Merc. Bot. ii. 16. Phyt. Brit. 2. Acer minus sive vulgare, Park. Theat. 1415. Acer campestre & minus, C. B. Pin. 431. Tourn. Inst. 615. Elem. Bot. 488. Boerb. Ind. A. ii. 234. Dill. Cat. Giff. 55. Rupp. Flor. Jen. 129. Buxb. 3. Acer campestre, aliis Opulus campestres veterum, Jonsf. Dendr. 132. Acer vulgare minori folio, J. B. i. 166. **The Maple.** In sepibus frequens. Maio floret. Ufu. Radix. Vires. Contusa è vino jecinoris doloribus utilissimè imponitur, Plin.

IX. De Fraxino.

NOtæ sunt, Cortex cinereus, folia pinnata bina adversa; folliculi membranacei oblongi, semine extremum inferius seu quod ad pediculum est occupante, non ante Autumnum maturo; flores staminei

congesti, ante folia erumpentes, & brevi evanescentes, R. Synop. p. 229.

A. 1. Fraxinus, Offic. Ger. 1289. Emac. 1472. Raii Synop. iii. 469. Mer. Pin. 39. Chab. 62. Fraxinus, Ornus, Mont. Ind. 43. Fraxinus vulgaris, Park. Theat. 1419. Merc. Bot. i. 36. Phyt. Brit. 43. Fraxinus vulgator, J. B. ii. 174. Raii Hist. ii. 1702. Fraxinus excelsior, C. B. Pin. 416. Tourn. Inst. 577. Elem. Bot. 448. Boerb. Ind. A. ii. 171. Dill. Cat. Giff. 59. Rupp. Flor. Jen. 269. Buxb. 117. Jonsf. Dendr. 290. **Common Ash-tree.** In sylvis & sepibus. Ufu. Cortex, Lignum, Folia, Semen Lingua avis dicta. Vires. Cortex siccat, attenuat, Splenis duritiem specificè emollit, diuretica est ac Lithontriptica, eaque non è postremis adhibetur in Febribus intermittentibus; sat sudores movet. Folia siccant validè, curantque ictus Serpentum. Semen calfacit, siccatur validè, conducit Hepaticis, Pleuriticis, Calculosis, Schrod.

Lignum Chirurgis supeditat vulnerarium (scribit Rupp.) vulgò Mund-Holk dictum, cujus collectio superstitionem redolet: hoc vero mihi certissimè constat, esse verum Lignum vulnerarium Chirurgorum; qui plura de eo velit consulat Willisi Pharmaceutice rational. Part. ii. p. 215. Edit. Geneven. Hoc lignum aliqui in Lue Venerea loco Ligni Sancti commendant, Rupp.

A. 2. Mannifera arbor, Offic. Fraxinus rotundior folio, C. B. Pin. 416. J. B. ii. 174. Chab. 62. Raii Hist. ii. 1703. Jonsf. Dendr. 291. Fraxinus, Tourn. Inst. 577. Elem. Bot. 448. Boerb. Ind. A. ii. 172. Alepensis, Herm. Cat. Hort. Lugd. Bat. 261. **The Round-leaved Ash.** In Calabria & Italia reperitur. Ufu. Succus condensatus Manna dictus est, Substantia grumosa, albicans, Sacchari instar, saporis subdulcis, pinguis. Eligenda est candida, recens, rufa enim & fusca inveterata est. Adulteratur cum Saccharo. Vires. Temperata est & caliditatem reclinans; Guttur, Asperam Arteriam, Thoracemque leniens, alvum blande movens, bilem, serosumque humores educens Schrod. Tuto exhibetur senibus, pueris, sœminis etiam prægnantibus & delicatis.

Manna multis Rei naturalis & medicæ Auctoribus pro Rore melleo habetur, qui noctu in arborum folia decidens, calore solis induratur: quibus cum consentire nequeo ob varias rationes. 1. Quia Rores mellei calore solis liquantur & evaporant, cum Manna eodem concrefcit potius, ac durior & candidior redditur. 2. Rores mellei in supina duntaxat

taxat foliorum parte concreti inveniuntur, cum Manna parte etiam prona trunci præcipue ramorum observatur. 3. Rores mellei denique in arbores duntaxat nudas in aprico fitas & aeri expositas defluunt, cum Manna, ut Calabri nonnulli eruditissimo illo viro D. Joanni Raio, cum in Italia peregrinaretur, affirmarunt, in arboribus de industria tectis, ut rori aditus non daretur, inventum fuerit; quod experimento proprio eidem confirmavit eruditissimus vir D. Thomas Cornelius, M. D. Neapolitanus Consentinus, Manna in ramis linteis circumvolutis à seipso sæpius collecta. Idem jamdudum ab Altomaro demonstratum est; efficacissimè autem à Pena & Lobelio, qui ramos magnos Fraxini præcisos cum in cellam vinariam recondi curassent, Mannam postero die in ipsis concretum invenerunt.

Mannam autem in Calabria singulis annis circa vel paulo ante caniculares dies & Sextiles pluvias colligunt; cum autem pluit, cessat fluere. Jam si quæretur, inquit doctissimus Raius, cur Fraxinus in Calabria Mannam fundat, in aliis regionibus non item; respondeo id evenire vel ratione temperiei cœli, vel conditionis soli, vel utriusque.

Observavit eruditissimus D. Tancredus Robinson, M. D. in Regno Neapolitano itinerans, multas cicadas fugere & depascere Fraxinum humiliorem, unde suspicatur Mannam facilius exstillare per aperta vulnera seu foramina ab hisce animalibus facta, sicut in India Orientali Lacca ex arboribus à formicis perforatis. Vide quoque Rupp. Flor. Jen. p. 269.

X. De Ulmo.

ULmo arbori proceræ folliculi seminales compressi, Atriplicis hortensis folliculorum æmuli, antequam folia erumpunt præcoci maturitate decedentes, & singula singuli semina continentes, pro characteristica sufficiunt, R. Synop. p. 229.

A. 1. Ulmus, Offic. J. B. i. 139. Chab. 59. Mont. Ind. 55. Dill. Cat. Giff. 45. Buxb. 340. Ulmus campestris, Jonsf. Dendr. 431. Ulmus vulgaris, Park. Theat. 1404. Ulmus campestris & Theophrasti, C. B. Pin. 426. Tourn. Inst. 601. Elem. Bot. 474. Boerb. Ind. A. ii. 220. Rupp. Flor. Jen. 226. Ulmus vulgarissimus folio lato, scabro, Ger. Emac. 1480. Raii Hist. ii. 1425. Synop. iii. 468. Mer. Pin. 126. Merc. Bot. i. 77. Ulmus vulgaris folio lato, scabro, Phyt. Brit. 131. Common Elm. In sepibus. Usu. Cortex, Folia, sed raro. Vires. Cortex glutinandi vim

habet, dolores Podagricos mulcet, Ischiadem mitigat, alvum purgat, pituitasque & aquas privatim trahit. Folia astringendi vim habent, Diosc.

A. 2. Ulmus montana, Offic. C. B. Pin. 426. Elem. Bot. 474. Ulmus montana, aliis latifolia, Jonsf. Dendr. 432. Ulmus latiore folio, Park. Theat. 1404. Ulmus folio latissimo, scabro, Ger. Emac. 1481. Raii Hist. ii. 1426. Synop. iii. 469. Tourn. Inst. 601. Boerb. Ind. A. ii. 220. Merc. Bot. i. 77. Phyt. Brit. 130. Mer. Pin. 126. Rupp. Flor. Jen. 266. Ulmus folio latissimo, Buxb. 340. The Mych Vase. In sepibus frequens. Usu. Cortex. Vires. Cum priore viribus convenit.

A. 3. Macer, Diosc. Theophr. Macer veterum, C. B. Pin. 408. Jonsf. Dendr. 161. Macer Græcorum, Park. Theat. Macer Dioscoridis & Græcorum, J. B. i. 262. Chab. 18. Ulmo affinis, vasculis membranaceis, & semine intus incluso composito, Raii Hist. ii. 1779. The Grecian Macer. Ex Barbaria advehitur. Usu. Cortex flavescens, crassus, gustu perquam adstringens. Vires. Contra cruentas excreationes, Dysenterias, & alvi fluxiones bibitur, Diosc.

XI. De Tamarice.

NOTæ ejus sunt, Folia Cupressi seu Ericæ vulgaris, flores spicati, multa semina lanugine involuta, simul conferta racematim in summis ramis, R. H. p. 1704.

A. 1. Tamariscus, Offic. Tamariscus, Myrica, Mont. Ind. 54. Tamariscus Narbonensis, Ger. 1194. Emac. 1378. Tourn. Inst. 661. Boerb. Ind. A. ii. 257. Tamariscus folio tenuiore, Park. Theat. 1479. Tamarix altera folio tenuiore, sive Gallica, C. B. Pin. 485. Tamarix major sive arborea Narbonensis, J. B. i. 351. Raii Hist. ii. 1704. Tamarix fruticosa folio tenuiore, seu Gallica, Jonsf. Dendr. 448. Myrica sive Tamarix, Chab. 75. Tamarisk. In hortis colitur, Maio & Junio floret. Usu. Cortex, Lignum, Summitates, Flores. Vires. Calfacit, & siccit, attenuat, aperit, abstergit, subastringit, diureticus est ac splenicus. Usus præcip. in obstructione ac tumore Lienis, in morbis ab atra bile ac sero oriundis, ut Scabie, Pruritu, in Ictero nigro, Profluvio albo mulierum, &c. Extrinsecus inprimis in Tinea capitis, &c. Schrod.

A. 2. Tamariscus Germanica, Offic. Tourn. Inst. 661. Mat. Med. 106. Boerb. Ind. A. ii. 257. Rupp. Flor. Jen. 95. Ger. 1194. Emac. 1378.

1378. Tamariscus folio latiore, *Park. Theat.*
1479. *Raii Hist.* ii. 1705. Tamarix fruticosa
folio crassiore, live Germanica, *C. B. Pin.* 485.
Jonsf. Dendr. 447. Tamarix Germanica five
minor fruticosa, *J. B. i.* 351. Tamarix minor
five fruticosa, *Chab.* 75. **German Tamarisk.**
In hortis. Junio floret. *Usu.* Cortex, &c. ut
in priore, quacum in viribus etiam convenit.

XII. De Paliuro.

Notæ sunt, Spinæ longæ acutissimæ; fructus pe-
tafoides, pulpâ intus fungosâ ossiculum durum
continens trispermum, hoc est, tribus conceptaculis
cum singulis in unoquoque seminibus donatum, *R.*
Meth. A. p. 158.

A. Paliurus, Offic. Ger. 1153. *Emac.* 1336.
Raii Hist. ii. 1708. *Ind. Med.* lxxxvii. *Chab.*
51. Paliurus, Rhamnus, *Mont. Ind.* 49. Pa-
liurus Dodonæi, *Herm. Cat. Hort. Lugd. Bat.* 471.
Tourn. Inst. 616. *Elem. Bot.* 489. *Boerb. Ind.*
A. ii. 236. *Rupp. Flor. Jen.* 109. Paliurus five
Rhamnus tertius Dioscoridis, *Park. Parad.* 607.
Paliurus Jujubinis foliis fructu petafoide, *Pluk.*
Almag. 275. Rhamnus five Paliurus folio Juj-
ubino, *J. B. i.* 35. Rhamnus folio subrotundo,
fructu compresso, *C. B. Pin.* 477. *Jonsf. Dendr.*
265. Paliurus five Rhamnus tertius Dioscoridis,
Park. Theat. 1006. **Christ's Thorn.** Italiæ,
&c. incola est. Maio & Junio floret; Autumno
fructum maturat. *Usu.* Folia, Radix, Baccæ.
Vires. Radix & folia astringunt, ventrem fluentem
cohibent, digerunt, & Phymata curant. Fructus
incidendi vim obtinet, calculos vesicæ comminuit,
& pectoris pulmonisque excretionibus auxiliatur,
R. H. p. 1709.

XIII. De Platano.

Notæ sunt, Fructus in pilulas sphaericas conglo-
bati, multa semina continentes, *R. Meth. A.*
p. 140.

A. Platanus, Offic. C. B. Pin. 431. *J. B. i.*
170. *Chab.* 62. *Ger.* 1304. *Emac.* 1489. Pla-
tanus vulgaris, *Jonsf. Dendr.* 214. Platanus Ori-
entalis vera, *Park. Theat.* 1427. *Raii Hist.* ii.
1706. *Tourn. Inst.* 590. *Elem. Bot.* 463. *Boerb.*
Ind. A. ii. 209. Platanus pilulis majoribus, *Herm.*
Cat. Hort. Lugd. Bat. 499. Platanus Orientalis

pilulis amplioribus, *Pluk. Almag.* 299. **The
Plane-tree.** In Creta oritur. *Usu.* Folia, Cor-
tex, Pilulæ. *Vires.* Tenerrima folia in vino de-
cocta & illita, oculorum fluxiones sistunt, tumores
& inflammationes levant. Decoctus cortex in a-
ceto, dentes in dolore colluit. Virides pilulæ in
vino potæ serpentium moribus auxiliantur, *Diosc.*

XIV. De Hippocastano.

A Vulgari Castanea differt, foliis digitatis, sed
præcipue quod flores perfectos ferat tetrape-
talos spicatum dispositos, ex alis foliorum in summis
ramulis provenientes, *Raii Meth. A. p.* 194.

A. Hippocastanum, Ind. Med. lix. Hippoca-
stanum Tournefortii & Rivini, *Rupp. Flor. Jen.*
235. Hippocastanum, Castanea equina, *Mont.*
Ind. 44. Hippocastanum vulgare, *Tourn. Inst.*
611. *Elem. Bot.* 485. *Boerb. Ind. A. ii.* 250.
Castanea equina, *Ger.* 1253. *Emac.* 1442. *Park.*
Theat. 1401. *Raii Hist.* ii. 1683. *Chab.* 58.
Castanea equina folio multifido, *J. B. i.* 128.
Castanea folio multifido, *C. B. Pin.* 419. *Jonsf.*
Dendr. 117. **Horse Chestnut.** In hortis & am-
bulacris. Maio & Junio floret. *Usu.* Fructus.
Vires. Errhina est.

XV. De Erica.

Notæ sunt, Statura humilis, folium perpetuum,
flos nudus; vasculum seminale in imo flore seu
calyce clausum; in frigido, sterili, squalido, palu-
stri & spongioso solo vigere, quod paucissimis plantis
conceditur, *R. Synop. p.* 230.

A. Erica, Offic. Ind. Med. xlviii. *Mont. Ind.*
42. Erica vulgaris, *Park. Theat.* 1480. *Raii*
Hist. ii. 1713. *Synop.* iii. 470. *Merc. Bot. i.* 33.
Phyt. Brit. 38. Erica vulgaris seu pumila, *Ger.*
1196. *Emac.* 1380. *Mer. Pin.* 36. Erica vul-
garis glabra, *C. B. Pin.* 485. *Dill. Cat. Giff.*
171. *Buxb.* 104. *Tourn. Inst.* 602. *Elem. Bot.*
475. *Boerb. Ind. A. ii.* 221. Erica vulgaris flore
purpureo & albo, *Rupp. Flor. Jen.* 71. Erica vul-
garis humilis, semper virens, flore purpureo & albo
J. B. i. 354. Erica vel Ericæ, *Chab.* 75. Erica
folio Myricæ vulgaris glabra, *Jonsf. Dendr.* 449.
Common Heath. In Ericetis frequens. Junio
floret. *Usu.* Flores. *Vires.* Aqua florum distil-
lata ruborem oculorum tollit, & dolorem mitigat:
quin

quin & colicis laborantibus utiliter exhibetur, *Trag.*
Fomenta & balnea fudatoria è floribus confecta po-
dagricis & paralyticis membris conducere creduntur,
Matth.

SECTIO DECIMA.

De Arboribus & Fruticibus Siliquosis.

*S*iliquas appellamus Folliculos seu seminum concep-
tacula in longitudinem producta, sive ea mem-
branacea sunt aut coriacea, sive crustacea aut lig-
nea.

Notandum autem non omnes in universum fructus,
quos siliquosis accensemus, in longitudinem productos
esse, sed nonnullos breviores & tumidiore, quos ta-
men, quia reliquis notis cum siliquosis conveniunt, ab
iis nullo modo separandos duximus. Sic quæcunque
plantæ folliculos habent bivalves cum seminibus ad
rachin annexis uno ordine sitis, cujuscunque tandem
figuræ, sive longæ, sive brevioris & subrotundæ fol-
liculi sunt, siliquosæ nobis censentur, R. H. p. 1717.

Arbores & Frutices siliquosæ sunt vel flore

Uniformi

Pentapetalo, foliis

Compositis ex pluribus pinnarum conjuga-
tionibus

Impari folio alam claudente, siliquis tere-
tibus longis, per maturitatem nigris,
multis membranis aut diaphragmatis in-
terceptis, quibus pulpa mellea adhæret:
Cassia fistularis.

Nullo in extrema costa impari folio, sili-
quis

Bivalvibus, compressis, latissimis, se-
mina etiam compressa gigartidis similia
claudentibus, flore luteo, staminibus
falcatis è flore exsertis: *Senna.*

Trivalvibus, quibus semina triangula-
ria: *Balanus Myrepsica.*

a b c

a b c

Binis in eodem pediculo, lobo magno cras-
sissimo eduli, semine osseo magno: *Ani-
mifera arbor.*

Simplicibus, siliquis brevibus; in singulis se-
mine contento.

Monopyreno: *Copaiba.*

Polypyreno, siliquis etiam hispids: *A-
chiotl.*

Hexapetalo, odorato, auricularum penè for-
ma; folia ei longa & angusta, siliquæ etiam
longæ feminibus angulosis repletæ: *Xochi-
nacaztlis.*

Octopetalo, foliis perpetuis compositis, nullo
in extremo nervo impari folio, siliquis cras-
sis incurvis unâ cum feminibus pulpam ni-
gram acidam continentibus: *Tamarindus.*

Difformi

Scandentes, foliis plantaginis, singulis alter-
natim positis, siliquis longis, angustis, odo-
ratis: *Vaynillus.*

Erectæ

Trifoliæ, viminibus seu ramulis angulosis,
tenuibus, densis, virentibus: *Genista.*

Polyphyllæ, seu foliis pinnatis

Spinosæ, nullo in extrema costa impari
folio, siliqua

Sinuosa, compressa, isthmo intercepta:
Acacia.

Plana, compressa, aculeata: *Brasilia
arbor.*

Non spinosæ, foliis deciduis, siliquis com-
pressis, dulcibus, carnosiss, esculentis:
Caroba.

His addi possunt *Sarcocollifera arbor*, quæ à nonnul-
lis siliquosa flore papilionaceo esse affirmatur,
quamvis nobis hæcenus incognita est.

Arbores

*Arbores & Frutices siliquosæ flore uni-
formi.*

I. De Senna.

NOtæ sunt, Siliqua bivalvis, membranacea, latissima, compressa, Semina etiam compressa gigantis similia, flores pentapetali lutei, stamina falcata è flore eversa.

A. 1. Senna Alexandrina, *Offic. Comm. Plant. Ufu.* 94. Senna Alexandrina live foliis acutis, *C. B. Pin.* 397. *Raii Hist.* ii. 1742. *Tourn. Inst.* 618. *Elem. Bot.* 491. *Boerb. Ind. A.* ii. 57. *Jonsf. Dendr.* 379. Senna, *Mont. Exot.* 8. Senna, *Folia Orientalia, Ind. Med.* cix. Senna, *Sena, Rand. Ind.* 83. Senna Orientalis, *Ger.* 1114. *Emac.* 1247. *J. B. i.* 377. *Chab.* 81. Senna Alexandrina, *Park. Theat.* 225. **Alexandrian Senna.** In Syria, Persia, Arabia, & in Ægypto colitur. *Ufu.* Folia sunt acuta, saporis subacris, amaricantis, nauseosi; optima censetur quæ ex Alexandria transportatur, recens, & à stipitibus liberata. *Vires.* Senna inter purgantia usitatissima est, adustos ac serosos humores, & hinc flavam bilem, pituitamque ex Capite, Hepate, Liene sat benignè educens. Quia calida & sicca est, corrigitur floribus Violarum, Boraginis, & fructu Prunorum; & quia flatulenta, quo minùs Ventriculo obesse possit, Cinnamomo, Galanga, Zinzibere, &c. *Schrod.*

A. 2. Senna Italica foliis obtusis, *C. B. Pin.* 397. *Tourn. Inst.* 618. *Elem. Bot.* 491. *Boerb. Ind. A.* ii. 57. *Jonsf. Dendr.* 379. Senna Italica, *Park. Theat.* 225. *Raii Hist.* ii. 1792. *Ger.* 1114. Senna foliis obtusis, *Ger. Emac.* 1297. Senna Florentina, *J. B. i.* 377. Sennæ alia icon. *Chab.* 81. **Italian Senna.** *Ufu.* Folia, subrotunda & fere cordata. *Vires.* Utuntur quidam hac loco Orientalis ad purgandum, sed longe minus efficax est.

II. De Acacia gloriosa.

NOtæ sunt, Folia pinnata, siliqua lata echinata, fructus rotundus, durus.

A. Bonduch, *Offic.* Bonduch Indorum, *Jonsf. Dendr.* 300. Bonduch cinerea foliis longioribus,

Aët. Philos. Lond. N. 267, 702. Bonduch vulgare majus polyphyllum, *Plum. Nov. Gen.* 25. *Boerb. Ind. A.* ii. 59. Bonduch Pianta Indiano, *Zan.* 44. Bonduch Indiano, *Pon. Ital. Bald.* 32. Arbor exotica spinosa foliis Lentisci, *C. B. Pin.* 399. *Raii Hist.* ii. 1743. *Herm. Mus. Zeyl.* 35. Arbor spinosa Indica muricatis siliquis, *Park. Theat.* 1551. Lobus echinatus, *Ger. Emac.* 1554. Lobus echinatus fructu cæcio, foliis longioribus, *Herm. Parad. Bat. Prod.* 348. *Cat. Jam.* 144. *Hist.* ii. 41. Lobus alius exoticus hirsutus cum pisco duro cinerei coloris, *Chab.* 92. Lobus echinatus cum pisco duro cinerei coloris, *J. B. i.* 439. Acacia gloriosa Lentisci foliis spinosa, flore spicato luteo, siliqua magna muricata, *Pluk. Almag.* 4. *Phytog. Tab.* 2. *Fig.* 2. Caretti, *Hort. Mal.* ii. 35. *Tab.* xxii. Inimboy Brasiliensibus, *Marcg.* 12. Inimboy Brasilianorum frutex spinosus spicatus, platylobis echinoidibus, glycyrrhizæ foliis, *Breyn. Prod.* i. 40. Inimboia five Sylva de praya Lusitanis, *Pis.* 95. (Ed. 1648.) Inimboy, *Ejusd.* 205. (Ed. 1658.) Crista pavonis glycyrrhizæ folio minor repens spinosissima, flore luteo spicato minimo, siliqua latissima echinata, semine rotundo cinereo, lineis circularibus cincto majore, *Breyn. Prod.* ii. 38. *Commel. Flor. Mal.* 93. **Molucca Putz, Marlaao, Bezoar Putz.** Utriusque Indiz alumna est. *Ufu.* Fabæ rotundæ, cinerei coloris, intus albæ, saporis impensè amari, odor nullius. *Vires.* Herniosis tumoribus conducunt, flatus dissipant, dolorem colicum sedant, stomachum debilem confortant, menses movent, in calculo profunt. *Vide Marlow. Observat.*

III. De Glante Unguentaria.

NOtæ sunt, Siliqua trivalvis, carne albâ, semine secundum longitudinem siliquæ occultante, plena: Semina triangularia putamine integro, nuce de more testâ, fragili, nucleum pinguem crassiusculâ fungosâ pelliculâ obductum continente: Flos pentapetalus, &c. *Breyn. Prod.* 2.

A. Ben, Balanus myrepica, *Offic.* Balanus myrepica, *Ind. Med.* xvii. Balanus Myrepica, Glans unguentaria, Nux Ben, *Mont. Exot.* 9. *Commel. Plant. Ufu.* 83. Balanus myrepica five Glans Unguentaria, *Ger.* 1214. *Emac.* 1433. Glans unguentaria, *C. B. Pin.* 402. *Raii Hist.* ii. 1738. *Jonsf. Dendr.* 130. Nux unguentaria, *J. B. i.* 317. *Chab.* 24. Nux Ben five Glans unguentaria, *Park. Theat.* 238. Balanus myrepica,

fica, filiqua triangulari semine minore alato, *Breyh. Prod.* ii. 22. *Commel. Flo. Mal.* 50. Nux Been Zeylanica, filiqua triangula, seminibus alatis, *Herm. Parad. Bat. Prod.* 357. *Cat. Hort. Lugd. Bat.* 692. Arbor exotica Lentisci folio, *C. B. Pin.* 399. Moringa, *Ferr. Flor. Cult.* 385. *Park. Theat.* 1650. Moringa Lentisci folio, fructu magno anguloso, in quo semine, &c. *J. B. i.* 435. *Raii Hist.* ii. 1745. *Pluk. Almag.* 253. Katumurungha, *Herm. Mus. Zeyl.* 62. Monringon, *Hort. Mal.* vi. 19. *Tab. ix.* Coatlis quam alii Tlapalez-patli, &c. vocant, *Jonsf. Dendr.* 291. *Hern.* 119. Lignum nephriticum, *Reeb. in not.* ib. Coatli alius Tlapalez-patli, *Laet. Ind. Occid.* 227. Lignum nephriticum, *Park. Theat.* 1664. *Ind. Med.* lxxviii. *Mont. Exot.* 8. *Raii Hist.* ii. 1804. Lignum nephriticum cæruleo & flavo tingens, *J. B. i.* 492. *Chab.* 37. Lignum peregrinum aquam cæruleam reddens, *C. B. Pin.* 416. **The Ben Nut, Nephritic Wood.** Crescit in utraque India. *Usu.* Fructus Avelanæ minoris magnitudine, triquetri, includentes sub putamine corticofo, & pellicula candida fungosa, nucleum triquetrum, pinguem, albidum, saporis subacris, amari, nauseosi & oleosi. Lignum fuscum, solidum, durum, grave, saporis subacris amaricantis aquam cæruleo colore tingens. *Lignum Nephriticum* in Officinis dictum. *Vires.* Nucleus calcificat & ficit, terget, purgat supra ac infra, educitque bilem ac pituitam. Curat scabiem, Impetiginelque sanat, *Schrod.*

N. B. Oleum ex nucleis exprimitur, & sub titulo *Olei de Ben* ex Italia ad nos transfertur. Lignum calcificat & ficit, usus ejus receptus est ad Renum vitia, urinæque difficultates & incommoda; hinc in Hepate & Lienis obstructionibus, *Schrod.*

IV. De Copaiba.

NOtæ sunt, Folia obrotunda seu ovalia, flos pentapetalus, filiqua monospermos.

A. 1. Capius, *Offic. Pharmacopol.* Balsamum Copaiba, *Ind. Med.* xviii. Balsamum de Copaiba, *Mont. Exot.* 12. Copaiba, *Pison.* (Ed. 1648.) 56. (Ed. 1658.) 118. *Jonsf. Dendr.* 309. *Raii Hist.* ii. 1759. Arbor Balsamifera Brasiliensis fructu Monospermo, *Ejusd.* Copaiba Brasiliensibus, *Mareg.* 130. Balsamum album, *Park. Theat.* 1570. Balsamum certarum quarundam plantarum, quas Copaibas vocant, *J. B. i.* 306. Balsamum Copaiba, *Geoff. Traët.* 348. **The White Ame-**

rican Balsam-tree. In Brasilia succrescit. *Usu.* Balsamum est substantia resinosa, liquida, ex albo flavescent, saporis acris, amari, aromatici, odoris fragrantis, ex arbore vulnerata sponte effluens. *Vires.* Consolidat, & mundificat, vulnera imprimis nervorum sanat, morsusque serpentum curat. Intrinsecus commendatur in Dysenteria, Diarrhoea, aliisque fluxibus alvi, in fluore albo & in Gonorrhoea.

A. 2. Balsamum Peruvianum, *Offic. Ind. Med.* xvii. *Mont. Exot.* 12. Balsamum Peruvianum nigrum, *Park. Theat.* 1570. Balsamum ex Peru, *J. B. i.* 294. Hoitziloxitl seu Arbor Balsami Indici, five Balsamifera, *Hern.* i. 51. Hoitziloxitl Mexicanorum, *Jonsf. Dendr.* 309. Balsamum Hutzochitl, *Laet. Ind. Occid.* 224. Caburiiba, *Mareg.* 137. Cabureiba, *Pison.* (Ed. 1648.) 57. Cabureiba five Balsamum Peruvianum, *Ejusd.* (Ed. 1657.) 119. **The Natural Balsam-tree.** In Nova Hispania, & alibi Americanæ provinciæ crescit. *Usu.* Balsamum substantia est resinosa, densa, ponderosa, melleæ consistentiæ: color ex rufo ad nigrum vergens: sapor subacris & mordicans: odor fragrantissimus. Obtinetur per sectionem Corticis & summitatum. *Vires.* Calidum est & siccum, dissolvit, digerit, confortat; interius exhibitum Asthmæ prodest, intemperiem quoque ventriculi, viscerum languores inveteratos corrigit, obstructions tollit, cerebrum ac nervosum genus corroborat. Ad internos & externos affectus non inferiori gaudet qualitate quam præcedens, inquit *Piso.*

A. 3. Balsamum Peruvianum album seu Styrax alba, *Ind. Med.* xviii. Huaconex vel Balsamifera, 11. *Hern.* 52. Balsamum album, *Park. Theat.* 1570. Balsamum Peruvianum album, *Geoff. Traët.* 349. **White Peruvian Balsam.** In Peruviana crescit. Liquida est, ex albo lutescit colore, per incisionem effluit ex arboribus. *Vires.* Cum præcedente convenit.

V. De Angsana.

Angsana, *Offic.* Angsava, *Ephem. Germ.* Anno xiii. five *Decur.* 11. Anno xiii. p. 107. Draco arbor Indica filiquosa, Populi folio, Angsana vel Angsava Javanica, *Commel. Hort. Amst.* i. 213. *Tab.* 109. *Raii Dendr.* 113. In India Orientali oritur. *Usu.* Lachrymæ in foliis arundinibus involutis. *Vires.* Virtutibus astrigentibus pollet, & in affectibus aphthosis præ ceteris remediis conducit.

Gummi hujus arboris ab eruditissimo & ingeniosissimo D. *Commelino* in Pharmacopolarum Officinis nomine Sanguinis Draconis in guttis divenditum esse dicitur: unde non possum non observare (præter ea quæ jam scripsi in Capite de Palmis) quod Botanices Auctores quænam arbor sit, valde incerti sint, & magna obscuritate ac confusione laborent, aut diversas arbores esse quæ hoc gummi producant.

VI. De Achiotl.

NOtæ sunt, Folia lata, subrotunda, flores pentapetali, grandes, incarnati coloris, filiquæ brevæ, pyramidales, hispide, polypyræne.

A. Orleana, *Offic. Mont. Exot.* 10. *Commel. Plant. Usu.* 81. Orleana seu Orellana folliculis lappaceis, *Herm. Cat. Hort. Lugd. Bat.* 464. *Pluk. Almag.* 272. *Phytog.* ccix. f. 4. Orleana seu Orellana, five Urucu, *Parad. Bat. Prod.* 357. Urucu, *Pison.* (Ed. 1648.) 65. (Ed. 1658.) 133. *Cat. Jam.* 150. *Hist.* ii. 52. Urucu Brasiliensibus, *Mareg.* 61. Kaiebaka, Daburi, *Ger. Emac.* 1554. Achiotl seu Medicina tingendo apta, *Hern.* 74. Arbor Mexicana fructu Castaneæ, coccifera, *C. B. Pin.* 419. *Raii Hist.* ii. 1771. *Jonsf. Dendr.* 119. Bixa Oviedi, *J. B. i.* 440. Metella Americana maxima tinctoria, *Tourn. Inst.* 242. *Boerb. Ind. A.* 208. Arbor finium regundorum *Sealig. Arno:to.* In Nova Hispania & Brasilia colitur. *Usu.* Tinctura è fructu facta in compositione illa famosa Chocolata dicta, hoc modo præparatur: Sumunt grana benè matura, eaque infundunt aquæ calidæ, & ex subsidentia vel tabellas faciunt, vel lanas tingunt. *Vires.* Tinctura cum aliqua aqua ejusdem temperature hausta, aut foris adhibita, mitigat æstus febriles, sistit sanguinolentas dejectiones, discutit tumores, &c. *Pison.* Extrinsecus Tinctura ad lanas colorandas usus est, & ad fucum sceminarum: à nostratibus autem *Spanish Wool* dicta est.

VII. De Cassia Fistula.

NOtæ sunt, Siliqua integræ, dura, lignosa, propendens; cum orbiculis intergerinis duris, lignosis; in cellulis, pulpâ glutinosâ, vel carnosâ quadam substantiâ, semen occultante, *Breyn. Prod.* 2.

A. Cassia fistula, *Offic. Ind. Med.* xxix. *Ger.* 1242. *Emac.* 1431. Cassia solutiva, Cassia fistularis, *Mont. Exot.* 10. Cassia fistula Alexandrina, *C. B. Pin.* 403. *Raii Hist.* ii. 1746.

Tourn. Inst. 619. *Elem. Bot.* 492. *Boerb. Ind. A.* ii. 59. *Commel. Flor. Mal.* 75. Cassia nigra seu fistulosa prima, five Cassia fistula Alexandrina, *Cat. Jam.* 145. *Hist.* ii. 42. Cassia fistula Chai-axambar vocata, *Alp. Egypt.* 7. Cassia fistula vulgaris flore luteo, *Breyn. Prod.* ii. 26. Cassia solutiva vulgaris, *Park. Theat.* 234. Cassia purgatrix, *J. B. i.* 416. *Chab.* 89. Cassia fistula purgatrix Alexandrina, *Jonsf. Dendr.* 382. Arbor Cassiam solutivam ferens, *Bont.* 101. Conna, *Hort. Mal.* i. 37. *Tab.* 22. Quauhahouatli ii. five Cassia fistula, *Hern.* 87. **The Pudding-pipe-tree.** In Egypto, Nova Hispania, & in India Orientali oritur. *Usu.* Fructus seu siliqua oblonga, rotunda, cylindracea, nigricans, includens sub putamine corticoso, duriusculo, in ordine dispositis loculamentis, semina depressa, nitida, fulva, pulpâ nigra, melleâ, occultata, saporis subacris & subdulcis. Eligendæ sunt ponderosæ, recentes, plenæ, in pulpa pingues. *Vires.* Medulla seu Pulpa alvum lenit, clementerque sine torminibus feces educit, *Schrod.* Bilem serosofque humores purgat, & convenit in ardoribus tum externis, tum internis, sanguinem contemperans, & puriorem reddens, *R. H. p.* 1747. ubi plura videas.

VIII. De Animifera Arbore.

Courbaril est plantæ genus flore papilionaceo; & cujus calyce surgit pistillum, quod deinde abit in fructum seu siliquam duram, unilocularem, seminibusque sætam, duram, subrotundam, *Plum. Nov. Gen.* 49.

A. Gummi Animi, *Offic.* Gummi seu Resina Anime, *Schrod.* iv. 183. Gummi Anime, *Raii Hist.* ii. 1846. Arbor Brasiliensis siliquosa & gummifera, Gummi Anime simili, *Ejusd.* 1760. Arbor siliquosa ex Virginia, lobo fusco, scabro, *C. B. Pin.* 404. Arbor siliquosa, ex qua Gummi Anime elicatur, *Ejusd.* Animifera arbor Brasiliensis, *Herm. Par. Bat. Prod.* 312. Anime, Cancamum Grecorum, *Mont. Exot.* 11. *Ind. Med.* x. Acacie quodammodo accedens, Arbor Anime gummi fundens, Americana, foliis magnis acuminatis in pediculo binis, lobo magno, crassissimo, eduli, *Breyn. Prod.* ii. 8. Ceratia diphyllæ Antegoana, Ricini majoris fructu, ossæ siliqua grandi inclusæ, *Pluk. Almag.* 96. *Phytog. Tab.* 82. Jetaiba Arbor, *Pison.* (Ed. 1648.) 60. (Ed. 1658.) 123. *Jonsf. Dendr.* 313. Jetaiba Brasiliensibus, *Mareg.* 101. Courbaril, *Plum. Nov. Gen.* 49. *Tab.* 36. Lobus ex Wingandecauw, *J. B. i.* 436. Lobus peregrinus.

grinus cartilagineus Phaseolo nigro-puniceo annulo cincto, *Chab.* 138. *Locus* vulgo, **The Locust-tree.** In Nova Hispania & Brasilia oritur. *Ufu.* Gummi seu Resina arida, magnitudinis variæ, foris albida, intus ex candido flavescent, aliquatenus transparent, friabilis, saporis resinosi, odoris, dum accenditur, fragrantis. *Vires.* Calfacit, humectat, attenuat, resolvit, &c. Cephalica est. *Ufu.* præcipuus est externus in capitis ac nervorum affectibus frigidis, dolorificis, catarrhosis, flatulentis, in affectibus articulorum, paralyti, &c. *Schred.*

IX. De Flore Auriculæ.

NOtæ sunt, Folia longa & angusta, flores hexapetali, aricularum pene formâ, odorati, siliqua longa, seminibus angulosis sanguinei coloris repleta.

A. Xochinacatzlis, seu Flos Auriculæ, *Hern.* 30. *Raii Hist.* ii. 1671. Fructus oblongus, cineraceus, acidulus, *C. B. Pin.* 406. Orejuelas seu Orichelas, *Hughes.* In Nova Hispania crescit. *Ufu.* Flos in compositionem Chocolate admittitur ad odorem & saporem suavem ei addendum. *Vires.* Calida & sicca est, flatu discutit, pituitam extenuat, ventriculū debilem & frigidum corroborat, & calfacit.

X. De Tamarindo.

Siliquis crassis, incurvis, unâ cum seminibus pulpam acidam continentibus, nullo in extremo nervo impari folio, *R. Meth.* p. 41.

A. Tamarindus, *Offic.* *Ger. Emac.* 1607. *Cat. Jam.* 147. *Hist.* ii. 45. *Commel. Flor. Mal.* 259. *Pluk. Almag.* 361. *Park. Theat.* 217. *Hern.* 83. *Herm. Cat. Hort. Lugd. Bat.* 588. *Raii Hist.* ii. 1748. *Tourn. Inst.* 660. Tamarindus & Caranda, *Bont.* 94. Tamarindus, Oxyphænicon, *Mont. Exot.* 10. Tamarindi, *J. B.* 422. *Chab.* 90. *Boerb. Ind. A.* ii. 59. *Ind. Med. cxiv.* Tamarindi; Lusitanis Tamarazecla, *Mareg.* 107. Tamarindus Arabica, *Fonf. Dendr.* 385. Tamarindus Derelside appellata, *Alp. Egypt.* 37. Tamarindus Derelside Prosperi Alpini, *Breyn. Prod.* i. 51. Tamarindus vel Derelside Ægyptiorum excellentissimo *Prosp. Alp.*

Pon. (ed. Clus.) cccxxviii. Il Tamarindo, ò Derelside de gli Egittii, *Pon. Ital. Bald.* 23. Siliqua Arabica, quæ Tamarindus, *C. B. Pin.* 403. Hijabila, Tamarindus, *Herm. Mus. Zeyl.* 27. Jutra five Tamarindus, *Pijf. (ed. 1658.)* 157. Balam-pulli five Maderam-pulli, *Hort. Mal. i.* 39. *Tab.* 23. **The Tamarind-tree.** Non solum hæc arbor in Arabia crescit, sed etiam in utraque India. *Ufu.* Fructus seu pulpa membranacea ex siliquis exempta, colore ex fusco nigricante, saporis subacris & acidi. Eligendi recentes, nigro-rufescentes, teneri, multis villis intertexti, pingues, acidi. *Vires.* Refrigerat, & siccit, humorum acrimoniam & fervorem reprimunt, bilem ac adustos humores blandè ducit, siti succurrit, *Schred.*

XI. De Nerio.

NOtæ sunt, Flos speciosus, siliqua & semen Apocyni, lanugine seu pappo adhærente alatum, *R. Meth.* A. p. 160, 196.

A. Nerium, *Offic. Ind. Med.* lxxxix. *Ger.* 1220. Nerium, Oleander, *Mont. Ind.* 48. Nerium five Oleander, *Ger. Emac.* 1406. Nerium five Rhododendron, *Chab.* 110. Nerium five Rhododendron, flore rubro & albo, *J. B.* ii. 140. Nerium floribus rubescentibus & albis, *C. B. Pin.* 464. *Fonf. Dendr.* 389. *Tourn. Inst.* 605. *Elem. Bot.* 476. *Boerb. Ind. A.* 316. Oleander five Laurus Rosea, *Park. Theat.* 1469. **Oleander** vulgò, *Herm. Cat. Rose-Way.* In hortis colitur. Julio floret. *Ufu.* Folia. *Vires.* Extrinsecus vim digerendi habet. Inter plantas Ptoricas, seu ad scabiem enumerat *Mont. Ind.* pag. 75. Folia ingrediuntur Pulverem Sternutatorium. *V. Codex Medicament.* p. 70. Plus videat lector in *Hist. Plant. Boerb.* pag. 396. Intra corpus assumpta perniciofa & venenosa esse scribit *Galen.*

*Arbores & Frutices filiquosæ floribus
difformibus seu Papilionaceis.*

XII. De Araco Aromatico.

NOTE: Volubilis est planta, foliis Plantagineis, singulis ex utraque parte caulis alternatim positis, floribus nigricantibus, siliquis longis, angustis, odoratis.

A. Vanilia, Banilia, *Offic.* Vanilia, *Ind. Med.* cxix. Vanilia flore viridi, & albo fructu nigricante, *Plum. Nov. Gen.* 25. *Tab.* 28. Vaynillus, Vayniglia, *Mont. Exot.* 9. Vanillias Piperis arbori Jamaicensis innascens, *Pluk. Almag.* 381. *Phytog.* cccxx. f. 4. Volubilis filiquosa Mexicana, foliis Plantaginis, *Raii Hist.* ii. 1330. Volubilis Americana capreolata, Plantaginis foliis, siliquis longis moschum olentibus, *Hist. Oxon.* iii. 613. Lathyrus Mexicanus siliquis longissimis, moschatis, nigris, *Ammon. Char. Plant.* 436. Aracus Aromaticus, Tlilxochitl, seu Flos niger, *Hern.* 38. Tlilxochitl, *Laet. Ind. Occ.* 230. Lobus oblongus aromaticus, *Cat. Jam.* 70. *Hist.* i. 180. Lobus aromaticus subfuscus Terebinthi corniculis similis, *C. B. Pin.* 404. *Jonsf. Dendr.* 394. Lobus oblongus aromaticus, odore fere Belzuini, *J. B. i.* 428. *The Manelloes, or Banilla's.* In Nova Hispania & aliis calidis regionibus provenit. *Usu.* Fructus compressus, formâ vaginam referens, exterius nigricans, quasi coriaceus, interius pulpâ concolori cum minutissimis acinis, instar ficûs refertus, saporis subacris, pinguis, & aromatici, odoris fragrantis, moschum redolentis. Ingreditur Chocolatam. *Vires.* Urinam ciet, menstrua evocat, partum accelerat, ac secundas mortuûmque foetum expellit; ventriculûm calfacit, & roborat; flatu discutit; humores crudos concoquit; cerebrum confortat, *Hern.*

XIII. De Arbore Judæ.

NOTE sunt, Folia circinata serè rotunditatis Asari, sed majora, alternatim in ramulis nascentia; floris structuræ peculiaris, folia etenim latera-

lia Alæ dicta, folium superius seu vexillum superant, præter aliorum hujus generis normam; præterea folium inferius è duobus foliis, seu majoris partibus penitus separatis componitur; siliquæ longæ, compressæ, membranaceæ, *Raii Method. A.* pag. 162.

A. Arbor Judæ, Siliquastrum, *Mont. Ind.* 37. Arbor Judæ, *Ger.* 1240. *Emac.* 1428. *Park. Theat.* 1554. *Raii Hist.* ii. 1717. Arbor Judaica, *Chab.* 91. Judaica Arbor, *J. B. i.* 433. Siliqua sylvestris rotundifolia, *C. B. Pin.* 402. Siliqua sylvestris vulgaris, *Jonsf. Dendr.* 381. Siliqua spuria rotundifolia sylvestris, *Volck. Flor. Nor.* 355. Siliquastrum, *Elem. Bot.* 507. *Tourn. Inst.* 647. *Boerb. Ind. A.* ii. 23. Cereis prior Theophrasti quibusdam, aliis Colytea Theophrasti, *Raii Hist.* 1717. Judas's tree In hortis colitur. Æstate floret. *Usu.* Siliqua. *Vires.* Fructus astringit, *Mont.*

XIV. De Caroba.

Foliis pinnatis, latis, deciduis, spinis carentibus, siliquis compressis, carnosiss, dulcibus, esculentis, à reliquis differt, *R. Meth.* p. 40.

A. 1. Siliqua dulcis, Caroba, Carantia, *Offic.* *Rand. Ind.* 84. Siliqua, *Mont. Ind.* 19. *Schrod.* iv. 158. *Chab.* 89. Siliqua edulis, *C. B. Pin.* 402. *Jonsf. Dendr.* 381. *Tourn. Inst.* 578. *Elem. Bot.* 449. *Boerb. Ind. A.* ii. 38. Siliqua dulcis, *Commel. Plant. Usu.* 79. *Mill. Cat.* 148. Siliqua dulcis five vulgarior, *Park. Theat.* 236. Siliqua arbor five Carantia, *J. B. i.* 413. *Raii Hist.* ii. 1718. Ceratia, Siliqua five Ceratonia, *Ger.* 1241. *Emac.* 1429. Ceratia five Siliqua dulcis & edulis, *Pluk. Almag.* 97. Ceratonia, *Herm. Cat. Hort. Lugd. Bat.* 135. *The Caroba tree.* In Sicilia, Apulia, & Regno Neapolitano oritur. *Usu.* Fructus, sed raro. *Vires.* Siccatur, & astringit. *Usus præcip.* in ardore stomachi, tussi, &c. Alias est difficilis, *Schrod.*

A. 2. Acacalis, *Offic.* Acacalis quorundam five Kelmefan foliis Ceratiæ, *J. B. i.* 435. Siliquæ sylvestri similis, *C. B. Pin.* 402. *Raii Hist.* ii. 1718. *Jonsf. Dendr.* 382. *The Wild Carob.* Circa Constantinopolin reperitur. *Usu.* Semen. *Vires.* Tam vulgare Constantinopoli ad oculorum morbos est remedium, ut tritum sit Proverbium: Si deleant oculi, habes Chafmesen, *R. H.*

XV. De

XV. De Genistella.

NOtæ, Statura humilior, siliqua compressa, semen reniforme, folia alterna aut radiatim ad intervalla ramulos cingentia, Raii Method. A. p. 102.

A. Genistella, Genista tinctoria, Offic. Genista tinctorum, Flos tinctorum, Mont. Ind. 43. Genistella tinctoria, Ger. 1136. Emac. 1316. Raii Hist. ii. 1725. Synop. iii. 474. Mer. Pin. 44. Genistella infectiora, Merc. Bot. i. 37. Phyt. Brit. 45. Genista tinctoria vulgaris, Park. Theat. 228. Genista tinctoria Germanica, C. B. Pin. 395. Tourn. Inst. 643. Elem. Bot. 504. Boerb. Ind. A. ii. 25. Dill. Cat. Giff. 110. Rupp. Flor. Jen. 215. Buxb. 135. Genista humilis, Flos tinctorius, Chab. 84. Genista non spinosa, Tinctorius, Germanica, Jonsf. Dendr. 373. Tinctorius Flos, J. B. i. 391. **Green-weed**, **Diers-weed**. In pascuis nimis frequens. Junio & Julio floret. Ufu. Herba. Vires. Astringentem ei facultatem attribuit Mont.

XVI. De Spartio.

Altitudine sua & viminibus junceis à Genistella differt, Raii Meth. A. p. 162.

A. Genista Hispanica, Offic. Ind. Med. li. Genista juncea, J. B. i. 395. Tourn. Inst. 643. Elem. Bot. 504. Boerb. Ind. A. ii. 23. Rupp. Flor. Jen. 115. Genista Hispanica, Ger. 1131. Emac. 1313. Raii Hist. ii. 1726. Genista Hispanica floribus luteis amplis, seminibus Lenti similibus, Herm. Cat. Hort. Lugd. Bat. 369. Spartium, Genista juncea, Genista Hispanica, Chab. 86. Spartium arborefcens seminibus Lenti similibus, C. B. Pin. 396. Spartium Hispanicum frutex vulgare, Park. Theat. 231. **Spanish Brome**. In hortis frequens. Junio & Julio floret. Ufu. Vimina, flores, semina. Vires Cum Genista viribus convenit, quâ tamen efficacior est.

XVII. De Genista Spinosa.

NOtæ sunt, Tota ex aculeis densissimis serè componitur; folia enim post exortum brevi decidunt, R. Meth. A. p. 162.

A. 1. Scorpius, Offic. Genista spinosa major, Ger. 1138. (quoad descript.) Genista spinosa vulgaris, Ger. Emac. 1319. Raii Hist. ii. 1729. Synop. iii. 475. Merc. Bot. i. 37. Phyt. Brit. 45. Mer. Pin. 44. Genista spinosa major longioribus aculeis, C. B. Pin. 394. Jonsf. Dendr. 370. Genista spinosa major vulgaris seu Scorpius Theophrasti, quam Gaza Nepam transtulit, Park. Theat. 1003. Genistellæ spinosæ affinis, Nepa quibusdam, J. B. i. 400. Genista spinosæ affinis, Nepa & Scorpius quibusdam, Chab. 85. Genista-Spartium majus longioribus aculeis, Elem. Bot. 505. Tourn. Inst. 445. Boerb. Ind. A. ii. 24. Dill. Cat. Giff. 130. **Furz**, or **Coz**. Ericetis & incultis nascitur. Vere floret. Ufu. Tota planta. Vires. Cum Genista viribus convenit.

A. 2. Nepa, Offic. Genista aculeata minor five Nepa Theophrasti, Ger. 1140. Emac. 1321. Genista spinosa minor, Park. Theat. 1003. Raii Synop. iii. 479. Genista spinosa major brevibus aculeis, C. B. Pin. 394. Jonsf. Dendr. 370. Raii Hist. ii. 1729. Genista-Spartium majus brevioribus aculeis, Elem. Bot. 505. Tourn. Inst. 445. Boerb. Ind. A. ii. 24. Dill. Cat. Giff. 130. **The lesser Furz**. Cum priore convenit. Autumno floret. Ufu. Tota planta. Vires. Cum priore viribus etiam convenit.

XVIII. De Anagyride.

NOtæ sunt, Odor foetidus, flores è foliorum sinubus bini, terni aut quaterni simul exeuntes, figurâ (observante D. Tournefortio) peculiari, siquidem folium superius multò brevius est reliquis, R. Meth. A. p. 163.

A. Anagyris, Offic. Chab. 78. Mont. Ind. 36. Anagyris foetida, C. B. Pin. 391. Ger. 1239. Emac. 1427. Park. Theat. 245. Jonsf. Dendr. 364. Raii Hist. ii. 1722. Tourn. Inst. 647. Elem. Bot. 507. Boerb. Ind. A. ii. 27. Anagyris vera foetida, J. B. i. 364. **Stinking Bean-Trefoil**. In Italia provenit. Maio & Junio floret. Ufu. Folia, semen. Vires. Tenuia folia trita tumores illitu reprimunt; si partus hæreat, & secundæ mensesque morentur; drachmæ pondere bibuntur in passô: sic & suspensio dantur, & contra capitis dolores in vino: Radicis cortex concoquendis, discutiendisque adhibetur.

hibetur. Semen commanducatum vomitiones vehementer ciet, *Diosc.*

XIX. De Laburno.

Cujus notæ, Statura & magnitudo insignis; flores plures simul velut in racemo dependentes, *Raii Meth. A. p. 163.*

A. Laburnum, *Offic. Chab. 78.* Laburnum trifolium Anagyridi simile, *J. B. i. 361.* Anagyris, *Ger. 1239. Emac. 1427.* Anagyris non fœtida five Laburnum majus, *Parkin. Theat. 245.* Anagyris non fœtida major vel Alpina, *C. B. Pin. 391.* Anagyris non fœtens major vel Alpina, *Jons. Dendr. 364.* Cytisus Alpinus latifolius flore racemoso, pendulo, *Elem. Bot. 508. Tourn. Infl. 647. Boerb. Ind. A. ii. 26.* **Bean-Trefoil-tree.** In montibus provenit. Junio & Julio floret. *Ufu.* Folia, semen. *Vires.* Purgat per inferiora & superiora vehementius.

XX. De Genista.

Foliis in eodem pediculo ternis, viminibus tenuibus, angulosis, confertis, ab aliis filiquosis flore papilionaceo donatis fruticibus distinguitur, *R. Synop. P. 232.*

A. Genista, *Offic. Ger. 1130. Emac. 1311. Chab. 83. Mer. Pin. 44.* Genista vulgaris, *Merc. Bot. i. 37. Phyt. Brit. 45.* Genista vulgaris & scoparia, *Park. Theat. 228.* Genista angulosa & scoparia, *C. B. Pin. 395.* Genista non spinosa angulosa & scoparia, *Jons. Dendr. 372.* Genista angulosa trifolia, *J. B. i. 388. Raii Hist. ii. 1723. Synop. iii. 474.* Cytisus Genista scoparia, vulgaris; flore luteo, *Tourn. Infl. 649. Boerb. Ind. A. ii. 27.* Cytisus scoparius vulgaris, *Elem. Bot. 508.* **Common Broom.** In pascuis arenosis & glareosis abunde oritur. Maio floret. *Ufu.* Tota planta, flores, semen. *Vires.* Splenetica & nephritica censetur, hinc & hepatica; calcacit, & siccat, aperit, attenuat, abstergit, calculum pellit, aquosos humores educit, tam per vomitum, quam per alvum, & urinas. Hinc usus ejus insignis in obstructione hepatis & lienis, Mesenterii, adeoque in hydrope, catarrhis, arthriticis affectibus, *Schrad.*

XXI. De Cytiso.

Statura est humilior quàm præcedens, & magnitudo minor, filiqua compressa, *Raii Meth. A. p. 163.*

A. 1. Cytisus, *Offic. Mont. Ind. 41.* Cytisus incanus filiquis falcatis, *C. B. Pin. 389. Raii Hist. i. 973. Jons. Dendr. 360.* Cytisus septimus cornutus, *Ger. 1124. Emac. 1305.* Cytisus filiquâ incurvâ, folio candicante, *J. B. i. 361.* Cytisus filiquâ incurvâ, *Chab. 78.* Cytisus Galeni creditus, Maranthæ Cornutus, *Park. Theat. 1471.* Medica frutescens incana, seu Trifolium frutescens incanum filiquâ falcatâ planâ, *Hist. Oxon. ii. 158.* Medica arborea filiquâ falcatâ, planâ, folio candicante, *Pluk. Almag. 243.* Medicago trifolia frutescens incana, *Tourn. Infl. 412. Elem. Bot. 328. Boerb. Ind. A. ii. 35.* Falcata incana Rivini, Cytisus Maranthæ vulgo, *Rupp. Flor. Jen. 213.* Falcata incana, *Rovin. Irr. Tetr. Volck. Flor. Nor. 161.* **Shrub-Trefoil.** In hortis colitur. Æstate floret. *Ufu.* Folia. *Vires.* Refrigerant; tumores discutunt; decoctum potu urinam ciet, *Diosc.* Ex hujus ligno Turcæ ensium manubria conficiunt, *Volck.*

Quamvis veteres unicam tantum Cytisi speciem descripserunt, idque imperfectè; recentiores tamen plurimas invenerunt plantas, quibus id nomen attribuunt. Quocirca stirps, quam hic propono, æquo jure Cytisi *Dioscoridis* nomen sibi vindicare potest, quàm alia quævis, imò potiori, cum *Volckamerus* lignum ejus hodie in usu esse apud Turcas affirmet (ut supra scripsi) adeoque si illarum regionum nativum non est, tamen ibi probe est cognitum.

A. 2. Pseudo-cytisus, *Offic. Pseudo-cytisus hirsutus, Ger. 1126. Emac. 1308.* Cytisus hirsutus, *J. B. i. 372. Chab. 79. Tourn. Infl. 647. Elem. Bot. 508.* Cytisus Hispanicus arboreus, *Park. Theat. 1475.* Cytisus foliis subrufa lanugine hirsutus, *C. B. Pin. 390. Raii Hist. i. 971. Jons. Dendr. 361. Hort. Cath. Supp. A. 25.* **Hairy Shrub-Trefoil.** In Italia & Sicilia invenitur. *Ufu.* Folia.

A. 3. Asphalathus altera, *Offic. Asphalathus secunda trifolia, quæ Acacia secunda Matthiolo trifolia, J. B. i. 375. Asphalathus secunda trifolia, Acacia secunda quorundam, Chab. 81. Acacia trifolia, C. B. Pin. 392. Jons. Dendr. 366.* Acacia

Acacia altera trifolia, *Ger.* 1149. *Emac.* 1330. Acacia Dioscoridis, *Ger.* 1149. Acacia secunda seu altera Dioscoridis, *Park. Theat.* 1544. Cytisus spinosus, *Herm. Cat. Hort. Lugd. Bat.* 218. *Tourn. Inst.* 648. *Elem. Bot.* 508. *Boerb. Ind. A.* ii. 27. Cytisus spinosus Acacia dictus, *Raii Hist.* ii. 1723. Cytiso-Spartium aculeatum, Acacia trifolia dictum, *Pluk. Almag.* 129. **Trefoil-Acacia.** In Sicilia, Italia, &c. reperitur. *Ufu.* Succus. *Vires.* Astringit, sed viribus inferior [est quam vera Acacia] & ocularibus medicamentis inutilis, *Diosc.*

XXII. De Acacia.

NOtae quibus à Mimosa discernitur: sunt Siliqua bivalvis, crassa, dura, & valida: Semina substantia quadam carnosa vestita, vel interposita, *Breyn.* 2. P.

A. 1. Acacia, *Offic. Alp. Egypt.* 9. *Vesling. Obs.* 6. Acacia vera, *Schrod.* iv. 6. *Raii Hist.* i. 976. *J. B.* i. 9. *Tourn. Inst.* 605. *Boerb. Ind. A.* ii. 56. Acacia vera *Chab.* 92. Acacia vera five Spina Ægyptiaca, *Park. Theat.* 1547. Acacia Dioscoridis, *Ger. Emac.* 1590. Acacia vera Ægyptiaca, siliquis sinuosis, five Lupini, *Breyn. Prod.* ii. 2. Acacia Ægyptiaca, *Col. in Reeb.* 866. Acacia Ægyptiaca foliis Scorpioidis leguminosæ, siliquis albis, compressis, isthmo interceptis, floribus luteis, *Herm. Cat. Hort. Lugd. Bat.* 5. Acacia vera, *Ger.* 1149. Acacia foliis Scorpioides leguminosæ, *C. B. Pin.* 392. Acacia Ægyptiaca, siliquis Lupini, floribus luteis, *Herm. Parad. Bat. Prod.* 303. Acacia vera, seu Spina Ægyptiaca, foliis Scorpioides leguminosæ floribus luteis, siliquis compressis Lupini, *Dougl. Ind.* 2. Acacia vera seu Ægyptiaca, *Ind. Med.* ii. Acacia vera, five Spina Ægyptiaca, subrotundis foliis, flore luteo, siliqua brevi, paucioribus, isthmis glabris & cortice nigricantibus donata, *Pluk. Almag.* 3. Mizquitl seu Acacia, *Hern.* 59. **The Egyptian-Thorn.** In Ægypto, Arabia, &c. succreiscit. *Ufu.* Succus inspissatus è fructu immaturo expressus, colore intus rufescens seu subfulvus, extus verò nigricans, saporis acerbi, & austeri, cum astringentia. Et hæc est vera veterum Acacia, inquit *Schroderus*, quæ Theriacam ingreditur, recipiendaque est, ubi Acaciæ simpliciter mentio fit. Et Gummi Arabicum, *Offic. Mont. Exot.* 10. *Ind. Med.* lvi. dictum, substantia est gummosa, ex albo flavescentes, pallida & pellucida, saporis aquei, viscosi, incisione sponte exsudans. Eligendum vitri modo pellucidum, sine-

rum, in vermiculorum speciem contractum, candidum vel ad flavedinem inclinans. *Vires.* Succus refrigerat, siccatur, crassarum partium est, incrassatur, astringit. Gummi calfacit & humectat, inspissatur, poros cutis obstruit, acrimoniam medicamentorum obtundit, asperitati asperæ arteriæ ac tussi confert, ocularibus medicamentis & arteriacis commodissime adhibetur, *Schrod.*

A. 2. Acacia Indica Farnesiana, *Ald.* 2. *Raii Hist.* i. 977. *Tourn. Inst.* 605. *Elem. Bot.* 477. *Ind. Med.* lvii. *Jons. Dendr.* 366. *Rupp. Flor. Jen.* 18. Acacia Indica siliqua tumida tuberosa, *Breyn. Prod.* ii. 2. Acacia Americana siliquis teretibus ventriosis, floribus luteis, *Herm. Par. Bat. Prod.* 303. *Cat. Jam.* 152. *Hist.* ii. 56. Acacia Americana Farnesiana, *Park. Theat.* 1547. Acacia Indica foliis scorpioides leguminosæ siliquis fuscis, teretibus, resinosis, *Herm. Hort. Lugd. Bat.* 5. *Boerb. Ind. A.* ii. 56. *Volck. Flor. Nor.* 4. **Indian Thorn.** In hortis curiosorum. *Ufu.* Gummi Arabicum, *Ind. Med.* lvi. quod etiam fluit ex hac arbore.

A. 3. Acacia siliquis compressis, *Ind. Med.* lvii. Gummi Senica, *Offic.* Gummi Senica seu Orientalis, *Mont. Exot.* 10. Gummi Senegalense, *Ind. Med.* lvii. dictum, Gummi Arabico simile est, sed glebis majoribus, exterius scabrum, intus clarum & transparens, colore alias albicante, alias rubente, sapore aqueo seu fatuo, & glutinoso, odoris nullius. Ex Guinea Africana ad nos adfertur, nomenque (ut nonnulli affirmant) à Senega fluvio mutuatur. Verùm enimverò è quam Arbore seu emanet seu elicatur, me latet, nì fortè Acaciæ quædam species sit: ut ob similitudinem suam cum Gummi Arabico, cui respondet, conjicere licet. *Vires.* Ut figura & specie externa, sic etiam viribus cum Gummi Arabico convenit.

Pharmacopolæ nostrates Londinenses candidissimas & maximè pellucidas hujus partes diffractas pro Gummi Arabico divendunt.

A. 4. Lycium Indicum, *Offic.* Lycium Indicum putatum Garcie, *Park. Theat.* 1011. Lycium Garcie five Cate, *J. B.* i. 61. *Raii Hist.* ii. 1628. Lycium Indicum & Cate, *Chab.* 51. Lycium Ericæ foliis, Cate Garcie, *Jons. Dendr.* 268. Lycium foliis Ericæ, *C. B. Pin.* 479. Arbor spinosa, unde Cate five Lycium exprimitur, *Bont.* 92. **Indian Thorn.** In India Orientali oritur. *Ufu.* Succus inspissatus Cate dictus. *Vires.* Dentes & gingivas corroborat & firmat.

Num Cate Bontii & Terra Japonica five Catechu una & eadem res sint, dubium est non facile solubile

solubile inter eruditos hujus seculi. Ex proximitate nominum Cate & Catechu facile inducor ut credam eandem esse. Verum è contrario *Helbigius*, ut superius lectorem monui, disertè affirmat Catechu ab arbore illa defumi, cujus fructum Indigenæ cum calce & Betle foliis manducant, quam *Bontius* fidenter affirmat Arecæ seu *Fausel* fructum esse, tanto viro non possum non fidem adhibere; præsertim cum considero illum eo loci diu vixisse. Cumque tanta observetur varietas in colore & pondere Terræ Japonicæ, quamvis sub eodem nomine omnes huc adferantur, non video cur diversarum plantarum genimina esse non possint.

A. 5. Acaciæ species ex quâ Kaath vel Lycium Indicum conficiunt, *Ephem. Germ.* Anno 13. p. 8, 9, 10. *Tab.* 1.

XXIII. De Pseudoacacia.

A. Pseudoacacia, *Offic.* Pseudoacacia vulgaris, *Ind. Med.* ii. *Tourn. Inst.* 649. *Elem. Bot.* 509. *Boerb. Ind. A.* ii. 39. Pseudoacacia Americana Robini, *Park. Theat.* 1550. Acacia Americana Robini, *Cernut.* 272. Acacia Americana foliis Coluteæ, monococcos, filiquis echinatis, *Herm. Cat. Hort. Lugd. Bat.* 5. *Raii Hist.* ii. 1719. **Wastard Acacia.** Americanæ incola est, apud nos in hortis curiosorum invenitur. De usu & viribus nil invenio. Fit Aqua stillatitia ex floribus, apud Parisienses.

XXIV. De Colutea.

Siliquis vesicæ in modum turgidis & velut inflatis ab aliis distinguitur, *R. Meth. A.* p. 163.

A. Colutea, *Offic.* *Ger.* 1116. *Emac.* 1299. *Ind. Med.* xxxix. Colutea vesicaria, *C. B. Pin.* 396. *J. B. i.* 380. *Chab.* 81. *Raii Hist.* ii. 1720. *Jonsf. Dendr.* 377. *Tourn. Inst.* 649. *Elem. Bot.* 509. *Boerb. Ind. A.* ii. 39. Colutea vesicaria vulgaris, *Park. Theat.* 226. Senna Mauritanorum, *Chomel.* i. 42. Pseudo-senna sive Senna Europæa, *Boerb. Hist. Plant.* 468. Senna Pauperum, *Ejusd.* **Wastard Senna.** In hortis colitur. Junio & Julio floret. *Usu.* Folia, Semina. *Vires.* Purgant non solum per inferiora, vomitiones movent, hinc non nisi robustioribus exhibenda, *Buxb.* Aequè purgat ac Senna, rustici ut plurimum usurpare solent, *Boerb.*

XXV. De Emero.

Siliquis gracilibus à Coluteo genere differt; à Galega, quod hæc frutex sit, illa herba, *R. Meth. A.* p. 163.

A. Emerus, *Offic.* Emerus minor, *Tourn. Inst.* 650. *Elem. Bot.* 510. *Boerb. Ind. A.* ii. 49. Colutea humilis, *Park. Theat.* 227. Colutea scorpioides humilis, *Ger.* 1117. *Emac.* 1300. *Raii Hist.* i. 924. *J. B. i.* 382. *Chab.* 81. Colutea scorpioides humilior & minor, *Hist. Oxon.* ii. 122. Colutea filiquosa minor, *C. B. Pin.* 397. Colutea filiquosa seu scorpioides minor, *Jonsf. Dendr.* 378. Coronilla montana, *Riv. Irr. Tetr. Rupp. Flor. Jen.* 216. *Buxb.* 85. **Scorpion Senna.** In montosis. Junio floret. *Usu.* Folia. *Vires medicatas* non novit recommendatas *Boerhaavius.* Vulgus autem foliis Sennæ substituit, ut scribit *Ruppius.* Vetulæ medicastræ vocant **Senes Blatter**, & utuntur hac loco foliorum Sennæ *Buxb.*

XXVI. De Brasilia.

Notæ sunt, Siliqua bivalvis, crassa, in extremo lata, semina longiora quàm lata, folia pinnata.

A. 1. Brasilia, *Offic.* Arbor Brasilia, *Raii Hist.* ii. 1736. *Park. Theat.* 1644. Brasiliæ lignum, *J. B. i.* 490. Brasiliæ lignum, *Chab.* 37. Lignum Brasiliæ, *Geoff. Traët.* 310. *Mont. Exot.* 8. Pseudosantalum rubrum sive Arbor Brasilia, *C. B. Pin.* 393. Ibirapitanga sive Lignum rubrum, *Pison.* (Ed. 1658.) 164. Ibirapitanga Brasiliensibus, *Marçg.* 101. Crista pavonis Coronillæ folio tertia, sive tinctoria maxima Brasiliæ, flore variegato, parvo, odoratissimo, siliquâ aculeatâ, lignum Brasiliæ dictum ferens, *Breyn. Prod.* ii. 37. Etythoxylum Brasiliæ spinosum foliis Acaciæ, *Herm. Par. Bat. Prod.* 333. **Brasil Wood.** In Brasilia crescit. Decembri floret. *Usu.* Lignum seu potius matrix ad tingendum utilis. *Vires.* Frigidum est & sicum; mitigat febres, restringit ac corroborat instar Santali, &c. *R. H.* p. 1737.

A. 2. Lignum Campecanum, *Offic.* Lignum Campecanum, Lignum Indicum, *Mont. Exot.* 8. Lignum Campechianum, *Lact. Ind. Occid.* 274. Lignum Campechianum, species quædam Brasil, *Cat. Jam.* 213. *Sloan. Hist.* ii. 183. *Raii*

Raii Dendr. 172. Lignum Brasilio simile cæruleo tingens, *J. B.* i. 492. *Jonsf. Dendr.* 458. Ligno Brasiliano simile, *C. B. Pin.* 393. Crista pavonis Coronillæ folio secunda, sive tinctoria Indica flore luteo racemoso minore, filiqua latissima glabra, lignum rubrum Sappan dictum ferens, *Breyn. Prod.* ii. 37. *Commel. Flor. Mal.* 92. Erythroxylum sive lignum rubrum Indicum spinosissimum Coluteæ foliis, floribus luteis, filiquis maximis, *Parad. Bat. Prod.* 333. Tiam pangam, *Hort. Mal.* vi. 3. *Tab.* 2. *Commel. Flor. Mal.* 266. Patanghi, Acacia Zeylanica major tinctoria Panfapan, *Herm. Mus. Zeyl.* 42. Lignum Sapan vulgo. An Jacaranda, *Pison.* 11? **Leg. Wood.** In India Orientali atque etiam Occidentali oritur. *Ufu.* Lignum ad tingendum utile, in medicina raro.

A. 3. Lignum rubrum, *Offic.* Brasilio simile Lignum Vernimbock Germanis dictum, *J. B.* i. 492. *Raii Hist.* ii. 1737. **Red Wood.** In Brasilia succrescit. *Ufu.* Lignum ad tingendum utile.

A. 4. Santalum rubrum, *Offic. Ger.* 1389. *Emac.* 1586. *Park. Theat.* 1605. *C. B. Pin.* 393. *J. B.* i. 489. *Chab.* 37. *Raii Hist.* ii. 1805. *Jonsf. Dendr.* 456. *Ind. Med. civ. Mont. Exot.* 8. **Red Sanders.** In India Orientali intra Gangem fluvium crescit. *Ufu.* Lignum seu potius cor vel Matrix ab integumentis exterioribus, cortice & ligno separata, solida, densa, ponderosa, coloris rubicundi. *Vires.* Hoc genus Santali refrigerat & astringit: unde quicquid virium Arabes aliique adversus ardore aliosque morbos calidos Santalis attribuant, huic potissimum conveniunt, *Raii Hist.*

XXVII. De Sarcocollifera.

Sunt qui arborem filiquosam, flore papilionaceo faciunt, qua de causa eam hoc in loco disposui. Aliqui Tithymalum Persicum spinosum esse affirmant.

A. Sarcocolla, *Offic. C. B. Pin.* 498. *Park. Theat.* 1544. *Raii Hist.* ii. 1847. *Ind. Med. cv. Mont. Exot.* 11. *Geoff. Traët.* 364. Sarcocolla Officinarum, *J. B.* i. 308. **Sarcocol.** Lachryma gummea est in granulis, Mannæ seu pollini Thuris similis, spongiosa, colore subrufa, saporis amaricantis & lenti, obscura quadam dulcine. Ex Persia ad nos transfertur. Eligenda reens, coloris ad pallorem vergentis (vetusta enim ubescit) saporis amari, substantiæ porosæ, glutini-

nosæ, &c. *Vires.* Calfacit & siccit, astringit, consolidat, glutinat, coquit, maturat. Usus præcipui in vulneribus extergendis, consolidandis, cicatrice obducendis, unde & nomen adepta est, &c. Mirificè prodest in Oculorum fluxionibus, albugine, nubeculis, (maceratur in lacte Asinino, vel humano, dies quinque postea, cum aqua Rosarum mixta, ciliis imponitur, addito, si libet, tantillo Sacchari). In hæmorrhagiis narium anacollematis admiscetur, *Schrod.*

SECTIO UNDECIMA.

De Partibus Stirpium minus cognitarum.

Atque hic Phytologiæ meæ Colophonem addidissim, ni supersuissent adhuc paucula quædam simplicia Officinalia, quæ Plantarum partes sunt, quorum tamen originis, aut plantarum productricium, nulla neque apud Veteres, neque apud Recentiores certa extant vestigia; quocirca, quod ea referrem incertui, locis suis in præcedenti opere disponere non potui, verum satius duxi seorsim exhibere, & sectionem propriam iis assignare; & licet non adeo numerosæ sint, secundum methodum tamen in Catalogis simplicium Pharmacopæis omnibus præfixis observatum, in quatuor partes seu genera, viz. Radices, Cortices, Ligna, & Gummi, distribuere.

De Radicibus minus cognitis.

I. De Rhodio.

A. 1. **L**ignum Aspalathi, & Rhodium, *Offic.* Rhodium lignum, *Schrod.* iv. 137. *Geoff. Traët.* 313. Radix Rhodina, Lignum Rhodinum, *Mont. Exot.* 7. Aspalathus, *Ind. Med.* xv. **Rose Wood, or Rhodium.** *Vires.* Dioscoridi & Galeno calfacit, siccit, & astringit, unde commendatum ad ulcera oris, ad nomas genitalium & fordida ulcera, ad alvi fluxus. Verum enimverò an hæc nostrati conveniant, cuivis licet experiri.

Y y

Vix

Vix enim modernis practicis in usu est, nisi quod interdum ad Renum Calculos decoctis incoquitur, *Schrod.* Officinis nostris cephalica esse existimatur, & inter odora enumeratur. Duplex in Officinis nostris invenitur ex insulis Canariensibus & aliunde ad nos allata.

A. 2. Aspalathus colore Buxi, *C. B. Pin.* 392. *Raii Hist.* ii. 1809. Radix est lignosa, dura & contorta, torulis pinguibus & resinosis subinde interstincta, à cortice derafo, colore Buxi, odoris rosei fragrantis, ac resinosi, saporis subamari & pinguis.

A. 3. Aspalathus albicans torulo citrio, *C. B. Pin.* 392. *Ger. Emac.* 1624. Lignum Rosæ odore, aliis Lignum Thuris, aliis Aspalathus, *J. B.* i. 472. *Raii Hist.* ii. 1809. *Chab.* 35. Radix est lignosa, dura, ac solida, bicolor, in medio fulva, in ambitu alba, cortice satis crasso, scabro, coloris ex fusco cinerei tecta, odore & sapore præcedentis. De ligno Rhodio quid sit, magna inter Auctores dissensio & lis est. *Ruellius*, *Casparus Baubinus*, atque etiam Officinæ nostræ Rhodium & Aspalathum idem esse statuunt; quæ sententia à *Cordo* oppugnatur, affirmante Aspalathum Agallochi speciem esse, & pro Agallocho in Officinis venire. Verum Aspalathus Veterum quid sit, in Officinis nostris hodie ignorari à *Matthiolo* aliisque affirmatur. *Anguillara* & *Matthiolus* Rhodium Oleastri speciem esse volunt, in insula Rhodo nascentis (unde & nomen hausisse sunt qui imaginantur) quibus ab *Honorio Belli* contradicatur, qui Rhodium Cytisi veri Maranthæ, i. e. Cytisi incani filiquâ falcata *C. B.* Lignum esse affirmat, cui etiam *Parkinsonus* suffragatur. Quod tamen vero vix simile videtur (inquit doctissimus *Paulus Ammannus*) quoniam Cytisus non fundit Resinam, ut Rhodium, nec alium præter herbaceum obtinet odorem. Quid sit Aspalathum Pharmacopolis dictum in capite de Agallico ostendimus.

In Catalogis simplicium Pharmacopœiæ Londinensi, aliisque præfixis, lignis perperam intermiscetur, cum quotquot ego unquam viderim hujus nominis frustra seu bacilli stirpium quarundam radices, earumve partes lignosæ fuerint, vel fortè sarmenta vitiginea Viornæ cujusdam, vel Clematidis Canariensis. Vide Ligni Rhodii speciem apud *Cl. Plukenet*, in *P. T.* 201. F. 3.

A. 4. Radix simarouba, *Offic.* Sima Ruba, *Geoff. Traët.* 297.

II. De Corticibus minus cognitis.

I. De Cortice Thuris.

A. Cortex Thuris, *Offic.* Cortex Thuris nonnullis dictus, vel Thymiam, *Raii Hist.* ii. 1841. *Elaterii Pharmacopol.* vel *Elaterii Cortex*, Thymiam, *Schrod.* iv. 166. Cascarilla, *Ind. Med.* xxix. Schakarilla, Chakarilla, *Mont. Exot.* 8. Kina-kina Aromatica Palo de Calenturas. Cascarilla, Cortex Eleterii five Scacarilla Officinarum. Cortex Peruvianus griseus five spurius, *Geoff. Traët.* 307. Storax rubra Officinarum, *C. B. Pin.* 452. *Jons. Dendr.* 127. Thus Judæorum, *Park. Theat.* 1602. Indian Bark. Ex India Orientali ad nos transportatur, nobis autem importatur ex Insula *Babamensis* Americana *Elatheria* dicta. Cortex est cannulatus, in tubulos seu calamos convolutus, fragmentis parvis, Cinnamomi crassitie, colore ferrugineo, sapore acri aromatico & amaro, odore, præsertim cum adoletur, suavi & jucundo, exteriore cuticula quæ aspera est & cinerea, plerumque exutus. Præfertur crassus, pinguis, odoratus, recens, lævis, minime scaber. *Vires.* Contractionibus vulvæ ex suffitu prodest, odoris jucundi gratia & suffimentis immiscetur, *Schrod.*

Cortex isthic Thuris Officinis dictus, cujusnam arboris spoliū sit, non convenit inter Rei naturalis auctores, aliis hoc, aliis aliud affirmantibus. Nonnulli *Νόσκαζον*, five *Νάρκαζον*, *Dioscoridis*, lib. 1. cap. 22. quod ex India deferretur corticosum Mori libro simile, quod jucundi odoris gratia suffitur, eum esse volunt. *Cæsalpinus* pro extrema cortice Nucis Myristicæ arboris habet; *Amatus* pro specie illa Calambac, à Lusitanis Lignum Aquilæ dicta: *Parkinsonus* ipsius Thuriferæ arboris corticem esse existimat; verum cujusnam, an nullius harum sit, non ausim determinare. At neque *Casparo Baubino* aut *Bellonio* assentire possum, Corticem hunc Styracem rubram Officinarum esse, de qua in capite de Styrace egi, quò Lectorem remitto, ne eadem repetere cogar.

II. De Cortice Massoy.

A. Cortex Massoy, *Mont. Exot.* 8. *Ephem. Germ. Dec.* 11. *Ann.* i. 55. Calida & aromatica

matica est. In Nova Guinea reperitur, ut affirmat *Rumphius*, in Officinis nostris autem est incognita. *Vires*. Alexipharmaca, aperiens, carminativa, cephalica, cordialia & stomachica est, *Mont*.

Incolæ eo trito & cum aqua in pulvem redacto corpus inungunt tempore frigido aut pluvioso, eximie enim calefacit, punctiones & tormina ventris sedat, gratæque est fragrantia, ut scribit *Ruppius* loco citato.

III. De Cortice Culilavvan.

A. **C**ulitlavvan, *Mont. Exot.* 8. Culilavvan, *Ephem. Germ.* Dec. 11. Anno 1. p. 55. Similiter calidum & aromaticum, ut præcedens. In Nova Guinea etiam reperitur, at in nostris Officinis nunquam, quod scio, invenitur. *Vires*. Ejusdem viribus esse cum priore affirmat *Mont*.

III. De Lignis minus cognitis.

I. De Agallocho seu Ligno Aloes.

A. 1. **A**gallochum, Xyloaloes, & Lignum Aloes, *Offic. Geoff. Tract.* 309. Agallochum sive Lignum Aloes, *Park. Theat.* 1564. Agallochum Officinarum, *C. B. Pin.* 393. *Raii Hist.* ii. 1808. Agallochum verum, *Ephem. Germ.* Dec. 11. Ann. iii. p. 74. Agallochum Lignum Aloes, Xyloaloes, *Chab.* 35. Agallochum Officinarum, aliis Lignum Aloes, *Jonsf. Dendr.* 460. *Sinkoo*, vulgo Japonum *Kavoriki*, i. e. Lignum seu Arbor fragrans; Siamesibus *Kissina*; Latinis Arbor Aquilæ & Aloes dicta; cujus fragrans lignum appellatur Agallochum, *Kemph. Amæn. Exot.* 903. Lignum Aloes vulgare, *Ger. Emac.* 1622. Lignum Aloes vel Xyloaloes, *Ind. Med.* lxvii. Lignum Aloes, Agallochum, Xyloaloes, *Mont. Exot.* 7. Lignum Aloes Officinarum & Agallochum plerisque putatum, *J. B.* i. 477. **Wood of Aloes**. Fragmenta lignosa sunt interioris medullæ arboris Chinenfis *Calambac* dictæ, magnitudine varia, solida, densa, resinosa, & ponderosa, colore spadicea, striis nigricantibus & resinosis conspicua, saporis subacris, amari, aromatici & pinguis, odoris, dum accenditur, fragrantis. Ex China ad nos

in frusta parva aut fragmenta divisum transmittitur; quæ optima censentur nigro-purpurea, amara, ponderosa, &c. *Vires*. Calefacit, siccant, confortativum est omnium viscerum, ac præcipue Cerebri, Cordis, ac Uteri; Spiritus vitales ac animales recreat: hinc medetur Lipothymia, amaritudine sua Lumbricos necat. Externè crebro usui est in cuphis & Epithematibus cordialibus, *Schrod.*

A. 2. Aspalathum, *Offic. Geoff. Tract.* 310. *Mont. Exot.* 7. Lignum Aspalathum, *Pharmacop.* Aspalathus, *Ind. Med.* xv. Agallochum præstantissimum, *Jonsf. Dendr.* 460. *C. B. Pin.* 393. **Calambac Wood**. Frusta sunt lignosa & bituminosa, Ligno Aloes laxiora & crassiora, colore pallidiora, saporis amaricantis, pinguis & resinosi, odoris debilioris: Ex India Orientali ad nos transportatur. *Vires*. Similes habet virtutes cum præcedente (pro quo frequenter venditur) sed debiliores.

A. 3. Lignum Aquilæ, *Ind. Med.* lxvii. **Cagle Wood**. *Usu*. Loco Aspalathi usurpatur in Officinis Parisiensibus, apud nos autem raro aut nunquam invenitur.

Agallochum Antiquorum plerique Botanici idem esse putant cum Ligno Aloes Officinarum: alique Aspalathum veterum idem esse affirmant. Alii, præsertim Arabes, in multa distinguunt; *Garcias* autem unicum genus Indicum novit: Officinæ, ex observatione *Chusii*, duo genera Ligni Aloes demonstrant. *Casparus Baubinus* triplex genus distinguit. Primum vocat Agallochum præstantissimum, quod solum inter Reges Indiæ distribuitur. Secundum Agallochum Officinarum est, de quo agimus. Tertium est Agallochum sylvestre. In Officinis autem nostris duo tantum venduntur, ut superius ostendimus; & certum est nos habere verum Agallochum seu Lignum Aloes à China allatum nomine *Calambac*: Est autem arbor procera, à nullo auctore, quod sciam, descripta; nam de qua *Garcias ab Horto* scribit, non eadem est, ut Botanici periti, qui in India Orientali peregrinati affirmant; sed Aspalathi nobis secundo in loco descripta.

Cur Agallochum Lignum Aloes vocatur, inquit *Paulus Ammannus*, multi sunt adhuc incerti. *Hoffmannus*, lib. 2. cap. 25. addit: Forfan 'Αλοη Indico Idiomate denotat odorem. *Bentius* ad cap. 16. *Garc. ab Horto*, p. 43. derivat denominationem à sapore, his verbis: Lignum hoc Aloes gustu planè aromaticum & subamarum est, unde forsan Aloes nomen mutuatum fuit. Nemo enim velim credat, Aloem, succum Officinarum concretum esse hujus arboris, ut eum facit *Wormius*, p. 272. Est enim arbor hæc peculiaris, & procera,

procera, ut superius diximus; Aloe autem succus est plantæ ejusdem nominis, ut in capite suo ostendimus. Qui plura de Ligno Aloes velit, consulat Historiam Plantarum excellentissimi illius viri D. Joannis Raii, vicini & amici nostri.

Reverendus Pater Camelli in Syllabo suo varia hujus ligni genera adnotavit, quæ ex Appendice eruditissimi viri D. Joannis Raii Dendrologiæ Syllab. 87. huc transcribam:

Lignum Aloës Manilam Sinæ de Chauchin-china deferitur triplex.

1. Sokhio, quod caudicis pars extrema esse videtur, leve, coloris cinerei, ex nigro virgatum amarum tantillum, odoratum modicè, non gummosum. 2. Thim-hio, est Officinarum, subnigrum, solidum, & ponderosum, striis & venis intersectum, gummosum, amarum, valdè odoriferum, aquis innatans. Hisp. Calamba. 3. Gilam-hio, ex cinereo est pallescens, molle, sed odoratum valdè.

Aliud Kalapà dilatum adserve, Thim-hio magis fuscum, & magis ponderosum, & aquæ fundum petens. Aliud præterea lignum Sinæ afferunt nigrimum, odoris modici, quod Vai-hio vocant. Aliud verò rufescens, odoris præstantissimi, Chi-tua vocant.

His addi potest quod nuper à doctissimo viro D. Jacobo Cunningham ad ingeniosissimum D. Jacobum Fetiver transmissum, & ab illo mihi communicatum est in his verbis:

De Ligno Calambac & Aloes.

Calambac verum cognoscitur ex ejus odore suavi, gustu amaricante & aromatico, & ex ejus mollitie instar Cerae vel Mastiches, cum dentibus masticatur, & digitorum unguibus cedit. Bonitatis varii sunt gradus, unde ejus valor (in Regno Cochinchinensi sive Annamico, ubi præcipue, si non solummodo, provenit) à 10 ad 50 Tael & amplius ascendit pro una libra Anglica. Respectu coloris tria sunt genera, scil. Coloris varii seu nigro-purpurei instar capitis Anatis, sicut comparationem instituunt Annamici. 2º Coloris maculati instar Tigris. 3º Coloris flavi, velut luteum ovi. Quod sua sponte in terram decidit, id plerumque coloris est varii, & melioris notæ. Calambac lingua Annamica vocatur Kenam, Mercatores Sinæ Tokientes Kelam pronunciant, vocabulum verò mon vel moe significat Lignum, unde fortè derivatur vox Calambac. Lignum Aloes in ejus decocto vel succo coctum pro Calambac vero à quibusdam venditur, sed diutius siccatum fragrantiam, mollitiem, &c. amittit.

Lignum Aloes seu Agallochum, quo propius ad Calambac accedit, eo melius, plerumque verò durius est, & cum masticatur, quasi pulvis in ore magis fuscum est, nec adeò pingue, & omnibus aliis qualitatibus debilioribus dignoscitur. Ejus librauna valet ad 5 mas ad 6 Tael. Lignum Aloes Lusitanicè Pao Agula; Annamicè Keang, i. e. odorum nominant. Sinæ lingua Mandarinica hoc Tehin-hiang, i. e. odorum pavidum seu fundum petens, alterum Sukhiang, i. e. odorum pingue vocant: Alii dicunt ex variis Arboribus fieri Lignum Aloes: Ab omnibus autem conceditur Calambac fieri ex arbore cujus fructus (quem nunc mitto) fere pyriformis, lanuginosus, magnitudine Myrobalani citrinæ, cortice crasso & lignoso vel fungoso, bifariam dehiscens, totidem semina (septo medio intercepta) turbinata cum appendicibus membranaceis continet calyci insidens quinquifido. Fructus pulverisatus ad ventris tormina insigne remedium.

II. De Ligno Carabaccio.

Lignum Carabaccium, Bagliv. de Fibra Motric. Ed. Lond. p. 202. Caryophyllis similem saporem habet, sed valde temperatum, ac plane gratissimum; colorem vero illi Caphe vel Cinnamomi valde affinem. Ex India delatum est, sed in Officinis nostris adhuc ignotum remansit. Vires. Ad corrigendam Lymphæ acrimoniam, ejusdemque Scorbuticam dissolutionem, magno utor cum profectu potione calida ex decoctione hujus ligni, Bagliv.

IV. De Plantarum quarundam succis in Medicina usitatis minus cognitis.

I. De Olibano seu Thure masculo.

Olibanum & Thus maris, Offic. Olibanum sive Thus, Park. Theat. 1602. Raii Hist. ii. 1840. Olibanum Officinarum, Geoff. Traët. 362. Olibanum sive Thus masculum, Ind. Med. lxxv. Thus, J. B. i. 302. Schrod. iv. 223. Thus, Olibanum, Chab. 73. Thus, Thus masculinum Olibanum, Mont. Exot. 11. Arbor thurifera, Ger. 1247. Emac. 1435. C. B. Pin. 399. Thus sive Olibanum Officinarum, Ejusd. 501.

501. **Frankincense, or Olibanum.** Substantia est resinosa, ex flavo pallescens, duriuscula & pel- lucida, in guttas parvas Mastichi similes concreta & indurata, saporis amaricantis, & resinosi, odoris fragrantis. Stillat sponte sua ex arbore. Ex Tur- cia & India Orientali ad nos transportatur. Præ- fertur quod in guttulis est. *Vires.* Calfacit & sic- cat, subastringit. Usus præcipui intrinsecus ad va- rios capitis & pectoris affectus, ut & ad alvi ute- rique profluvia, ad tussim, vomitum, sanguinis ex- creationem, diarrhoeam, dysenteriam mitigandam. Extrinsecus inservit fustibus pro capite roborando, catarrhos discutit, cava ulcera carne replet, & ad cicatricem perducit, cruenta vulnera cephalica im- primis glutinat, perniones sanat, ulcera cacoëthea, tum sedis, tum reliquarum partium demulcet, oculorum rubedini ac lippitudini medetur, verrucas in- cipientes, & impetigines abigit, *Schrod.*

Manna Thuris, *Offic.* sunt micæ, fragmenta, (pollen ac farina) Thuris, quæ ex collisione, dum in faccis vehitur, colliguntur. Alii autem per Mannam Thuris grana ejusdem intelligunt.

De Arbore Thurifera nihil certi traditur. *Theo- phrastus* Arborem non magnam esse tradit, quinque fere cubitis attonli, ramosam esse, folia habere Py- ro similia, corticem lævem ut Laurus: alii tamen (inquit) similem Lentisco esse aiunt, & ejusdem fructus subrutilo folio: alii & cortice & folio etiam Lauri. *Diodorus Siculus* Acaciæ Ægyptiacæ for- mam Arbori thuriferæ attribuit, Salicis folia, *Garcias* quoque Thuris arborem humilem esse, & folia habere Lentisco similia scribit. At *Thevetus* Ar- borem thuriferam Pinus resiniferas referri tradit. De vera ergo forma hujus arboris (inquit doctissi- mus D. *Joannes Raius*) etiamnum incerti mane- mus. Pro Thure vulgari *Officinarum*, vid. Cap. de Pinu sylv.

II. De Bdellio.

A. Bdellium, Offic. *Park. Theat.* 1571. *C. B.* *Pin.* 503. *J. B.* i. 317. *Chab.* 73. *Mont. Exot.* 11. Bdellium omnium Auctorum, *Raii Hist.* ii. 1844. Bdellium gummi, *Ind. Med.* xviii. **Eum Bdellium.** Duplex in *Officinis* nostris reperitur. 1. Est substantia gummosa & resinosa, pinguis, ceræ instar, tenax, glutinosa, coloris ex ferrugineo nigricantis ad myrrham acce- dentis, cujus saporem & odorem æmulatur. Ex Arabia, Media, & India, ad nos transportatur. 2. Est substantia resinosa, duriuscula, nigricans, friabilis, in guttas concreta & indurata, sapore &

odore præcedentis. Ex Guinea ad nos adfertur. Probatur gustu amarum, translucidum cum fran- gitur, pingue cum fricatur, odoratum, sincerum. Prius præfertur. *Vires.* Calfacit & siccat, digerit, discutit, sudorem movet. Usus præcip. internus in tussi, ac pulmonum apostematis, calculo atterendo, Urina cienda, mensibus immodice fluentibus, ut & in fluore uterino sistendo, foetu expellendo. Ex- trinsecus discutit Hernias, mollit durities ac ner- vorum nodos, adeoque creberrimi usus est in Em- plastris slipticis, *Schrod.*

De Bdellio tamen, inquit doctissimus *Paulus Ammannus*, hæc controversia decidenda venit, quid sibi voluerit *Dioscorides* his verbis: Βδέλλιον ἐστὶ ἐν ῥόδῳ ἐν τῇ Σουσίῳ, καὶ ἐν ῥόδῳ ὀνυχοῦ, hoc est, Bdellium est odoratum in suffitu, & simile ungui. Ra- tione prioris, nimirum fragrantiae, res facilis est: ast qua ratione ungui sit simile, altercantur Au- ctiores adeo, ut quidam ex illis intelligant unguis humanos, quos ratione macularum, quæ interdum unguibus humanis insunt, repræsentare credunt. Verum enimverò qui norunt *Blattam Byzantinam* unguem vocatam fuisse, facile has lites componere possunt, dicendo, Bdellium in suffitu ungui simile esse, scil. Ungui odorato, id est, *Blattæ Byzantinæ*. Plura vide apud *Matthiolum* in lib. 1. *Dioscorid.* cap. 70. p. 68, 70.

De Bdellifera etiam arbore nihil certi traditur. Describente *Plinio* nigra est, magnitudine Oleæ, folio Roboris, fructu Caprifici naturaque. Alii Arbori Myrrhiferæ eam validè similem faciunt. Et *Thevetus* affirmat se bis mille Myrrhæ & Bdelli feraces arbores in eadem sylva simul crescentes vidisse. *Lobelius* & *Pena* inter alias merces se mul- tos hujus ligni furculos expiscatos tradunt solida substantia; cortice duro nigricante, spinis multis ri- gidis & crassiusculis horrentes. An Arbor lactes- cens, aculeata, foliis Quernis Americana, Bdelli- fera fortè, sive Arbor Bdellium ferens in America, *Pluk. Phytog. Tab.* 145? Arbuscula Portoricensis lactescens foliis Quercinis, spinis geminis ad singu- lorum foliorum ortum exasperata, *Hort. Beaum.*? Quercinis foliis Arbuscula spinosa lactescens Porto- ricensis *C. B. P.*?

III. De Cancame.

A. Cancamum, Offic. *C. B. Pin.* 498. *J. B.* i. 324. *Raii Hist.* ii. 1846. A *Diosco- ride*, lib. 1. cap. 23. Est lacryma Arabicæ arboris, Myrrham quadantenus referens, virosi gustus, quæ tanquam suffimento utuntur. Sed quid sit hodie

hodie ignoratur. Alii enim Laccam esse contendunt. *Matthiolus*, Cancamum Græcorum & Laccam Arabum unum & idem esse demonstrat, sed perperam, inquit eruditissimus *Raius*, cum vires non convenient: Alii Benjoinum esse volunt; *Garcias* autem & *Amatus* Gummi Anime esse affirmant; ergo, ut videtur, nondum constat quid proprie sit.

IV. De Balsamis nobis incognitis.

- A. 1. Balsamum Thomæum, *Ind. Med.* xviii.
 A. 2. Balsamum viride sive Oleum Maris, *Ind. Med.* xviii.
 A. 3. Balsamum Ipecuebæ, *Geoff. Tract.* 352. factum est ex nucibus Becuiba, & ex Brasilia im-

portatur. *Vires*. In Paralyfi & Rheumatismo multum laudatur, *Geoff.*

V. De Fructibus minus cognitis.

A. 1. BEcuiba Nux, *Geoff. Tract.* 324. Nux est magnitudine Nucis Moschatæ, continens nucleus oleosus in cortice duriore.

A. 2. Piper Æthiopicum, *Offic. Geoff. Tract.* 331. *Mont. Exot.* 9. Piper Æthiopicum filiquosum, *J. B.* ii. 187. *Chab.* 126. Piper Æthiopicum *Matthioli*, *Park. Theat.* 1604. *Raii Hist.* ii. 1778. Piper Æthiopicum sive Vita longa, *Ger.* 1355. *Emac.* 1539. Piper oblongum nigrum, *C. B. Pin.* 412. **Pepper of Ethiopia.** In Æthiopia crescit. *Ufu.* Fructus. *Vires.* Cum Pipere nigro convenit.

